

សេចក្តីអធិប្បាយរបស់អេសាយ

បណ្ឌិត Yune Sun Park

អ្នកបកប្រែ៖ White Young Jeon

Cambodia Reformed Faith Institute

បុព្វបទ

គ្រូខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ វេជ្ជបណ្ឌិត Yune Sun Park (1905 -1988) គឺជាគំរូរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការរីកចម្រើនទ្រឹស្តី និងជីវិតបូជាសាសនាបរិសុទ្ធនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះ ព្រះបានដឹកនាំខ្ញុំទៅរកទ្រង់នៅក្នុងពេលសិក្សាសាលារបស់ខ្ញុំនៅកូរ៉េខាងត្បូង Chong Shin Bible College (BA) និង ថ្នាក់សិក្សាសាលាខាងទ្រឹស្តីហាប៊ីដុង នៅប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង (M.Div.) និងសិក្សាសាលា Westminster កាលីហ្វ័រញ៉ា (D. Min 1906) បន្ទាប់ពីនោះ ចិត្តខ្ញុំប្រាថ្នាចង់យកតម្រាប់តាមគាត់ ដើម្បីបម្រើបេសកកម្មរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះផងដែរ នៅក្នុងពេលវេលាផ្សេងៗផ្សាយសាសនានៅប្រទេសកម្ពុជាខ្ញុំចង់ដូចគាត់នៅក្នុងកិច្ចបម្រើ ផ្សាយរបស់ខ្ញុំ, ដោយសារតែខ្ញុំស្រឡាញ់បេះដូងស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះបទគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំមិនអាចប្រៀបធៀបជាមួយគាត់បានទេ។ កម្លាំងចិត្តដែលប្រាថ្នាចង់បានបែប នេះ ហាក់ដូចជាធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់ផ្តើមបម្រើការបកប្រែសៀវភៅរបស់គាត់។

យោងទៅតាមស្ត្រីមន្ត្រីនៃបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ជាដំបូងខ្ញុំបានបកប្រែសៀវភៅរបស់គាត់ ទ្រឹស្តីព្រះ គម្ពីរ ព្រះគម្ពីរ និងជីវិតរបស់ខ្ញុំ (ស្វ័យភាព) ហើយក៏មានសេចក្តីអធិប្បាយនៅក្នុងអត្ថាធិ ប្បាយរបស់គាត់ (វិវរណៈ រ៉ូម សុភាសិត ដំណឹងល្អ Synaptic) ទៅជាភាសាអង់គ្លេស ដើម្បីរៀបចំបកប្រែ។ ចូលទៅក្នុងព្រះវិហារខ្មែរដើម្បីកម្ពុជា ដោយក្រុមបកប្រែ CEMF ។ ក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្ញុំបានបកប្រែធម្មទានរបស់គាត់; ខ្ញុំបានឃើញចំណង់ចំណូលចិត្តដែល គ្រូរបស់ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគម្ពីរអស់ពីចិត្ត។ ហើយខ្ញុំក៏អាចធ្វើឱ្យប្រាកដថាទំហំ ខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការ

អធិប្បាយរបស់គាត់គឺដូចជាកំណប់នៃសេចក្តីពិតគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ពេលដែលខ្ញុំសង្កេត
ឃើញថាគាត់បានរើសយកសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់ក្នុងពាក្យទូទៅ។

ខ្ញុំមានគម្រោងចែករំលែកការបង្រៀនរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះវិហារកម្ពុជា។ ដូច្នេះ ខ្ញុំមាន
គម្រោងមួយចំនួនក្នុងកម្មវិធី Jung Am Seminar ជាមួយ Calvin's Institute
Seminar ។ល។ នៅក្នុងសាសនាចក្រកម្ពុជា។

សូមព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នកអាន ដើម្បីចូលទៅក្នុងពិភពនៃភាពជា
ព្រះរបស់ Jung Am តាមរយៈធម្មទេសនារបស់គាត់។

ថ្ងៃទី 3 ខែតុលា ឆ្នាំ 2023

នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

White Young Jeon

នៅបន្ទប់សិក្សារបស់ខ្ញុំនៃ CPPC

ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីអធិប្បាយរបស់អេសាយ

សេចក្តីអធិប្បាយ 1 ការសន្យានៃការលើកលែងទោសនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏បានមកដោយការទទួលយករបស់ជាតិនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (Ish 1: 18) ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 2 ខ១២-២២ ចែងថា សាសន៍យូដាត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មដោយសារអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ (អ៊ីស្កា២:១២-២២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 3 នេះមិនមែនជាការផ្សាយដំណឹងល្អដើម្បីប្រកាសសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះទេ តែជារបស់ព្រះ

កំហឹង (គឺ ៦:៩-១០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 4 កុំខ្លាចអី (អ៊ីស ៧:៧-៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 5 សកម្មភាពរបស់ពួកគេមានន័យថាបោះបង់ចោលសាសនារបស់ព្រះយេហូវ៉ា ហាក់ដូចជាស្លាប់ស្លាត់ ហើយគ្មានអំណាចអ្វីសោះ (អ៊ីស ៨:៤-៧)

សេចក្តីអធិប្បាយ 6 ចូរធ្វើតាមព្រះបន្ទូលនៃក្រឹត្យវិន័យ និងទីបន្ទាល់ (អ៊ីស ៨:១៩-២២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 7 នេះជាអាថ៌កំបាំងដែលអ្នកចម្បាំង ៣០០ នាក់របស់គឺបានយកឈ្នះ។ (គឺ ៩:៤, ចៅក្រម ៧:៩-២៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 8 ការរឹងចង្រៃនៃការមិនប្រែចិត្តដ៏គ្រោះថ្នាក់ (អេ 9:8-12)

សេចក្តីអធិប្បាយ 9 ការបំផ្លាញមនុស្សដើម្បីបះបោរចំពោះព្រះ (អ៊ីស ១០:១២-១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 10 បទគម្ពីរចែងថា ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺកើតឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ (អេសាយ ១១:៦-៨)

សេចក្តីអធិប្បាយ 11 ការសង្គ្រោះក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺត្រូវបានផ្ដើម និងគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងដោយព្រះតែមួយគត់ ដែលជាកិច្ចការតែមួយគត់របស់ព្រះ (Ish ១២:៤-៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 12 គ្មានអ្នកចម្បាំងណាអាចយកឈ្នះលើកិច្ចការរបស់ព្រះបានទេ (អ៊ីស ១៤:២៧)

សេចក្តីអធិប្បាយ 13 យើងយល់ពីអំពើបាបរបស់យើងតាមរយៈការរងទុក្ខរបស់យើង ហើយដឹងពីភាពល្អនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ហើយយើងត្រូវគោរពវាដោយស្មោះត្រង់ (អ៊ីស ៧:៧, ៨)។

សេចក្តីអធិប្បាយ 14 មើលឡើង™ និង មើលឃើញ™ បង្ហាញភាពសាមញ្ញនៃសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីជំនឿគួរតែចេញពីភាពសាមញ្ញ។ (អេសាយ ១៧:៧-៨)

សេចក្តីអធិប្បាយ 15 បទគម្ពីរចង្អុលថា ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅស្ងៀម ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅស្ងៀម? (អេសាយ ១៨:៣-៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 16 ការឃើញព្រះប្រៀបដូចជារស្មីនៃពន្លឺព្រះអាទិត្យ ហើយពពកនៅពេលមេឃរលំ តើការងាររបស់ទ្រង់បានផលយ៉ាងណា? (អេសាយ ១៨:៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 17 ព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចសេចក្តីសង្គ្រោះដោយការស្តាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់ ដែលបានក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់។ (ហេ. ៥:៨, ៩) ដ្បិតស្ថានសួគ៌ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយអំណាចផ្តាច់ការរបស់ព្រះ បើវាស្រួលសម្រាប់លោក ដែល

ជាគ្រិស្តសាសនិកមិនបានរៀន នោះពួកគេមិនអាចទទួលបានឡើយ។ ការគោរពប្រតិបត្តិ ដែលស្ថានសួគ៌ទាមទារមានពីរយ៉ាង។ (គី 20:2)

សេចក្តីអធិប្បាយ 18 អ្នកយាម តើយប់យ៉ាងម៉េច? (អេសាយ ២១:១១-១២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 19 ហោរាបានមានប្រសាសន៍ថា ជនជាតិយូដាគួរតែទទួលយកការយំ សោក ការប្រែចិត្ត (អេសាយ ២២:១២-១៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 20 តើ ៉ូ លើកតម្កើងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ៣ មានន័យយ៉ាងណានៅ ក្នុងខទី ១៥? (អេសាយ ២៤:១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 21 សេចក្តីជំនឿមានន័យថាជឿលើព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយក៏ជាព្រះ ផ្ទាល់ដែរ (អ៊ីស ២៦:២-៤)។

សេចក្តីអធិប្បាយ 22 អេសាយស្នើថា ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមបែបនេះ មិនគួរវាយប្រហារដូចជាការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយអំណាចរបស់ខ្លួនឡើយ (សូម យោងទៅ ខទី ១៧, ១៨) ប៉ុន្តែត្រូវចូលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់ ហើយអធិស្ឋាន។ (អេសាយ ២៦:២១)

សេចក្តីអធិប្បាយ 23 អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមានទិដ្ឋភាពសាមញ្ញ ដែលនិយាយពាក្យដដែល ម្តងហើយម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែមានហេតុផលមួយចំនួន។ (អេសាយ ២៨:៧-១០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 24 Ariel មានន័យថា អាសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលវត្ថុដែលត្រូវវាយ ប្រហារនោះត្រូវទុកជាមោឃៈ។ (គី ២៩:៧-៨)

សេចក្តីអធិប្បាយ 25 ភាពពុករលួយគឺជាអំពើបាបដែលធ្វើឱ្យយើងមិនអើពើនឹងបទគម្ពីរ
(Ish ២៩:១៧-១៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 26 ខ ១៥ បង្ហាញពីទិដ្ឋភាពសំខាន់ពីរនៃសេចក្តីជំនឿ មួយគឺអាកប្ប
កិរិយាខ្ជិល និងមួយទៀតគឺការទុកចិត្តក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់ ។ (អេសាយ ៣០:១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 27 អ្នកដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ
ព្យាយាមដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមក តាំងឡើងដើម្បីពង្រឹងពួកគេ ហើយលើកតម្កើងព្រះ។
(គី ៣៥:៣, ៤?)

សេចក្តីអធិប្បាយ 28 ចូរយើងគិតពីវិធីដ៏អស្ចារ្យនៅលើបង្អួចនៅក្នុងខ 8-10 ខាងលើ
(អេសាយ ៣៥:៨-១០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 29 យើងគួររៀនធ្វើតាមការអធិស្ឋានរបស់ហេសេគា (អ៊ីស ៣៨:២,
៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 30 ការពិតដែលហេសេគាបានបង្ហាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រទេសដល់
ភ្ញៀវដែលចេញពីបាប៊ីឡូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាច្រើន។ (អេសាយ ៣៩:២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 31 មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការប្រៀនប្រដៅមានអារម្មណ៍ថាឆ្លើយ
ហត់ (អ៊ីស ៤០:២៧-៣០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 32 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដូចចំណុចខាងលើ។
(គី ៤២:២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 33 ខ ២២-២៤ ដើម្បីមើលព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយភ្នែក ហើយស្តាប់
ដោយត្រចៀកយើងមិនបានមកដល់ឡើយ។ (អេសាយ ៤២:១៨-២០)

សេចក្តីអធិប្បាយ 34 កាលដែលអ្នកជឿមិនប្រកាន់យកការប្រព្រឹត្ត នោះកម្រិតនៃសេចក្តី
ជំនឿរបស់ខ្លួនជាទុក្ខ (អេសាយ ៤២:២១)។

សេចក្តីអធិប្បាយ 35 ខ ២២-២៤ និយាយយ៉ាងលម្អិតអំពីសាសនាដែលរងទុក្ខ (អេសាយ
៤៨:២២-២៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 36 ព្រះជាម្ចាស់ស្វែងរកបុរសដោយពាក្យរបស់គាត់។ (អេសាយ ៤៤:
៧-៨)

សេចក្តីអធិប្បាយ 37 ភាពអស្ចារ្យនៃព្រះយេហូវ៉ាគឺមួយនេះ (អេសាយ ៤០:២០-២១)

សេចក្តីអធិប្បាយ 38 ខ ២០-២២ បង្ហាញផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ជាពិសេស។ ដើរទៅតាម
ផ្លូវនោះ (អ៊ីស ៤៥:២០-២២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 39 ការមិនរស់នៅតាមសេចក្តីពិត មានរឿងជាច្រើន (អ៊ីស ៤៨:៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 40 បទគម្ពីរតែងតែចែងថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគឺធំជាងសេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់ឪពុកម្តាយ ដោយប្រៀបធៀបពួកគេ។ (អេសាយ ៤៩:១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 41 ខ 16-21 បង្ហាញពីការការពាររបស់ព្រះនៃក្រុមជំនុំ (Ish
៤៩:២១)

សេចក្តីអធិប្បាយ 42 សារៈសំខាន់បំផុតនៅក្នុងបទគម្ពីរ គឺជាពាក្យទៅកាន់ព្រះអង្គស
ង្គ្រោះ ដើម្បីឆ្លងនឹងយើង។ (គី ៥៣:៧-៨)

សេចក្តីអធិប្បាយ 43 សេចក្តីសង្គ្រោះគ្រីស្ទានគឺជាការសម្រេចនូវសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ (អ៊ីស ៥៥:៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 44 ដោយសារព្រះបានចូលទៅជិតបុរសក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានធ្វើពិធី ដង្ហាយធួនដល់ពួកគេ ការអត់ទោសគឺប្រាកដ។ (អេសាយ ៥៥:៦-៧)

សេចក្តីអធិប្បាយ 45 ខ 8, 9 និយាយថាការអភ័យទោសរបស់ព្រះគឺឆ្ងាញ់ណាស់។ (Ish 55:8-9)

សេចក្តីអធិប្បាយ 46 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់ផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹមដល់ មនុស្សមានបាបតាំងពីដើមដល់ចប់ ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សមានបាបប្រែចិត្ត ហើយបានដក ថយ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពសុខសាន្តជាមួយព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ (អ៊ីស ៥៥:១២, ១៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 47 យើងគួររៀនតាមការអធិស្ឋានរបស់ហេសេគា (អ៊ីស ៥៧:១៤-១ ១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 48 គ្មានអ្នកចម្បាំងណាអាចយកឈ្នះកិច្ចការរបស់ព្រះបានទេ (អ៊ីស ៥៨:៦-៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 49 ការដែលហេសេគាបង្ហាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រទេសដល់ភ្ញៀវដែល ចេញពីបាបីឡានបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាច្រើន។ (អ៊ីស ៥៨:១៣-១៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 50 មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការប្រៀនប្រដៅមានអារម្មណ៍ថាឆ្លើយ ហត់ (អ៊ីស ៥៩:៩-១២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 51 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទ រក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដូចចំណុចខាងលើ។
(អ៊ីស ៦០:២១-២២)

សេចក្តីអធិប្បាយ 52 ដើម្បីមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយភ្នែករបស់យើង ហើយ
ដើម្បីស្តាប់វាដោយត្រចៀករបស់យើង គឺមិនទាន់មកដល់ទេ។ (អេសាយ ៦១:៣)

សេចក្តីអធិប្បាយ 53 មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការប្រៀនប្រដៅមានអារម្មណ៍ថាស្ងើយ
ហត់ (អ៊ីស ៦២:៦,៧)

សេចក្តីអធិប្បាយ 54 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទ រក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដូចចំណុចខាងលើ។
(អ៊ីស ៦៤ ៤-៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 55 ដើម្បីមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយភ្នែករបស់យើង ហើយ
ដើម្បីស្តាប់វាដោយត្រចៀករបស់យើង គឺមិនទាន់មកដល់ទេ។ (អេសាយ ៦៥:២៤)

សេចក្តីអធិប្បាយ 56 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទនៅស្ងៀមដូចចំណុចខាងលើ។
(អេសាយ ៦៦:៣,៤)

អត្ថបទ៖ អព្វតហេតុដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើងនៅសង្គ្រាមលោកលើកទី ២

សេចក្តីអធិប្បាយ 1 ការសន្យានៃការលើកលែងទោសនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏បានមកដោយការភ្ញាក់ក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (Ish 1:18)

1. ការពិតនៃការផ្តាច់បាបរបស់ព្រះមិនត្រូវបានកំណត់ដោយអំពើបាបដ៏ធំ និងតូចនោះទេ។ ទោះជាវាជាអំពើបាបដ៏ធំមួយក៏ដោយ កាលដែលគាត់ប្រែចិត្ត វាជាព្រះបានអត់ទោសបាបគាត់។
2. ការសន្យានេះមិនមានលក្ខខណ្ឌមួយចំនួននៃភាពសុចរិតរបស់មនុស្សទេ។ បើគិតថាជាស្ថានភាពមនុស្សគឺខុសព្រោះគិតថាហេតុផលនៃការសន្យាត្រូវទម្លាក់ចុះ។
3. ការសន្យានេះគឺថា ទោះបីជាបុរសនោះបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងដ៏ធំក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់ប្រែចិត្ត ព្រះជាម្ចាស់នឹងអត់ទោសអោយវាជាក៏ជាមិនខាន។ បុរសមិនអាចអត់ទោសបាបធំបានទេ ប៉ុន្តែព្រះក៏អត់ទោសបាបធំដែរ។ គឺ 55:9 បាននិយាយថា “ដ្បិតមេឃខ្ពស់ជាងផែនដី ផ្លូវរបស់ខ្ញុំក៏ខ្ពស់ជាងផ្លូវរបស់អ្នក ហើយគំនិតរបស់ខ្ញុំក៏ប្រសើរជាងគំនិតរបស់អ្នកដែរ។ ដូច្នេះ បុរសដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបដ៏ធំរហូតដល់បច្ចុប្បន្ននេះ មិនចាំបាច់ធ្វើឲ្យការពិតខូចចិត្តឡើយ™។ តើខ្ញុំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជឿលើព្រះយេស៊ូវឬ? ប្រសិនបើគាត់ជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពិតប្រាកដ គាត់គួរតែជឿលើគាត់បន្ថែមទៀត។ ការពិតដែលថាបេះដូងរបស់គាត់ជឿលើដង្វាយធូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាកត្តាដែលគាត់បានកើតជាថ្មី ហើយគាត់ត្រូវបានដកចេញដោយសេចក្តីជំនឿ។ ហើយបញ្ហាដើម្បីដកជីវិតដ៏ទុច្ចរិតរបស់គាត់ត្រូវដោះស្រាយដោយជំនឿជាចម្បង។

4. អាថ៌កំបាំងក្នុងការលះបង់អំពើបាបរបស់គាត់យ៉ាងខ្លាំងគឺមានតែជំនឿដែលជឿលើព្រះ អម្ចាស់នៅខាងបុរសប៉ុណ្ណោះ។ ដោយសារតែសេចក្តីជំនឿជាសកម្មភាពដើម្បីទទួលបាន ខាងវិញ្ញាណ។ ដោយសារគាត់មិនទទួល តើគាត់អាចទទួលបានដោយរបៀបណា? នៅ ពេលដែលការដួលរលំនៃ Niagara ទឹកពីរបានចុះមកខាងក្រោមបុរសនៅលើដីបានបោះ ខ្សែពួរខ្លះទៅពួកគេ។ បន្ទាប់មក បុរសម្នាក់កាន់ខ្សែពួរយ៉ាងរឹងមាំ ប៉ុន្តែម្នាក់ទៀតឃើញ ដើមឈើមួយដើមហោះលើទឹកក្បែរទូករបស់គាត់ ហើយកាន់វា។ ពេលនោះ បុរសកាន់ដើម ឈើក៏ទម្លាក់ចុះទៅនឹងដើមឈើជាមួយគ្នា ម្យ៉ាងវិញទៀត បុរសកាន់ខ្សែនេះប្រៀបបាននឹង អ្នកជឿលើព្រះ។ ជំនឿគឺដូចជាខ្សែសម្រាប់កាន់ព្រះ។ សេចក្តីជំនឿបែបនេះត្រូវបាន និយាយដូចជាបន្ទាប់ (ខ ១៩)។ នោះគឺជាពាក្យថា “ប្រសិនបើអ្នកមានឆន្ទៈ និងស្តាប់ បង្គាប់” គឺជាវា។ សេចក្តីជំនឿគឺជាការឆ្លើយតបទៅនឹងការសន្យារបស់ព្រះ។ នៅក្នុងការ លើកលែងទោសពីមនុស្សមានបាប ហេតុផលដែលបុរសត្រូវការសេចក្តីជំនឿត្រូវបាន ពន្យល់លម្អិតបន្ថែមទៀត ដូចតទៅនេះ ពោលគឺ “ការពិតដែលថាមនុស្សមិនជឿព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ (បទគម្ពីរ) គឺការបដិសេធនូវមធ្យោបាយដើម្បីអាច ដើម្បីជួបព្រះ។ ព្រះបន្ទូល របស់ព្រះគឺជាគំនិតរបស់ព្រះ ដូច្នេះកាលដែលមនុស្សបដិសេធវាដោយរបៀបណាដែលគាត់ អាចរូបរួមជាមួយនឹងព្រះ? (២) ត្បិតយើងមិនអាចឃើញព្រះដោយភ្នែករបស់យើងបាន ឡើយ បើគ្មានជំនឿទេ ក៏មិនចាប់ទ្រង់ដែរ។ អ្នកខ្លះបាននិយាយថា ៉ូ ជំនឿគឺជាដៃនៃព្រលឹង សម្រាប់កាន់ភាពអស់កល្បជានិច្ច TM ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 2 ១១២-២២ ចែងថា សាសន៍យូដាត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មដោយសារអំពើបាប
របស់ពួកគេ។ (គឺ ២:១២-២២)**

1. អ្នកដែលលើកខ្លួនឯងត្រូវវិនាស។ (12-17)

នៅក្នុង ខ ១២-១៧ វាចង្អុលបង្ហាញពីអំពើបាបដ៏ក្រអឺតក្រទមរបស់សាសន៍យូដា ហើយប្រើ
ពាក្យថា "ភាពក្រអឺតក្រទម" និងពាក្យ "ខ្ពស់" ហើយក៏មានពាក្យស្រដៀងគ្នាមួយចំនួន
ចេញពីវា 8 ដង។ ដូចដែលយើងឃើញហើយ យើងដឹងថាព្រះស្តាប់អ្វីដែលបុរសនោះត្រូវ
បានលើកឡើងដោយខ្លួនគាត់។ បុរសស្រឡាញ់អំពើបាបដែលព្រះស្តាប់ដូច្នេះ។ តើបុរស
លើកខ្លួនឡើងថ្លៃប៉ុន្មាន? ព្រោះបុរសនោះមានចិត្តក្រអឺតក្រទម គិតថាគំនិតរបស់ខ្លួនជាទី
មួយ ហើយមើលងាយបទគម្ពីរ។

វាគ្រោះថ្នាក់ណាស់ដែលបុរសលើកខ្លួនឯង។ លូសើរ លាតត្រដាងកំហឹងរបស់គាត់ចំពោះ
អ្នកដែលលើកខ្លួនឡើង តើគាត់រស់នៅការពិតដែលត្រូវលើកឡើងមានគ្រោះថ្នាក់ប៉ុណ្ណា?
Jm. ៤:៦ បាននិយាយថា ព្រះបានបោះចោលមនុស្សក្រអឺតក្រទម។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ
ហេតុផលដែលនាំឱ្យក្រអឺតក្រទម គ្រោះថ្នាក់គឺ សកម្មភាពដែលបុរសគិតលើកខ្លួនឡើង
ជាងអ្នកដទៃ គឺជាបាបកម្ម អង្គុយលើអាសនៈរបស់ព្រះ។ អ្នកដែលខ្ពស់ជាងមនុស្សគឺមាន
តែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ សកម្មភាពដែលបុរសលើកខ្លួនឱ្យខ្ពស់ជាងខ្លួនមិនមែនជាអ្នកដទៃ
ទេ តែមិនបម្រើអ្នកដទៃ ហើយតែងតែជាសកម្មភាពត្រូវបម្រើអ្នកម្ខាងទៀត។

2. ការថ្វាយបង្គំព្រះគួរត្រូវបានបំផ្លាញ។ (១៨, ២០)

រូបព្រះនេះកើតឡើងដោយចេតនាដែលបុរសបម្រើព្រះដែលមើលឃើញ។ ទីបំផុតវាមាន
ន័យថា សម្រាប់គាត់បម្រើរបស់ដែលទាបជាងគាត់ក្នុងនាមជាអ្នកសង្គ្រោះគាត់ វាជារឿង
ល្ងង់ខ្លៅ។ ដោយសារយើងជឿលើព្រះ យើងមិនគោរពចរិតដែលមើលមិនឃើញរបស់គាត់
ជាជាងព្យាយាមមើលគាត់។ វាគឺជាការថ្វាយបង្គំព្រះ។ ការពិតដើម្បីជឿលើ

មើលមិនឃើញគឺជាការល្អនៃសេចក្តីជំនឿ។ ទោះបីយើងមិនអាចមើលឃើញគាត់
ដោយភ្នែកក៏ដោយ ក៏យើងមិនគួរជឿលើគាត់ដែរ ប៉ុន្តែយើងគួរតែជឿជាក់លើគាត់បន្ថែម
ទៀត។

នៅថ្ងៃនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ពេលយើងបម្រើព្រះគ្រីស្ទ យើងនឹងត្រូវបានបម្រើព្រះ។ យ៉ូហាន
5:23 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំផ្លើសឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាគោរពព្រះបុត្រា ដូចគេគោរពដល់ព្រះវរ
បិតាដែរ។ អ្នកណាមិនគោរពព្រះបុត្រា អ្នកនោះមិនគោរពព្រះបិតាដែលបានចាត់អ្នកនោះ
មកឡើយTM។ ដោយសារបុរសស្រឡាញ់រឿងច្រើនជាងព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺជាការថ្វាយបង្គំ
ព្រះ។ កូល ៣:៥ មានប្រសាសន៍ថា៖ បំរើការលោភលន់ ដែលជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះTM។
ហេតុអ្វីបានជាលោភលន់ការគោរពបូជា? ចំពោះសេចក្តីលោភលន់តែងតែក្តៅក្រហាយក្នុងចិត្ត
ចង់បានវត្ថុកាន់តែច្រើន វារំកិលក្នុងចិត្តជាចម្បង។

ដោយសារតែវា អ្នកដែលមានសេចក្តីលោភលន់គ្មានកន្លែងសម្រាប់ស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។
ដោយសារគាត់មានចិត្តក្តៅក្រហាយចំពោះបញ្ហាស្នេហា តើគាត់មានគំនិតក្តៅ
ក្រហាយដើម្បីស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច? ដូច្នេះ ប៉ូលបាននិយាយថា៖ បំប្រសិនបើ
អ្នកណាមិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះយេស៊ូវទេ ចូរឱ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។

ព្រះអម្ចាស់នៃយើងអើយ សូមយាងមក! ព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវគង់នៅជាមួយអ្នក™។ (១ កូ. ១៦:២២) ការដែលយើងជឿលើលោកយេស៊ូមិនមែនមានន័យថាយើងទទួលស្គាល់តែ ចំណេះនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវស្រឡាញ់លោក។ រ៉ូម 10:10 បានមានប្រសាសន៍ថា “ដ្បិតអ្នក ណាជឿដោយចិត្ត ហើយបានរាប់ជាសុចរិត” មានន័យថា សេចក្តីស្រឡាញ់ ឬចិត្ត)។ ព្រះ យេស៊ូមិនចង់បានអ្នកដទៃក្រៅពីព្រះអង្គទ្រង់ឡើយ។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា ប៉ុន្តែអ្នក ណានឹងមិនទទួលបានមួយរយដងក្នុងពេលនេះ ផ្ទះ និងបងប្អូនប្រុសស្រី ម្តាយ កូន និងដី ដោយការបៀតបៀន ហើយនៅក្នុងអាយុដែលនឹងមកដល់នូវជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច™ ។ (ម៉ាកុស ១០:៣០)

1) ពេលនោះ សេចក្តីស្រឡាញ់ស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទចេញមកពីសេចក្តីជំនឿ។ មនុស្សប្រុស មិនជឿអ្នកដទៃ តើត្រូវស្រឡាញ់អ្នកដទៃដោយរបៀបណា? នៅរដ្ឋដែលមិនត្រូវជឿគ្នាទៅ វិញទៅមក ប្តូរនឹងត្រូវបិទ។ ប៉ុន្តែរដ្ឋដែលជឿលើគ្នាទៅវិញទៅមកផ្តល់ឱ្យនិងគិតពីចិត្តគ្នា ទៅវិញទៅមក។ ដូចដែលវាគឺដូច្នេះការប្រកបដ៏ផ្អែមល្អមបានកើតឡើង។

2) ចំពោះការគិតអាស្រ័យលើបុរសក៏ជាបស់ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែរ នោះគួរតែវិនាសទៅ វិញ។

3) យើងមិនអាចពឹងផ្អែកលើបុរសនោះទេ។ ពេលយើងពឹងលើបុរសហេតុអ្វីបានជាយើង ត្រូវបំផ្លាញ? ការពឹងផ្អែកលើបុរសគឺជាឧបសគ្គដែលធ្វើឱ្យបុរសមិនពឹងផ្អែកលើព្រះ។ ជេ និក្ខមន៍ 17:5 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលទុកចិត្តលើមនុស្ស ហើយធ្វើឱ្យ សាច់ឈាមមានកម្លាំង អ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាហើយ អ្នកនោះបែរចេញពីព្រះអម្ចាស់™។

អំពើបាបដ៏ធំសម្បើមណាស់ដែលមិនជឿលើព្រះយេស៊ូវ តែជឿលើបុរសនោះ ជាងការមើលងាយព្រះយេស៊ូវវាជាងមនុស្សនោះ។ តើបទគម្ពីរចែងយ៉ាងណាចំពោះបុរស?

4) ទំនុកតម្កើង ១:៤ បានមានប្រសាសន៍ថា មនុស្សអាក្រក់៩ ប្រៀបដូចជាអង្កាមដែលខ្យល់បក់ចេញ™។ ពួកគេមនុស្សអាក្រក់នឹងមិនឈរនៅក្នុងការជំនុំជម្រះឡើយ™ (ទំនុកដំកើង 1:5) ដ្បិតអង្កាមគ្មានគ្រាប់ទេ វាគួរតែត្រូវដុតក្នុងស៊ីម។

5) Jm ។ 4:14 បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាអ្វីដែលលេចឡើងមួយភ្លែតហើយបន្ទាប់មកបាត់ទៅវិញ" ។ វាមានន័យថាសម្រាប់បុរសគ្មានទម្ងន់វានឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាងងាយស្រួល។

6) នេះបញ្ជាក់ថា បុរសនោះមិនអាចរឹងលើខ្លួនឯងបាន ហើយក៏មិនអាចអ្នកខ្លួនឯងបានដែរ។ ទំនុកតម្កើង 39:5 ចែងថា៖ ពេលវេលារបស់ខ្ញុំគឺដូចជាគ្មានអ្វីនៅពីមុខអ្នកឡើយ™។

៤) ទំនុកតម្កើង ៣៩:៦ មានប្រសាសន៍ថា៖ ប្រាកដជាមនុស្សដើរទៅដូចជាស្រមោល! ប្រាកដជាគ្មានអ្វីដែលពួកគេស្ថិតក្នុងភាពចលាចលឡើយ™។

5) គឺ 1:31 បាននិយាយថា "អ្នកខ្លាំងនឹងក្លាយទៅជាទន់ខ្សោយ" នេះក៏ជាពាក្យប្រៀបធៀបដែលថាបុរសគឺដូចជាស្លូតនិងស្រាលដែលត្រូវដុត។ ដូច្នេះ តើការថ្វាយបង្គំរបស់បុរសដែលមើលងាយព្រះ មិនជឿលើព្រះ តែជឿលើមនុស្ស?

**សេចក្តីអធិប្បាយ 3 នេះមិនមែនជាការផ្សាយដំណឹងល្អដើម្បីប្រកាសសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែជាព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។ (អ៊ីស ៦:៩-១០)**

បទគម្ពីររួមបញ្ចូលការផ្សាយដំណឹងល្អ ដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីក្រោធបែបនេះ។ ការផ្សាយ
ដំណឹងល្អរបស់លោកម៉ូសេទៅកាន់ព្រះចៅផារ៉ោន បានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ព្រះចៅផារ៉ោនរឹងមាំ
នោះគឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អនៃសេចក្តីក្រោធក្រៃ។ រ៉ូម 9:15-18 បានមានប្រសាសន៍ថា ប៉ុន្តែ
ដ្បិតគាត់មានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកម៉ូសេថា បំប៉ននឹងអាណិតអាសូរដល់អ្នកណាដែលខ្ញុំ
មានចិត្តមេត្តា ហើយខ្ញុំនឹងមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់ខ្ញុំTM។ ដូច្នេះ វាមិនអាស្រ័យលើឆន្ទៈ
ឬការប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្សទេ គឺអាស្រ័យលើព្រះដែលមានចិត្តមេត្តា។ ដ្បិតមានបទគម្ពីរ
ប្រាប់ផារ៉ោនថា៖ បំអញបានប្រោសឯងឱ្យរស់ឡើងវិញដោយគោលបំណងនេះ ដើម្បីឱ្យ
អញអាចបង្ហាញប្រទានភាពរបស់អញក្នុងឯង ហើយឱ្យនាមអញបានផ្សាយពាសពេញផែន
ដីTM។ ដូច្នេះ ទ្រង់មានមេត្តាចំពោះអ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ហើយទ្រង់រឹងទទឹងនឹង
អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យTM។ នៅពេលយើងពិនិត្យមើលវគ្គខាងលើ ព្រះជាម្ចាស់បាន
ធ្វើឱ្យចិត្តខ្លះរឹង ដែលមិនមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ពួកគេ
រឹងប៉ឹងនោះទេ ប៉ុន្តែមានន័យថាទ្រង់បោះបង់ចោលនូវចិត្តរឹងរូសដ៏សំខាន់។ វិវរណៈ 11:10
មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងអរសប្បាយដោយសារពួក
គេ ហើយធ្វើការសប្បាយនិងដូរអំណោយព្រោះហេតុទាំងពីរនាក់នេះធ្លាប់ជាអ្នកប្រកាសទំ
នាយ។

ទុក្ខវេទនាដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី™។ ដែលមិនមានន័យថា ពេលពួកគេប្រកាស ដំណឹងល្អ នោះពួកគេមិនប្រកាសថាវាប្លែកទេ ប៉ុន្តែមានន័យថាពួកគេប្រកាសប្រាប់បុរស ណាម្នាក់ថាពួកគេស្តាប់ឬមិនស្តាប់។ តើអ្វីទៅជាមូលហេតុដែលពួកគេប្រកាសដំណឹងល្អ ទោះជាពួកគេស្តាប់ឬមិនស្តាប់? ព្រោះវាមានន័យថា ដូចដែលការពិតត្រូវបានប្រាប់មុនការ សម្រេចរបស់វាដោយផ្ទាល់ នោះវានឹងត្រូវបានបំពេញ សិរីល្អនៃព្រះនឹងត្រូវបានបង្ហាញ។ នៅពេលដែលសេចក្តីពិតដែលបានប្រកាសត្រូវបានបង្ហាញ ភស្តុតាងនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្ម គង់នៅ និងស្មោះត្រង់គួរតែត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់។

ជាការខុសដែលយើងមិនគួរដឹងតែការដែលផ្សាយដំណឹងល្អបង្ហាញការសង្គ្រោះរបស់ មនុស្សតែប៉ុណ្ណោះ យើងមិនគួរគិតថាមនុស្សគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយ បានសង្គ្រោះដោយសារវាទេ សិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវបានបង្ហាញ ហើយផងដែរ។ កាលណាគាត់មិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយបដិសេធ នោះការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គាត់នឹងទៅ ជាឥតប្រយោជន៍។ (១) ការពិតដែលណូអេប្រកាសអស់១២០ឆ្នាំ មិនដែលឥតប្រយោជន៍ ទេ។ ការផ្សាយដំណឹងល្អមានគោលបំណងបង្ហាញសិរីល្អរបស់ព្រះតាមរយៈកំហឹងរបស់ទ្រង់។ វាគឺជាការប្រកាសថ្កោលទោសក្នុងអត្ថន័យជាក់លាក់មួយ។ (ហេ. ១១:៧) ដូច្នេះ អ្នក ផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាអ្នកស្តាប់តាមការផ្សាយដំណឹងល្អនៅគ្រប់ស្ថានភាព។ (2) ហើយផង ដែរ ហេណុក ដែលជាកូនចៅនៃអ័ដាមជំនាន់ទី 7 បានព្រមានពីអំពើបាបដល់មនុស្ស ទាំងឡាយ ឱ្យបដិសេធគាត់ក្នុងសម័យសហសម័យ។ (យូដាស ១:១៤, ១៥) (៣) ការខំ ប្រឹងប្រែងដែលម៉ូសេប្រតិបត្តិការផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីរហោស្ថានអស់៤០ឆ្នាំ មិនឥត

ប្រយោជន៍ទេ។ មានមនុស្សត្រូវបំផ្លាញ ហើយមនុស្សត្រូវរស់ឡើងវិញ។ ការផ្សាយ
ដំណឹងល្អនៅទីរហោស្ថានទាំងមូលបានបង្ហាញពីសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់
ព្រះអម្ចាស់។ គោលបំណងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អគឺមិនត្រឹមតែជា ឯការប្រែចិត្តរបស់
មនុស្ស™ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ដើម្បីបង្ហាញសិរីល្អរបស់ព្រះដែរ។

ឯដ្បិតភ្លៀង និងព្រិលធ្លាក់មកពីលើមេឃ ហើយមិនត្រឡប់មកទីនោះវិញទេ គឺត្រូវស្រោច
ទឹកផែនដី បង្កើតជាពន្លក ផ្តល់ពូជដល់អ្នកសាបព្រោះ និងអាហារដល់អ្នកបរិភោគ នោះ
ពាក្យអញនឹងចេញមកយ៉ាងណា មាត់របស់ខ្ញុំ; វានឹងមិនត្រឡប់មកខ្ញុំវិញដោយទទេឡើយ
ប៉ុន្តែវានឹងសម្រេចបាននូវអ្វីដែលខ្ញុំមានគោលបំណង ហើយនឹងបានជោគជ័យក្នុងការដែល
ខ្ញុំបានចាត់វាមក™ (គឺ ៥៥:១០, ១១) ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 4 កុំខ្លាចអី (អ៊ីស ៧:៧-៩)

ស្តេចស្រុកយូដា ព្រះបាទអហាសភ័យខ្លាចមិនបានឮដំណឹងថា ស្តេចពីរអង្គ (គឺ វេស៊ីន ស្តេច អេរ៉ាម និងស្តេចពេកា) បានរួបរួមគ្នា ហើយមកច្បាំងនឹងពួកគេយ៉ាងខ្លាំង។ អេសាយបាន និយាយក្នុងន័យថា កុំឱ្យខ្លាចពួកគេ ដែលមានន័យថា សកម្មភាពរបស់ស្តេចពីរអង្គផ្ទុយពី សកម្មភាពរបស់ស្តេចពីរអង្គមិនអាចបង្កើតឡើងបានទេ។ (៤-៩) ប៉ុន្តែ មនុស្សមិនបានគិត ពីព្រះទេ តែបានខ្វល់ខ្វាយ និងខ្វល់ខ្វាយមុនពេលជួបបញ្ហា។

ការថប់បារម្ភមានន័យថាយកចិត្តទុក្ខដាក់ចំពោះរឿងមិនអាចដោះស្រាយបាន។

មូលហេតុដែលការថប់បារម្ភបែបនេះគួរតែធ្វើចំពោះព្រះអម្ចាស់គឺសម្រាប់តែព្រះអម្ចាស់ ប៉ុណ្ណោះដែលអាចដោះស្រាយវាបាន ប៉ុន្តែអ្វីដែលបុរសនោះព្យាយាមដោះស្រាយវាគឺជា អំពើបាបនៃអំណាចហួសហេតុ។ វាពិបាកដែលយើងដឹងពីវិធីសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយការ ពិតដែលព្រះអម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវចំពោះបញ្ហារបស់យើង។ វាពិបាកក្នុងការដឹងពីវិធីដែល ព្រះអម្ចាស់ប្រព្រឹត្ត។ មធ្យោបាយនៃវត្ថុដែលព្រះអម្ចាស់ធ្វើការគឺអាចកំបាំង។ ដូច្នេះ យើង គួរតែយកខ្លឹមសារដោយធ្វើការខ្វល់ខ្វាយរបស់យើងចំពោះព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ យើងមាន រឿងលំបាកជាច្រើនដែលមិនដឹងរឿងក្នុងពិភពធម្មជាតិ។ នរណាដឹងថាត្រកូនចាប់ពង ហើយនឹងញាស់ក្រោយ១៧ឆ្នាំ? ហេតុនេះ ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់យ៉ូបថា៖ បើអ្នកដឹងទេ ថាពេលណាពពែភ្នំសំរាលកូន? តើអ្នកសង្កេតមើលការឡើងទម្ងន់របស់វាទេ?TM (យ៉ូប ៣៩:១) នេះបង្រៀនថាប្រាជ្ញារបស់មនុស្សបង្រៀនថា ប្រាជ្ញារបស់មនុស្សគឺខ្លីណាស់ពី ពិភពធម្មជាតិ។

1. ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនតាំងចិត្តថា នេះឬបុគ្គលនោះ មានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ។

ប៉ុន្តែគាត់គួរតែដោះស្រាយវាជាស្តង់ដារនៃការតាំងទីលំនៅដែលមានទំនោរទៅម្ខាងដើម្បី
កាន់អ្វីដែលជាធន្ទៈរបស់ព្រះ។ ទំនុកតម្កើង 57:7 ទូលបង្គំមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឱព្រះអើយ!
ខ្ញុំនឹងច្រៀង និងធ្វើបទភ្លេង!” យើងគួរទទួលបានការបញ្ជាក់ពីចិត្តរបស់យើងដោយការដឹង
ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះត្រូវបានដឹងដោយមនុស្សមួយចំនួនតូច
ប៉ុន្តែត្រូវបានមិនអើពើដោយភាគច្រើនខ្លាំង។ មនុស្សដប់នាក់ដើម្បីស៊ើបអង្កេតស្រុកកាណា
នបាននិយាយជាមួយគ្នាថា៖ បន្ទាប់មក ក្រុមជំនុំទាំងមូលបានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
មនុស្សក៏យំនៅយប់នោះ™។ ដែលអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដើម្បីស្តាប់របាយការណ៍នេះមាន
ការខកចិត្ត។ (ជន. ១៤:១) បន្ទាប់មក យ៉ូស្វេនិងកាលែបដែលទៅស៊ើបអង្កេតបានអះអាង
ថាចូលមកកន្លែងនោះដោយមានជំនឿលើព្រះ។ ទោះបីជាចំនួនតិចក៏ដោយ ពួកគេស្គាល់
ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ហើយក៏ជឿលើព្រះដែរ។ ភាគច្រើនមិនត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែចំនួនតូច
ប្រហែលជាត្រឹមត្រូវ។ យើងគួរដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយទំនោរទៅខាង
ព្រះអម្ចាស់ ហើយវិធីសាស្ត្រគួរត្រូវបានរង់ចាំដោយសេចក្តីជំនឿ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 5 សកម្មភាពរបស់ពួកគេមានន័យថាបោះបង់ចោលសាសនារបស់ព្រះយេហូវ៉ា ហាក់ដូចជាស្ងប់ស្ងាត់ ហើយគ្មានអំណាចអ្វីសោះ (អ៊ីស ៨:៤-៧)

1. ឈុំនៃស៊ីឡូអាដែលហូរយ៉ាងទន់ភ្លន់™

1) វាមានន័យថាសាសនារបស់ព្រះយេហូវ៉ានឹងនាំមកនូវប្រសិទ្ធភាពដល់អ្នកជឿបន្តិចម្តងៗ។ ដូចពាក្យថា យ៉ោក សុខប៊ុត ដែលបុរសនោះប្រព្រឹត្តអំពើល្អលឿនគួរតែបរាជ័យ។ នៅពេលដែលព្រះសម្រេចបានដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្សលោក ទ្រង់ត្រូវចំណាយពេលយូរ។ សុភាសិត 19:2 ចែងថា៖ ឯសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាដោយមិនចេះដឹង នោះមិនល្អទេ ហើយអ្នកណាដែលប្រញាប់ប្រញាល់នឹងជើងរបស់ខ្លួន នោះរង្វេងផ្លូវទៅ។ សុភាសិត 28:22 ចែងថា៖ ឯមនុស្សមានចិត្តវិងវូសប្រញាប់រកទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនដឹងថាភាពក្រីក្រនឹងមកលើខ្លួនឡើយ។ សុភាសិត 28:20 មានប្រសាសន៍ថា “អ្នកស្មោះត្រង់នឹងបានពរយ៉ាងបរិបូរ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលប្រញាប់ធ្វើជាអ្នកមាន អ្នកនោះនឹងមិនទទួលទោសឡើយ” ហើយសុភាសិត 20:21 បានមានប្រសាសន៍ថា “មរតកដែលបានមកដោយប្រញាប់ពីដើមដំបូង នឹងមិនបានពរឡើយ នៅទីបញ្ចប់។”

2) "ដើម្បីហូរយឺត" រួមបញ្ចូលទាំងការពិតដើម្បីហូរនៅក្នុងស្ងាត់។ ពីព្រោះសាសនារបស់ព្រះយេហូវ៉ានៅស្ងៀម វាពិបាកដែលអ្នកណាមានកិត្តិយសឥតប្រយោជន៍ស្តាប់វា។ បុគ្គលស្រឡាញ់កិត្តិនាមឥតប្រយោជន៍ មិនស្តាប់សំឡេងនៃសតិសម្បជញ្ញៈ ហើយក៏មិនស្តាប់នូវសំឡេងនៃគម្ពីរដែលបុគ្គលនោះមើលងាយ។

មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះយេស៊ូវដឹកនាំមនុស្សដោយវិធីស្ងប់ស្ងាត់ ហើយជាវិធីទន់ខ្សោយ ទ្រង់ដឹកនាំដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សុភាព ស្ងួតបូត និងទន់ខ្សោយ (គុណធម៌នៃសេចក្តី សុចរិតរបស់ព្រះ ដោយមើលងាយមនុស្សនិងភាពល្ងង់ខ្លៅ) ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាកម្លាំងខ្សោយ ឡើយ។ តើមានពាក្យទេ, យុទ្ធគង់កាង (ទន់មានលទ្ធភាព ពង្រឹង និងយកឈ្នះ)?

តើអណ្តាតមិនទន់ប៉ុន្មាននៅក្នុងផ្នែករបស់យើង? អណ្តាតធ្វើការច្រើនបំផុតនៅក្នុងផ្នែក របស់យើង។ វាដំណើរការពេញមួយថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែវាមិនត្រូវបានគេបណ្តេញចេញ ឬមិនមាន គ្រោះថ្នាក់។

3) ទោះបីជា បំពង់ស៊ីឡូអាដែលហូរយ៉ាងស្រទន់™ ហាក់ដូចជាខ្សោយក៏ដោយ វាគឺជា និមិត្តរូបនៃសាសនាពិតដើម្បីនាំសេចក្តីសង្គ្រោះ ពោលគឺសាសនាគ្រីស្ទ។ នៅពេលដែលព្រះ យេស៊ូវបានយាងមកពិភពលោក ទ្រង់បានប្រសូតនៅឯអ្នកគ្រប់គ្រងសេះ ហើយនៅពេល ដែលទ្រង់បានចាកចេញពីពិភពលោក ទ្រង់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ ប៉ុន្តែគាត់បានជួយ ពួកបរិសុទ្ធរាប់រយលាននាក់។ គ្រីស្ទសាសនិកគួរធ្វើតាមគំនិតបែបនេះ។ វាជាការយល់ខុស ដែលគិតថា បន្ទាប់ពីយើងមានអំណាចច្រើន យើងអាចជួយអ្នកដទៃបាន។ អ្នកជឿអាច ជួយគ្នាទៅវិញទៅមកពីការព្យាបាលនីមួយៗពីមុខតំណែងនីមួយៗ។

4) បំពង់ទន្លេដ៏ខ្លាំងពូកែ និងច្រើន™ នេះចង្អុលទៅទន្លេអឺប្រាតនៃប្រទេសស៊ីរី ដែលជា និមិត្តរូបនៃស្តេចស៊ីរី និងអំណាចរបស់ទ្រង់។ ហើយ (១) វាគឺជានិមិត្តរូបនៃអំណាចនៃពិភព លោកនេះ និងអំណាចរបស់វា។ ដូចជាទឹកដ៏ហឹង្សា និងហូរគឺមានគ្រោះថ្នាក់ អ្នកដែលត្រូវ ពឹងផ្អែកលើអំណាចនៃពិភពលោកនេះ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់វាត្រូវបានចាប់ខ្លួន ហើយទី

បំផុតត្រូវបានបំផ្លាញចោល។ តើអ្វីទៅជាប្រយោជន៍ដែលស្តេចដ៏អស្ចារ្យ គឺអាឡិចសាន់ឌី ដើម្បីកាន់កាប់ពិភពលោកទាំងមូលបានទទួល? បន្ទាប់ពីបានកាន់កាប់ទីក្រុងដ៏កំពូលហើយ គាត់បានស្រែកឡើងថា គាត់គ្មានដីដែលគាត់មិនអាចកាន់កាប់បានទេ។ ហើយអធិរាជនីវ៉ូ ដែលបានសង់ផ្ទះរបស់គាត់ដោយមាស ហើយបានគង់នៅក្នុងនោះបានធ្វើអត្តឃាត។

5) វាគឺជាអំណាចនៃអំពើបាបដែលផ្លាស់ទីនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ ដោយសារយើងមិន គោរពតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងគួរត្រូវបានកាន់កាប់ដោយអំណាចនៃ អំពើបាបខ្លាំង។

សេចក្តីអធិប្បាយ 6 ចូរធ្វើតាមព្រះបន្ទូលនៃក្រឹត្យវិន័យ និងទីបន្ទាល់ (អ៊ីស ៨:១៩-២២)

ច្បាប់ និងពាក្យនៃទីបន្ទាល់មានន័យថាជាពាក្យនៃបទគម្ពីរនៅសម័យបច្ចុប្បន្ន។ ថ្វីត្បិតតែបុរសទាំងនោះបាននិយាយថា ព្រះគម្ពីរមានតម្លៃនៅក្នុងបបួរមាត់របស់គាត់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនគិតថា វាពិតជាមានតម្លៃទេ ប៉ុន្តែពួកគេមើលងាយវាខ្លាំងណាស់។

1. គេគិតថាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងសម័យនេះខុសទេ ព្រោះជាសៀវភៅចាស់។ ការគិតបែបនេះគឺជារឿងខុសខ្លាំងណាស់។ គេមិនដឹងថារឿងពិតចេញពីរឿងចាស់ឬ? តើភ្នំនិងមេឃបច្ចុប្បន្នមិនមែនជារបស់ចាស់ឬ? តើដីដែលយើងរស់នៅចាស់មែនទេ? អ្វីៗទាំងអស់នាពេលបច្ចុប្បន្ន គឺជារបស់ដែលកើតឡើងដដែលៗ របស់ចាស់ ហើយរបស់ថ្មីក៏ចេញមកដែរ។ Ecc 1:9 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែអ្វីដែលបានទៅជាអ្វីនឹងបាន ហើយអ្វីដែលបានធ្វើនោះនឹងត្រូវធ្វើ ហើយគ្មានអ្វីថ្មីនៅក្រោមពន្លឺថ្ងៃឡើយ™។

2. ពួកគេនិយាយថាវាមិនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ទេដែលបទគម្ពីរមិនមែនជាពាក្យអព្ភតហេតុនៅទីសាធារណៈទេតែវាត្រូវបាន "សរសេរ" មួយ។ គំនិតបែបនេះគឺខុស។

1) ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថាជា "សំឡេងនៃខ្យល់" មនុស្សក្លែងក្លាយនឹងស្តាប់វាហើយនិយាយបំផ្លើស។ ពេលនោះ ពាក្យមិនពិតទាំងអស់នឹងពេញក្នុងពិភពលោក។ ដូច្នេះ មានតែកំណត់ត្រាប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចរក្សាទុកបានត្រឹមត្រូវ។

2) ប្រសិនបើបុរសទាំងនោះមិនបានសរសេរនូវអ្វីដែលគាត់បានឃើញ និងស្តាប់ ប៉ុន្តែត្រូវបានជូនដំណឹងដោយសំឡេងតែប៉ុណ្ណោះ នោះដំណឹងល្អអាចនឹងត្រូវបានជូនដំណឹងដល់

មនុស្សជំនាន់ក្រោយ។ មានតែកំណត់ត្រានៃពាក្យដែលនឹងត្រូវប្រកាសយ៉ាងទូលំទូលាយ ឆ្ងាយ និងជ្រៅ។

3) ដោយសារមនុស្សប្រុសមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាងគោល នោះគេអាចចងចាំពួកគេ ហើយអាចសិក្សាបាន។

4) កំណត់ត្រាអាចផ្តល់ឱ្យក្រុមនៃការពិតជាច្រើន។ យើងមិនអាចរក្សាបាននូវសេចក្តីពិតតែ មួយដោយត្រឹមត្រូវនោះទេ។ ជំនឿគឺអាស្រ័យលើសេចក្តីពិតដែលមានប្រព័ន្ធ។

5) សំឡេងអព្វុតហេតុសាធារណៈមិនដឹកនាំបុរសត្រឹមត្រូវទេ។ បុរសពីងផ្អែកលើធម្មជាតិ មានតែអព្វុតហេតុមិនអាចទាក់ទងទៅពិភពធម្មជាតិដោយគ្មានធាតុធម្មជាតិបានទេ។ ថ្វី ត្បិតតែបុរសនោះធ្វើដំណើរទៅភពផែនដីអស់រយៈពេលពីរបីម៉ោង ប៉ុន្តែអស់មួយជីវិតរបស់ គាត់ យើងមិនអាចចាកចេញពីពិភពធម្មជាតិទាំងស្រុងបានទេ យើងមិនអាចរស់នៅដោយ អព្វុតហេតុតែមួយមុខនោះទេ។ នៅពេលដែលយើងយកសៀវភៅដែលបានកត់ត្រា (បទ គម្ពីរ) នៅក្នុងដែរបស់យើង ហើយអង្គុយដោយសុវត្ថិភាព ហើយអានវា ហើយទទួលព្រះ គុណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះជាការល្អ។

9) មុន ៩ ឆ្នាំមុន មានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យមួយដែលប្រមូលផ្តុំមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់នៅ Pusan ។ អ្នកដឹកនាំបានអះអាងថាគាត់អាចធ្វើអព្វុតហេតុជាច្រើន។ វាជាកំហុសរបស់គាត់។ បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានគេបង្ហាញថាជាមេដឹកនាំមិនពិត។ 9 កូរិនថូស 1:22, 23 បាន និយាយថា វេជ្ជសាសន៍យូដាទាមទារទីសំគាល់ ហើយសាសន៍ក្រិចស្វែងរកប្រាជ្ញា តែ យើងប្រកាសព្រះគ្រីស្ទដែលជាប់ឆ្នោត ជាឧបសគ្គដល់សាសន៍យូដា និងភាពល្អឬអាក្រក់

សាសន៍ដទៃ™ ទោះបីជាអត្ថបទហេតុមានតម្លៃណាស់ក៏ដោយ វាជារឿងខុសឆ្គងដែលយើងទំ
នោរទៅរកវា។ លើសពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

**សេចក្តីអធិប្បាយទី 7 នេះជាអាថ៌កំបាំងដែលអ្នកចម្បាំង ៣០០ នាក់របស់គឺមានបានយក
ឈ្នះ។ (អ៊ីស ៩:៤, ចៅក្រម ៧:៩-២៣)**

1. ជំនឿ

ខ្មាំងសត្រូវក៏ញាប់ញ័រដោយជឿលើវាអំពីដំណឹងល្អដែរ។ ចូរធានានិងក្លាហាន ដោយដឹង
ការពិតនេះ។ ប្រជាជននៅតំបន់មេមានបានយល់សប្តិចង់ចាញ់ដោយកងទ័ពគឺមាន។ ពួកគេ
បានដឹងពីការបរាជ័យរបស់ពួកគេរួចហើយ។ គឺមានដើម្បីដឹងអំពីខ្លឹមសារទាំងនេះបាន
ទទួលអំណាច ហើយបានដើរចូលទៅក្នុងតំបន់សត្រូវយ៉ាងក្លាហាន។ ហើយកិច្ចការដែល
កងទ័ពបានធ្វើគឺស្រែកតែពាក្យថា បំផាសសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ និងសម្រាប់គេខាន!TM។
ពាក្យនេះបានធ្វើឱ្យសត្រូវក្លាយជាមនុស្សអាក្រក់។ (ចៅក្រម ៧:១៣)។ សំឡេងត្រែនិងភ្លើ
ងពិលមានន័យថាខ្មាំងសត្រូវត្រូវស្តាប់សំឡេងថា បំផាសសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ និងសម្រាប់គេ
ខាន!TM។ ផងដែរ ដូចជាការដែលយើងយកឈ្នះដោយតែសេចក្តីជំនឿនៃដំណឹងល្អ
ប៉ុណ្ណោះ។ ដ្បិតអារក្សត្រូវចាញ់ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទរួចហើយ យើងគួរដឹង
ដើម្បីយកឈ្នះវា ហើយបន្ទាប់មកយើងគួរនិយាយថា “យើងឈ្នះ! យើងយកឈ្នះ!” ដោយ
ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយកឈ្នះអារក្សសម្រាប់
យើង យើងជឿលើវា ហើយយើងគួរតែដើរក្នុងជ័យជំនះតែប៉ុណ្ណោះ។

យើងឃើញការពិតដែលថាអារក្សបានសារភាពការបរាជ័យរបស់ពួកគេ។ យ៉ាកុប 2:19 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំណងអារក្សម្នាក់មកប្រាប់គាត់ថា៖ បំណែកគ្រូ ខ្ញុំនឹងទៅតាមអ្នកគ្រប់ទីកន្លែង™។ នៅក្នុង Mt 8:29 អារក្សបាននិយាយថា “មើលចុះ ពួកគេបានស្រែកឡើងថា “ឱព្រះរាជបុត្រនៃព្រះអើយ តើទ្រង់មានរឿងអ្វីដល់ពួកយើង? តើអ្នកមកទីនេះធ្វើទារុណកម្មយើងមុនម៉ោងទេ? អារក្សត្រូវបានបំផ្លាញដោយការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវរួចហើយ ពួកគេផ្ទាល់ដឹងការពិត។ លោកយេស៊ូវមានប្រសាសន៍ថា៖ បំណែកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ បំណងឃើញសាតាំងធ្លាក់មកដូចផ្នែកបន្ទោរពីលើមេឃ។ បំ (លូកា ១០: ១៨) ហើយទ្រង់ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា បំ អំពីការជំនុំជំរះ ពីព្រោះអ្នកគ្រប់គ្រងនៃលោកីយ៍នេះត្រូវបានជំនុំជំរះ™ (យ៉ូហាន ១៦:១១) យើងដើរដោយគ្រាន់តែស្រែកថា បំ ព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ™ ដោយដឹងពីការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អារក្ស ហើយដោយការជឿលើបំណែករបស់ព្រះគ្រីស្ទ™។ បុរសដែលមិនជឿលើព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវក្លាយជាអ្នកទោសរបស់អារក្ស ហើយបន្ទាប់មកនឹងត្រូវទម្លាក់ចុះទៅក្នុងនរកជាមួយនឹងអារក្ស។

2. អាទិកំបាំងមួយទៀតដែលទាហានគេខានគឺជាចំណុចដែលពួកយោធាជឿលើតែព្រះយេស៊ូវ។ ពីព្រោះពួកគេទទួលបានដូចទាហានមធ្យមបានឃើញនូវប៉ងស្រូវសាលីក្នុងសុបិនរបស់ពួកគេ។ នំប៉ងស្រូវសាលី គឺជានំប៉ងដ៏កំសត់ ហើយក៏គ្មានតម្លៃអ្វីនៅក្នុងអាហារដែរ។ នេះជាពាក្យប្រៀបធៀបនៃអ្នកជឿដែលជឿលើព្រះតែមួយ ហើយមិនអួតខ្លួនឡើយ។ កាលពីដើមគេខានពោលថា៖ បំណែកមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ បំសូមលោកម្ចាស់ តើខ្ញុំអាចសង្គ្រោះ

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដោយរបៀបណា? មើលចុះ ត្រកូលខ្ញុំខ្សោយជាងគេនៅម៉ាណាសេ ហើយខ្ញុំតូចជាងគេនៅក្នុងផ្ទះឪពុកខ្ញុំ™។ (ចៅក្រម ៦:១៥) គាត់ជាកសិករប្រមូលផលស្រូវ សាលីក្នុងរដ្ឋសម្ងាត់ចេញពីមធ្យម។ ប៉ុន្តែរឿងទុក្ខមិនអាចទៅរួចទេ។ Oberin ដែលជា សប្បុរសជនដ៏អស្ចារ្យនៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ស្ទើរតែបាត់បង់ជីវិតដោយរង្វេងផ្លូវក្នុងថ្ងៃព្រះ ព្រិល។ បន្ទាប់មក គ្រូបង្វឹកម្នាក់បានឆ្លងកាត់គាត់ ហើយបានជួយសង្គ្រោះគាត់។ ពេល ដែលគាត់ចង់ស្គាល់ឈ្មោះ គាត់បានឆ្លើយថា៖ ឈ្មោះទតមើលពីលើមេឃ ហើយគាត់ស្វែង រកកន្លែងដែលគាត់អាចជួបមនុស្សទន់ខ្សោយ និងមនុស្សវេទនាបំផុត™។

នៅពេលដែល Carey ដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌាត្រូវ បានតែងតាំងជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា គាត់បានមកដល់ប្រទេសឥណ្ឌាក្នុងនាមជាកម្មករ ដើម្បីធ្វើស្បែកជើង។ ដោយសារទុក្ខលំបាកខ្លាំងណាស់ ប៉ុលបាននិយាយថា៖ ឯប៉ុន្តែគាត់ មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ ឈ្មោះគុណរបស់ខ្ញុំគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកហើយ ត្បិតអំណាច របស់ខ្ញុំបានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយភាពទន់ខ្សោយ™។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងអួតខ្លួនដោយរីករាយចំពោះ ភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអំណាចនៃព្រះគ្រីស្ទបានសណ្តិតលើខ្ញុំ™។ (II

កូរិនថូស ១២:៩)

ពេលយើងបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នកដទៃ យើងមិនក្លាយជាពរជ័យដល់គេទេ។ នេះជារឿងដែល អ្នកនេសាទចាប់ត្រី បើឃើញត្រីក៏ចាប់មិនបានដែរ។ ពិបាកណាស់ដែលបុរសនោះក្លាយជា មនុស្សរាបទាបដូចនំប៉័ង។ វាដូចជាបុរសនោះលុបស្រមោលខ្លួនឯង។ កាលបុរសលុប

ស្រមោលនោះ គួរទទួលរស្មីព្រះអាទិត្យក្នុងវេលាថ្ងៃត្រង់។ ដូចដែលយើងត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធ
ដោយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ យើងក្លាយជាមនុស្សរាបទាប។

សេចក្តីអធិប្បាយ 8 វិង្សសដោយមិនប្រែចិត្ត (អ៊ីស ៩:៨-១២)

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយត្រូវបានគេប្រដៅក្រោយមក ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រែចិត្តដោយចិត្តវិង្សសឡើយ។ អាកប្បកិរិយាបែបនេះបានធ្វើឱ្យព្រះ ទ្រង់ព្រះពិរោធ... អាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេគឺស្រដៀងនឹងការវិង្សសដែលស្តេចផារ៉ោន បានបន្ត។

1. ស្តេចផារ៉ោនវិង្សសគឺដូចជាដើរតាម។

១) នៅពេលគ្រោះកាចនៃកង្កែប គាត់បានសន្យាថានឹងដោះលែងជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ហើយ បញ្ជូនពួកគេទៅ ខណៈដែលគ្រោះកាចបានបញ្ចប់ចិត្តរបស់គាត់វិងមាំ។ (និក្ខមនំ ៨:៨-១៥)

២) ពេលមានគ្រោះកាច គាត់បាននិយាយថានឹងទៅឯជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែក្រោយពី គ្រោះកាចបានចាកចេញពីចិត្តរបស់គាត់ទៅវិញ។ (និក្ខមនំ ៨:២០-២២)

៣) នៅពេលមានព្រិល គាត់បានសារភាពថាគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ប៉ុន្តែក្រោយពីគ្រោះ កាចបានបញ្ចប់ គាត់ក៏វិងមាំឡើងវិញ។ (និក្ខមនំ ៩:២២-២៥)

៤) នៅពេលកើតកណ្តុប គាត់ត្រូវសារភាពថាខ្លួនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប បន្ទាប់ពីគ្រោះកាច បានចប់សព្វគ្រប់ ហើយក៏បានផ្លាស់ប្តូរដែរ។ (និក្ខមនំ ១០:១-២០)

៥) នៅពេលគ្រោះកាចនៃភាពងងឹត ទ្រង់បានបង្គាប់ឱ្យចេញទៅរកមនុស្សនៅទីនោះ។ អ៊ីស្រាអែលមួយរយៈក្រោយមក គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ (និក្ខមនំ ១០:២១-២៩)

៦) នៅទីបំផុត នៅគ្រោះកាចនៃសេចក្តីស្លាប់ ទីបំផុតព្រះបានបញ្ជូនគ្រោះកាចនៃសេចក្តីស្លាប់ ទ្រង់បានបញ្ជូនអ៊ីស្រាអែល (និក្ខមនំ ១២:១២-៣១) ប៉ុន្តែក្រោយពីថ្ងៃនោះ ចិត្តរបស់គាត់បានផ្លាស់ប្តូរម្តងទៀត ទ្រង់បានធ្វើបាបប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល។ (និក្ខមនំ ១៤:៥-៣១)

៧) បុរសដូចព្រះចៅជាវ៉ានដឹងថាការខុសគ្នារបស់គាត់ជារឿងមិនពិត ប៉ុន្តែពួកគេមានរឿងមិនត្រឹមត្រូវជាច្រើន។

2. តើអ្វីជារឿងរារាំងការប្រែចិត្ត?

1) ទម្លាប់មិនក្តៅក្រហាយ អ្នកកាន់ទម្លាប់បែបនេះគ្មានការសម្រេចចិត្តទេ។ ការដែលបុរសនោះគ្មានការសម្រេចបានន័យថាជារឿងល្ងង់ដែលចង់ធ្វើឲ្យខូច។ អេសេគាល 18:31 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំប្លែងបោះបង់ចោលរាល់ការរំលងដែលឯងបានប្រព្រឹត្ត ហើយតាំងចិត្តថ្មីនិងវិញ្ញាណថ្មី!

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនឹងស្លាប់?

2) មនុស្សក្បត់ មនុស្សក្បត់មិនទទួលការពិតពីព្រះជាម្ចាស់ដោយស្មោះត្រង់។

3) ភាពក្រអឺតក្រទម ទំនុកតម្កើង ១៧:១០ មានប្រសាសន៍ថា៖ បំប្លែងចិត្តអាណិត។ ដោយមាត់គេនិយាយដោយក្រអឺតក្រទម™។ សុភាសិត 15:12 ថែងថា៖ បំប្លែងចិត្តអ្នកមិនចូលចិត្តត្រូវគេស្តីបន្ទោសទេ។ គាត់នឹងមិនទៅរកអ្នកប្រាជ្ញទេ™។

4) រឹង។ នេះមានន័យថា រឹងប៉ឹងដូចចិត្តអ្នកជឿ ស្តាប់តែមិនស្តាប់បង្គាប់ ស្រមៃមើលហើយមិនប្រែប្រួល។

អ្នកដែលបន្តមិនប្រែចិត្ត នៅទីបំផុតត្រូវបានព្រះដាក់ទណ្ឌកម្ម។ សុភាសិត 29:1 បានមាន
ប្រសាសន៍ថា៖ ឯអ្នកណាដែលត្រូវបន្ទោសជាញឹកញាប់ តែរីងក នោះនឹងត្រូវបាក់ភ្លាមៗ
មិនអាចព្យាបាលបាន™។

សេចក្តីអធិប្បាយ 9 ការបំផ្លាញមនុស្សដើម្បីបះបោរចំពោះព្រះ (អ៊ីស ១០:១២-១៥)

1. អាសូរីរីមិនបានដឹងរឿងខាងលើរបស់ពួកគេទេ ហើយបានអះអាងខ្លួនឯង ("ខ្ញុំ") ។
ការគិតគិតពីខ្លួនឯងជាដំបូងគឺការបះបោរដើម្បីកាន់កាប់អាសនៈរបស់ព្រះ។

(12-14)

2. ការពិតដែលមិនដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះគឺការបដិសេធព្រះក្នុងចំណោមមនុស្ស
មានមនុស្សមិនគិតការពិត ប៉ុន្តែគិតតាមទ្រង់។ ដូចជាដើរលើច្រាំងថ្មដ៏គ្រោះថ្នាក់ដោយគាត់
ក្នុងសភាពបិទភ្នែក។ ពិភពលោកដែលព្រះបានបង្កើត ហើយអ្វីៗទាំងអស់មានសណ្តាប់ធ្នាប់
ប៉ុន្មាន មនុស្សគួរដឹងអំពីលំដាប់នៃសេចក្តីពិតក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ហើយគួរធ្វើតាម
ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ដ្បិតមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះ ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិន
ស្តាប់បង្គាប់? ប្រសិនបើបុរសមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ មានន័យថា ឈ្មោះជាមួយ
ព្រះ។ គឺ 45:9, 10 មានប្រសាសន៍ថា "វេទនាដល់អ្នកណាដែលខំប្រឹងប្រែងជាមួយនឹង
អ្នកដែលបានបង្កើតជាផែននៅក្នុងផែនដី! តើដីតម្កល់និយាយទៅកាន់អ្នកដែលបង្កើតវាថា 'តើ
អ្នកកំពុងធ្វើអ្វី?' ឬ 'ការងាររបស់អ្នកគ្មានដែ?' វេទនាដល់អ្នកណាដែលនិយាយទៅកាន់
ឪពុកថា កូនកើតអ្វី?

ក្នុងប្រព័ន្ធ និងសណ្តាប់ធ្នាប់ ក្នុងសត្វលោកទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដី មានការយល់
ឃើញនូវវត្ថុដើម និងចុងក្រោយ ការយល់ឃើញនូវវត្ថុខាងលើ និងខាងក្រោម ព្រមទាំងការ
យល់ឃើញនូវវត្ថុដែលមើលឃើញ និងវត្ថុមើលមិនឃើញផងដែរ។ ដូច្នេះ នៅក្នុង ហេប្រើ
រ ៥:៧-១០ ការស្តាប់បង្គាប់ គឺជាគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងគុណធម៌ដ៏ពិតប្រាកដសម្រាប់

លោកយេស៊ូបានរៀនពីការស្តាប់បង្គាប់។ ការដែលគាត់បានរៀនថែមទៀត វាបង្ហាញពី គុណធម៌ជ្រៅជ្រះ អាធិកំបាំង និងគុណធម៌។ ហើយសម្រាប់វាដែលគាត់បានរៀនវាហួត ដល់គាត់ត្រូវបានរងទុក្ខ, ការពិតថាវាជាវត្ថុមានតម្លៃណាស់ត្រូវបានគេជូនដំណឹង។ លើសពីនេះទៀត។ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា *û Ei Eli Sabakdany*™ (Mt 27:46) ទ្រង់បានហៅព្រះសម្រាប់ជាព្រះរបស់ខ្ញុំក្នុងស្ថានភាពរបស់ទ្រង់ដើម្បីត្រូវបោះចោលទៅ វិញ (ដោយការឈឺចាប់នៃសេចក្តីទុក្ខព្រួយ) ។

កាលដែលមនុស្សនោះមិនគោរពតាមព្រះ នោះខ្លួនឯងក៏ត្រូវទម្លាក់ចុះទៅក្នុងភាពងងឹត ដូច ជាវល្ល័ក្ខណ៍បានបាត។ អ្នកដែលត្រូវធ្វើដូច្នេះត្រូវបំផ្លាញចោល។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 10 បទគម្ពីរចែងថា ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺកើតឡើងនៅក្នុងចិត្ត
របស់យើង។ (អេសាយ ១១:៦-៨)**

1. គាត់មិនគួរទទួលយកអំពើបាបនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់គាត់
ហើយធ្វើឱ្យគាត់បរិសុទ្ធ។

ពាក្យនៃពរព្រំបីក៏ចែងថា “មានពរហើយដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ត្បិតគេនឹងឃើញព្រះ” នេះ
បាននិយាយថាពរនៃការបង្កើតសន្តិភាព។ (ម៉ាថ. ៥:៨,៩) យ៉ាកុបបានមានប្រសាសន៍ថា៖
ប៉ុន្តែប្រាជ្ញាដែលមកពីស្ថានលើគឺបរិសុទ្ធ មុនដំបូងបន្ទាប់មកមានសន្តិភាព សុភាព បើក
ចំហក្នុងការរីករញ្ជ័រ ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា និងផលល្អ មិនលំអៀង និងដោយ
ស្មោះ។ “។ (យម ៣:១៧)

2. គាត់ត្រូវតែប្រព្រឹត្តចំពោះព្រះអម្ចាស់នូវអ្វីដែលមនុស្សមិនអាចធ្វើបាន។

ភីលីព 4:6-7 បាននិយាយថា បំប្លែងចិត្តអំពីអ្វីឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដោយការ
អធិស្ឋាន និងការអង្វរដោយការអរព្រះគុណ ចូរឱ្យការស្នើសុំរបស់អ្នកត្រូវបានដឹងដល់
ព្រះ។ ៧ហើយសន្តិភាពនៃព្រះ ដែលលើសជាងការយល់ដឹងទាំងអស់ នឹងការពារចិត្ត និង
គំនិតរបស់អ្នកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ “។

3. ចំណុចនេះដែលយើងគួរពឹងផ្អែកលើព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ សញ្ញាសម្គាល់ថាអ្នកណាដែល
ពឹងផ្អែកលើព្រះគ្រីស្ទគឺជាលទ្ធផលដែលថានៅពេលដែលគាត់ពឹងផ្អែកលើគាត់ចិត្តរបស់
គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាសន្តិភាព។ យើងមិនគួរព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលយើងមិនអាចធ្វើបាន
ឡើយ ចូរពឹងផ្អែកតែលើព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ!

១) កុំមើលខាងក្រោយ! ពេលយើងក្រឡេកទៅក្រោយ យើងនឹងឃើញការបរាជ័យទាំងអស់។ លោហិតរបស់កូនប្រុសរបស់ព្រះអាចលុបពួកគេ។

២) មើលទៅមុខ! ព្រះជ្រាបច្បាស់អំពីអនាគត។ គាត់គឺជាស្តេចរបស់ខ្ញុំ និងជាអ្នកគង្វាលរបស់ខ្ញុំ។

3) សូមក្រឡេកមើលបរិស្ថាន។ នៅជុំវិញយើងមានរលកដ៏ខ្លាំងក្លា។

4) ក្រឡេកមើលបេះដូងរបស់យើង។ មានភាពខ្លីពេញលេញនិងភាពទន់ខ្សោយពេញលេញនៅក្នុងវា។

5) ចូរយើងក្រឡេកមើលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់មើលថែយើងទាំងស្រុង។ នៅពេលយើងជឿលើទ្រង់ យើងគួរសម្លឹងមើលគាត់ក្នុងកម្រិតមួយ ដើម្បីទទួលយកសន្តិភាពនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ នេះជាអាថ៌កំបាំងដើម្បីយកសន្តិភាពក្នុងចិត្តយើង។ នោះគឺថាមិនជឿសម្រាប់ខ្ញុំ យើងគួរតែជឿលើវា ព្រោះការសង្ស័យវាយប្រហារមកលើខ្ញុំ យើងគួរតែជឿលើវា។

6) Hudson Taylor បាននិយាយនៅលើគ្រែយ៉ាងតិចថា "ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការឱ្យខ្ញុំខ្សោយបាន មិនបានអានបទគម្ពីរ ហើយមិនអធិស្ឋានទេ ប៉ុន្តែដូចជាទារកខ្ញុំដេកលើព្រះហស្តរបស់ព្រះ ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តលើគាត់តែប៉ុណ្ណោះ"។ 11 សេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងថ្មី គឺត្រូវបានផ្ដួចផ្ដើម និងគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងដោយព្រះតែមួយគត់ ដែលជាកិច្ចការតែមួយគត់របស់ព្រះ (Ish 12:4-5) នៅពេលដែលបុរសនោះជឿលើអំណាចរបស់គាត់ គាត់មិនជឿលើព្រះទេ។

ដូច្នេះ ការជឿលើអំណាចរបស់ខ្លួន គឺជាការគិតដើម្បីសម្លាប់ជំនឿ។ បើអ្នកណាធ្វើអំពើល្អ ច្រើន ស្លាប់ដោយសារគុណធម៌ ព្រោះចិត្តជឿលើការងារល្អ ទទួលសេចក្តីសុខ ព្រោះមិន ជឿលើព្រះ តែជឿលើកុសលផលបុណ្យរបស់ខ្លួន នោះជាគំនិត រង្វេងចេញពីការសង្គ្រោះជំ នឿ។ គំនិតនៃការសង្គ្រោះគឺដើម្បីទទួលយកក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ ទ្រង់ ដោយជឿលើការពិតដែលថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគត ហើយបានរស់ឡើងវិញពី វា។ ដូចបានពោលខាងលើ ក្នុងករណីដែលបុរសណាម្នាក់ជឿជាក់លើអំពើល្អរបស់ខ្លួន ហើយបានទទួលការល្អលោមនៅលើគ្រែចុងក្រោយរបស់គាត់ ត្រង់ចំណុចនេះ គាត់មិន បានធ្វើអំពើល្អពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ទេ ហើយគាត់កាន់តែអាក្រក់ជាងឧក្រិដ្ឋជនខាង ឆ្វេងដែលត្រូវបានគេផ្ដាច់នៅលើ ឈើផ្កាង។ (លូក ២៣:៣៩-៤៣) ការពិតដែលឧក្រិដ្ឋជន មិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អបាននាំមកនូវទុក្ខវេទនាជាច្រើនក្នុងលោកីយ៍។ ប៉ុន្តែទីបំផុតគាត់បានយក សេចក្តីជំនឿសង្គ្រោះ។

សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងគឺសម្រេចបានដោយព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់តែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែល បានសន្យា។ តើគាត់សម្រេចបានការសន្យាដ៏អស្ចារ្យនេះដោយផែនការរបស់មនុស្សអាក្រក់ និងការខិតខំរបស់គាត់ឬទេ? ប្រាកដណាស់ ព្រះបានប្រើបុរសជាឧបករណ៍។ ប៉ុន្តែវាមិន មែនមានន័យថា នៅពេលដែលព្រះសម្រេចបាននូវការសន្យានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នោះទ្រង់ អាស្រ័យទៅលើមនុស្សនោះ។ ទោះបីជាទ្រង់ប្រើមនុស្សជាឧបករណ៍របស់គាត់ក៏ដោយ ផលផ្តែងមានប្រយោជន៍នៃព្រះវាជាណាចក្ររបស់ព្រះដើម្បីចេញពីកិច្ចការរបស់គាត់គឺបាន សម្រេចដោយព្រះសុទ្ធសាធ។ ដូច្នេះ ក្នុងជីវិតនៃជំនឿរបស់យើង គំនិតថា “ខ្ញុំបានធ្វើការ

ល្អសម្រាប់នគរព្រះ ឬនឹងធ្វើវា” ។ គឺជាភាពក្រអឺតក្រទមដែលខ្លួនគាត់ទទួលយកអាកប្បកិរិយារបស់ព្រះ និងការបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះ។ ស្ត្រីពីរនាក់បានទៅសួរសុខទុក្ខ Hudson Taylor ហើយបានសួរក្នុងអត្ថន័យនៃការអនុលោមតាមជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ និងសមិទ្ធផលនៃការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គាត់ ហើយបានសួរថា “តើអ្នកត្រូវបានទទួលការល្បឿននៃភាពក្រអឺតក្រទមដែរឬទេ? បន្ទាប់មក Taylor បាននិយាយថា “ខ្ញុំក្រអឺតក្រទមយ៉ាងណា? បើហើយពួកគេក៏បានសួរម្តងទៀតថា បើយើងមានន័យថា វាជាការល្បឿននៃភាពក្រអឺតក្រទមអំពីសមិទ្ធផលដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវបានសម្រេច™។ បន្ទាប់មក Taylor បានឆ្លើយថា “ខ្ញុំមិនដែលដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើអ្វីនោះទេ”។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ គ្រិស្តសាសនិកមិនគិតថាគាត់បានធ្វើការល្អទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរសដូចជាចៀម ដែលជាអ្នករើសតាំងថា បំផ្លិតខ្ញុំឃ្លាន ហើយទ្រង់បានប្រទានអាហារដល់ខ្ញុំÉ™ ពួកគេឆ្លើយថា៖ បំណែកម្ចាស់!) នៅពេលដែលព្រះវិហារកូរ៉េមានកម្មករជាច្រើនដែលដូចជា Taylor ជឿលើគំនិតដែលថាព្រះគ្រាន់តែសម្រេចបាននូវសេចក្តីល្អពិត និងការសន្យានៃសេចក្តីសង្គ្រោះនាងបានក្លាយជាត្រឹមត្រូវ។

១២ គ្មានអ្នកចម្បាំងណាអាចយកឈ្នះកិច្ចការរបស់ព្រះបានឡើយ (Ish ១៤:២៧)

ដាន 4:35 ចែងថា៖ បំណែកស្រុកទាំងអស់នៅលើផែនដីត្រូវបានចាត់ទុកថាគ្មានអ្វីសោះ ហើយទ្រង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ក្នុងចំណោមពួកពលបរិវារនៃស្ថានសួគ៌ និងក្នុងចំណោមអ្នកនៅផែនដី។ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចកាន់ដៃគាត់ ឬនិយាយទៅកាន់គាត់ថា “តើ

អ្នកបានធ្វើអ្វី? ដ្បិតកិច្ចការដែលព្រះទ្រង់ប្រតិបត្តិ គឺជាសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ដែលត្រូវបាន
អនុវត្តដោយគ្រប់អំណាចរបស់ទ្រង់ អ្នកណាមិនអាចរារាំងនឹងសេចក្តីពិតបានឡើយ។ ខ
ណៈដែលភ្នំទឹកកកដ៏ធំនៅក្នុងមហាសមុទ្រអាត្លង់ទិកត្រូវបានហោះហើរទៅកាន់ទិសដៅ
ដើម ទោះបីជាមានខ្យល់បក់ខ្លាំងនៅផ្នែកផ្ទុយគ្នាក៏ដោយ។ ដោយសារចលនានៃដំណឹងល្អគឺ
ជាកិច្ចការដែលព្រះបានបូជាកូនប្រុសបង្កើតរបស់ទ្រង់ និងប្រតិបត្តិ នោះគឺជាការរៀបចំ
របស់មនុស្សជាតិ និងចលនានៃសេចក្តីពិតដោយគ្មានសត្រូវណាមួយឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ
តើអ្នកណាអាចរក្សាអត្ថិភាពពិត? គាត់មិនអាចធ្វើវាបានទេ។ បើកែងជើងប៉ះនឹងក្រចក
តើធ្វើដូចម្តេច? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ ឯអ្នកណាដែលដួលលើថ្មនេះនឹងត្រូវបាក់បែ
ក។ ហើយពេលវាធ្លាក់ទៅលើអ្នកណាម្នាក់ នោះនឹងវាយអ្នកនោះ™។ (Mt 21:44) ពិភព
លោកវិលជុំវិញរាល់ថ្ងៃដោយគ្មានសំឡេង។ ដោយចលនាអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងសកលលោក
វិលជុំគ្នា អ្វីៗមិនងាកទៅរកទិសដៅផ្លាស់ប្តូរនៃសកលលោកទេ និងមិនរារាំងទិសដៅផ្លាស់
ប្តូរនៃសកលលោកឡើយ។ អ្វីៗទាំងអស់នៅលើសកលលោកត្រូវបានដោះស្រាយនៅទីតាំង
របស់ពួកគេ ហើយហាក់ដូចជាមិនផ្លាស់ទី។ ប៉ុន្តែពួកគេបែរមកដោយខ្លួនឯងដោយងាកជុំ
វិញពិភពលោក។

ថ្វីត្បិតតែវាមិនបញ្ចេញសំឡេងក៏ដោយ ប៉ុន្តែថាមពលបង្វិលគឺអស្ចារ្យណាស់។ ដូចមនុស្ស
នៅលើផែនដីធ្វើរឿងនេះ ហើយអ្នកប្រឆាំងនឹងការពិត វាហាក់ដូចជាស្ថានសួគ៌ និងផែនដី
របស់គេ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចគេចផុតពីការគ្រប់គ្រងនៃសេចក្តីពិតស្ងាត់ៗបានឡើយ។
យើងមិនគួរមើលងាយសច្ចៈឡើយ ព្រោះសំឡេងនៃសច្ចៈរក្សាភាពស្ងប់។ សំឡេងនៃសេចក្តី

ពិតស្អាតព្រោះសេចក្តីពិតធ្វើការក្នុងពិភពលោកដែលមើលមិនឃើញ និងខាងវិញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែមនុស្សមើលងាយការពិត ជាជាងចំពោះការពិតស្អាតស្ងៀមនៃការពិតនៅក្នុងគាត់។ ដូច្នេះ អេសាយបានស្តីបន្ទោសជនជាតិយូដា ហើយនិយាយថា៖ បំពេលនោះ សេរ៉ាភីមម្នាក់ បានរត់មករកខ្ញុំ ដោយកាន់ផ្សងដែលគាត់បានយកមកពីអាសនៈ។ គាត់បានពាល់មាត់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា៖ បំពេលចុះ វាបានប៉ះបបួរមាត់របស់អ្នកហើយ។ កំហុសរបស់អ្នកត្រូវ បានដកចេញ ហើយអំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានធូសសម្រាប់™។ (គឺ ៨:៦, ៧)

១៣ យើងយល់ពីអំពើបាបរបស់យើងតាមរយៈការរងទុក្ខរបស់យើង ហើយដឹងពីភាពល្អនៃ ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ហើយយើងត្រូវតែគោរពតាមវាដោយស្មោះត្រង់ (Ish 17:7,8)

ទំនុកតម្កើង 119:71 បានមានប្រសាសន៍ថា “វាជាការល្អសម្រាប់ទូលបង្គំ ដែលទូលបង្គំរង ទុក្ខលំបាក ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំបានរៀនពីច្បាប់របស់ព្រះអង្គ”។ ហើយវាក៏បាននិយាយថា “មុនពេលខ្ញុំរងទុក្ខ ខ្ញុំបានរង្វេង ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំកាន់តាមពាក្យរបស់អ្នក”។ (ទំនុកដំកើង ១១៩:៦៧) ពួកបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យម្នាក់បាននិយាយដូចតទៅនេះថា៖ បំទឹកភ្នែកពិតធ្វើឲ្យ ព្រលឹងស្រស់ស្អាត™។ Matheson បាននិយាយថា "ខ្ញុំហោះហើរដោយដៃខ្មោះ" ។ ដូច្នេះ ដូចជាហេព្រើរ ១២:៥ ចែងថា យើងគួរមើលងាយការប្រៀនប្រដៅដោយស្រាល ហើយយើងគួរខកចិត្តចំពោះការប្រៀនប្រដៅនោះ។ ដូចយើងបានទទួលការប្រៀនប្រដៅ វាងាយនឹងមើលងាយវិន័យ។ ព្រោះយើងទទួលនូវវិន័យ យើងមិនដឹងថានាំមកនូវ បេសកកម្មដ៏ក្តៅគគុកទេ តែងាយនៅក្នុងចិត្តវិលក្នុងមួយនេះ និងក្នុងមួយនោះ។ មិនត្រឹមតែ ប៉ុណ្ណោះ វាងាយនឹងធ្វើឲ្យចិត្តយើងទន់ខ្សោយ និងអន់ចិត្ត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើង

មើលងាយវិន័យ ហើយត្រូវបានទម្លាក់ចូលទៅក្នុងការខកចិត្ត យើងអាចជួបនឹងការបំផ្លាញ។

នៅទីនេះ ខទី 7, 8 បង្ហាញពាក្យ "មើល" "បត់" ជាបួនដង។ នេះជាពាក្យដែលគម្ពីរប្រើយ៉ាងល្អដើម្បីជឿលើព្រះ។ កន្សោមប្រពៃណីដើម្បីបង្រៀនអត្ថន័យបែបនេះអំពីសេចក្តីជំនឿត្រូវបានលាតត្រដាងនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលម៉ូសេបានលើកពស់លង្ហិននៅទីរហោស្ថាន ហើយធ្វើឱ្យប្រជាជនមើលវាដើម្បីព្យាបាលពួកគេ។ (ជនគណនា ២១:៦-៩, យន ៣: ១៤)

**សេចក្តីអធិប្បាយ 14 “មើលឡើង” និង “ការមើលឃើ” បង្ហាញភាពសាមញ្ញនៃសេចក្តីជំនឿ
សេចក្តីជំនឿគួរតែចេញពីភាពសាមញ្ញ។ (អេសាយ ១៧:៧-៨)**

1. ការដែលមានជំនឿជាទង្វើសាមញ្ញ មិនមែនមានន័យថាមិនពិបាកនោះទេ។ ទង្វើដែល
ត្រូវជឿលើវាស្ទើរតែលាយឡំនឹងការមិនជឿដើម្បីបង្កើតបុណ្យកុសលរបស់ខ្លួន។ ត្រឹមត្រូវ
ហើយ។ កាលដែលជំនឿក្លាយទៅជាងាយស្រួល នោះវានឹងធ្វើបានល្អ។ ប៉ុន្តែ ដូច្នេះ ជំនឿ
មិនមែនជាសកម្មភាពលាក់ពុតដោយគ្មានជីវិត ឬសកម្មភាពសិប្បនិម្មិតនោះទេ។

2. ការដែលមានជំនឿជាទង្វើសាមញ្ញ មិនមែនមានន័យថាមិនពិបាកនោះទេ។ ព្រោះជាអំពើ
ដែលមនុស្សស្លាប់យកទៅរស់នៅទីបំផុត។ តើអ្នកណានឹងធ្វើការសម្រេចចិត្តដ៏មានអត្ថន័យ
បែបនេះ ដើម្បីបានរួចពីសេចក្តីស្លាប់ដោយសិប្បនិម្មិត?

មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ពេលដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលបានស៊ីសាច់ចៀមក្នុងពិធីបុណ្យរំលង
ហើយត្រូវបានបង្ហាញដោយការលាបឈាមនៅលើមាត់ទ្វារ នោះចរិតលក្ខណៈសាមញ្ញនៃ
សកម្មភាពជំនឿមិនមែនជារបស់សកម្មភាពល្ងង់នោះទេ។ ដ្បិតសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីជំនឿគឺ
ជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ដូចជាមានការបន្ថែមខ្លះទៅក្នុងសេចក្តីពិត តែសេចក្តីពិតនឹងមិនច្បាស់។
ដោយសារតែគំនិតនៃពិភពលោកនេះមិនមែនជាការពិត វាមិនត្រូវការការបន្ថែម និងកាត់
បន្ថយនោះទេ។

ដូច្នេះ រឿងដែលត្រូវជឿលើវាក៏សាមញ្ញដែរ។ ភាពសាមញ្ញនេះមិនមែនជាភាពងកោទ
ភាពសាមញ្ញដើម្បីដាច់ដោយឡែកពីអ្វីៗទាំងអស់។ នេះគឺជាភាពសាមញ្ញដែលលក់អ្វីៗទាំង

អស់ ហើយទិញសេចក្តីពិតតែមួយ (សេចក្តីពិតនៃសេចក្តីជំនឿ)។ អត្ថន័យ បំណុលបង្កើត™ ចង្អុលទៅព្រះយេស៊ូវជាព្រះដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយសម្រេចរាស្ត្រទ្រង់តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយអត្ថន័យទីពីរនេះ “បរិសុទ្ធ” បង្ហាញវាម្តងទៀតយ៉ាងច្បាស់។ ព្រះអង្គទ្រង់ក៏បរិសុទ្ធដែរ ហើយនិងធ្វើឱ្យរាស្ត្រទ្រង់បានបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ (Calvin) “អាសនៈ ជាស្នាដៃនៃដែរបស់ពួកគេ” មានន័យថា អាសនៈនៃរូបព្រះដើម្បីធ្វើតាមការចង់បានរបស់ពួកគេ ដោយគ្មានការណែនាំពីវិវរណៈរបស់ព្រះ។ អាសនៈសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវក៏អាចត្រូវបានសង់ដោយដៃមនុស្សដែរ ដ្បិតអាសនៈត្រូវបានបង្កើតដោយអាស្រ័យលើអាសនៈ

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតាមរយៈការដឹកនាំរបស់ព្រះជាសាមញ្ញវាមិនអាចនិយាយថាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដែរបស់គាត់ផ្ទាល់។ (ដែរបស់អ៊ីស្រាអែល) Asherah (אֲשֵׁרָה) គឺជា រូបចម្លាក់ឈើដែលបម្រើព្រះ ដែលជាអបិយជំនឿដើម្បីបម្រើព្រះដែលបុរសទទួលបានសំណាង។ នេះទាក់ទងនឹងការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ។ (ទុច្ចិដ្ឋិនិយម ១៦:២១, II King 21:7-9)

សេចក្តីអធិប្បាយ 15 បទគម្ពីរចង្អុលថា ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅស្ងៀម ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅស្ងៀម? (អេសាយ ១៨:៣-៤)

1. ដោយសារតែគាត់មានបទគម្ពីរហើយនិយាយតាមរយៈមនសិការរបស់មនុស្ស។ មនសិការរបស់យើងបានចូលទៅក្នុងស្ថានភាពនៃការមិនយល់ដឹង ដោយសារមនសិការរបស់គាត់ត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ដោយភ្លើង។ ដូច្នេះ សំឡេងរបស់ព្រះដែលមានបន្ទូលតាមរយៈគម្ពីរត្រូវបានស្តាប់ដោយមិនច្បាស់។
2. ដោយសារព្រះជាវិញ្ញាណ យើងមិនអាចដឹងពីសកម្មភាពរបស់ទ្រង់ដោយវិធីនៃពិភពលោកនេះ។ នៅពេលដែលយើងរីករាយនឹងអ្វីៗនៃពិភពលោកនេះ ការអធិស្ឋានរបស់យើងត្រូវបានចាកចេញ ហើយព្រះគម្ពីរក៏ត្រូវបានចាកចេញផងដែរ។ ដ្បិតព្រះជាវិញ្ញាណ ដូចយើងរស់ក្នុងរឿងលោកិយ ព្រលឹងយើងចាកចេញឆ្ងាយពីព្រះ។ ដោយសារព្រលឹងរបស់យើងស្ថិតនៅក្នុងព្រលឹងដ៏ជ្រៅរបស់យើង សកម្មភាពសិប្បនិម្មិតនៃសាសនាមិនត្រូវបានទាក់ទងទៅព្រះទេ។ ដើម្បីឱ្យព្រលឹងទាក់ទងជាមួយព្រះ យើងគួរតែមិនអើពើសូម្បីតែវត្ថុធម្មជាតិក្នុងចំណោមវត្ថុសិប្បនិម្មិតទាំងអស់ ប៉ុន្តែគួរតែទទួលយកការប្រកបជាមួយព្រះអម្ចាស់ដោយស្មោះត្រង់។
3. គាត់រក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ពីព្រោះគាត់ធ្វើកិច្ចការប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងការផ្តល់ជំនួយរបស់ព្រះ។ ដោយសារគាត់ជាព្រះដែលមើលមិនឃើញ គាត់ប្រតិបត្តិដោយធម្មជាតិ ប៉ុន្តែគាត់ផ្ទាល់មិនត្រូវបានគេបង្ហាញទេ។

4. គំរូដែលព្រះបានប្រើធម្មជាតិ និងបានសម្រេចបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហាញក្នុងឧទាហរណ៍ សង្គ្រាមលោកលើកទី 1 បានយ៉ាងល្អ។ អំពីការពិតនេះ ខ្ញុំណែនាំពួកគេឱ្យបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅ "ជីវិតនៃជ័យជំនះ" នៅទីនេះ។

អត្ថបទ៖ អព្វតហេតុដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើងនៅសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ នៅពេលដែលវិបត្តិនៃការបរាជ័យបានកើតមានឡើងសម្រាប់អំណាចនៃសង្គ្រាមត្រូវបានកាត់បន្ថយបន្តិចម្តងៗ អ្នកខ្លះបានសួរថា "តើវានឹងទៅយ៉ាងណា?" ទៅកាន់ស្តេចអង់គ្លេស Gorge ។ បន្ទាប់មក ស្តេចមានបន្ទូលថា៖ បើយើងគួរតែរំពឹងទុកតែអព្វតហេតុរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ™។ ដោយមានអាកប្បកិរិយាជាព្រះ។ ចម្លើយរបស់គាត់ត្រូវតែពិតប្រាកដ។ កិច្ចការរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទី 1 គឺជាបញ្ហាដ៏អស្ចារ្យតែមួយគត់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិ ក៏ដូចជាបានបង្ហាញពីអំណាចនៃព្រះដើម្បីគ្រប់គ្រងដោយឆន្ទៈរបស់ទ្រង់យ៉ាងពេញលេញ។ ក្រោយអាឡឺម៉ង់យកឈ្នះយ៉ាងខ្លាំងដល់ទៅ៧ដងជាប់ៗគ្នា ប៉ុន្តែទីបំផុតនាងត្រូវចាញ់យ៉ាងវេទនាដោយសារមូលហេតុនេះ។

ថ្ងៃទី 23 ខែមេសា ម៉ោង 4:00 ល្ងាច នៃគ.ស. 1915 បានប្រើឧស្ម័នពុលដោយយោធាអាឡឺម៉ង់ដែលស្នាក់នៅ I គឺនៅខាងយោធារូបប្រមាណលើកទីមួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ សម្រាប់វាជាព្រឹត្តិការណ៍ភ្លាមៗ ហើយយោធារូបប្រមាណមិនបានត្រៀមអាវុធការពារណាមួយទេ ពួកគេត្រូវបានទម្លាក់ទៅក្នុងក្រឹត្យដែលអាចនឹងត្រូវចាញ់ដោយឥតប្រយោជន៍ដោយគ្មានសកម្មភាពណាមួយនៅចំពោះមុខពួកគេ។ នៅពេលដែលមានតែ "យោធាអាឡឺម៉ង់វាយលុក

លើសាកសពដែលបានដំឡើងរួចចូលទៅក្នុងតំបន់វត្តហើយបន្ទាប់មកបានកាន់កាប់ឆ្នេរស
 មុទ្រអង់គ្លេសនោះសង្គ្រាមទាំងអស់អាចនឹងត្រូវបានបញ្ចប់។ បន្ទាប់មកពិភពលោក
 ទាំងមូលត្រូវបានតាំងទីលំនៅនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ។ ចុះហេតុអ្វីបានជាគេចាញ់?
 ហេតុអ្វីបានជាគេប្រើឧស្ម័នពុលនៅថ្ងៃនោះ? យ៉ាងខ្លាំងក្លា សរីរាង្គដែលត្រូវតែងតាំងនៅថ្ងៃ
 នោះ មិនមែនជាយោធាទេ ប៉ុន្តែជាការព្យាករណ៍អាកាសធាតុរបស់រដ្ឋាភិបាលអាណ្លីម៉ង់។
 នាពេលខាងមុខ សម្រាប់ទិសដៅនៃខ្យល់ ត្រូវបន្តផ្សព្វផ្សាយ ជូនដល់មេទ័ពនីមួយៗ នៃ
 ចំណុចប្រយុទ្ធ។ នៅថ្ងៃនោះ ឧស្ម័នពុលត្រូវបានបញ្ជូនទៅកម្លាំងសម្ព័ន្ធមិត្តដោយមិនស្នាក់
 ស្មើនោះ តើមានអ្វីកើតឡើង? ភ្លាមៗនោះស្រ្តីមឧស្ម័នត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាតំបន់នៃ
 យោធាអាណ្លីម៉ង់។ រន្ធដង្ហើមរបស់ពួកគេត្រូវបានបិទ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេត្រូវបាន
 ផ្លាស់ប្តូរ ពួកគេវិលមុខដែលការស្លាប់និងរបួសរបស់អាណ្លីម៉ង់ជាច្រើនបានកើតឡើង។
 ផែនការរបស់ពួកគេត្រូវបានបំបែកចេញយ៉ាងវេទនា។ ទោះបីជាការព្យាករណ៍អាកាស
 ធាតុរបស់រដ្ឋាភិបាលអាណ្លីម៉ង់ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញអស់រយៈពេលដប់ឆ្នាំក៏ដោយក៏
 ព្រឹត្តិការណ៍ដែលទិសដៅខ្យល់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរមិនដែលកើតឡើងរហូតដល់ពេលនោះ។
 នេះជាខ្លឹមសារនៃរបាយការណ៍ប្រចាំដែលលោកវេជ្ជបណ្ឌិត Newmouth។ អ្វីដែល
 ចម្លែកនៅក្នុងពួកគេគឺការពិតដែលថាខ្យល់ប្រឆាំងបានកើតឡើងតែនៅក្នុងតំបន់តូចចង្អៀត
 នោះ។ ព្រឹត្តិការណ៍ដែលព្រះបានបើកសម្តែងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដោយខ្យល់បានចេញ
 មកចំនួន 116 ដង។

កាលពីខែមិថុនា ប្រជាជាតិសរុបត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងការថប់បារម្ភយ៉ាងខ្លាំង។ កម្លាំងសម្ព័ន្ធ
មិត្តរបស់អាឡឺម៉ង់ និងអូស្ត្រាលីបានឡើងកំណត់ក្នុងល្បឿនលឿន ហើយព្យាយាមលេប
ប្រទេសអ៊ីតាលីក្នុងមួយមាត់។ នៅលើការមើលឃើញរបស់ពួកគេ ទីក្រុង Venice ត្រូវ
បានបង្ហាញខ្លួន ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃប្រទេសអ៊ីតាលី។ ប្រសិនបើពួកគេកាន់កាប់ទីក្រុង
Venice វាគឺដូចគ្នាក្នុងការកាន់ប្រទេសអ៊ីតាលីនៅក្នុងដែនរបស់ពួកគេ យោធាអាណ្លីម៉ង់នៃ
សមរភូមិអាចកាន់កាប់នៅកណ្តាលទីក្រុងរ៉ូម និងទីក្រុងសំខាន់ៗមួយចំនួននៅក្នុងស្ថានភាព
សង្គ្រាមនោះ។ ការបាត់បង់ប្រទេសអ៊ីតាលីមានន័យថាការបរាជ័យនៃកម្លាំងសម្ព័ន្ធមិត្ត។
ប្រសិនបើយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លងកាត់ទន្លេ Piave ទទួលបានជោគជ័យនោះ ជ័យជំនះជារបស់
យោធាអាណ្លីម៉ង់។ ទន្លេនេះត្រូវបានហូរយឺតៗតាមធម្មជាតិដូចជាដេកចូលទៅក្នុងសមុទ្រ
ចម្ងាយ ១២៥ ម៉ាយ។ ដូច្នេះភាគីទាំងសងខាងដើម្បីដាក់ស្ពាន និងជិះទូកអាចប្រើប្រាស់
បានយ៉ាងស្រួល ។ យោធាអាណ្លីម៉ង់ជាច្រើនម៉ឺននាក់ត្រូវបានដាក់ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។ ពួក
គេបាននាំយកកាំប៉ងទទេនៅក្នុងសមរភូមិសម្រាប់វាលស្រូវរបស់ប្រទេសអ៊ីតាលីត្រូវបានរីក
រាលដាលនៅពេលពួកគេឆ្លងកាត់ទន្លេនេះ។ រថយន្តដឹកទំនិញដែលល្អចាំអស់ត្រូវបាន
ផ្លាស់ទីទៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានស្នាក់នៅចម្ងាយ ៨ ម៉ាយពីទីក្រុង Venice។
មេឃត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយពណ៌ក្រហមនៃជ័យជំនះ; ការស្រែករបស់ពួកគេហាក់ដូច
ជាអង្រួនមេឃ និងផែនដី។ បន្ទាប់មកមុនពេលមួយម៉ោង ផ្កាឈូកដូចជាការដួលរលំ
Niagara ត្រូវបានចាក់ចូលទៅក្នុងទន្លេ ចេញពីផ្ទៃមេឃដែលស្ងួតហួតហែង។ មិនមែន
មួយម៉ោងទេ ទន្លេ Piave ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាខ្សែព្រួញដ៏ខឹងសម្បារ រមៀល និងគ្របដ

ព្រះបាទនៃសម្បជ្ឈន្តរាជ្យ។ វាបានលេបយកទូក ស្ពាន ឈើ និងទាហាន
ទាំងអស់ ហើយបោះវាទៅក្នុងសមុទ្រ។

យោធាភាគច្រើននៃប្រទេសអាឡឺម៉ង់ និងអូស្ត្រាលីត្រូវបានចាញ់ ហើយអំណាចយោធា
ដែលនៅសេសសល់ក៏ត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយភាពភ័យរន្ធត់ និងបាត់បង់ឆន្ទៈនៃសង្គ្រាមទាំង
ស្រុង។ នៅពេលនោះ យោធាអ៊ីតាលីបានសម្លាប់ ហើយអ្នកទោសជិត 4000 នាក់បានកើត
ឡើង។ មេដឹកនាំម្នាក់បានសាទរចំពោះឧត្តមសេនីយអ៊ីតាលីម្នាក់ខណៈឧត្តមសេនីយ Diaz
“អ្នកបានការងារល្អហើយ”។ ប៉ុន្តែដោយមិនបានជួយពីព្រះ តើអ្នកដែលពូកែបំផុតរបស់
គាត់បានន័យអ្វី? វាច្បាស់ណាស់ចំពោះលោក Diaz ។ ដូច្នេះ គាត់បានស្រក់ទឹកភ្នែកដ៏គួរ
ឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយនិយាយថា “Deus Fecit! ព្រះបានធ្វើដូច្នេះ” ព្រះគម្ពីរបានទទួល
កំណត់ត្រា 102 ដងដើម្បីបង្ហាញពីសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដោយភ្លៀងចេញពីព្រះ។

នៅថ្ងៃទី 17 ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ 1917 កងម៉ារីនអាឡឺម៉ង់ដូចជាដែកត្រូវបានគ្រប់គ្រងសិទ្ធិដែនស
មុទ្រនៃសមុទ្រអាត្លង់ទិកឥឡូវនេះពួកគេបានរៀបចំបំបែកនាវាចម្បាំងរបស់អាមេរិកទាំង
អស់ហើយកប៉ាល់ដឹកជញ្ជូនទាំងអស់បានជិះទាហានចូលទៅក្នុងទឹកយ៉ាងពេញលេញ។

បន្ទាប់មកអស់រយៈពេល១០ខែ ពួកគេដើរតែម្នាក់ឯងជាមួយអាជ្ញាធរ។ សង្គ្រាមហាក់ដូច
ជាត្រូវបានយកឈ្នះ។ មកុដនៃជ័យជំនះស្ទើរតែត្រូវបានដាក់លើប្រទេសអាឡឺម៉ង់។ នៅថ្ងៃ
សហសម័យ ឯកសារថ្មីទាំងធំ និងតូចនៅក្នុងទីក្រុង Backrim ត្រូវបានប្រកួតប្រជែងដើម្បី
ប្រកាសរបាយការណ៍អំពីជ័យជំនះរបស់ទាហានម៉ារីនអស់រយៈពេលជាច្រើនសប្តាហ៍ ប៉ុន្តែ
សូមមើល! រំពេចនោះពេលព្យុះបោកបក់លើផ្ទៃទឹក សមុទ្រទាំងអស់ត្រូវបានកញ្ជ័កដោយ

រលកលើករំកិលរំកិល និងរលកបោកបក់យ៉ាងខ្លាំង។ ក្នុងស្ថានភាពច្របូកច្របល់ជាបន្តបន្ទាប់ កងម៉ារីនអាណ្លីម៉ង់មិនអាចត្រឡប់ទៅមូលដ្ឋានផ្ទះវិញបានទេ ។ ព្រោះពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងស្ថានភាពដែលពួកគេបានឡើងទៅលើផ្ទៃទឹក។

នៅថ្ងៃទី 6 ខែកញ្ញាឆ្នាំ 1914 នៃគ.ស. គឺជាពេលដែលមួយខែបានកន្លងផុតទៅចាប់តាំងពីសង្គ្រាមបានកើតឡើង។ ប្រទេសអាឡឺម៉ង់បានលុកលុយចូលទៅក្នុងចំណុចដើម្បីមើលឃើញទីក្រុងប៉ារីសនៅក្នុងភ្នែករបស់ពួកគេឥឡូវនេះ។ អធិរាជអាឡឺម៉ង់ Keizer បានកើនឡើងនៅលើភ្នំផ្ទុយគ្នានៃទីក្រុងអាចមើលឃើញប៉ម Ephelp យ៉ាងច្បាស់ជាមួយនឹងកែវយឺតរបស់គាត់។ យោធាបារាំងនៅសល់តែ ៨ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ ភូមិភាគបារាំងបានបញ្ជាដល់ទាហានរបស់ពួកគេ "បន្ទាប់ពីអ្នកបានបាញ់រហូតដល់ព្រឹត្តិបត្រចុងក្រោយ អ្នកគួរតែដកថយ"។ ឯកសារសំខាន់ៗទាំងអស់របស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅតំបន់ភាគខាងត្បូងពីប៉ារីស។ ហើយស្ត្រីនិងកុមារត្រូវបានដកថយជាមួយនឹងមនុស្សរាប់ពាន់នាក់។ បន្ទាប់ពី 8 ម៉ោងសង្គ្រាមនឹងត្រូវបញ្ចប់ ហើយពិភពលោកគួរតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់អាណ្លីម៉ង់។ ត្រឹមតែ៨ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ស្រាប់តែសំឡេងកាំភ្លើងបានឈប់នៅខាងអាណ្លីម៉ង់។ បន្ទាប់ពីនោះ 47 ម៉ោង! នៅទីនោះពួកគេមានអារម្មណ៍ថាពួកគេស្លាប់ ឧត្តមសេនីយ Gelina ជនជាតិបារាំងបានជ្រើសរើសរថយន្តតាក់ស៊ី ឡានដឹកទំនិញ ទំនិញលេចធ្លាយ និងរថយន្តមួយចំនួនដែលមានកង់នៅក្នុងទីក្រុងប៉ារីស ហើយបានផ្លាស់ប្តូរទាហាន និងការប្រយុទ្ធដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះសមរភូមិ។ បន្ទាប់ពី 47 ម៉ោង យោធាអាឡឺម៉ង់នេះបានចាប់ផ្តើមបាញ់ម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចជួយអ្វីបានក្រៅពីដកថយដោយភ្ញាក់

ផ្ដើមចំពោះការឆ្លើយតបខ្លាំងជាពិសេស។ ទីបំផុត យោធាអាណ្លីម៉ង់មិនបានលុកលុយចូលដល់ចំណុចទីក្រុងប៉ារីសអស់រយៈពេល៤ឆ្នាំ។ នៅថ្ងៃសហសម័យមេដឹកនាំអាណ្លីម៉ង់ Bukrek, Housen និង Bellow ជាដើម ឧត្តមសេនីយ៍បានរាយការណ៍ថាពួកគេមិនដឹងពីហេតុផលដែលបញ្ឈប់ការវាយប្រហារនោះទេ។ បន្ទាប់ពី ៨ ម៉ោង ពិភពលោកទាំងមូលមិនមែនជារបស់អាណ្លីម៉ង់ទេ? ពួកគេផ្ទាល់មិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជាមិនបាញ់កាំភ្លើងក្នុងពេលនោះទេ។ ពាក្យរបស់ស្តេចទី II 19: 33-34 ផ្ដោតលើអធិរាជ Keizer ។

នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1917 អ្នកប្រាជ្ញអាឡឺម៉ង់បានសម្រេចដំណោះស្រាយបញ្ហាអាហារដោយបញ្ឈប់ការសិក្សាដំបូងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។ នោះគឺនៅពេលអនាគត ប្រទេសអាណ្លីម៉ង់អាចធ្វើចម្ការដំឡូងបានពេញមួយឆ្នាំ។ ហើយបានអះអាងថានឹងបង្កើតថ្នាំដើម្បីសម្លាប់មេរោគទាំងអស់នៅក្នុងដំឡូងបារាំង។ ពិតជាដំឡូងរបស់ប្រទេសអាឡឺម៉ង់ត្រូវបានគេដាំដុះយ៉ាងរុងរឿង។ ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះ រហូតមកដល់ពេលនោះ បាក់តេរីថ្មី ដែលពួកគេមើលមិនឃើញ រហូតដល់ពេលនោះ បានសាយភាយចូលទៅក្នុងដំឡូងទាំងអស់ក្នុងប្រទេសអាណ្លីម៉ង់។ ដូច្នេះក្នុងរយៈពេលតែមួយថ្ងៃ ផលិតផលត្រូវបានបំផ្លាញដោយការស្រេកទឹក និងជំងឺ ហើយស្លូតទាំងស្រុងដូចភ្លើងភ្នំត្រូវបានបាត់បង់។ ដូច្នេះ ប្រជាជនអាឡឺម៉ង់បានធ្លៀតក្រពះឃ្លាន ហើយមិនអាចជួយអ្វីបាន ក្រៅពីសូត្រមេរៀនរបស់ណាប៉ូឡេអុងថា “យោធាដើរជាមួយផ្លែប៊ឺរី ពួកគេមិនដែលដើរដោយក្រពះឃ្លានឡើយ”។ ដោយគ្មានអំណាច។ ទីបំផុតសម្រាប់ការប្រយុទ្ធគ្នាក្នុងវិស័យយោធា វាបានធ្វើឱ្យ Keizer ដកថយ។ ហើយបាននាំយកសង្គ្រាមដែលនៅសល់។

Ludendorph បានកត់ត្រាថានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់នៃសង្គ្រាមការបំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ប្រទេសអាឡឺម៉ង់បានមកពីការបរាជ័យនៃផលិតផលដំឡូងនៅឆ្នាំ 1917 ។

នៅឆ្នាំដែល o Spring America ទទួលបានស្រូវសាលី ដំឡូង និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិច្រើន ទៀត បើទោះបីជាពេលដែលត្រជាក់បំផុត និងសំណើមក្នុងឆ្នាំនោះក៏ដោយ។ ប្រទេសធម្ម ជាតិ ពិតណាស់ពួកគេត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ដល់កម្លាំងសម្ព័ន្ធមិត្ត ហើយបន្ទាប់មកបញ្ហាស្បៀង អាហារត្រូវបានដោះស្រាយ។ យោងទៅតាមកំណត់ត្រានៃបទគម្ពីរចែងថា៖ មិនមែនជា អ្វីដែលមានពណ៌បៃតងឡើយ ទាំងដើមឈើ ឬចម្ការនៅទូទាំងស្រុកអេស៊ីបឡើយ™។ ដូច ជាប្រជាជនអាឡឺម៉ង់បានស្រែកឡើងពាក្យថា “ការច្រូតកាត់បានកន្លងផុតទៅ រដូវក្តៅត្រូវ បានបញ្ចប់ ហើយយើងមិនបានសង្គ្រោះទេ”។ ព្រះគម្ពីរគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងថ្ងៃ ស្អែកជារៀងរហូត។

វាជាការពិតដែលថាពិភពលោកទាំងមូលដឹងថាកងកម្លាំងយន្តហោះអាណ្លីម៉ង់មិនអាចយក ឈ្នះបានដោយប្រទេសណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែវាគឺជាការពិតដែលគ្មាននរណាម្នាក់បដិសេធ ថាមុនពេលជាច្រើនខែនៃការបញ្ចប់សង្គ្រាម កងកម្លាំងយន្តហោះអាណ្លីម៉ង់បានជួបនឹងការ បរាជ័យដ៏វេទនាអស់រយៈពេលជាច្រើនខែ។ មេដឹកនាំនៃកងកម្លាំងយន្តហោះអាណ្លីម៉ង់បាន ពន្យល់ដូចខាងក្រោម។ "ការពិតដែលថាយើងត្រូវបានបំផ្លាញមិនមែនដោយកម្លាំងយន្ត ហោះសម្ព័ន្ធមិត្តគឺល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ប៉ុន្តែដោយពពកបណ្តាសា។" នៅពេលណាដែលកង កម្លាំងទ័ពអាកាសរបស់យើងបានរៀបចំដើម្បីបំបែកកម្លាំងយន្តហោះសត្រូវ តែងតែមាន ពពកបណ្តាសាបានលេចឡើងនៅលើមេឃ ហើយគ្របដណ្តប់ពួកគេដូចជារូបយ៉ាងក្រាស់

ទោះបីអារក្សមិនអាចរកឃើញលំហូររបស់ពួកគេក៏ដោយ។ តាមឱកាសនេះ ពួកគេបានរត់
គេចខ្លួនបាត់ស្រមោល ។ ពពកដែលត្រូវបណ្តាសាជាមូលហេតុនៃការបរាជ័យទាំងអស់
របស់យើង™។ ព្រះយេស៊ូវជាព្រះបិតាដាក់ផ្ទឹមនៃបន្ទប់របស់ទ្រង់នៅលើទឹក; ព្រះអង្គធ្វើ
ឱ្យពពកធ្វើរទេះចំបាំង។ គាត់ជិះលើស្លាបខ្យល់។ (The Lord Reigeneth” ដោយ វេជ្ជ
បណ្ឌិត Wilmer Ellsworth Helms ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 16 ការឃើញព្រះ ប្រៀបបាននឹងរស្មីនៃព្រះអាទិត្យរះ និងពពកក្នុងអាកាស
ធាតុដីក្តៅគគុក តើកិច្ចការរបស់ទ្រង់បានផលអ្វី? (អេសាយ ១៨:៤)**

1. ការពិតដែលថាគាត់ដូចជាពពកនៅក្រោមអាកាសធាតុក្តៅក្នុងពន្លឺប្រចាំថ្ងៃមានន័យ
ថាពួកបរិសុទ្ធចង្អុលទៅការងារស្ងាត់របស់គាត់ចំពោះធម្មជាតិជំនឿនិងគុណធម៌របស់ពួក
គេ។

1) ព្រះអាទិត្យដុះលើដើមឈើ និងស្មៅជាមួយការស្នើ។ ព្រះទ្រង់ប្រទានអ្វីមួយដល់អ្នកជឿ
ទ្រង់ដោយស្ងាត់ស្ងៀម។ បន្ទាប់មក គាត់បានធ្វើតាមរូបកូនរបស់គាត់ក្នុងភាពក្តៅគគុក
ដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ រឿងបែបនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់អ្នកមិនជឿ។ ដ្បិត
គេមិនដឹងការពិតនេះទេ គេគ្រាន់តែបៀតបៀនកូនចៅរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែកូនរបស់
ព្រះមានទំនាក់ទំនងសម្ងាត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅក្នុងពួកគេ។ ការប្រាស្រ័យ
ទាក់ទងគ្នានៃវិវរណៈបែបនេះ និងជីវិតគឺជាអាថ៌កំបាំងដែលពួកគេបានទទួល ដែលដូចជា
ការងារបានកើតឡើងនៅក្នុងពពក។ ទំនុកតម្កើង 25:14 មានប្រសាសន៍ថា៖ មិត្តភាពនៃ
ព្រះយេស៊ូវគឺសម្រាប់អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើឲ្យគេស្គាល់សេចក្តី
សញ្ញារបស់ទ្រង់™។ នៅទីនេះ "មិត្តភាព" មានន័យថាអាថ៌កំបាំងដូចពាក្យភាសាហេព្រើរ
sod (sbd) ។ សូភាសិត 3:32 ចែងថា៖ បំព្រោះមនុស្សយោរយោជាទីស្អប់ខ្ពើមដល់ព្រះ
យេស៊ូវ តែមនុស្សទៀងត្រង់គឺនៅក្នុងទំនុកចិត្ត™។

2) ការសង្កេតដោយស្ងប់ស្ងាត់មានន័យថាភ្លឺខ្លាំងជាមួយនឹងមុខរបស់គាត់, ពួកបរិសុទ្ធ
អាចត្រូវបានលាក់នៅក្នុងវា។ (ទំនុកដំកើង ៣១:២០) ពាក្យដែលចែងថា៖ បំព្រះចំពោះមុខ

ទ្រង់ ទ្រង់លាក់ពួកវាពីដីរបស់មនុស្ស។ អ្នកទុកវានៅក្នុងជំរករបស់អ្នកពីការឈ្លោះប្រកែក គ្នានៃភាសា™។ ចេញពីទំនុកតម្កើង។ យើងអាចលាក់នៅក្នុងរស្មីនៃព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់។ តើយើងអាចលាក់បាំងដោយរបៀបណា? ពេលយើងមើលព្រះអាទិត្យដោយផ្ទាល់ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតសម្រាប់ភាពស្រស់ស្អាតរបស់វាបានទេ។ ដូចជាអំពើបាប មិនធ្វើបាបមនុស្សដែលលាក់ក្នុងភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ គាត់គឺដូចជាបុរសលាក់ខ្លួននៅក្នុងពពក។

3) ព្រោះគាត់សម្លឹងមើលការពិតដែលយើងរងទុក្ខ ហើយរង់ចាំដោយស្ងាត់ស្ងៀម។ ទ្រង់សម្រេចយើងជាបុរសដែលមានសមត្ថភាពដើម្បីទទួលបានព្រះគុណខាងវិញ្ញាណ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់យាងមកតាមពេលវេលាត្រឹមត្រូវ ទ្រង់ប្រទានព្រះគុណដែលអាចមើលឃើញដល់យើង។

គាត់មិនឱ្យថ្នាំមកយើងខុសទេ។ លើសពីនេះទៀត គាត់រង់ចាំបង្អាតការអត់ធ្មត់របស់យើងដោយស្ងប់ស្ងាត់។ ការរង់ចាំរបស់គាត់មិនមែនជាអាកប្បកិរិយាដើម្បីបោះបង់ចោលដោយត្រជាក់ទេ ប៉ុន្តែការរំពឹងទុកនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។

2. ការដែលគាត់ប្រៀបដូចជាពពកនៅក្រោមអាសាធាតុក្តៅធ្លាក់ក្នុងពន្លឺប្រចាំថ្ងៃមានន័យថាគាត់លះបង់អំពើបាបរបស់សត្រូវដោយស្ងៀមស្ងាត់។ មុនពេលដែលព្រះជាម្ចាស់យាងមកក្នុងវេលាដ៏សមគួរ ទ្រង់យាងមកលើសត្រូវ ដូចជាមុខនៃទណ្ឌកម្ម ហើយមកលើពួកគេផងដែរ ដូចជាគុណធម៌ដ៏ទន់ភ្លន់ ដូចជាពន្លឺ និងពពក។ មថ 5:45 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជាកូនរបស់ព្រះវរបិតាអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ដ្បិតទ្រង់ធ្វើឱ្យ

ព្រះអាទិត្យរះលើមនុស្សអាក្រក់ និងខាងល្អ ហើយបង្ករង្វៀងមកលើមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សអយុត្តិធម៌™។ ដូច្នេះ គាត់ក៏ប្រហារជីវិតខ្មាំងសត្រូវដោយសប្បុរសរហូតដល់មុនពេលជំនុំជម្រះ។ ប៉ុន្តែ ខ្មាំងសត្រូវមិនប្រែចិត្តដោយឱកាសទេ ជារបៀបដែលធ្វើឱ្យឱកាសនៃអំពើបាប។ វាគឺជាការមើលងាយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងភាពបរិបូរណ៍ និងភាពល្អិតល្អនៃការដំឡើងព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។ (រ៉ូម ២:៤, ៥) ស្របតាមអំពើបាបរបស់ពួកគេដែលមានឱកាសនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះកំពុងទុំបន្តិចម្តងៗ។ ពួកគេបង្កើតផ្លូវនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញសម្រាប់រយៈពេលនេះ។

ហេតុដូច្នេះហើយ ក្នុងឱកាសដែលព្រះសង្កេតឃើញពិភពលោកនេះដោយស្ងប់ស្ងាត់ ពួកបរិសុទ្ធនឹងរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានបំផ្លាញចោល។

សេចក្តីអធិប្បាយ 17 ព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចសេចក្តីសង្គ្រោះដោយការស្តាប់បង្គាប់របស់ ទ្រង់ ដែលបានក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់។ (ហេ. ៥:៨, ៩) ដ្បិតស្ថានសួគ៌ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយអំណាចផ្តាច់ការរបស់ព្រះ បើវាស្ត្ររបស់លោក ដែលជា គ្រីស្ទសាសនិកមិនបានរៀន នោះពួកគេមិនអាចទទួលបានឡើយ។ ការគោរពប្រតិបត្តិដែល ស្ថានសួគ៌ទាមទារមានពីរយ៉ាង។ (គី 20:2)

3. ការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះសេចក្តីជំនឿ។

រ៉ូម 1:5 បានមានប្រសាសន៍ថា “ដើម្បីនាំឱ្យមានការគោរពប្រតិបត្តិនៃសេចក្តីជំនឿ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនាមទ្រង់ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់” កូរិនថូស ទី ២ កូរិនថូស ១០:៥ បានមានប្រសាសន៍ថា “ហើយចាប់យកគ្រប់ទាំងគំនិតជាលើកដើម្បីស្តាប់ បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទ”។

១) ការស្តាប់បង្គាប់គឺពិបាកដូចដែលបុរសប្រតិបត្តិតាមឆន្ទៈរបស់គាត់។ កាលដែលបុរស គោរពតាមសេចក្តីជំនឿជានិច្ច គាត់មិនត្រូវធ្វើអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ ម្យ៉ាងទៀត គាត់មិនគួរ យកចំណេះដឹងមកធ្វើជាស្តង់ដាររបស់គាត់ឡើយ។ ដោយសារតែគាត់យកចំណេះដឹងផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់គាត់ជាស្តង់ដាររបស់គាត់ ដូចជាគាត់ជឿលើព្រះគ្រីស្ទ គាត់អាចសង្ស័យខ្លះៗ ដូច គ្រូ Moody បាននិយាយថា អ្វីដែលបុរសនោះលះបង់ចំណេះដឹងរបស់គាត់នៅចំពោះព្រះគឺ ជំនឿ។ គួរតែលះបង់គំនិតដើម្បីយកចំណេះដឹង និងប្រាជ្ញារបស់គាត់មកធ្វើជាស្តង់ដារ របស់គាត់។ នៅក្នុងសមុទ្រមរណៈ ដូចជាបុរសម្នាក់ហែលទឹក ប៉ុន្តែមិនអាចអណ្តែតលើទឹក

បាន (ទោះបីជាគាត់បានព្យាយាមធ្វើដោយអ្វីដែលគាត់ដឹងសម្រាប់ការហែលទឹកក៏ដោយ)
បន្ទាប់មក អ្នកដែលដឹងពីវិធីសាស្ត្រហែលទឹកបានបង្រៀនគាត់ថា “បើគ្មានថាមពលទេ អ្នក
អាចអណ្តែតបាន។ ” ដូចដែលគាត់បានធ្វើ រាងកាយរបស់គាត់ក៏អណ្តែតដោយឯកឯង។
អ្នកជំងឺដើម្បីទទួលបានការរកាត់ដ៏អស្ចារ្យគួរតែស្តាប់បង្គាប់គ្រូពេទ្យរបស់គាត់ដោយ
លះបង់ ប៉ុន្តែគាត់មិនគួរធ្វើចលនាដោយខ្លួនឯងទេ។ ដូច្នេះហើយគាត់គួរតែរក្សាសុបិនពេញ
ខ្លួន។ ដូចនេះបើបុរសជឿលើបុត្ររបស់ព្រះ គំនិតរបស់ខ្លួន (មន្ទិល) ដើម្បីរំកិលគំនិត
របស់ខ្លួនមិនគួររើឡើយ។ ដូចជាសុបិន្តរាងកាយទាំងមូលដូចដែលពួកគេត្រូវបានយក
ចេញវាជាការល្អ។ វាដូចជាផ្លើម *dystoma* វាទាំងជំនឿរបស់គាត់។

ថ្វីត្បិតតែបុរសនោះដកអ្វីៗក្នុងលោកនេះចេញក៏ដោយ ក៏គាត់អាចមានវិធីសាស្ត្រក្នុងការ
បាត់អំណាច។ វាគឺជាវិធីដែលព្រះគម្ពីរអាចធ្វើបាន។ គោលបំណងដែលព្រះមិនដកពួកគេ
ចេញទាំងស្រុង គឺជាការពិតដែលថាអ្នកជឿអាចមើលឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះតាមរយៈស
ង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ ហើយធ្វើឱ្យជំនឿរបស់ពួកគេកាន់តែរីកចម្រើន។ Sparta ជាប្រទេស
ជិះជាន់នៅសម័យបុរាណបន្ទាប់ពីពួកគេបានយកឈ្នះប្រទេសផ្សេងទៀត; ពួកគេមិនបាន
បំផ្លាញអំណាចអវិភាទទាំងស្រុងនោះទេ។ គោលបំណងគឺដើម្បីឱ្យក្រុមយុវជនក្នុងប្រទេស
មិនបាត់បង់ស្មារតីភ្នាក់ផ្អើល។ ទោះបីជាការពិតដែលថាអ្នកជឿមានការសង្ស័យដូចជា
dystoma ផ្លើមកំពុងដំណើរការនៅក្នុងវាក៏ដោយ ហេតុផលដែលមិនឱ្យមានការចប់បារម្ភ
គឺសម្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃបទគម្ពីរអាចកាត់បន្ថយវាហើយសម្រាប់វាផងដែរសេចក្តីជំនឿក្លាយ

ជាល្អប្រសើរជាងមុនសម្រាប់រថភ្លើងរបស់ខ្លួន។ ១ កូរិនថូស 9:27 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រដៅរាងកាយខ្ញុំ ហើយរក្សាវាឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង™។

2) ការគោរពប្រតិបត្តិនៃសេចក្តីជំនឿគឺងាយស្រួល។ ព្រោះវាជាផ្លូវដែលបុរសអាចរស់នៅបាន។ ពេលឥទ្ធិអណ្តែតលើមេឃ សត្វមាន់ស្រែកហៅក្មេងៗមកប្រមូលវា។ បន្ទាប់មកក្មេងៗទាំងអស់ដាក់ចុះ ហើយត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅក្នុងនាង។ ទោះបីជាសត្វឥទ្ធិចុះមកធ្វើបាបម្តាយមាន់ ប៉ុន្តែកូនរបស់ពួកគេត្រូវបានជួយសង្គ្រោះ។ ដូចជាការដាក់ទោសដែលពួកគេគួរទទួលបាន ហើយរួចខ្លួនត្រូវបានជំនួសដោយព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់។ នៅលើលោកនេះ មិនត្រឹមតែមានច្បាប់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានសេចក្តីស្រឡាញ់បែបនេះដែរ។ យើងរត់គេចខ្លួនដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

3) គោរពតាមការងារ។ ការគោរពប្រតិបត្តិជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទិដ្ឋភាពនៃចិត្តវិទ្យា។ នោះគឺជំនឿគឺជាគ្រឹះរបស់វា។ ប៉ុន្តែទិដ្ឋភាពនៃសកម្មភាពក៏សំខាន់ផងដែរ។ វាគឺជាការបង្ហាញពីជំនឿ។ បើជំនឿមិនបង្ហាញដោយការងារទេ វាហាក់ដូចជាជាប់គុកដូចជាស្ថានភាពពិការ។ ព្រោះជើងស្រ្តីក្នុងជាតិមួយត្រូវជាប់ចំណងយ៉ាងខ្លាំងមិនធំឡើង ទើបក្លាយជាជនពិការ ព្រោះមិនធំឡើង។ យើងមិនចាំបាច់ឈប់ធ្វើជីវិតទេ។ វានឹងនាំឱ្យមានពិការភាព។ លំដាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនសង្កត់សង្កិនជីវិតយើងតាមពិតទេ។ បញ្ហារបស់គាត់មិនមែនជាបញ្ហារបស់ជនផ្តាច់ការទេ ប៉ុន្តែជាបញ្ហារបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃជីវិត។ ការដែលទ្រង់បង្គាប់បុរសដៃស្លូតឱ្យលាតដៃ

មិនមែនដើម្បីសង្កត់សង្កិនគាត់ទេ ប៉ុន្តែជាការរីកចម្រើននៃជីវិតរបស់គាត់។ បុរសដើរតាមចរន្តនៃពិភពលោកនេះ។

ហើយអារក្ស ពួកគេបានស្លាប់ដោយសារកំហុស និងអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ បញ្ហាដែលមេស្សីបានមក ហើយបានប្រទានមក គឺត្រូវដោះលែងពួកគេចេញពីពួកគេ។ ទោះបីជាវាហាក់បីដូចជាពិបាកធ្វើ និងស្តាប់បង្គាប់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានវិធីសាស្ត្រក្នុងការដោះស្រាយវា។ ហេតុផលដែលការស្តាប់បង្គាប់ពិបាកគឺមិនមែនជាទំនាក់ទំនងដែលមានគោលបំណងទេ ប៉ុន្តែទំនាក់ទំនងជាប្រធានបទ។ បញ្ញត្តិដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទានគឺជាការដែលមនុស្សធម្មតាធ្វើ បន្ទាប់ពីអំពើបាបបានចូលមកក្នុងមនុស្សដែលគេឈឺ ពួកគេមិនអាចប្រតិបត្តិវាដោយសារជំងឺបានឡើយ។ ជាឧទាហរណ៍ កំហុសនៃចរិតលក្ខណៈរបស់មនុស្សបរិយាកាសមិនធម្មតា មិនត្រូវលះបង់ទេ (បទគម្ពីរហេប 12:4 ចែងថា “អ្នកមិនទាន់បានទប់ទល់រហូតដល់ការបង្អួចឈាមរបស់អ្នកទេ”)។ លេ។ ការជំពប់ដួលបែបនេះអាចយកឈ្នះបានដោយជំនឿ ចុងក្រោយ។ សេចក្តីជំនឿបានឈ្នះលោកិយ (១ យ៉ូហាន ៥:៤) អ្វីដែលយើងគោរពតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដើម្បីបញ្ឈប់តួនាទីរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែដើម្បីក្លាយជាអ្នកអនុវត្តតាមពាក្យរបស់មេស្សី (នោះគឺជាអ្វីផ្សេងទៀត) គឺត្រូវលះបង់ចរិតរបស់ខ្ញុំ។ បរិយាកាសស្មុគស្មាញក៏មិនជាបញ្ហាដែរសម្រាប់បុរសក្នុងការគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលដើរដោយសេចក្តីជំនឿ។

គាត់រស់នៅដោយជំនឿ។ ព្រះអង្គមិនខ្វល់ខ្វាយអំពីថ្ងៃស្អែកឡើយ តែទ្រង់ចាត់ទុកទុក្ខនៃថ្ងៃនោះជាការគ្រប់គ្រាន់។ (ម៉ាថាយ ៦:៣៤) គាត់ប្រតិបត្តិដោយជំនឿដូចស្រ្តីមេម៉ាយម្នាក់

នៅស្រុកសាបាត ដែលបានស្វែងរកអេលីយ៉ានៅពេលមានទុក្ខក្ស (សូមយកនំប៉័ងមួយដុំមក កាន់ដៃអ្នក) ហើយក៏មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯនាងបាននិយាយថា ឯឥឡូវនេះខ្ញុំហើយ។ ចូរ ប្រមូលឈើពីរបីបន្ទះដែលខ្ញុំចូលទៅរៀបចំសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំនិងកូនរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យយើងបាន ស៊ីវាស្លាប់™។ (ស្តេចទី១ ១៧:១២) ហើយទម្លាប់ដែលបុរសនោះមិនព្យាយាមក៏ត្រូវដោះ ស្រាយដោយជំនឿ។ ជំនឿធ្វើឱ្យបុរសលះបង់។ ជំនឿប្រៀបដូចជាការដែលអ្នករកកំណប់ នៅស្រែត្រកអរ ហេតុអ្វីមិនលក់ទ្រព្យទាំងអស់ទៅទិញដីស្រែ? នៅក្នុង Mt 13:44 ព្រះ យេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាកំណប់ទ្រព្យដែលលាក់ក្នុងចំការ ដែលបុរសម្នាក់បានរកឃើញ ហើយលាក់ទុក។ ពេលនោះ គាត់ក៏ទៅលក់របស់ដែលគាត់ មាន ហើយទិញដីនោះដោយអំណរ™។ អ្នកជឿមិនអាចជួយបានក្រៅពីលះបង់។ ក្នុងនាម លោកិយនេះជាទីក្រុងវិនាសដូចជាភ្លើងឆេះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿមិនថ្វាយយញ្ញបូជា? គាត់គួរតែក្លាយជាបុរសនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងដោយមិនមានអារម្មណ៍លំបាក។ ពេលភ្លើង ឆេះផ្ទះ បុរសដែលដឹកឧបករណ៍ក្នុងផ្ទះមិនមានទម្ងន់ធ្ងន់ទេ ហើយដឹកវាទៅ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 18 អ្នកយាម តើយប់យ៉ាងម៉េច? (អ៊ីស ២១:១១-១២)

នៅទីនេះ អ្នកយាមពិតណាស់និយាយថាហោរារបស់ព្រះ។ យប់ប្រៀបនឹងថ្ងៃដែលមាន បាបច្រើននិងថ្ងៃមានទុក្ខ

1. ភាពចាំបាច់នៃការយំបែបនេះ

សម្រែកនេះមានអត្ថន័យដើម្បីទាក់ទាញអារម្មណ៍នៃការត្អូញត្អែរនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះប៉ុន្តែ ដើម្បីស្វែងរកក្តីសង្ឃឹមនៃអនាគត។ សត្វដែលស្រែកយំដូចសត្វនេះមិនមែនជាសត្វទូទៅទេ តែជាមនុស្សចង់បានភាពអស់កល្បជានិច្ច។ (សាស. ៣:១១) គាត់មិនមែនជាអ្នកបម្រើក្នុង ជីវិតពិតទេ តែជាអ្នកចាំព្រឹកថ្ងៃថ្មីដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហារបស់បុរសនោះ។

ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ក្លាយជាអ្នកបំរើតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ហើយរស់នៅដោយគ្មាន កង្វល់ នោះគាត់ប្រៀបដូចជាមនុស្សលោតចុះពីច្រាំងថ្មចោទខ្ពស់ក្នុងស្ថានភាពបិទភ្នែក។ ថ្ងៃនេះគ្រោះថ្នាក់ប៉ុណ្ណា! តើរលកនៃអំពើបាបទាំងអស់រង់ចាំលេបយើងទេ? ថ្វីត្បិតតែវា បែបនេះក៏ដោយ វាពិតជាគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងណាស់ ដែលបុរសរស់នៅតាមអ្វីដែលគាត់ចង់បាន ដោយមិនខ្វល់ខ្វាយអ្វីទាំងអស់។ ដូច្នេះហើយ សំណួរថា “អ្នកយាមអើយ តើយប់យ៉ាង ម៉េច? មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ភាពងងឹតទេ ប៉ុន្តែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពន្លឺ។ នេះជាសំឡេង ដើម្បីស្វែងរកការរៀបចំដោយមើលទៅអនាគត។ ដូច្នេះ លោកយេស៊ូក៏បានប្រាប់ពួកអ្នក កាន់តាមលោកឱ្យយល់ពីថ្ងៃនោះ។ (ម៉ាថាយ ១៦:២-៣)

2. ចម្លើយរបស់អ្នកយាម

ដូចដែលអ្នកយាមឆ្លើយនឹងអ្នកដែលត្រូវសួរ ក្នុងន័យកែតម្រូវខ្លឹមសារនៃសំណួរ តិចប្រើបាននិយាយថា "ព្រឹកមកដល់ហើយ យប់ផងដែរ"។ នោះគឺទោះបីជាថ្ងៃខាងមុខថ្ងៃថ្មីចូលមកដល់ ៨ ព្រឹកក៏ដោយ) អំពើបាបដូចជាយប់នឹងមកជាមួយដែរ។ លើលោកនេះ ថ្វីត្បិតតែសម័យនេះប្រែប្រួលក៏ដោយ ក៏មនុស្សប្រុសមិនប្រកាន់។ ថ្ងៃដែលមានបាបតែងតែកើតទុក្ខតាមគេ។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយក្នុងន័យថាសំណួរនេះមិនខុសទេ ហើយបាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកនឹងសួរ, សួរ; "។ សម្រាប់គាត់ដោះស្រាយបញ្ហាកណ្តាលនៃសំណួរនោះគឺ "ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត" ។ សុភមង្គលនៃជីវិតគឺផ្លាស់ប្តូរថ្ងៃប៉ុន្តែបុរសគួរតែផ្លាស់ប្តូរ។ នោះហើយជាបុរសចាកចេញពីអំពើបាប ហើយត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ។ ហេតុដូច្នេះហើយយើងគួរតែប្រកាន់យកភាពរសើបក្នុងការប្រែចិត្ត និងជាក់ស្តែង។ បុរសដែលត្រូវរស់នៅយ៉ាងពិតប្រាកដសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់បានរស់នៅដូច្នេះ។ នៅក្នុងភាសាជប៉ុន Yamamodo Kubey ដែលជាមេដឹកនាំកងទ័ពសង្គ្រោះ គឺជាអ្នកដឹកនាំដែលងាយនឹងប្រែចិត្ត។ មានពេលមួយនៅ Dae-Jung 2 ឆ្នាំខែកុម្ភៈ មានភ្លើងឆេះយ៉ាងសន្លោសនៅក្នុងទីក្រុង Japen ហើយផ្ទះរាប់រយខ្នងត្រូវបានឆេះ។ អគ្គិភ័យនេះបានកើតឡើងនៅខាងក្រៅ Colonial Hall ក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ Salvation Army ។ ប៉ុន្តែភ្លើងមិនបានមកពីខាងក្នុងសាលាអាណានិគមទេ។ ដូច្នេះហើយ ភ្លើងមិនមែនជាវឿងដែលកងសង្គ្រោះគួរទទួលខុសត្រូវនោះទេ។ ទោះបីជាវាដូច្នេះក៏ដោយ យ៉ាម៉ាម៉ូតូ គូប៊ី មានអារម្មណ៍ថាមានទំនួលខុសត្រូវ ហើយបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅព្រឹកបន្ទាប់នៅក្នុងកាសែតបាននិយាយថា "ការសុំទោសចំពោះអំពើបាបរបស់យើងនៅក្នុងពិភពលោក" ដែលគាត់បានបង្ហាញពីអត្ថន័យរបស់គាត់ក្នុងការបម្រើ

ប្រជាជនទុក្ខរាយការណ៍ដោយលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេ... ដូចយើងធ្វើអញ្ចឹងដែរ។ កុំបញ្ឈប់អំពើ
បាបរបស់យើងជាមួយនឹងអារម្មណ៍ភ័យ ជីវិតជំនឿរបស់យើងនឹងមិនត្រូវបានអភិវឌ្ឍទេ។
ដល់ពេលមានមនុស្សតិចណាស់ផ្ដាច់ទន្លេហើយផឹកស្រា។

មានថ្ងៃលិច និងងងឹតមក។ បន្ទាប់មកពួកគេព្យាយាមរើបង្គោលក្នុងកប៉ាល់ត្រឡប់ទៅផ្ទះ
ទាំងយប់។ ទោះបីពួកគេចែវទូកច្រើនក៏មិនបានមកដល់ក្រុងរបស់គេដែរ។ មូលហេតុ
ដែលគេចែវទូកក្នុងរដ្ឋដើម្បីចងនឹងផែនដី ទូករបស់គេមិនដំណើរការ។ ពួកគេស្រវឹងហើយ
បន្ទាប់មកធ្វើសកម្មភាពបំផ្លាញ។ ដោយមិនបញ្ឈប់អំពើបាបរបស់យើងដើម្បីត្រឡប់ទៅ
ព្រះគឺដូចជាសកម្មភាពល្ងង់ខ្លៅ។

បន្ទាប់មក វាជាការលំបាកដែលការចាកចេញពីអំពើបាបមិនត្រូវបានបញ្ចប់ដោយ
សកម្មភាពមួយ។ ព្រោះជីវិតយើងមានបាបច្រើន។ John Bunyeon បាននិយាយថា
"អ្នកយាមយប់យ៉ាងម៉េច?" មានន័យថា អំពើបាបរបស់គាត់ចេញមកពីខ្លួនគាត់។ ដូច្នេះ
ហើយខ្លួនគាត់គ្រាន់តែជាអំពើបាបប៉ុណ្ណោះ។ Bunyoun ជាការពិតណាស់នៅក្នុងអត្ថន័យ
អក្សរសាស្ត្រគាត់មិនមានគំនិតថាខ្លួនឯងមានបាបទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញខ្លួនគាត់ពាក់ព័ន្ធ
នឹងអំពើបាបរបស់គាត់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ហើយបាននិយាយដូច្នេះ។ អំពើបាបរបស់យើងត្រូវ
បានរកឃើញ នៅពេលដែលយើងរស់នៅកាន់តែបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះ ដាវីឌមានប្រសាសន៍ថា៖
បំភ្លឺច្រើនជាងសក់ក្បាលខ្ញុំទៅទៀត™។ (ទំនុក. ៤០:១២) ដូច្នេះ យើងគួរប្រើចិត្តពីអំពើ
ខុសឆ្គងរបស់យើង ដើម្បីត្រឡប់មករកព្រះវិញ។ ប្រចាំថ្ងៃ។ ជាការពិតណាស់ ការប្រើ
ចិត្តមានទិដ្ឋភាពដែលរងទុក្ខ។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវចង់ទៅវាជាការទូញសោក។ (ម៉ាថាយ

៥:៤) ទ្រង់មានបន្ទូលម្តងទៀតថា៖ បើបើភ្នែកស្តាំធ្វើឲ្យអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប ចូរហែកវា
ចោលទៅ™។ ពាក្យនេះបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពនៃទុក្ខ។ ពេលដកភ្នែកចេញ តើគាត់មិនឈឺ
ទេ? គម្ពីរសញ្ញាចាស់ចែងថា ការប្រែចិត្តគឺ “ខូចចិត្ត”។ (ទំនុកដំកើង ៥១:១៧) ពាក្យនេះ
ក៏បង្ហាញពីទិដ្ឋភាពនៃការប្រែចិត្តដែលរងទុក្ខដែរ។ ប៉ុន្តែការប្រែចិត្តនាំមកនូវការល្អ
លោម និងភាពគ្រប់គ្រាន់។ ដោយសារព្រះជួយអ្នកប្រែចិត្ត។ (ម៉ាថ. ៥:៤) ទោះជាការ
ប្រែចិត្តត្រូវរងទុក្ខយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏វាត្រូវការភាពផ្អែមល្អមដែរ។ ដូច្នេះហើយ ស្តីជិន
បាននិយាយថា បំ ការប្រែចិត្តគឺផ្អែមល្អ™។ យើងគួរតែព្យាយាមធ្វើការប្រែចិត្តជារៀង
រាល់ថ្ងៃ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 19 ព្យាករ៍បានមានប្រសាសន៍ថា ជនជាតិយូដាគួរទទួលយកការយំសោក
នៃការប្រែចិត្ត។ (អេសាយ ២២:១២-១៤)**

1. ទឹកភ្នែកមានតម្លៃ។

១) បទគម្ពីរគឺជាសៀវភៅទឹកភ្នែក

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ បង្អស់ដែលយំឥឡូវនេះ មានសុភមង្គលហើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា
នឹងសើច។ (លូកា 6:21) ដាវីឌបានអធិស្ឋានដល់ព្រះយេស៊ូថា៖ បង្អស់បានរាប់ការបោះ
ចោលរបស់ខ្ញុំហើយ ដាក់ទឹកភ្នែករបស់ខ្ញុំនៅក្នុងដបរបស់អ្នក។ តើពួកគេមិននៅក្នុង
សៀវភៅរបស់អ្នកទេ? “(ទំនុកដំកើង ៥៦:៨) ស្តេចទី២ ២០:៥ មានបន្ទូលថា “ព្រះអម្ចាស់
មានព្រះបន្ទូលថា... អញបានឃើញទឹកភ្នែកឯងហើយ” ។ ទំនុកតម្កើង 39:12 ចែងថា៖ បង្អស់
កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រក់ទឹកភ្នែកឡើយ! ទឹកភ្នែកហូរតាមសមាមាត្រនឹងទឹកភ្នែកដូចជាយើង
មើលមិនឃើញមានទឹកភ្នែកដឹងថាគ្មានការប្រែចិត្ត។ ពេលដែលអ្នកជឿគ្រីស្ទសាសនិកចូល
ទៅជិតព្រះអម្ចាស់ គាត់មានអារម្មណ៍រសើបចំពោះអំពើបាប ហើយពេលគាត់មិនអាចស្រក់
ទឹកភ្នែក។ នៅពេលដែលកម្រិតនៃភាពបរិសុទ្ធកាន់តែខ្ពស់ អារម្មណ៍នៃភ្លឺនឹងកាន់តែខ្លាំង
ង។ ដូច្នេះ សាវកប៉ុលបាននិយាយខ្លួនឯងថាជា បង្អស់មនុស្សមានបាប TM (ទី ១ ១:១៥
) ហើយគាត់បាននិយាយថា បង្អស់អាក្រក់ដែលខ្ញុំនេះ! តើអ្នកណានឹងរំដោះខ្ញុំចេញពីរូប
កាយនៃសេចក្តីស្លាប់នេះ?TM។ (រ៉ូម ៧:២៤)។ ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមអ្នកជឿខ្លះ មានអារម្មណ៍
អាក្រក់ពីអំពើបាប ហើយមិនខ្វល់ខ្វាយចំពោះការប្រែចិត្ត ជីវិតជំនឿរបស់គាត់គឺស្រាល
ណាស់ ភាពស្អប់ប្រហែលនេះ គឺជាអំពើបាបដែលព្រះអម្ចាស់ស្អប់បំផុត ហើយទ្រង់មាន

បន្ទូលឱ្យក្អកចេញ។ (បប. ៣:១៦) ទឹកភ្នែកហូរក្នុងចិត្តដែលមានចិត្តទន់។ ខណៈដែល បុរសនោះអះអាងពីចំណុចល្អរបស់ខ្លួន និងប្រកាន់យកអាកប្បកិរិយាក្រអីតក្រទមមិនស្រក់ ទឹកភ្នែក។ ប៉ុន្តែទោះបីជាគាត់មានចំណុចល្អក៏ដោយ គាត់ដឹងពីការពិតដែលថាគាត់អនុវត្ត កំហុសកាន់តែច្រើន ហើយមានអាកប្បកិរិយាទាប គាត់ស្រក់ទឹកភ្នែក។ ព្រះសព្វព្រះ ហឫទ័យនឹងចិត្តទន់ជ្រាយ ហើយចង់បាន។ អេសេគាវ 36:26 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯនោះ យើងនឹងឱ្យអ្នករាល់គ្នា។

បេះដូងថ្មី ហើយវិញ្ញាណថ្មី ខ្ញុំនឹងដាក់នៅក្នុងអ្នក។ ហើយយើងនឹងដកបេះដូងថ្មីចេញពី សាច់របស់អ្នក ហើយនឹងឱ្យអ្នកនូវបេះដូងជាសាច់ឈាម™។

អ្នកជឿមិនមែនជាអ្នកស្គាល់កំហុសតិចតួចនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ស្គាល់ចរិតខូចក្នុងខ្លួនគាត់។ នោះគឺគាត់ដឹងថាចិត្តរបស់គាត់គឺជាប្រភពនៃអំពើបាប។ ដូច្នេះ គាត់មិនយំជាទូទៅទេ ប៉ុន្តែ គាត់គួរសោកស្តាយ ដូចអត្ថបទបាននិយាយ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ គាត់តែងតែប្រែចិត្ត ហើយគួរតែប្រែចិត្តដូចជាពាក់អាវ។ ពាក្យថា ការប្រែចិត្តចេញមកពីបទគម្ពីរជាច្រើនដង។ ដូចដែលយើងឃើញហើយ យើងដឹងថាការប្រែចិត្តមានសារៈសំខាន់ណាស់។ មូលហេតុ ដែលការប្រែចិត្តគឺសំខាន់គឺដោយសារតែគ្មានការប្រែចិត្តដោយមិនដឹងពីតម្លៃនៃឈាមដែល ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហូរមក។ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្សមានបាប ធ្វើដូចម្តេច ទើបអាចដឹងថាខ្លួនជាមនុស្សមានបាប។ ស្គាល់ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូទេ? ដោយ សារលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូមានតម្លៃណាស់ ការប្រែចិត្តគឺមានតម្លៃ។ ឈាមដ៏មានតម្លៃ តាមរយៈតែការប្រែចិត្ត គឺជាគ្រិស្តសាសនាទាំងអស់។ គ្រូបង្រៀនម្នាក់ឈ្មោះ Moody

បាននិយាយថា “អ្នកដែលព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងលោកនេះ ហើយដែលនៅសេសសល់ គឺ គ្រាន់តែជាព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ”។ ប៉ុលបាននិយាយថា បំផ្លិចខ្ញុំសម្រេចចិត្តមិន ដឹងអ្វីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាក្រៅពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានផ្តាច់។ “។ (ខ្ញុំ កូរិនថូស ២:២)

គ្រីស្ទសាសនាមានឈាមដ៏មានតម្លៃ ដែលអាចផ្តល់ដោយការប្រែចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុល បាននិយាយម្តងទៀតថា៖ បំព្រោះសាសន៍យូដាទាមទារទីសំគាល់ ហើយសាសន៍ក្រិកស្វែង រកប្រាជ្ញា តែយើងផ្សាយព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវគេផ្តាច់ ជាការជំពប់ដួលដល់សាសន៍យូដា ហើយនឹងសេចក្តីល្អឬដល់សាសន៍ដទៃ™។ ស្វែងរកអព្វកហេតុ និងប្រាជ្ញា មានអ្នកជឿជា ច្រើនដែលដោយការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ពួកគេចង់ឃើញរបស់ខ្លះ។ ប៉ុន្តែ ចូរយើងប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយការប្រែចិត្ត ។

2. វាជាអំពើបាបដែលមនុស្សម្នាក់ដែលគួរប្រែចិត្ត ហើយយំមិនយំ ប៉ុន្តែរីករាយ។

ជនជាតិយូដាដែលមិនប្រែចិត្តនិយាយថា៖ បំព្រះយើងស៊ីផឹកចុះ!

សម្រាប់ថ្ងៃស្អែកយើងស្តាប់។ “។ ដូចអត្ថបទនិយាយ។ ពួកគេបាននិយាយថា អំពើបាប ដែលត្រូវធ្វើដូច្នេះ បំព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលបានបើកសម្តែងមកក្នុងត្រចៀកខ្ញុំថា៖ បំ ប្រាកដណាស់ អំពើទុច្ចរិតនេះនឹងមិនបានធ្វើបាបអ្នកឡើយ ដរាបដល់អ្នកស្លាប់™។ (ខ១៤) ហេតុអ្វីបានជាអំពើបាបរបស់ពួកគេដ៏ម៉្លេះ? ហេតុផលដែលវាអស្ចារ្យណាស់គឺដោយសារ ទង្វើរបស់ពួកគេគឺអាកប្បកិរិយាបះបោរប្រឆាំងនឹងឆន្ទៈរបស់ព្រះ ហើយក៏បំពានលើព្រះដែ រ។

ពាក្យថា៖ ឈឺយើងស៊ីផឹកចុះ ដូច្នេះឱ្យយើងស្លាប់។ “

១) សកម្មភាពធ្វើឱ្យពោះក្លាយជាព្រះ ធ្វើឱ្យគាត់មានអំពើហិង្សា។

វាគឺជាសត្រូវនៃឈើផ្កាឈូករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ដំណោះស្រាយនៃបញ្ហាអំពើបាប។
ភីលីពី 3:18, 19 បានមានប្រសាសន៍ថា ឯ សម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក
ជាញឹកញាប់ ហើយឥឡូវនេះប្រាប់អ្នកទាំងទឹកភ្នែកថា ចូរដើរជាសត្រូវនៃឈើផ្កាឈូកនៃព្រះ
គ្រីស្ទ។ ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេគឺការបំផ្លិចបំផ្លាញ ព្រះរបស់ពួកគេជាពោះរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេលើកតម្កើងដោយភាពអៀនខ្មាស ដោយមានចិត្តគំនិតលើស្ទើរនៅលើផែនដី™

២) ស្រឡាញ់ការសប្បាយជាជាងស្រឡាញ់ព្រះជាបាប។

វាគឺជាសកម្មភាពចំអកក្នុងការជួបព្រះ។ ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឱ្យមានការសោក
ស្តាយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរយើងអរសប្បាយ ហើយយើងរីករាយចុះ”។ នេះគឺដូចជាការ
ពិតដែលស្តេចបេលសាសារ ជាស្តេចចុងក្រោយបង្អស់នៃបាបីទ្វារបានពិសាស្រាជាមួយនឹង
គ្រឿងក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយទទួលពិធីជប់លៀង។ អ្នកប្រព្រឹត្ត
អំពើបាបបែបនេះ គួរទទួលទោសជាបន្ទាន់។ បេលសាសារត្រូវបានគេសម្លាប់នៅយប់នោះ
(នៅយប់នៃពិធីជប់លៀង) (ដាន ៥:១-៣០)។

1) វាគឺជាអំពើបាបក្នុងការមើលងាយពិភពលោកខាងមុខ។ ការអះអាងបែបនេះបំផ្លាញ
បេះដូងអ្នកដទៃ ហើយធ្វើឱ្យចិត្តល្អមិនស្អាត។ (កូរិនថូសទី១ ១៥:៣៣) ធីម្លូថេទី២ ២:១៧,
១៨ បានមានប្រសាសន៍ថា ឯហើយការនិយាយរបស់ពួកគេនឹងរីករាលដាលដូចជាជំងឺគ្លីន
ក់។ ក្នុងចំណោមពួកគេមាន ហ៊ីមេណែ និងភីលេត ដែលបានងាកចេញពីសេចក្តីពិត ដោយ

និយាយថា ការរស់ឡើងវិញបានកើតឡើងរួចហើយ។ ពួកគេធ្វើឲ្យជំនឿរបស់អ្នកខ្លះខូច
ចិត្ត™។ គំនិតដើម្បីបដិសេធពិភពលោកខាងមុខគឺជាអំពើបាបដើម្បីចំអកដល់ព្រះ។ (២ពេ.
៣:៣, ៤)

2) វាជាអំពើបាបដែលឱកាសនៃការប្រែចិត្តជាឱកាសដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើបាប។

សេចក្តីអធិប្បាយ 20 តើ “លើកតម្កើងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ” មានន័យដូចម្តេចនៅក្នុង ខ ១៥?

(អេសាយ ២៤:១៥)

1. ពាក្យដើម្បីលើកតម្កើងព្រះពិតជាចេញមកពីពាក្យ “សិរីល្អ” ដែលមក 280 ដងនៅក្នុង គម្ពីរសញ្ញាចាស់។ នេះត្រូវបានប្រើក្នុងអត្ថន័យនៃការបើកសម្តែងរបស់ព្រះ។ អេសាយមាន ន័យថា ការយាងមកនៃព្រះមេស៊ីនាពេលអនាគត។ (ហាវី

Boer, Pentecost និងសាក្សីផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃសាសនាចក្រ, ទំព័រ 181)

ពិតជានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី បុរសដែលត្រូវទាក់ទងទៅកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប្រើជាពាក្យ ថា បំផ្លើសឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់™ បំផ្លើសលើកតម្កើងទ្រង់™។

1) ពីអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ព្រះគ្រីស្ទ សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់គឺជាសិរីល្អនៃព្រះរាជបុត្រា បង្កើតរបស់ព្រះវរបិតា។ (យ៉ូហាន ១:១៤)

2) ទីសំគាល់របស់គាត់បង្ហាញពីសិរីរុងរឿង។ (យ៉ូហាន ២:១១)

៣) នាយទាហានដែលឃើញការសោយទិវង្គតរបស់គាត់និយាយថា៖ បំពេលនាយទាហាន បានឃើញហេតុការណ៍កើតឡើង គាត់ក៏សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ថា៖ បំអ្នកនេះពិតជា គ្មានទោសមែន!™។ និងលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ (លូកា ២៣:៤៧)

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីយាងមកក្នុងពិភពលោក។ ដូច្នេះ អេសាយបាន ទាយនៅក្នុងផ្នែកនេះថាជាអត្ថន័យថា បំបន្តសូត្រទាំងអស់ដែលនៅក្នុងពាក្យនេះស្រែកឡើង

ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ហើយលើកតម្កើងទ្រង់™។ អេសាយបានមើលពិភពលោកក្រោយ 800 ឆ្នាំ។ មានពេលវេលាដ៏យូរនៃ 800 ឆ្នាំរវាងសម័យអេសាយដល់សម័យនៃ ព្រះយេស៊ូវ។ ការសម្រេចបាននៃទំនាយ និងទីសំគាល់គឺជាសសរស្តម្ភពីរនៃគ្រិស្តសាសនា។ កិច្ចការទាំងនេះមិនអាចជួយបានក្រៅពីនិយាយថា កិច្ចការដែលព្រះទ្រង់បានប្រតិបត្តិ។

2. ការពិតដែលថាពួកគេលើកតម្កើងព្រះគឺដើម្បីទទួលបានព្រះគុណរបស់ព្រះដើម្បីប្រោសគាត់ឱ្យរស់ឡើងវិញហើយបទចម្រៀងចេញពីបេះដូងរបស់គាត់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ព្រះជាម្ចាស់លើកតម្កើងយើងជាលើកដំបូង យើងក៏លើកតម្កើងព្រះអង្គដែរ។ នោះគឺដោយសារទ្រង់ទទួលយើងជាកូនដ៏វិសេសរបស់ទ្រង់ យើងក៏លើកតម្កើងទ្រង់ដែរ។ ម៉ាល 3:17 បានមានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែបង្កើតជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ “នៅទីនេះ “កម្មសិទ្ធិពិសេស” មានន័យថា “គ្រឿងអលង្ការ” វាពិបាកនឹងទទួលបានកំណប់ណាស់។ នៅឯអណ្តូងវីរីមាសមួយក្នុងប្រទេសប្រេស៊ីលដើម្បីជីកមាស បន្ទាប់ពីមនុស្សធ្វើការអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ពួកគេទទួលបានមាសមួយក្តាប់តូច។ ពិតជាព្រះបានទិញយើងដោយឈាមដ៏មានតម្លៃរបស់កូនប្រុសបង្កើត ហើយបានទទួលយើងជាកំណប់។ ទ្រង់បានទទួលយើងដោយគុណសម្បត្តិគ្មានកំណត់។ ដូច្នេះ បេះដូងរបស់យើងធ្វើការសរសើរដ៏មានតម្លៃទាំងអស់ដើម្បីលើកតម្កើងទ្រង់។ ការសរសើរធ្វើឱ្យអាជ្ញាធរ និងអំណាចស្គាល់ប្រភេទនៃប្រាជ្ញាសីមួយៗ (អេភេសូរ 3:10) យើងដឹងថាបេះដូងនៃអ្នកជឿមានប្រាជ្ញាដ៏ជ្រាលជ្រៅរបស់ព្រះដែលពួកទេវតាមិនស្គាល់។ ជាការពិតណាស់ វាចេញមកដោយអារម្មណ៍នៃសេចក្តី

ស្រឡាញ់ដែលព្រះបានជូន។ ដូចអ្នកជឿគឺត្រូវឆ្លើយតបនឹងព្រះគុណដែលគាត់បានទទួលរួច
ហើយ។ ដូច្នេះ ការងារលើកតម្កើងព្រះគឺមិនមែនជាការបង្ខំ ហើយពិបាកទេ ហើយក៏មិន
មែនជារឿងដែលគ្មានអំណរដែរ។ ពួកបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌លើកតម្កើងព្រះភាគច្រើន តើ
ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សដែលមានពរបំផុតទេឬ?

ការសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនជាការសរសើរតម្កើងតែបបួរមាត់ទេ តែបម្រើព្រះ
អង្គដោយអំពើល្អ។ (ម៉ាថាយ ៥:១៦, ១កូរិនថូស ១០:៣១)។ បន្ទាប់មក ជីវិតបែបនេះ
កើតចេញពីការថ្វាយរូបកាយរបស់យើងដល់ព្រះ។ ១ កូរិនថូស ៦:១៩-២០ មានប្រសាសន៍
ថា ឬក៏អ្នកមិនដឹងថារូបកាយរបស់អ្នកជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនៅក្នុងខ្លួន
អ្នក ដែលអ្នកបានមកពីព្រះឬ? អ្នកមិនមែនជារបស់អ្នកទេ ព្រោះអ្នកត្រូវបានគេទិញដោយ
តម្លៃ។ ដូច្នេះ ចូរលើកតម្កើងព្រះក្នុងរូបកាយរបស់អ្នក™។ ពាក្យនេះដាស់តឿនអ្នកជឿគួរ
ថ្វាយខ្លួនចំពោះព្រះ។ ការលះបង់ខ្លួនយើងចំពោះព្រះគឺការថ្វាយរូបកាយរបស់យើងដល់
ព្រះ ហើយលុបគំនិតនៃការកាន់កាប់ចំពោះមួយនេះ។ នៅក្នុងរយៈពេលដែលយើងមាន
គំនិតនៃការកាន់កាប់ដើម្បីជីវិតរបស់យើង; យើងតែងតែមានការថប់បារម្ភនៅក្នុងចិត្ត។
ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីយើងថ្វាយខ្លួនប្រាណចំពោះព្រះអម្ចាស់ ចិត្តរបស់យើងនៅតែមានសន្តិភាព។
ប៉ុន្តែវាជាការគិតដ៏ពិបាកដែលថារូបកាយនេះដែលយើងគួរថ្វាយដល់ព្រះគឺត្រូវបានថ្វាយ
ដោយអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ប៉ុន្តែដូចដែលយើងគិតម្តងទៀត វាងាយស្រួល។ ដោយសារ
បុរសនោះស្លាប់ទៅដោយគ្មានវិធីសាស្ត្រពិសេស គាត់បញ្ឈប់គំនិតនៃការកាន់កាប់លើរូប

កាយគាត់ ប៉ុន្តែលះបង់ចំពោះព្រះ។ ដូច្នេះ តើគាត់មិនគួរមានអារម្មណ៍ថាគាត់ប្រតិបត្តិការ ឬជាដីថ្លៃថ្លាដោយស្មោះត្រង់ក្នុងជីវិតរបស់គាត់នៅដើមដំបូងទេ?

យើងចង់ឱ្យការលះបង់របស់យើងចំពោះព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅពេលតែមួយ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលយើងមិនអាចធ្វើវាក៏មិនមែនជាការបរាជ័យទាំងស្រុងដែរ។ នៅក្នុង សកម្មភាពទាំងអស់របស់យើង ការសម្រេចចិត្តរបស់យើងកាន់កាប់ពាក់កណ្តាល។ ហើយ ជំហានបន្ទាប់ យើងធ្វើជីវិតថ្វាយបង្គំព្រះ ប៉ុន្តែដោយសារវាបរាជ័យ យើងមិនគួរខកចិត្តទេ ប៉ុន្តែម្តងទៀត យើងគួរតែព្យាយាមធ្វើវាជាបន្តបន្ទាប់។

2. ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ គឺជាសកម្មភាពនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ ដើម្បីជូនដំណឹង ដល់ព្រះ ដល់ខ្ញុំកុំឱ្យស្គាល់ទ្រង់។ នៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើង ពាក្យថា បំពេញគេបន្តិចសំឡេង ឡើង TM (ខទី ១៤ ក) និងពាក្យ បំពេញគេស្រែក TM (ខទី ១៤ ខ) មានន័យថាការផ្សាយ ដំណឹងល្អ ។ សូមមើល មថ ៥:១៥។ សាវកប៉ុលបាននិយាយក្នុងន័យថា សម្រាប់កិច្ចការ នៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺអស្ចារ្យណាស់ អ្នកដែលដឹងវា ប៉ុន្តែមិនប្រកាសថាវានឹង ជួបនឹងវេទនានោះឡើយ ។ (១កូរិនថូស ៩:១៦)

សូម្បីតែផ្នែកស្មោះត្រង់នឹងម្ចាស់ដែរ នាំម្ចាស់ទៅរកព្រះអម្ចាស់។ ស្ត្រីមានជំនឿម្នាក់បាន ព្យាយាមនាំស្វាមីទៅរកព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែនាងមិនបានសម្រេចទេ ហើយនាងក៏ទទួលមរណ ភាព។ បន្ទាប់មក ស្ត្រីនោះបាននាំផ្តែរបស់នាងទៅព្រះវិហារ។ ផ្តែបន្ទាប់ពីនាងស្លាប់បាន ទៅព្រះវិហារនៅពេលថ្វាយបង្គំ ហើយដេកនៅខាងក្រៅ ហើយបន្ទាប់មកពេលចប់ ផ្នែក

ប្រើវាត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ម្ចាស់ផ្ទះ (ប្តីរបស់ស្រ្តីរងគ្រោះបានលាចាកលោក) បានដើរតាម ផ្លែ ហើយបន្ទាប់ពីដឹងការពិត ក៏ប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវ។

ព្រះវិហារជាក់លាក់មួយមិនមានអ្នកជឿថ្មីដើម្បីប្រែចិត្តសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ។ ដូច្នេះ ហើយ គ្រូគង្វាលនៃសាសនាចក្របានសន្យាជាមួយពួកឌីកុនថា “បន្ទាប់ពីយើងព្យាយាម ផ្សាយដំណឹងល្អដោយអស់ពីចិត្ត ហើយរង់ចាំលទ្ធផលរហូតដល់ពេលអនាគតដ៏ខ្លី ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មិនប្រើយើងក្នុងការឈ្នះព្រលឹងទេ ចូរយើងរំសាយចេញទាំងអស់គ្នា! បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីនោះដោយការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ឌីកុន ពួកគេបានទទួលអ្នកជឿចំនួន 30 ។

១) ហោរាអេសេគាលបានមានប្រសាសន៍ថា បើមនុស្សមានបាបត្រូវស្លាប់ដោយព្រោះយើង មិនប្រកាស នោះគាត់ស្វែងរកតម្លៃឈាមរបស់គាត់ពីយើង។ (អេសេគាល ៣:១៨) កាល ដែលបុរសស្លាប់ដំណឹងល្អ ហើយគោរពតាម នោះគាត់ទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែ បើបុរសដែលជឿលើដំណឹងល្អមិនប្រកាសប្រាប់អ្នកដទៃ នោះជាអំពើបាបដ៏ធំ។ បើមនុស្ស អត់បាយហើយស្លាប់ បើគ្រាន់តែយើងស៊ីបាយ តើវាជាបាបកម្មធំទេ?

២) ពេលយើងប្រកាសដំណឹងល្អ យើងខ្លួនឯងទទួលបានពរជ័យ។ ដាន 12:3 ចែងថា៖ ហើយអ្នកដែលមានប្រាជ្ញានឹងភ័យដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃខាងលើ។ ហើយអ្នកដែលបង្វែរ មនុស្សជាច្រើនមករកសេចក្តីសុចរិត ដូចជាផ្កាយអស់កល្បជានិច្ច™។ ពេលយើងប្រកាស ដំណឹងល្អដើម្បីសង្គ្រោះព្រលឹងអ្នកដទៃ តើព្រះមិនពេញចិត្តទេ? ព្រះវិភាយបំផុតក្នុងការ ប្រកាសដំណឹងល្អ។ ដូច្នេះ កាលដែលយើងទទួលការផ្សាយដំណឹងល្អ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់

ស្តាប់ដំណឹងល្អ ហើយត្រឡប់ទៅរកព្រះអម្ចាស់វិញ បុរសនោះគឺជាមកុដរបស់យើង។ (ភី
លីព ៤:១, កូរិនថូសទី២ ១:១៤) គ្រូ Moody the headstone មិនមែនជាអ្នកផ្សេងទេ
ប៉ុន្តែជាចលនានៃការផ្សាយដំណឹងល្អដែលប្រកាសដោយមនុស្សមានបាបដែលបានប្រែ
ចិត្ត។ 3) នៅពេលដែលយើងប្រតិបត្តិសកម្មភាពនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ ចលនានៃនគរព្រះ
គួរតែត្រូវបានពង្រីក។ ដើម្បីស្វែងយល់ដោយផ្ទាល់ខ្លួនគឺជាវិធីនៃការសង្គ្រោះដែលព្រះចង់
បាន។ លទ្ធិកុម្មុយនិស្ត និងសង្គមនិយមដើរតាមលទ្ធិផ្តាច់ការ ហើយគ្រប់គ្រងទាំងស្រុង
ហើយមកដល់គោលបំណង។ ប៉ុន្តែចលនានៃរាជាណាចក្ររបស់ព្រះចាត់ទុកព្រលឹងផ្ទាល់
ខ្លួនយ៉ាងមានតម្លៃ ហើយផ្តោតលើមនុស្ស។ បន្ទាប់មក កិច្ចការរបស់ព្រះត្រូវបានបើក
សម្តែង ហើយព្រលឹងជាច្រើនត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់វិញ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 21 សេចក្តីជំនឿមានន័យថាជឿលើព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយក៏ជាព្រះផ្ទាល់ដែរ (អ៊ីស ២៦:២-៤)។

បុរសដែលលុបចោលពាក្យរបស់ព្រះ ហើយជឿលើអ្នកដែលនៅសេសសល់ មានឈ្មោះអ្នកជឿ ប៉ុន្តែមិនអាចទៅដល់សេចក្តីសង្គ្រោះបានឡើយ។ មានព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលរថភ្លឺងធ្លាក់ចុះ។ ចំពោះវត្ថុគ្រោះថ្នាក់គឺដាក់នៅលើផ្លូវដែក ទោះបីមន្ត្រីស្ថានីយបានបញ្ជូនសញ្ញាខ្លះហើយក៏ដោយ ព្រោះបដាសញ្ញាចាស់ហើយប្តូរពណ៌អ្នកបើកបររថភ្លឺងមើលមិនឃើញថាជាបដាពណ៌ក្រហមទេ ប៉ុន្តែដោយសារគាត់ដាក់បន្ថែមល្បឿន។ រថភ្លឺងត្រូវបានខូច។ នៅពេលដែលយើងផ្លាស់ប្តូរការសង្គ្រោះនៃឈាមក្រហម (កាត់បន្ថយ) ប្រសិនបើយើងជឿលើវា តើយើងអាចសង្គ្រោះបានដោយរបៀបណា?

លោក Spurgeon បាននិយាយថា បើទោះបីជាខ្ញុំល្អឥតខ្ចោះក៏ដោយ ខ្ញុំមិនពឹងផ្អែកលើសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្ញុំទេ É ហើយមិនរស់នៅដោយគុណធម៌ និងអារម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែការរស់នៅដោយសេចក្តីជំនឿ គឺជារឿងដែលប្រាកដ និងរីករាយជាង។ បើមានហេតុផលអ្វីដើម្បីទទួលបានរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ? (១) ព្រោះជំនឿជាអាកប្បកិរិយាដើម្បីកំដៅដើម្បីទទួលបានព្រះគុណ។ ពេលខ្លះឱ្យអ្នកកាន់ចង់ខ្លះ គាត់មិនឱ្យត្រចៀកភ្នែកទេ គឺឱ្យដៃ។ ដូចជាព្រះទ្រង់ទតមើលសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ទ្រង់ប្រទានព្រះគុណនៃស្ថានសួគ៌។

- (២) ហេតុផលមួយទៀតដើម្បីទទួលបានព្រះគុណនៃស្ថានសួគ៌ដោយជំនឿគឺសម្រាប់ការពិតដែលថាអ្នកដែលនឹងត្រូវចូលរួមក្នុងការសង្គ្រោះមិនធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពក្រអឺតក្រទមទេ។ (រ៉ូម ២:២៧) (៣) មូលហេតុដែលព្រះជ្រើសរើសវិធីនៃជំនឿ គឺដោយសារការរូបប្បវេណីរបស់

ព្រះ ហើយមនុស្សត្រូវបានបញ្ចប់ដោយជំនឿ។ នៅថ្ងៃមួយ មនុស្សមួយចំនួនបានលេងនៅ
ក្នុងកប៉ាល់នៅខាងលើនៃការធ្លាក់ Niagara ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានក្រឡាប់ចុះ។
មនុស្សជិះកប៉ាល់ចាប់ផ្តើមហូរចុះមកក្រោម។ ហេតុនេះហើយបានជាប្រជាជនបោះខ្សែពួរ
ដ៏រឹងមាំទៅលើបុរសម្នាក់កាន់ខ្សែពួរយ៉ាងខ្លាំងដែលគាត់ត្រូវបានគេទាញចូលទៅក្នុងផែនដី
ហើយនៅមានជីវិត។ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់ទៀតកាន់ឈើធំដែលហោះមកក្បែរខ្លួន ហើយហូរ
ធ្លាក់មកក្រោមធ្លាក់មកក្រោមស្លាប់បាត់ទៅហើយ ។ អ្នកដែលកាន់ខ្សែពួរបានសង្គ្រោះ។
ឈើមិនជាប់នឹងដី ហើយឈើនោះមិនត្រូវបានគេប្រគល់ទេ។ ដូចនោះដែរ លើកលែងតែ
ជំនឿដែលមិនមែនជាវិធីដើម្បីភ្ជាប់មនុស្សទៅព្រះ។ មានតែសេចក្តីជំនឿប៉ុណ្ណោះដែលជា
ផ្លូវតភ្ជាប់រវាងព្រះនិងមនុស្ស។ បើអ្នកណាមើលងាយវិធីនេះដែលព្រះបានប្រទានមក តើ
ឯណាជាវិធីល្អជាង?

បើយើងនៅតែមិនជឿ យើងគួរសម្រេចចិត្តជឿគាត់ឱ្យបានល្អ។ យើងមិនគួរមានបទ
ពិសោធន៍របស់យើងទេ ប៉ុន្តែគួរតែជឿជាក់លើបទពិសោធន៍របស់អ្នកដទៃ។ យោងតាម
ពាក្យរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ប្រជាជននៅតំបន់ត្រូពិចនៃទ្វីបអាហ្វ្រិក មិនជឿថា
បុរសទាំងនោះអាចដើរលើទឹកដែលមានកម្ពស់ខ្លាំងនោះទេ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីនោះគាត់បានទៅ
ប្រទេសអង់គ្លេស ហើយបានឃើញថាបុរសទាំងនោះបានដើរលើទឹកកក បន្ទាប់មកគាត់ជា
ដំបូង។ ខ្លាចវា។ ប៉ុន្តែខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ជឿជាក់លើការពិតដែលថាទឹកត្រូវបានពង្រឹងហើយដើរ
លើទឹកកក។ យើងគួរតែដឹងថាមនុស្សជាច្រើនជឿលើព្រះយេស៊ូវ ហើយគួរតែទទួលយក
បទពិសោធន៍ដើម្បីបានសង្គ្រោះ ហើយយើងខ្លួនឯងក៏នឹងដូច្នោះដែរ។

ដូច្នេះ ប្រជាជនដែលជឿលើដំបូងគួរតែធ្វើជាកំរូ ហើយគួរតែអាចនិយាយថា “ស្រដៀងនឹងខ្ញុំ”។

សេចក្តីអធិប្បាយ 22 អេសាយស្នើថា ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមបែបនេះ មិន គួរវាយប្រហារដូចជាការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយអំណាចរបស់ខ្លួនឡើយ (សូម យោងទៅ ខទី ១៧, ១៨) ប៉ុន្តែត្រូវចូលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់ ហើយអធិស្ឋាន។ (អេសាយ ២៦: ២១)

មូលហេតុដែលពួកបរិសុទ្ធដែលរងទុក្ខគួរចូលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់ដូចខាងក្រោម។

1. ដោយសារគាត់ខ្លាចការបរាជ័យ ដោយបំភ្លេចសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងអំណាច របស់ទ្រង់ ហើយធ្វើចលនាសម្រាប់ភាពឆ្លើយតបរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវតែចងចាំព្រះ ហើយ ទុកចិត្តលើទ្រង់។

2. នៅពេលដែលគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់ ហើយបិទទ្វារ ហើយមិនរាប់អានអ្នកដទៃ នោះគាត់អាចរក្សាសុវត្ថិភាពនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ ដោយសារអ្នកជំងឺស្លូតត្រូវការសុវត្ថិ ភាព អ្នកជឿដែលព្រលឹងរបស់ពួកគេនឿយហត់ដោយសារបញ្ហាពិភពលោក ថែរក្សាភាព ស្ងប់ស្ងាត់នៅក្នុងពិភពលោក ហើយពួកគេគួរតែស្តារឡើងវិញនូវថាមពលនៃសេចក្តីជំនឿ។

8 គ្រួសារណាមួយបានចូលទៅក្នុងទូក ហើយបិទទ្វារ ពួកគេមិនត្រូវបានគេគំរាមកំហែង ដោយរលកទេ អ្នកជឿត្រូវលាក់ទុកមួយរយៈ ហើយត្រូវរួចផុតពីរលកនៃការល្អៀង។

3. នៅពេលដែលគាត់លាក់ខ្លួនចូលទៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់ ហើយអធិស្ឋាន នោះគឺជាវិធីល្អ បំផុតដើម្បីធ្វើ

ព្រះបានធ្វើការ។ យើងគួរអធិស្ឋានដោយកាន់ពេលវេលាដែលយើងគួរអធិស្ឋានត្រឹមត្រូវ។ ដូចដែលយើងគួរលាក់ យើងគួរលាក់។ Acilius Aviola បានបាត់បង់ស្មារតីដោយសារជំងឺ

ដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល។ ខ្ញុំបានទទួលស្គាល់ការស្លាប់របស់គាត់ហើយបាននាំគាត់ទៅ
បូជាហើយខណៈដែលភ្លើងបានហ៊ុមព័ទ្ធរាងកាយរបស់គាត់នៅទីបំផុតគាត់បានស្រែកយ៉ាង
ខ្លាំង។ ប៉ុន្តែក្រោយមកសាកសពរបស់គាត់ទាំងមូលត្រូវបានដោះ ដូច្នេះគាត់មិនត្រូវបានគេ
បញ្ជូនចេញពីទីនោះទេ។ ដោយសារយើងបាត់បង់ឱកាសល្អ ទោះបីជាយើងស្ដាយក្រោយក៏
ដោយ ក៏យើងគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដែរ។ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន គ្រូគង្វាលនៅកោះ An លោក
Raven Hill បានទៅលេងនៅអាមេរិក ហើយបានអធិប្បាយ បន្ទាប់មកលោក Thomas
Haire គឺជាអ្នកអធិស្ឋាន។ គាត់បានអធិស្ឋានបួនយប់ក្នុងមួយសប្តាហ៍។ គាត់បានដើរ
ជាមួយ Pastor Hill ដើម្បីជួយគាត់។

សេចក្តីអធិប្បាយ 23 អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមានទិដ្ឋភាពសាមញ្ញ ដែលនិយាយពាក្យដដែលដដែលៗ។ ប៉ុន្តែមានហេតុផលមួយចំនួន។ (អេសាយ ២៨:៧-១០)

ដោយសារតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាមទារឱ្យមានការស្តាប់បង្គាប់, ខណៈដែលពួកគេមិនបានស្តាប់តាមវា, ពាក្យនេះអាចត្រូវបាននិយាយឡើងវិញនៅពេលណាមួយ. ដូចស្តេចអេហ្វបោមបានសុំឱវាទ ប៉ុន្តែទ្រង់ទាមទារអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ដូច្នោះហើយ ដំបូន្មានមិនរឹងមាំនិងយុត្តិធម៌។ ព្រោះគាត់ស្តាប់ដំបូន្មានក្រុមក្មេងជាងដំបូន្មានក្រុមចាស់ គាត់ធ្វើឱ្យរឿងជាតិគាត់ខុស។ (១ស្តេច ១២:៦-១៥) សុភាសិត ១៥:៣២បានមានប្រសាសន៍ថា៖ បំណងដែលមិនអើពើនឹងការប្រៀនប្រដៅអ្នកនោះមើលងាយខ្លួនឯង ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលស្តាប់តាមការបង្ហាត់បង្រៀននឹងមានប្រាជ្ញា™។ ប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញចេះស្តាប់ដំបូន្មាន™។ គឺ 1:18 មានបន្ទូលថា៖ បំណងឥឡូវនេះ ចូរយើងពិភាក្សាគ្នាចុះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ទោះជាអំពើបាបរបស់អ្នកប្រៀបដូចជាពណ៌ក្រហមឆ្កែក៏ដោយ ក៏នឹងមានពណ៌សដូចព្រិល។ ទោះបីជាពណ៌ក្រហមដូចពណ៌ក្រហមឆ្កែក៏ដោយ ក៏នឹងក្លាយទៅជាមាមច្រៀម™។ ទំនុកតម្កើង 141:5 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំប្លែងមនុស្សសុចរិតវាយខ្ញុំចុះ នោះជាសេចក្តីសប្បុរស។ ទុកអោយគាត់ស្តីបន្ទោសខ្ញុំ វាជាប្រេងសម្រាប់ក្បាលខ្ញុំ។ ទុកក្បាលខ្ញុំកុំបដិសេធ។ ក៏ប៉ុន្តែ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺបន្តប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ™។ ទោះបីជាលោក Louis ទី 14 មិនមែនជាអ្នកកាន់សាសនាក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានស្តីបន្ទោសដោយគ្រូអធិប្បាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ គាត់បាននិយាយថា "គ្រូអធិប្បាយបានបញ្ចប់កាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ ចូរយើងទទួលខុសត្រូវ!

(Shedd, Homiletics, and Pastoral Theology, (Scribners) 1667, ទំព័រ 285)

ចុះហេតុអ្វីបានជាជនជាតិយូដាស្តាប់ការស្តាប់មេរៀនរបស់ហោរា? ទោះជាយើងមិនដឹងពីស្ថានការណ៍ល្អ ជាទូទៅពួកគេស្តាប់ការស្តាប់ពាក្យរបស់គ្រូអធិប្បាយដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយហេតុផលដូចខាងក្រោម។

១) ដោយសារពួកគេបានកើតជាថ្មី (១កូរិនថូស ២:១៤) ២) ដោយសារពួកគេមិនបានអធិស្ឋានឱ្យអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អឡើយ។ នៅពេលដែលគ្រូគង្វាល Wilbur Chapman ចូលមកក្នុងព្រះវិហារនៅទីក្រុង Philadelphia សមាជិកក្រុមជំនុំបាននិយាយថា “នៅក្នុងព្រះវិហារនេះ វាពិតជាលំបាកណាស់ដែលអ្នកនឹងទទួលបានភាពជោគជ័យ។ ប៉ុន្តែមានឧបាសកតិចតួចបានសម្រេចចិត្តអធិស្ឋានឱ្យគ្រូគង្វាល ហើយបន្ទាប់មករាល់ព្រឹកក្នុងថ្ងៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយអធិស្ឋានឱ្យអ្នក TM ។ បន្ទាប់ពីគ្រូគង្វាល Chapman បានទទួលជោគជ័យ ហើយចំនួនអ្នកអធិស្ឋានបានកើនឡើងដល់ទៅ 1000 នាក់។ (៣) ដោយសារពួកគេមិនបានស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (៤) ដោយសារពួកគេមានពុតត្បូត។ (៥) ដោយសារភាពក្រអឺតក្រទម (៦) ដោយសារពួកគេទទួលខុសត្រូវធ្ងន់។ (ឆ័មទី២ ៣:៦) (៧) ដោយសារពួកគេមានចិត្តឥតប្រយោជន៍។ (ឆ័មទី២ ៤:៣, ៤)

**សេចក្តីអធិប្បាយ 24 Ariel មានន័យថា អាសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលរត់ដែលត្រូវវាយ
ប្រហារនោះត្រូវទុកជាមោឃៈ។ (គឺ ២៩:៧-៨)**

អ្នកដែលវាយទៅអាសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺអ្នកដែលរស់នៅដោយគ្មានព្រះ ហើយអ្នកដែលតាំងនឹងព្រះ ហេតុអ្វីបានជាកិច្ចការរបស់គាត់មិនឥតប្រយោជន៍?

1. អ្នកដែលបំផ្លាញ Ariel គឺដូចជាបុរសម្នាក់ដែលសុបិនចង់រស់នៅដោយគ្មានព្រះ។ ទំនុកតម្កើង 39:6, 7 ចែងថា៖ បំប្រាកដជាមានមនុស្សដើរទៅដូចជាស្រមោល! ប្រាកដណាស់សម្រាប់អ្វីដែលពួកគេនៅក្នុងភាពចលាចល; បុរសម្នាក់ប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ មិនដឹងអ្នកណាប្រមូលបាន! បើហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំត្រូវរង់ចាំអ្វី? ក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំគឺនៅក្នុងអ្នក” ។ យើងដូចជាមនុស្សមិនដឹងថាលោកីយនេះឥតប្រយោជន៍ទេ។ គាត់មិនដឹងសូម្បីតែការចាប់ផ្តើមនៃជីវិត។ ប្រសិនបើយើងផ្តោតលើរឿងលោកីយ ដើម្បីយកខ្លឹមសារចេញពីវា ទីបំផុតវាជារឿងដ៏ល្ងង់ខ្លៅ ដូចជាសកម្មភាពដែលផ្ទុកបណ្តាញពីងពាងពីច្រាំងថ្មចោទខ្ពស់ មិនឱ្យទម្លាក់ចុះក្រោម។ ហើយក៏ដូចជាសកម្មភាពដែលបុរសប្រមឹកដេកលើផ្លូវរថភ្លើង។ អាកប្បកិរិយាបែបនេះពិតជាដូចជាសកម្មភាពញាំអាហារក្នុងសុបិនរបស់គាត់។ នៅក្នុងការសរសេរចាស់ក្នុងពិភពបូព៌ារបស់យើងមានរឿងក្តីសុបិន Wing Nang mong បុរសម្នាក់ដើរតាមផ្លូវចូលផ្ទះដេកលើឆ្នើយលើ ហើយយល់សប្តិថាខ្លួនបានក្លាយជាកូនប្រសាប្រសមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយរស់នៅបានសុខពេញមួយជីវិត។ ក្នុងពេលយល់សប្តិឃើញស្ត្រីផ្ទះធ្វើស្រូវ។ បញ្ហាអ្នកក្នុងលោកនេះ រមែងកន្លងផុតទៅ។ យ៉ូហាន 2:17 បានមានប្រសាសន៍ថា៖ បើហើយពិភពលោកនឹងរលត់ទៅតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់វា ប៉ុន្តែ

អ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះនឹងស្ថិតនៅជារៀងរហូត™។ ដើម្បីផ្តាច់ចិត្ត អ្វីៗក្នុងលោកនេះគឺដូចជាសុបិន។ ដូច្នេះ សាឡាម៉ូនមានប្រសាសន៍ថា៖ បំណងនិយាយពីការ សើចថា បំផ្លាញហើយ™ ហើយដោយរីករាយថា បំផ្លាញមានប្រយោជន៍អ្វី?™។ (សាស្តា ២: ២)

1. អ្នកដែលបំផ្លាញ Ariel គឺមនុស្សធ្វើរឿងឥតប្រយោជន៍ ដូចអ្នកយល់សប្តិ ព្រោះគាត់មិន ស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ក៏ដូចជាគាត់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបដើម្បីរាយមនុស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បទគម្ពីរចែងថា ព្រះប្រៀបដូចជាពន្លឺ ការបម្រើព្រះ ប្រៀបដូចជាពាក់គ្រឿងសឹកនៃពន្លឺ។ (រ៉ូម ១៣:១១, ១២) ដូច្នេះ វាជាពាក្យប្រៀបធៀបនៃអាកប្បកិរិយាដែលបានពង្រឹងÉ Ecc 12:13 បានមានប្រសាសន៍ថា “ទីបញ្ចប់នៃបញ្ហា; ទាំងអស់ត្រូវបានឮ។ ចូរកោតខ្លាចព្រះ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ដ្បិតនេះជាកាតព្វកិច្ចទាំងមូលរបស់មនុស្ស™។ ហើយ ទំនុកតម្កើង 17:15 បាននិយាយថា “សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញមុខអ្នកដោយសុចរិត។ ពេលខ្ញុំ ភ្ញាក់ឡើង ខ្ញុំនឹងពេញចិត្តនឹងរូបរាងរបស់អ្នក™។

1. អ្នកដែលបំផ្លាញ Ariel ប្រព្រឹត្តអំពើបាបតាមទម្លាប់គឺដូចជាសុបិន។ ការប្រព្រឹត្តអំពើ បាបជារឿងគួរឱ្យអាម៉ាស់។ តើអ្នកណាមិនបិទបាំងអំពើបាប? តើអ្នកណាអាចអនុញ្ញាត ឱ្យសកម្មភាពរបស់គាត់ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញដោយរោងកុន? ប៉ុន្តែតាម ពិតទៅ បុរសដែលប្រឆាំងព្រះមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ? វាដូចជាសកម្មភាពឥតប្រយោជន៍ នៅក្នុងសុបិន។ វាជាសកម្មភាពដែលគ្មានគំនិត។ វាជាសកម្មភាពដែលត្រូវបំផ្លាញ។ វាគឺ ដើម្បីកំទេចយ៉ាងខ្លាំងនូវអ្វីដែលត្រូវបំផ្លាញ។

នៅពេលដែលអាហ្សិកចាប់សត្វស្វា ពួកគេបង្កើតប្រអប់មួយដែលមានរន្ធចម្បងនៃដៃ ដែលស្វាអាចដាក់ចូលទៅក្នុង ហើយដាក់នំមួយចំនួនចូលទៅក្នុងវា ហើយព្យួរវានៅលើដើម ឈើ។ យប់នោះ ស្វាមកយកដៃចូលក្នុងរន្ធ ហើយកាន់នំមួយក្តាប់ ហើយព្យាយាមយកដៃ ចេញ ដៃមិនចេញពេញមួយយប់ ទាល់តែភ្លឺ។ បើទោះជាបុរសៗចូលទៅជិតពួកគេ ពួកគេ នៅតែរើសនំខេកមួយក្តាប់តូចរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែចុងក្រោយពួកគេត្រូវបានបុរសចាប់បាន។ ដូចនេះហើយដែលមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាបបានល្អ គឺប្រៀបដូចជាការដេកនិយាយហើយធ្វើ អំពើឆ្គួតលីលាដើម្បីបំផ្លាញគាត់។ រ៉ូម ១៣:១១-១៤ បានចែងថា ឯកទ្បនេះដល់ម៉ោង ហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាភ្ញាក់ពីដំណេក។ ឯ ហើយវាបន្តថា ឯ ចូរយើងបោះចោលកិច្ចការនៃ សេចក្តីងងឹត ហើយពាក់គ្រឿងសឹកនៃពន្លឺ TM ។ ប្រសិនបើយើងរត់ចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងមិនអាចគេចផុតពីគ្រោះថ្នាក់ដើម្បីបំផ្លាញពិភពលោកនេះបានទេ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 25 ភាពពុតពូកែគឺជាអំពើបាបដែលធ្វើឱ្យយើងព្រងើយកន្តើយនឹងបទគម្ពីរ
(អ៊ីស ២៩:១៧-១៩)**

ដោយសារសាសនាគ្រីស្ទជាសាសនាដែលទាក់ទងនឹងព្រះដើម្បីមកជាវិញ្ញាណ ការជឿលើ
ការលាក់ពុត គឺជាសកម្មភាពដែលមិនត្រូវមានទំនាក់ទំនងនៃវិញ្ញាណ ហើយធ្វើឱ្យព្រះអ
ម្ចាស់មានកំហឹង។ អំពើបាបនៃការលាក់ពុតគឺការចូលទៅជិតព្រះដោយបបួរមាត់របស់ពួក
គេ ប៉ុន្តែបេះដូងរបស់ពួកគេបានចាកចេញរហូតមកដល់ពេលនេះ។ សកម្មភាពបែបនេះជា
រឿងគួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើមទីមួយ។ នេះជាសកម្មភាពដើម្បីលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ទំនុក
តម្កើង 12:3 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំបូរព្រះយេស៊ូវដោយការគោរពបូជាដែលគួរឱ្យអួតទាំងអស់
ជាអណ្តាតដែលអួតខ្លួនថា បំបូរព្រះយេស៊ូវដែលលាក់ពុតមិនមែនគោរពប្រណិប័តន៍ទេ គឺជា
ការប្រឆាំងនឹងការថ្វាយបង្គំ។ ព្រះស្តេចអ្នកថ្វាយបង្គំបែបនេះខ្លាំងណាស់។ តើអ្វីទៅជា
មូលហេតុដែលបេះដូងចាកចេញពីព្រះ? ម៉ាថាយ 6:21 មានប្រសាសន៍ថា “ដ្បិតទ្រព្យ
សម្បត្តិរបស់អ្នកនៅទីណា ចិត្តអ្នកក៏នៅទីនោះដែរ។ “។ ពេលយើងថ្វាយរបស់ដ៏មានតម្លៃ
ដល់ព្រះ ចិត្តខ្ញុំក៏ដាក់លើព្រះដែរ។ សម្ភារៈក៏ជាកំណប់ទ្រព្យដែរ ប៉ុន្តែរាងកាយសំខាន់ជាង
នេះទៅទៀត។ ជីវិតជាក់ស្តែងដើម្បីថ្វាយរូបកាយរបស់យើងដល់ព្រះ គឺដើម្បីរក្សាបទ
បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ ១ សាំយូអែល 15:22 លោកសាំយូអែលមានប្រសាសន៍ថា៖ បើព្រះ
អម្ចាស់មានព្រះទ័យរីករាយជាខ្លាំងចំពោះតង្វាយដុត និងយញ្ញបូជា ដូចជាការស្តាប់បង្គាប់
ព្រះអម្ចាស់ឬ? មើល ចុះ ការស្តាប់បង្គាប់ ប្រសើរជាងយញ្ញបូជា ហើយស្តាប់ជាងខ្លាញ់
ចៀម™។

ដូច្នេះ ទំនុកតម្កើង 19:10 បញ្ចប់របស់ព្រះយេស៊ូវTM គឺជាអ្នកដែលប្រាថ្នាលើសជាង
 មាសTM។ ទំនុកតម្កើង 119:27 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំប្លែងទូលបង្គំយល់ពីមាតិកានៃសិក្ខា
 បទរបស់ព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំនឹងរំពឹងគិតអំពីការអស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ។ “។ ហើយនៅ
 ក្នុងអត្ថន័យដែលថាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់មានតម្លៃ ទំនុកតម្កើង 119: និយាយថាវាល់
 ពេល ពាក្យជាច្រើនដែលបញ្ញត្តិគួរតែត្រូវបានចាត់ទុកយ៉ាងមានតម្លៃនៅក្នុង 176 ខ។ តើ
 ការពិតដែលពាក្យដែលចំនួន ១៧៦ ដងបង្ហាញថាគាត់ប្រព្រឹត្តតាមបញ្ញត្តិនេះយ៉ាងថ្លៃថ្លា
 ឬ? ដូច្នេះ យ៉ូហាន ១៤:២១។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ អ្នកណាដែលមានបញ្ញត្តិ
 របស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាម អ្នកនោះហើយដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ
 នោះនឹងត្រូវបានស្រឡាញ់ដោយព្រះវរបិតាខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយបង្ហាញ
 ខ្លួនឯងដល់អ្នកនោះTM។ បុរសសម័យនេះនិយាយថានឹងជឿលើព្រះយេស៊ូវ ប៉ុន្តែពួកគេមិន
 កាន់តាមបញ្ញត្តិទេ។ ដូចដែលយើងឃើញហើយ ជំនឿរបស់ពួកគេគឺថាមានគ្រិស្តសាសនា
 ជាកម្មសិទ្ធិ ហើយគាត់មិនធ្វើតាមបញ្ញត្តិដោយថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។ មូលហេតុ
 ដែលពួកគេខ្វះការរក្សាលើបញ្ញត្តិគឺសម្រាប់ការពិតដែលថាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ
 ទៅជាបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សហើយព្យាយាមរក្សាវា។ វត្ថុដែលមិនត្រូវរក្សាតាមបញ្ញត្តិរបស់
 ព្រះគឺតែងតែជំនួសតាមបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។ អ័ដាម និងអេវ៉ាក៏បានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់
 អារក្ស ជំនួសព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ នៅថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវ ពួកបុរសកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់
 ពួកជាវីស៊ី ជំនួសបញ្ញត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

អំពើបាបដែលមិនត្រូវខ្លាចបញ្ញត្តិរបស់ព្រះនៅក្នុងភាពងងឹត គឺការមើលងាយថាព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត (15, 16) ក៏ជាអំពើបាបលាក់ពុតដែរ។ នោះគឺជាអំពើបាបដែលមើលងាយព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីមើលការសម្ងាត់ ប៉ុន្តែប្រតិបត្តិតាមស្តង់ដារនៃអ្វីដែលអាចមើលឃើញ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 26 ខ ១៥ បង្ហាញពីទិដ្ឋភាពសំខាន់ពីរនៃសេចក្តីជំនឿ មួយគឺអាកប្បកិរិយា ខ្ពស់ និងមួយទៀតគឺការទុកចិត្តក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់ ។ (អេសាយ ៣០:១៥)

1. ហេតុអ្វី ណាកាដ (ណាកាដ) ដើម្បីនៅដោយសន្តិភាពមានន័យថានៅសល់។ កាលដែលអ្នកជឿជួបនឹងបញ្ហា គាត់អាចសម្រាកដោយសារសេចក្តីជំនឿ។ ដោយសារ គាត់ដឹងថាមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលជាភាពគ្រប់គ្រាន់របស់គាត់។ បុរសម្នាក់មិនស្គាល់ភាព គ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែដើរតាមអ្វីៗក្នុងលោកនេះ ហើយព្យាយាមពឹងផ្អែកលើពិភព លោកនេះ។ នៅពេលដែលគាត់បានធ្វើដូច្នេះ ទីបំផុតគាត់មានការខកចិត្តចំពោះរឿង លោកិយ ប៉ុន្តែបានត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ ហើយសម្រាកនៅក្នុងគាត់។ ប៉ុន្តែវាជាផ្លូវត្រឡប់ មកវិញ ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតច្រើនហើយត្រឡប់មកវិញ។ ប៉ុន្តែអ្នក ប្រាជ្ញម្នាក់មិនចំណាយពេលឥតប្រយោជន៍ ហើយមិនបាត់បង់ជីវិតទាំងមូលដោយឥត ប្រយោជន៍ទេ ឆាប់រស់នៅក្នុងភាពគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះតែប៉ុណ្ណោះ។ ទី ១ ផឹម ៦:៦ បានមាន ប្រសាសន៍ថា “ប៉ុន្តែការគោរពព្រះដោយការស្តាប់ចិត្តគឺជាផលដ៏ធំ” អត្ថន័យនៃពាក្យនេះរួម បញ្ចូលន័យថា ដើម្បីបានគ្រប់គ្រាន់ (αὐτάρκεια) គឺដើម្បីអាចធ្វើជាព្រះ។

បទគម្ពីរបង្ហាញឱ្យឃើញថា សេចក្តីជំនឿគឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែព្រះ។ មួយក្នុងចំណោម ពួកគេគឺនិយាយពាក្យប្រៀបធៀបថា ជំនឿប្រៀបដូចជាស្រមោលស្លាបដែលគាត់អាច លាក់បាន។ នៅក្នុងទំនុកតម្កើង 57:1 ព្រះបាទដាវីឌបាននិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង ដ្បិតព្រលឹងទូលបង្គំបាន

ជ្រកកោនក្នុងទ្រង់។ នៅក្នុងម្លប់ស្លាបរបស់អ្នកខ្ញុំនឹងជ្រកកោនរហូតដល់ព្រះនៃការបំផ្លិច
 បំផ្លាញកន្លងមក™។ នេះរំលឹកការពិតដែលថាដូចជាតន្ត្រីចុះមក; កូនមានត្រូវបានប្រមូល
 ចូលទៅក្នុងសុដន់ម្តាយរបស់ពួកគេ ហើយសម្រាក។ ការពិតដែលថាបុរសពីងផ្អែកលើព្រះ
 សម្រាកនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេមិនមែនជាប្រភេទនៃការការពារប្រធានបទនោះទេ។
 សាសនាគ្រីស្ទមិនមែនជាអាភៀន និងជាសិប្បកម្មរបស់បុរសនោះទេ។ គ្រីស្ទសាសនាមិន
 កើតចេញពីចិត្តមនុស្សទេ តែជាចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលមនុស្សមិនអាចនឹកស្មានដល់
 មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដែលសម្រេចបាន។ វាត្រូវបានគេជូនដំណឹងថាមានតែរឿង
 មួយដែលត្រូវបានលាតត្រដាងនៅក្នុងស្នាដៃតែមួយគត់នៃគ្រីស្ទសាសនា។ វាគឺជាការពិត
 ដែលថាគ្រីស្ទសាសនាគឺជាសាសនានៃការសម្រេចបាននូវទំនាយ។ វាធ្វើឱ្យយើងគិតថា
 ពាក្យដែលរាប់រយ និងជាច្រើនរយពាន់មុនត្រូវបានព្យាករណ៍ បានសំរេចដោយការយាងមក
 នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលវាមិនអាចធ្វើដោយអំណាចរបស់មនុស្សបានទេ។

2. "ស្ងប់ស្ងាត់ និងជឿជាក់លើ"

ភាពស្ងៀមស្ងាត់ក្នុងបញ្ជារបស់មនុស្ស គឺមិនប្រើមធ្យោបាយរបស់ខ្លួនដោយពឹងលើព្រះទេ
 តែរក្សានូវអ្វីដែលនៅសេសសល់ក្នុងចិត្ត។ ក្នុងន័យមួយ អ្នកជឿគឺជាហោរា ជាបូជាចារ្យ
 និងជាស្តេចនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ដ្បិតគាត់បានទទួលពរជ័យដ៏អស្ចារ្យ ដូច្នេះក្នុងព្រះអម្ចាស់
 ពេលគាត់ជួបនឹងបញ្ហា គាត់មិនភ្ញាក់ផ្អើល ហើយមិនត្រូវការបញ្ហាទេ ប៉ុន្តែអាចនៅស្ងៀម។

1) ស្ងប់ស្ងាត់ជាហោរា។

ភាពស្ងៀមស្ងាត់ចង្អុលទៅការពិតដែលថាបេះដូងត្រូវបានពង្រឹងនិងមិនញ័រ។ អ្នកជឿគឺត្រូវស្គាល់ព្រះ ហើយស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ចំណេះនេះលើសចំណេះដឹងគ្រប់យ៉ាង។ វាគឺជាចំណេះដឹងដ៏អស្ចារ្យដើម្បីដឹងពីអតីតកាល អនាគត និងសកលលោកទាំងអស់ខាងលើ។ ពីព្រោះគាត់ស្គាល់ព្រះដើម្បីបង្កើតរបស់ទាំងអស់។ ហេតុនេះ ព្រះអង្គមិនសង្ស័យមិនរង្គោះរង្គើ ហើយមិនច្បាំងនឹងវត្ថុលោកិយ។ មនុស្សពេញវ័យមិនឈ្លោះជាមួយកូនទេ ព្រោះកូនជាកូន ប៉ុន្តែគាត់មានចំណេះដឹងខ្ពស់អាចប្រៀបធៀបជាមួយកូនបាន។ ក្នុងរឿងរ៉ាវចាស់ ឈូនិកហើរប្រវែងមួយពាន់ ប៉ុន្តែមិនស៊ីមីទេ។ ឈូនិកគ្រិស្តសាសនិកស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តើគាត់មានសេចក្តីសុខសាន្តប៉ុណ្ណា? គាត់មិនតស៊ូដើម្បីអ្វីខាងលោកិយទេ ប៉ុន្តែទុកចិត្តលើព្រះតែមួយគត់ក្នុងភាពស្ងៀមស្ងាត់។

2) ស្ងាត់ក្នុងនាមជាសង្ឃ

(1) បូជាចារ្យជឿលើអាថ៌កំបាំងនៃការសាកល្បងអំពើបាបរបស់មនុស្ស។ គាត់ដឹងថាការកាត់ទោសដោយបន្ទាបខ្លួនគឺប្រសើរជាងអំណាចដើម្បីគ្រប់គ្រងពិភពលោកទាំងអស់។ ចិត្តសង្ឃក្នុងការព្យាបាលទុក្ខដោយផ្ដោតលើមន្ត រក្សាតែភាពស្ងៀមស្ងាត់គ្មានទុក្ខ និងការតូចញ័រណាមួយមុនពេលមានទុក្ខ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ (២) បូជាចារ្យព្យាយាមស្វែងយល់ពីអ្វីដែលល្អ សេចក្តីគាប់ចិត្ត និងពេញលេញរបស់ព្រះ ដើម្បីក្លាយជាយញ្ញបូជារស់ជាមួយនឹងរូបកាយនៅចំពោះព្រះ។ (រ៉ូម ១២:១-៣) អ្នកដែលស្រឡាញ់បទគម្ពីរ ព្យាយាមផ្គាប់ព្រះហឫទ័យតែព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះក្នុងការតស៊ូនឹងបញ្ហា។ (3) បូជាចារ្យប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់; ការអធិស្ឋានចេញពីវា ហើយទទួលចម្លើយនៃការអធិស្ឋាន។

ដូច្នេះហើយគាត់មិនមានបញ្ហានិងត្រូវតែរងទេ។ តើអ្នកដែលប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹង
ព្រះមានការព្រួយបារម្ភអំពីអ្វី? គាត់ពង្រឹងចិត្តរបស់គាត់មុនពេលមានបញ្ហាណាមួយ;
អាស្រ័យហេតុនេះ គាត់មិនញ័រទេ ហើយរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់។

ទោះបីជាបុគ្គលិកលក្ខណៈបូជាចារ្យដែលគ្មានចម្លើយនៃការអធិស្ឋានប្រហែលជាមិនមាន
អ្នកជឿពិតប្រាកដទាក់ទងជាមួយព្រះអម្ចាស់ ហើយទទួលបានចម្លើយនៃការអធិស្ឋាន។ យ៉ូ
ហាន 15:7 មានប្រសាសន៍ថា ប្រសិនបើអ្នកនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅ
ក្នុងអ្នក ចូរសុំអ្វីដែលអ្នកចង់បាន នោះនឹងបានសម្រេចចំពោះអ្នក™។ លោកបានបន្តថា៖ ប្រសិនបើ
ពេលយើងរួមរស់ជាមួយបុរសនោះ វាពិបាកក្នុងការចំណាយពេលមួយ ឬពីរថ្ងៃ។ វាត្រូវ
បានបង្កើតឡើងដោយទំនាក់ទំនងជាច្រើន។

ប្រសិនបើយើងចង់រួមរស់ជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ នោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គួរស្ថិតនៅក្នុង
យើង។ ការកាន់តាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្លួនក្នុងអ្នកជឿ គឺជាការពិតដែលពាក្យរបស់គាត់កាន់
អំណាចក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់ ប៉ុន្តែមិនត្រូវមើលងាយឡើយ។ ដូច្នេះ យើងចង់ឱ្យពាក្យ
នៅជាប់នឹងយើង យើងគួរជឿលើវា ហើយគួរតែប្រតិបត្តិតាមបញ្ញត្តិ។

អ្នកដែលមិនរក្សាសេចក្តីជំនឿ និងបញ្ញត្តិបានចាកចេញពីព្រះរហូតមកដល់ពេលនេះ
ហើយទោះបីជាគាត់អធិស្ឋានក៏ដោយ គាត់មិនត្រូវបានអធិស្ឋានទេ។

3) ស្ងប់ស្ងាត់ជាស្តេច។

ស្តេចគឺជាអ្នកឈ្នះ។ បេះដូងនៃអ្នកឈ្នះមិនញ័រនៅក្នុងបញ្ហាណាមួយឡើយ។ ដោយសារតែ
គាត់ត្រូវបានបញ្ជាក់រួចហើយថាជាអ្នកឈ្នះ។ ពេលយើងលើកភ្នំដោយចង្អៀត តើភ្នំអាចខ្ចាច

វាដែរឬទេ? អ្នកជឿមានជ័យជំនះដូចគ្នា។ គាត់រីករាយនឹងការគ្រងរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។
 (២ធី. ២:១២) ទ្រង់ជាអ្នកឈ្នះពិភពលោកដោយសេចក្តីជំនឿ ទី១ យ៉ូហាន ៥:៤, ៥ បាន
 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំអស់អ្នកណាដែលកើតមកពីព្រះ នោះឈ្នះលោកីយ៍។ ហើយនេះគឺជា
 ជ័យជម្នះដែលបានយកឈ្នះលើពិភពលោកខ្ពស់បំផុត។ តើអ្នកណាដែលឈ្នះ
 លោកីយ៍ លើកលែងតែអ្នកដែលជឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ?TM ហើយផង
 ដែរ អ្នកជឿឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ 1 កូរិនថូស 15:55-57 បាននិយាយថា “ឱ សេចក្តីស្លាប់
 អើយ ជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ឱសេចក្តីស្លាប់ តើការខាំរបស់ឯងនៅឯណា? កំហឹង
 នៃសេចក្តីស្លាប់គឺជាអំពើបាប ហើយអំណាចនៃអំពើបាបគឺជាច្បាប់។ ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណ
 ដល់ព្រះ ដែលប្រទានឱ្យយើងមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងTM
 ។ ខណៈដែល Darlington ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញបីនាក់បាន
 ជួបនឹងការស្លាប់នោះ គាត់មិនភ្ញាក់ផ្អើលទេ ផ្ទុយទៅវិញគាត់បានលេងសើចជាមួយបុរស
 ដែលឡោមព័ទ្ធត្រជំងឺរបស់គាត់។

សេចក្តីអធិប្បាយ 27 អ្នកដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ព្យាយាមដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមក តាំងចិត្តពង្រឹងពួកគេ ហើយលើកតម្កើងព្រះ។ (អេសាយ ៣៥:៣, ៤)

1. ដៃទន់ខ្សោយ និង ជង្គង់ទន់ខ្សោយ (ខទី 3) ប្រាប់ពីស្ថានភាពរបស់បុរស ដើម្បីរស់នៅដោយចិត្តសេរី ដោយការខកចិត្តដោយមិនអស់សង្ឃឹម។ (ការងារ ៤:៣, ៤)

ឥឡូវនេះ បុរសទាំងនេះក៏រីករាយនឹងសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីសង្គ្រោះ និងសេចក្តីសង្ឃឹមដែលព្រះគ្រីស្ទបង់ (ខ ៤ ខ) អ្វីៗទាំងអស់អាចទាញយកចំណង់ចំណូលចិត្ត ហើយចូលទៅជិតគ្រប់រឿងរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ កាឡូទី 6:9 មានប្រសាសន៍ថា៖ “កុំឱ្យយើងនឿយណាយនឹងការប្រព្រឹត្តល្អឡើយ ដ្បិតដល់រដូវកាល យើងនឹងច្រូតកាត់ បើយើងមិនចុះចាញ់”។

1) រឿងល្អនៃដំណឹងល្អមិនត្រូវការការខកចិត្តទេ ប៉ុន្តែមានក្តីសង្ឃឹមពិតប្រាកដ ពីព្រោះព្រះធ្វើឱ្យវាក្លាយជា។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើ អាប៉ូឡូសបានស្រោចទឹក ប៉ុន្តែព្រះបានប្រទានការលូតលាស់។ ដូច្នេះ មិនថាអ្នកដាំឬអ្នកដែលស្រោចទឹកនោះជាអ្វីឡើយ គឺមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលផ្តល់ការលូតលាស់™។ (១ កូរិនថូស ៣:៦,

2) Livingstone គឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការពិតដែលថាភាពជោគជ័យរបស់គាត់គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃបេសកកម្មនៅអាហ្ស៊ីក។ ពេលខ្លះគាត់មិនខ្លាចជិះសេះឆ្លងភ្នំនៅពេលយប់ទេ។ (វាពិតជាគ្រោះថ្នាក់ណាស់ក្នុងការធ្វើដំណើរនៅតំបន់បែបនេះ សត្វគោជាច្រើនបានបង្ហាញខ្លួន។ ពីព្រោះសត្វគោដូចជាមានន័យថាសេះ។ នៃព្រះ។ អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាហ្ស៊ីក

ម្នាក់ដែលបានស្លាប់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំបាននិយាយថា ឯខ្ញុំគ្រប់គ្រាន់ហើយដែលខ្ញុំបានបម្រើជាតួឯកមួយដើម្បីធ្វើជាស្ថាននៃបេសកកម្មអាហ្វ្រិក™។ ព្រោះការងាររបស់យើងគឺជាវត្ថុដ៏មានតម្លៃដែលយើងមានសង្ឃឹម។ នៅពេលដែលបុរសនោះចាត់ចែងការងាររបស់គាត់ឱ្យមានតម្លៃ គាត់ផ្តល់ថាមពលច្រើន ទោះបីជាការប្រមូលផលរបស់វាមានតិចតួចក៏ដោយ គាត់មិនខកចិត្តឡើយ។ ថ្វីត្បិតតែការប្រមូលផលមានតិចតួចក៏ដោយ វាពិតជាមានតម្លៃណាស់ យើងអាចនិយាយបានថាវាជាការប្រមូលផលដ៏អស្ចារ្យ។ ថ្វីត្បិតតែកម្មករអណ្តូងវ៉ែមាសដឹកជូលជ្រៅ ហើយប្រមូលបានតិចតួច ហើយនាំទៅខាងក្រៅក៏ដោយ ពួកគេមិនខកចិត្តទេព្រោះវាជាមាស ទោះបីជាពួកគេមានបញ្ហាក៏ដោយ។ យើងដែលព្យាយាមធ្វើល្អនៃដំណឹងល្អមិនអាចខកចិត្តបានទេ ខណៈដែលមានបញ្ហាខ្លះមកលើយើង។ វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការធ្វើការងារអ្វី។ កាឡាទី 6:7, 8 មានប្រសាសន៍ថា៖ “កុំត្រូវគេបោកបញ្ឆោតឡើយព្រះជាម្ចាស់មិនត្រូវគេចំអកឡើយ ដ្បិតអ្នកណាព្រោះអ្វីក៏ដោយ ក៏នឹងច្រូតដែរ។ ដ្បិតអ្នកណាដែលសាបព្រោះសាច់របស់ខ្លួន នោះនឹងច្រូតពីសាច់ឈាម ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលសាបព្រោះដល់ព្រះវិញ្ញាណ នោះនឹងច្រូតពីព្រះវិញ្ញាណវិញ”។

3) សម្រាប់ការងារដើម្បីជឿលើដំណឹងល្អគឺជាចំណង់ចំណូលចិត្តដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍បំផុតគាត់មិនត្រូវការការខកចិត្តទេ។ ដូចយើងដែរ អ្នកជឿជឿលើដំណឹងល្អយ៉ាងពិតប្រាកដ គាត់ពេញចិត្តនឹងដំណឹងល្អជាមុនសិន។ យើងដឹងថានេះជាកំណប់ទ្រព្យនៅពេលដែលគាត់ជឿ ហើយលក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ហើយទិញវា។ ម៉ាថាយ 13:44 មានប្រសាសន៍ថា៖ “នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាកំណប់ទ្រព្យដែលលាក់ទុកក្នុងវាលដែល

មនុស្សម្នាក់បានរកឃើញ ហើយលាក់ទុក។ ពេលនោះ គាត់ក៏ទៅលក់របស់ដែលគាត់មាន ហើយទិញដីនោះដោយអំណរ”។ នៅពេលដែលបុរសនោះប្រតិបត្តិកិច្ចការដែលចូលចិត្ត ទោះបីជាគាត់មានបញ្ហាតាមផ្លូវក៏ដោយ គាត់មិនអាចខកចិត្ត ប៉ុន្តែផ្ដោតលើការងារ។ អ្នកស្រាវជ្រាវរកថ្នាំបង្ការជំងឺអុតស្វាយ ដាក់ជំងឺអុតតូចចូលក្នុងខ្លួនគាត់ ហើយយកទៅពិសោធន៍។ បុរសដែលចូលចិត្តបរិច្ចាគប្រហារជីវិតដោយការស្លាប់របស់គាត់។ ពួកបរិសុទ្ធដែលមិនបានរៀននៅក្នុងប្រទេសមិនបានបញ្ចប់ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ហើយពួកកុម្មុយនិស្តបានចូលទៅក្នុងទីក្រុងបានសម្រេចចិត្តទទួលយកការផ្សាយដំណឹងល្អ គាត់បានអនុវត្តវា ហើយគាត់ត្រូវបានជាប់គុកចំនួន 58 ដង។ គាត់តែងតែញញឹម ហើយទៅផ្សាយដំណឹងល្អ ក្នុងនយោបាយដ៏អាក្រក់។

2. “ប្រាប់អ្នកដែលមានចិត្តខ្វល់ខ្វាយថា “ចូររឹងមាំឡើង! កុំខ្លាច!” (ខទី ៤) ខគម្ពីរខាងលើបានចង្អុលប្រាប់បុរសដែលខកចិត្ត ហើយនៅដោយគ្មានអំណាច នៅទីនេះ ហ្វូងមនុស្សបាននិយាយថាត្រូវបានពង្រឹង។ មូលហេតុដែលអ្នកជឿត្រូវបានពង្រឹងគឺដោយសារព្រះគ្រីស្ទជួយពួកគេ ហើយសង្គ្រោះពួកគេ។ (ខ ៤ ខ) ពួកគេគឺជាបុរសដើម្បីយកឈ្នះអារក្ស ហើយជ័យជំនះរបស់ពួកគេគឺចេញពីព្រះគ្រីស្ទទាំងស្រុង។ អេភេសូរ 6:10, 11 បាននិយាយថា “ជាចុងក្រោយ ចូរមានកម្លាំងក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងដោយកម្លាំងនៃព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់។ ចូរពាក់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះទាំងមូល ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចតទល់នឹងផែនការរបស់អារក្ស”។

1) អាចីកំបាំងដែលអ្នកជឿរបស់យើងត្រូវបានពង្រឹងគឺត្រូវពាក់ពាសដែកពេញរបស់ព្រះដែលជាគ្រឿងសឹកដែលព្រះបានបង្កើត។

ដូចជាពាក្យ អេសាយ ៦:១៤-១៧ គ្រឿងសឹកពេញលេញដែលព្រះបានបង្កើតនោះ គឺត្រូវបានពាក់លើគ្រឿងសឹកដែលព្រះបានបង្កើត។ នៅទីនេះប្រភពរបស់ខ្ញុំមិនត្រូវបានវិនិយោគលើរឿងនេះទេ។ ប៉ុន្តែ យើងគ្មានសង្ឃឹមសម្រាប់ខ្លួនយើងទេ ប៉ុន្តែយើងដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងលើតែព្រះប៉ុណ្ណោះ។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ យើងឃើញជីវិតដ៏ភ័ស្តុភារនៃអ្នកជឿដ៏ខ្លាំងពូកែ យើងគួរដឹងថា ជីវិតដ៏ភ័ស្តុភារគឺជាវត្ថុមានរបស់ព្រះ ហើយប្រភពនៃអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លាជារបស់ព្រះតែមួយគត់។ ដោយសារអ្នកជឿខ្លាំង យើងគួរដឹងថាព្រះមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។ ពីការពិតដែលថាមិត្តភក្តិបីនាក់របស់ដានីយ៉ែលត្រូវបានគេបោះចូលទៅក្នុងភ្លើង ហេតុអ្វីបានជាយើងលើកតម្កើងព្រះ ប៉ុន្តែអបអរសាទរមិត្តបីនាក់? នៅពេលយើងធ្វើដូច្នេះ ពួកគេត្រូវបានប្រព្រឹត្តខុស ហើយការពិតដែលរស់នៅរបស់ព្រះ និងអំណាចនៃព្រះត្រូវបានលាក់ ហើយខ្លួនយើងក៏បាត់បង់នៅក្នុងជំនឿរបស់យើង។ ជំនឿរបស់បុរសបីនាក់ក៏បានចេញមក

ព្រះព្រឹត្តិការណ៍នៃការងារជំនឿក៏បានកើតឡើងដោយសេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ យើងក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នេះគួរបោះចោលកង្វល់ដ៏លើសលប់របស់យើងចំពោះមនុស្សបីនាក់ ហើយគួរតែឃើញតែព្រះចេស្ដានៃព្រះ។ ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើដូច្នោះទេ កាលដែលយើងលើកមនុស្សឡើង នោះយើងមានកំហុសដោយសារយើងមិនអាចមើលឃើញវត្ថុមានរបស់ព្រះ (អំណាចដ៏ម្បីធ្វើឱ្យពួកគេបានពង្រឹង)។ អំណាចជារបស់តែព្រះ។ 40:28-31 បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនដឹងទេ? តើអ្នកមិនបានឮទេ? ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចជាអ្នកបង្កើតចុងបំផុតនៃផែនដី។ គាត់មិនដួល ឬនឿយហត់ឡើយ។ ការយល់ដឹងរបស់គាត់

មិនអាចស្វែងរកបានទេ។ ព្រះអង្គប្រទានកម្លាំងដល់អ្នកដែលទន់ខ្សោយ ហើយអ្នកណាដែលគ្មានកម្លាំង ព្រះអង្គបង្កើនកម្លាំង។ សូម្បីតែមនុស្សវ័យក្មេងក៏នឹងដួលសន្លប់ ហើយនឿយណាយ ហើយយុវជននឹងអស់កម្លាំង។ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ នឹងមានកម្លាំងឡើងវិញ។ ពួកគេនឹងឡើងលើដោយស្លាបដូចតន្ត្រី។ ពួកគេនឹងរត់ដោយមិននឿយហត់។ ពួកគេនឹងដើរ ហើយមិនដួលទេ™។

នៅពេលយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានពង្រឹងនៅចំពោះមុខសត្រូវនៃដំណឹងល្អនោះទាំងអស់បានក្លាយទៅជាដូច្នេះ ដោយសារអំណាចរបស់ព្រះបានមកដល់គាត់ភ្លាមៗ ។ ដោយសារអំណាចជារបស់ព្រះតែមួយគត់ អ្នកទន់ខ្សោយអាចមានសង្ឃឹម ប៉ុន្តែអ្នកខ្លាំងអាចមានគ្រោះថ្នាក់។ កាលដែលមនុស្សទន់ខ្សោយសម្លឹងមើលតែព្រះអម្ចាស់ នោះវាធ្វើឱ្យខ្លួនឯង ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យហើយ ព្រោះអ្នកខ្លាំងអួតអាងអំណាចរបស់ខ្លួន វាជាគ្រោះថ្នាក់។ មានតែចំណុចខ្សោយប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាបញ្ហាចប់បាត់នោះទេ ចំណុចល្អរបស់គាត់ផងដែរ ភាពក្រអឺតក្រទមគឺមានគ្រោះថ្នាក់។ ដូច្នេះ យើងទាំងអស់គ្នាគួររៀនពីភាពរាបទាប។

2) មានអាថ៌កំបាំងក្នុងការរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ទោះជាទ្រង់មានអំណាចតិចតួចក៏ដោយ។ នេះគឺដូចជាករណីរបស់ព្រះវិហារហ្សឺណាខែលហៀ។ វិវរណៈ ៣:៨ មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែស្គាល់កិច្ចការរបស់អ្នក។ មើលចុះ យើងបានដាក់ទ្វារចំហមួយនៅចំពោះមុខអ្នក ដែលគ្មានអ្នកណាអាចបិទបាន។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមានអំណាចតិចតួច ប៉ុន្តែអ្នកបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបានបដិសេធឈ្មោះរបស់ខ្ញុំឡើយ™។ ហេតុផលដែលមាន

អំណាចតិចតួចបន្តពង្រឹងភាពស្មោះត្រង់ [1] ពីព្រោះទោះបីជាគាត់បានទទួលថាមពលតិចតួចក៏ដោយ ដោយសារគាត់អរគុណ និងប្រើវាសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ នោះព្រះជួយ។ [2] ផ្ទុយទៅវិញ វាជាការងាយស្រួលដែលអ្នកដែលមានអំណាចតិចតួច ទំនោរទៅរកភាពរាបទាប។ សេក។ 4:10 មានប្រសាសន៍ថា: “ដ្បិតអ្នកណាដែលមើលងាយថ្ងៃនៃការតូចមួយនឹងមានអំណរសប្បាយហើយនឹងឃើញខ្សែបំពង់នៅក្នុងដែរបស់ Zerubbabel” ។

“ទាំងប្រាំពីរនេះជាព្រះនេត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលស្ថិតនៅពាសពេញផែនដី” ។

ព្រះអម្ចាស់ប្រទានអាហារដល់មនុស្សលើសពី 5000 នាក់ ជាមួយនឹងនំប៉័ងប្រាំដុំនៃត្រីពីរ និងនំប៉័ងចំនួន 12 កន្ត្រកនៅសល់។ [3] ដោយសារតែព្រះចង់ក្រោកឈរឡើងនៅក្នុងផ្នែកម្ខាងនៃតូចមួយ។ គាត់ចង់ធ្វើអ្វីដែលខ្ពស់អៀនដោយគ្មានអ្វីសោះ។ (១ កូរិនថូស ១:២៧-២៩)

សេចក្តីអធិប្បាយ 28 ចូរយើងគិតអំពីវិធីអស្ចារ្យលើបង្គោលក្នុងខោងលើ ៨-១០ (អ៊ីស ៣៥: ៨-១០)។

1. តើផ្លូវនេះនៅឯណា?

ស្ទើរតែគ្មានផ្លូវនៅក្នុងវាលខ្សាច់។ ព្រោះថ្ងៃនេះត្រូវលុបចោលដោយខ្យល់បក់នៅថ្ងៃស្អែក។ ដូច្នេះ មាតិកាអស្ចារ្យក្នុងលោក ដូចជាវាលខ្សាច់ គឺជាអព្វហេតុ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាអព្វហេតុនៅក្នុងពិភពលោក។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាអ្នកសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យដែលចេញពីស្ថានសួគ៌។ យើងសូមអរគុណសម្រាប់ពិភពលោកដូចជាបង្គោលមានវិធីអស្ចារ្យ។ វិធីអស្ចារ្យនៅក្នុងពិភពលោកដូចជាបង្គោលគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; អ្នកណាដែលជឿលើអ្នកនោះ អ្នកនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលក្នុងពិភពលោក ហើយចូលទៅស្ថានសួគ៌។ យើងអាចចូលទៅក្នុងផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនេះដោយសេចក្តីជំនឿ។ ថ្វីត្បិតតែគាត់ជាអ្នកសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យក៏ដោយ ក៏អ្នកដែលមិនជឿលើគាត់ មិនអាចត្រូវបានដឹកនាំដោយគាត់ឡើយ។ ចូរយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គ្រាន់តែជាផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ។ (យ៉ូហាន ១៤:៦)

2. ផ្លូវគឺបរិសុទ្ធ

1) មានតែអ្នកសម្អាតទេដែលអាចធ្វើដំណើរបាន។

ការមិនទទួលយកអំពើបាបគឺជាភាពបរិសុទ្ធ។ ការដែលភាពបរិសុទ្ធមិនទទួលយកអំពើបាបគឺដូចជាមិនទទួលយកទឹកនិងភ្លើង។ ដូច្នេះ ហេព្រើរ ១២:២៨, ២៩ មានប្រសាសន៍ថា “ដូច្នេះ ចូរយើងមានចិត្តកត់ព្រួយចំពោះការទទួលនគរដែលមិនអាចរង្គ្រោះរង្គើបាន ហើយ

ដូច្នេះ ចូរយើងថ្វាយការថ្វាយបង្គំដែលអាចទទួលយកបានដល់ព្រះ ដោយសេចក្តីគោរព និង កោតខ្លាច ដ្បិតព្រះនៃយើងរាល់គ្នាជាភ្លើងឆេះ”។ ដូចជាអាកប្បកិរិយាចំពោះព្រះចំពោះ មនុស្សមានបាបគឺធ្ងន់ធ្ងរ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលប្រោសលោះអាចចូលទៅជិតព្រះ ហើយអាច បម្រើគាត់បាន។ ការប្រោសលោះគឺត្រូវជឿលើការពិតដែលថា ព្រះគ្រីស្ទបានជំនួសយើង ហើយបានសុគតជាប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់យើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ អ្នកដែលត្រូវជឿ ជាក់លើការពិតដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើជាអ្នកជំនួសយើង មិនងាយប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះទេ។

2) មនុស្សខ្វាក់ភ្នែកល្ងង់ ដើរលើផ្លូវមិនបរាជ័យ។ (ខ ៨ ខ)

នៅទីនេះពាក្យ "មនុស្សល្ងង់ល្ងើ" គឺ aawilim (אָוויִלִּים) ជាភាសាហេព្រើរ ចង្កុលពាក្យសាម ញ្ញ។ (Gataker) ។ ជំនឿអាចត្រូវបានគេយកតាមវិធីសាមញ្ញ។ បុរសដែលមានចិត្តពីរ មិនទទួលបានជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទឡើយ។ ប្រសិនបើបុរសណាម្នាក់យកចិត្តពីរ ហើយគិតពី គំនិតផ្សេងទៀតក្នុងខ្លួន ហើយរំលងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះគាត់មិនអាចប្រែចិត្តបានឡើយ។ បុរសត្រូវរាប់អានគ្នាដោយមិនឱ្យចិត្តជួបគេ តែនិយាយពាក្យផ្សេងព្រោះគ្មានពាក្យអ្វីសោះ។ បុរសមិនសាមញ្ញនៅចំពោះព្រះទេដែលពួកគេយករឿងផ្សេងមកដាក់ក្នុងចិត្តហើយជួប។ ដូច្នេះ ពួកគេគ្មានការរីកចម្រើនក្នុងជីវិតជំនឿឡើយ។ ឬ។ បុរសម្នាក់ក្នុងព្រះវិហារក៏ព្រោះ ពួកគេត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយសេចក្តីប្រាថ្នាកិត្តិយស ហើយផ្ដោតលើថាតើត្រូវបានតំណែងឬ អត់។ អ្នកដែលមិនមានជំនឿពិត (បេះដូងសាមញ្ញ) ទំនោរទៅកន្លែងនេះនៅទីបំផុត។

3) ផ្លូវមិនមានឧបសគ្គអ្វីទាំងអស់។ (ខ ៩)

ពាក្យថា ឯគ្មានសិទ្ធិណានៅទីនោះ ហើយក៏មិនមានសត្វក្អែកណាមកលើវាដែរ™។ មានន័យថា។ វាលឿងមានសត្វព្រៃ ប៉ុន្តែអ្នកដែលដើរចូលទៅក្នុងផ្លូវដ៏អស្ចារ្យមិនមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ។ ពេលយើងរស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ យើងមានបញ្ហាខ្លះៗ។ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាដោយមធ្យោបាយ និងវិធីបានទេ។ យើងដើរតាមតែព្រះគ្រីស្ទ (ជាផ្លូវដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងវាលឿង) កាន់តែជិតស្និទ្ធ។ យើងដើរតាមមាគ៌ានៃសេចក្តីសុចរិត។

4) មានសេចក្តីអំណរក្នុងការដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដូចជាផ្លូវដ៏អស្ចារ្យ។ (ខ១០)

សាវកប៉ុលបានស្នើដល់សមាជិកក្រុមជំនុំនៅក្នុងគុកឱ្យមានចិត្តរីករាយចំពោះសំបុត្ររបស់គាត់។ (ភី. ៣:១) ជំនឿត្រូវតែមានអំណរ។ George Muller មិនបានអធិប្បាយមុនពេលសេចក្តីអំណរមកដល់គាត់ទេ។ យើងនឹងឃើញវាលឿងដូចជាផ្កា

ដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច;

វានឹងមានការច្រៀងនៅកន្លែងដែល sal-va-tion ទៅ, ដើរនៅក្នុងផ្លូវរបស់ស្តេច។

ទីនោះមានផ្លូវខ្ពស់ និងផ្លូវមួយ

កន្លែងដែលទុក្ខព្រួយនឹងរត់ទៅផ្លូវមួយ

ហើយពន្លឺភ្លឺចែងចាំងដូចថ្ងៃ ដើរក្នុងផ្លូវដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះមហាក្សត្រ ។

យើងនឹងឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់

ដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច;

ហើយត្រូវរក្សានូវភាពស្រស់ស្អាតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ចូរដើរក្នុងផ្លូវដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ស្តេច។

នៅទីនោះ ភ្លៀងនឹងធ្លាក់មកលើដី
 ដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច;
 ហើយប្រភពទឹកនៃ wa-ter នឹងត្រូវបានរកឃើញ, ដើរនៅក្នុងផ្លូវរបស់ស្តេច។
 គ្មានសត្វណាដែលធ្វើឱ្យភ័យខ្លាចឡើយ
 ដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច;
 ព្រោះផ្លូវដែលគេធ្វើ គឺដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច។
 គ្មានរបស់មិនស្អាតណាឆ្លងកាត់ទីនេះ
 ដើរក្នុងផ្លូវខ្ពស់របស់ស្តេច;
 ប៉ុន្តែអ្នកដែលរត់ចេញដោយមិនភ័យខ្លាច ដើរតាមផ្លូវខ្ពស់របស់ព្រះមហាក្សត្រ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 29 យើងគួររៀនតាមការអធិស្ឋានរបស់ហេសេគា (អ៊ីស ៣៨:២, ៣)

1. ភាពក្លាហានក្នុងការអធិស្ឋាន ទោះបីជាគាត់បានទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិតក៏ដោយ (ខទី 1, 2) វាជាទូទៅថាបុរសនោះអធិស្ឋានជាទូទៅ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ជួបការលំបាក គាត់បាត់បង់ភាពក្លាហាននៃការអធិស្ឋាន។ ប៉ុន្តែហេសេគាជួបនឹងបញ្ហាដ៏ពិបាកបំផុត រួចគាត់បានអធិស្ឋាន។ គាត់មិនបានផ្សព្វផ្សាយទ្រាន់ដោយការរងទុក្ខមួយចំនួន។

2. គាត់បានអធិស្ឋានដោយដាក់មុខរបស់គាត់ទៅជញ្ជាំង។ នេះមានន័យថាគាត់បានផ្តាច់ទំនាក់ទំនងជាមួយពិភពលោក ហើយគាត់បានយកអាកប្បកិរិយាលះបង់ចំពោះតែព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ដូចជាការអធិស្ឋានដើម្បីរៀបចំដោយស្មោះត្រង់។ ពេលយើងអធិស្ឋានទៅព្រះយើងជួបនឹងឧបសគ្គជាច្រើន។ ប៉ុន្តែយើងគួរតែមិនអើពើនឹងពួកគេទាំងអស់។

3. ការអធិស្ឋានរបស់គាត់ត្រូវបានគាំទ្រដោយផ្ទៃខាងក្រោយនៃជីវិតដែលគោរពព្រះ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានដើរនៅចំពោះមុខអ្នកដោយស្មោះត្រង់និងអស់ពីចិត្ត" ការដែលយើងរស់នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់មានន័យថាមើលតែអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បង់ហើយយើងគួរតែប្រតិបត្តិ។ តើអ្នកណាទទួលបានអ្វីដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តនៅចំពោះព្រះ? បុរសពិភពលោកទាំងនេះព្យាយាមពឹងផ្អែកលើមនុស្សហើយចង់ក្លាយជាមនុស្សល្អ។ ជាងនេះទៅទៀត បុរសម្នាក់ព្យាយាមដើរជុំវិញដោយប្រើបុរសបែបនេះផ្សេងទៀតមិនជឿលើព្រះ ហើយរស់នៅខុសពេញមួយជីវិត។

ដូចជាមនុស្សថ្វាយយញ្ញបូជានៅចំពោះព្រះដោយសុចរិត គាត់បានទទួលផលផ្នែក និងរង្វាន់ផ្ទាល់នៅចំពោះព្រះ។ អ្នកដែលត្រូវពឹងលើអ្នកដទៃដំបូងគេមិនពឹងលើព្រះឡើយ។ ជំនឿ

ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកឯករាជ្យ។ ខទី ៣ ខពាក្យ ០នៅចំពោះមុខអ្នក TM ។ បង្ហាញពីជីវិតនៃ
សេចក្តីជំនឿរបស់ហេសេគា ដែលទោះបីជាអ្នកឯទៀតបាននិយាយអ្វីដែលគាត់បាន
ប្រតិបត្តិគ្រប់យ៉ាងដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះ។ អ្នកដែលចូលចិត្តពឹងលើអ្នកដទៃមិនទាន់ជាមនុស្ស
ឯករាជ្យទេ។ គាត់គ្មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីពឹងលើព្រះនិងទទួលបានការគាំទ្រខ្លួនឯងទេ។

4. គាត់ទូញសោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយអធិស្ឋាន។ ទឹកភ្នែកហូរចេញពីអារម្មណ៍នៃការទូញ
សោករបស់មនុស្ស នៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋានប្រឈមមុខនឹងព្រះដោយផ្ទាល់។ ហេសេគា
យំដោយសារគាត់មើលការស្លាប់របស់គាត់ដោយផ្ទាល់។ នៅពេលដែលអ្នកណាមើលបញ្ហា
របស់គាត់ដោយផ្ទាល់ ព្រះចាប់ផ្តើមផ្តល់ការល្អឯមាមដល់គាត់។

ទឹកភ្នែកពិតធ្វើឱ្យយើងមើលការពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងធ្វើឱ្យចិត្តរបស់គេទន់ជ្រាយ។ ចុះអ្នក
ណាអាចមានទឹកភ្នែកបែបនេះ? ពេលយើងក្រឡេកមើលស្ថានភាពវេទនាជាបន្ទាន់ ទឹកភ្នែក
ម្ខាងទៀតហូរចេញពីយើង។ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើងជាមនុស្សដែលយើងមានស្ថានភាពលំបាក
របស់យើងអាចស្រក់ទឹកភ្នែកបាន។ ទោះបីជាករណីដូចជាយើងហែកនៅចំពោះព្រះក៏ពិត
ជាមានតម្លៃ។ ទំនុកតម្កើង 39:12 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមស្តាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់
ទូលបង្គំ ហើយស្តាប់ពាក្យអង្វររបស់ទូលបង្គំ! កុំរក្សាសន្តិភាពរបស់អ្នកដោយទឹកភ្នែក
របស់ខ្ញុំ! ដ្បិតខ្ញុំជាអ្នកស្នាក់នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាភ្ញៀវដូចឪពុកខ្ញុំទាំងអស់។ “, ទំនុក
តម្កើង 56:8 បានមានប្រសាសន៍ថា, “អ្នកបានរក្សាការរាប់នៃការបោះរបស់ខ្ញុំ; ដាក់ទឹក
ភ្នែករបស់ខ្ញុំនៅក្នុងដបរបស់អ្នក។ តើពួកគេមិននៅក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នកទេ? ទំនុកតម្កើង
126:5 ចែងថា៖ ឯអស់អ្នកដែលសាបព្រោះស្រក់ទឹកភ្នែកនឹងច្រូតដោយការស្រែកអរ

សប្បាយ!™។ តើហេសេគាស្រក់ទឹកភ្នែកប៉ុន្មាន? ខ ១៤ បង្ហាញវា។ វានិយាយថា “ដូចជាសត្វលេប ឬសត្វក្រៀល ខ្ញុំស្រែក។ ខ្ញុំថ្ងូរដូចសត្វព្រាប។ ភ្នែកខ្ញុំនឿយហត់ដោយសម្លឹងមើលទៅលើ។

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំត្រូវបានសង្កត់សង្កិន។ សូមធានាសុវត្ថិភាពរបស់ខ្ញុំ!™។ មានន័យថាសម្តែងនូវការទូញសោកយ៉ាងខ្លាំងដូចសំឡេងបក្សីពិបាកស្តាប់ណាស់។ ការអធិដ្ឋានដែលព្រះបានស្តាប់គឺជាសំឡេងដ៏ឧឡារិក ប៉ុន្តែជាសំឡេងដើម្បីស្វែងរកព្រះដោយស្មោះចេញពីស្ថានភាពនៃការខកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 30 ការពិតដែលហេសេគាបានបង្ហាញពីកំណប់ទ្រព្យរបស់ប្រទេសដល់
ភ្ញៀវដែលចេញពីបាបីទទួលបានប្រតិបត្តិអំពើបាបជាច្រើន។ (អេសាយ ៣៩:២)**

1. វាជាអំពើបាបនៃសកម្មភាពលើកតម្កើងដើម្បីបង្ហាញយ៉ាងល្អចំពោះអ្នកនាំសារបរទេស។

កាលហេសេគាកើតជំងឺតាំងពីដើមមក គាត់បែរមុខទៅជញ្ជាំង។ (គឺ ៣៨:២) នេះគឺជាជំនឿដើម្បីមើលតែព្រះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ គាត់ព្យាយាមទទួលបានការពេញចិត្តពីបរទេស។ ការលើកទឹកចិត្តគឺសកម្មភាពរស់នៅដោយភ្ជាប់បុរស។ វាគឺជាសកម្មភាពដែលត្រូវចាកចេញពីព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច និងជាសកម្មភាពមិនខ្លាចព្រះ។ ជាពិសេសគ្រូគង្វាលដែលលើកសរសើរបុរសនោះ ហើយដើរដោយអាកប្បកិរិយា ប៉ុន្តែមិនខ្លាចព្រះ ជះឥទ្ធិពលពុលអាក្រក់ដល់ពិភពព្រះវិហារ។ ដោយសារតែបុរសបែបនេះព្យាយាមធ្វើការដោយប្រើអាកប្បកិរិយាដើម្បីផ្តាច់ចិត្តអ្នកម្ខាងទៀតនិងដោយទទួលបានអនុសាសន៍។ ប៉ុន្តែប៉ុលបាននិយាយថា គុណធម៌ 28 នៅក្នុងអត្ថន័យនៃ "ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះយើងសរសើរខ្លួនយើងក្នុងគ្រប់វិធី: ដោយការស្វ័យយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងទុក្ខលំបាកទុក្ខលំបាកទុក្ខវេទនាការវាយដំការជាប់ឃុំយ៉ាងក្របកម្មការធ្វើការការដេកមិនលក់ការស្រេកឃ្លាន។ ដោយភាពបរិសុទ្ធ ចំណេះដឹង ការអត់ធ្មត់ សេចក្តីសប្បុរស ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សេចក្តីស្រឡាញ់ពិត។ ដោយការនិយាយពិត និងអំណាចនៃព្រះ។ ជាមួយនឹងអារុដនៃសេចក្តីសុចរិតសម្រាប់ដៃស្តាំនិងសម្រាប់ខាងឆ្វេង; តាមរយៈកិត្តិយស និងការបង្ហូរកេរ្តិ៍ឈ្មោះតាមរយៈការបង្កាច់បង្ហូរ និងការសរសើរ។ យើងត្រូវបានគេចាត់ទុកជាអ្នកក្លែងបន្លំ ប៉ុន្តែ

ជាការពិត។ ដូចជាមិនស្គាល់ និងមិនទាន់ស្គាល់ច្បាស់; ដូចជាស្លាប់ ហើយមើលចុះ យើង
រស់នៅ។ ជាការដាក់ទោសហើយមិនទាន់បានសម្លាប់។ សោកសៅ តែរីករាយជានិច្ច។ ជា
អ្នកក្រ តែធ្វើឱ្យមានមនុស្សជាច្រើន។ ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ ប៉ុន្តែមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង™។ (ទី២ កូ
រិនថូស ៦:៤១០) គ្រូគង្វាលគួរមានអំណាចខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីទទួលការណែនាំដោយខ្លួនឯង។

2. វាគឺជាអំពើបាបក្នុងការអួតពីទ្រព្យសម្បត្តិលោកិយ ដែលហេសេគាបានបង្ហាញទ្រព្យស
ម្បត្តិជាតិទាំងអស់ដល់ពួកអ្នកនាំសារបរទេសដោយមិនប្រកាសព្រះ។

ហេសេគាត្រូវបានព្យាបាលដោយព្រះគុណនៃព្រះយេហូវ៉ា (ខ ១) គាត់គួរសរសើរតម្កើង
ព្រះយេហូវ៉ា ហើយគួរលើកទ្រង់ឡើងចំពោះមុខទូតដើម្បីសួរសុខទុក្ខ។

ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានធ្វើដូច្នេះទេ ប៉ុន្តែបានអួតអំពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោកីយ៍។ នេះជាអំពើពុក
រលួយយ៉ាងឆាប់រហ័សរបស់ហេសេគា។ តើមូលហេតុអ្វីដែលគាត់បានចាកចេញពីព្រះ
ហើយត្រូវខូចខាតយ៉ាងឆាប់រហ័សដោយការភ្លេចព្រះដូច្នេះ ហើយចិត្តរបស់គាត់ដាក់លើ
កំណប់? ដោយសារតែ ហេសេគាមានសុខភាពល្អ ហើយប្រជាជាតិរបស់គាត់ក៏បានរក្សា
សន្តិភាពដែរ។ (គី ៣៧:៣៦, ៣៨:១-៩) ពិតហើយអ្នកជឿការរងទុក្ខមានប្រយោជន៍ច្រើន
ជាងសេចក្តីសុខសាន្ត។ ព្រលឹងរបស់មនុស្សត្រូវបានបំផ្លាញច្រើនករណីក្នុងសន្តិភាពជាង
ការរងទុក្ខ។ ហេតុនេះហើយបានជាបទគម្ពីរបានចែងថា ទោះជាគាត់ក្រីក្រក៏ដោយថា៖
“ប៉ុន្តែការគោរពព្រះដោយការស្តាប់ចិត្តគឺជាផលដ៏ធំ”។ (ធីមទី១ ៦:៦) អត្ថន័យនៃពាក្យនេះ

ទោះជាមនុស្សក្រក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់ទទួលយកតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ តួរភាពគោរព
ព្រះនៅមាន នោះវាមានប្រយោជន៍។

តើយើងចង់បានសាសនាគ្រីស្ទអ្វី? 1) គ្រីស្ទានដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន? នោះគឺជា
សាសនាគ្រីស្ទដែលមានការឈ្មោះជាមួយនឹងអគារ និងសម្ភារជាច្រើនឬ? បើសិនជាមាន
ពួកគេបន្តកាន់សាសនាគ្រីស្ទ នោះសាសនាគ្រីស្ទនឹងត្រូវបាត់បង់។ ២) យើងចង់ឱ្យគ្រីស្ទ
សាសនាអ្នកតែព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែការអ្នកនេះមិនមែនអ្នកដោយចិត្តប្រជែងឡើយ។
មោទនភាពនេះគឺជាការអ្នកតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលលើកឡើងតែព្រះ។ អំនួតនេះជាចិត្ត
ប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃល្អជាងខ្ញុំ។ អ្នកណាមិនមើលងាយអ្នកដទៃដោយឯកសិទ្ធិ និង
ឱកាស? ដោយសារតែគាត់មានរឿងបែបនេះ ផ្ទុយពីគាត់មានទំនួលខុសត្រូវធ្ងន់។
គាត់ខ្លាចការដែលអ្នកដែលមិនមានឯកសិទ្ធិនិងទេពកោសល្យមានទំនួលខុសត្រូវស្រាល
គាត់ចាត់ទុកអ្នកដទៃល្អជាងខ្ញុំ។ យើងដឹងថាអ្វីដែលខ្ញុំស្អប់គឺមិនមែនខ្លួនខ្ញុំទេគឺគាត់ធ្វើបាប
ខ្លួនគាត់។ នោះគឺគាត់មានអារម្មណ៍ថាមានទុក្ខច្រើនចំពោះអំពើបាបរបស់គាត់។ (រ៉ូម ៧:
២៤)

**សេចក្តីអធិប្បាយ 31 មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការប្រៀនប្រដៅមានអារម្មណ៍ថាឆ្លើយ
ហត់ (អ៊ីស ៤០:២៧-៣០)**

1. ដូចដែលយើងនិយាយថា "ផ្លូវរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលាក់ពីព្រះអម្ចាស់" (ព្រះយេស៊ូវមិនដឹងទេ) ភាពអស់កម្លាំងខាងវិញ្ញាណកើតឡើងលើយើង។

ដូចអ្នកជឿគិតថាព្រះមិនបានមើលថែគាត់ វាដាច់ឆ្ងាយណាស់។ ដាវីឌក៏បានយកបទពិសោធន៍បែបនេះដែរ។ គាត់និយាយថា៖ ឯឱព្រះយេស៊ូវអើយ? តើអ្នកនឹងភ្លេចខ្ញុំជារៀងរហូតទេ? តើអ្នកលាក់មុខពីខ្ញុំដល់ពេលណា? (ទំនុកដំកើង ១៣:១) ។ យេរេមាមានប្រសាសន៍ថា៖ ឯលោកបានបណ្តេញខ្ញុំទៅក្នុងភាពងងឹតគ្មានពន្លឺ។ ប្រាកដជាប្រឆាំងនឹងខ្ញុំគាត់បែរដៃម្តងហើយម្តងទៀតពេញមួយថ្ងៃ™។ (ទ្បាំ ៣:២, ៣)

1) កូនពិតរបស់ព្រះមានអារម្មណ៍ពិបាកបំផុតនៅពេលនោះ។ អូស្ទ័នបាននិយាយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យទូលបង្គំស្លាប់ ដើម្បីឱ្យទូលបង្គំបានឃើញទ្រង់៖ ទូលបង្គំមិនរស់ទេ គឺស្លាប់ ដើម្បីឱ្យទូលបង្គំបានឃើញព្រះគ្រីស្ទ ទូលបង្គំចង់បានសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីឱ្យទូលបង្គំបានរស់នៅជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ទូលបង្គំមើលងាយជីវិត។

2) នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធជួបបញ្ហាខ្លាំង គាត់មិនគួរខកចិត្តទេ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះគាត់គួរតែឃើញសញ្ញាសម្គាល់នៅក្នុងការសន្យានៃក្តីសង្ឃឹម។ ដោយសារវិធីសាស្ត្ររបស់មនុស្សត្រូវបានលុបចោល វាគឺជាពេលវេលាចាប់ផ្តើមនៃក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះ។ លូសើរបាននិយាយថា “កាលដែលការខកចិត្តមកដល់យើង វាជាពេលដែលជំនួយពីព្រះជិតដល់ហើយ”។

Augustine បាននិយាយម្តងទៀតថា បំបូលហេតុដែលព្រះបានសម្រេចការអធិស្ឋានរបស់យើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស គឺដោយសារទ្រង់ធ្វើឱ្យយើងចង់បានវាដោយស្មោះ។

ដូចខ្លះនៅក្នុង ហេប្រើរ ១២:៣-១៣ ត្រូវបានដកស្រង់។ នេះគឺជាអ្នកដែលមានន័យថា “ចូរពិចារណាមើលអ្នកដែលស្ងៀមស្ងៀមនឹងមនុស្សមានបាប ដែលមានចិត្តប្រទូសរ៉ាយនឹងខ្លួនឯង ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆ្លើយហាត់ ឬដួលសន្លប់។ É លើកដៃទម្លាក់ចុះ ហើយពង្រឹងជង្គង់ទន់ខ្សោយរបស់អ្នក”

នៅពេលនោះ អេសាយបាននិយាយថា អ៊ីស្រាអែលមិនខកចិត្តទេថា បំបូលអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា ឱយ៉ាកុបអើយ ហើយនិយាយថា ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ផ្លូវរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលាក់ពីព្រះអម្ចាស់ ហើយសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ដោយព្រះរបស់ខ្ញុំ? តើអ្នកមិនដឹងទេ? តើអ្នកមិនបានឮទេ? ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ជាអ្នកបង្កើតចុងបំផុតនៃផែនដី។ គាត់មិនដួល ឬឆ្លើយហាត់ឡើយ។ ការយល់ដឹងរបស់គាត់គឺមិនអាចស្វែងរកបាន។ (អេ. (28-31) ការពិតដែលថាការសង្គ្រោះនៃអំណាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះតែមួយគត់ គឺជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

3) នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធជួបបញ្ហាខ្លាំង គាត់មិនគួរខកចិត្តទេ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះគាត់គួរតែឃើញសញ្ញាសម្គាល់នៅក្នុងការសន្យានៃក្តីសង្ឃឹម។ ដោយសារវិធីសាស្ត្ររបស់មនុស្សត្រូវបានលុបចោល វាគឺជាពេលវេលាចាប់ផ្តើមនៃក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះ។ លូសើរបាននិយាយថា “កាលដែលការខកចិត្តមកដល់យើង វាជាពេលដែលជំនួយពីព្រះជិតដល់ហើយ”។

Augustine បាននិយាយម្តងទៀតថា បំបូលហេតុដែលព្រះបានសម្រេចការអធិស្ឋានរបស់យើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស គឺដោយសារទ្រង់ធ្វើឱ្យយើងចង់បានវាដោយស្មោះ។

ដូចខ្លះនៅក្នុង ហេប្រើរ ១២:៣-១៣ ត្រូវបានដកស្រង់។ នេះគឺជាអ្នកដែលមានន័យថា “ចូរពិចារណាមើលអ្នកដែលស្ងៀមស្ងៀមនឹងមនុស្សមានបាប ដែលមានចិត្តប្រទូសវាយនឹងខ្លួនឯងដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆ្លើយហាត់ ឬដួលសន្លប់។ É លើកដៃទម្លាក់ចុះ ហើយពង្រឹងជង្គង់ទន់ខ្សោយរបស់អ្នក”

នៅពេលនោះ អេសាយបាននិយាយថា អ៊ីស្រាអែលមិនខកចិត្តទេថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា ឱយ៉ាកុបអើយ ហើយនិយាយថា ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ផ្លូវរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលាក់ពីព្រះអម្ចាស់ ហើយសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ដោយព្រះរបស់ខ្ញុំ? តើអ្នកមិនដឹងទេ? តើអ្នកមិនបានឮទេ? ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ជាអ្នកបង្កើតចុងបំផុតនៃផែនដី។ គាត់មិនដួល ឬឆ្លើយហាត់ឡើយ។ ការយល់ដឹងរបស់គាត់គឺមិនអាចស្វែងរកបាន។ (អេ. (28-31) ការពិតដែលថាការសង្គ្រោះនៃអំណាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះតែមួយគត់ គឺជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 32 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទ រក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដូចចំណុចខាងលើ។
(អេសាយ ៤២:២)**

1. ដោយសារតែចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានរក្សាទុកនៅលើសន្តិភាព។ មូលហេតុដែលគាត់មានសន្តិភាព គឺដោយសារគាត់មិនចង់បានពិភពលោកក្តៅគគុកទេ គឺគាត់មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះ។ បុរសនោះមានសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏ក្តៅក្រហាយនៃលោកិយ លើកលែងតែព្រះទេ បុគ្គលនោះមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយរាល់ថ្ងៃ ញ័រក្នុងចិត្តនឹងកើតឡើង បបូរមាត់ក៏ញ័រដែរ។ ដោយសារបំណងប្រាថ្នាទាំងអស់របស់គាត់បានសម្រេច វាទាញខ្លួនគាត់ទៅកាន់អំពើបាប។ គាត់ប្រៀបដូចជាទូកតូចសម្រាប់ភ្ជាប់ទៅនឹងកប៉ាល់ធំដើម្បីរត់យ៉ាងលឿន។ ហើយក៏ដូចជាក្មេងទាញខ្សែគោរត់យ៉ាងលឿន។

2. ដោយសារគាត់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ គាត់ (ព្រះគ្រីស្ទ) បានរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់។ ទ្រង់បានសម្រេចសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងដោយការស្តាប់បង្គាប់។ អ័ដាមបាននាំសេចក្តីស្តាប់មកមនុស្សជាតិដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់។ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទបាននាំសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពិសេសនៃព្រះ ដោយការស្តាប់បង្គាប់។ Heb 5:8,9 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែជាគាត់ជាកូនប្រុសក៏ដោយ គាត់បានរៀនស្តាប់បង្គាប់តាមរយៈការរងទុក្ខ។ ហើយដោយត្រូវបានធ្វើឱ្យល្អឥតខ្ចោះ នោះទ្រង់បានក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់TM ។ លូសើរបាននិយាយថា “ការស្តាប់បង្គាប់គឺអស្ចារ្យជាង ឬអព្វតហេតុ”។ ដូចជាស្មៅ និងដើមឈើទាំងអស់ត្រូវបានធំឡើងដោយទទួលបានពន្លឺពីព្រះអាទិត្យ

ត្បាញ។ ពួកបរិសុទ្ធរស់នៅដោយការទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយគោរពតាមពួកគេដោយផ្ទាល់។ ចិត្តដើម្បីរៀបចំការស្តាប់បង្គាប់គឺស្ងាត់។

យើងអាចនិយាយបានថា យើងប្រៀបដូចជាអ្នកដែលឆ្លងកាត់ភ្នំជ្រៅនៅថ្ងៃដែលមានអំពូលគ្របដណ្តប់។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងគួរពឹងផ្អែកលើតែព្រះអម្ចាស់ ហើយរស់នៅដោយគោរពតាមតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងដូចជាចូលទៅក្នុងទន្លេក្នុងហ្គោក្នុងកប៉ាល់។ ទន្លេក្នុងហ្គោមានភាពស្ងួតស្ងាញ់ណាស់ ហើយនៅពេលដែលវាហូរចូលទៅក្នុងភាគខាងត្បូងដើម្បីចូលទៅក្នុងសមុទ្រ វាហាក់ដូចជាហូរចូលទៅក្នុងភាគខាងជើង ហើយទីបំផុតវាចូលទៅក្នុងសមុទ្រភាគខាងត្បូង។ អ្នកដែលជិះសំពៅនៅមាត់ទន្លេខាងលើ ហើយចូលទៅក្នុងសមុទ្រ គួរទទួលការណែនាំពីនាវិក ហើយគោរពតាម។ ដ្បិតយើងមិនដឹងរឿងជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងខ្លួនយើងទេ ដូចជាយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង តើយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងណា? ព្រះយេស៊ូបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះ-បិតាតាមគោលការណ៍នៃការស្តាប់បង្គាប់ និងបង្គាប់ឱ្យស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

3. ភាពស្ងប់ស្ងាត់របស់គាត់ (ព្រះគ្រីស្ទ) ចង្អុលបង្ហាញពីភាពស្ងួតបូករបស់គាត់។

បុរសស្ងួតបូកក៏ចេះអត់ធ្មត់ ដូចមនុស្សអាក្រក់ធ្វើទុក្ខគាត់ដែរ។ ពេលយើងឃើញកិច្ចការនោះព្រះយេស៊ូបានធ្វើថា៖ ឋិតទ្បូរនេះវគ្គនៃបទគម្ពីរដែលលោកកំពុងអានគឺនេះ៖

ឋិតដូចជាចៀមត្រូវគេនាំទៅសម្លាប់ ហើយដូចជាកូនចៀម មុនពេលអ្នកកាត់វានៅសៀម ដូច្នេះគាត់មិនបើកមាត់ឡើយ™។ (សកម្មភាព ៨:៣២) ទោះជាយើងមិនអាចជួយយើងឱ្យធ្វើដូចលោកយេស៊ូក៏ដោយ យើងអាចស្ងួតបូកដោយព្រះគុណទ្រង់ក្នុងកម្រិតណាមួយដែរ។

យើងចង់បានគុណធម៌នៃភាពស្អាតបូត ហើយយើងដឹងថា របស់ដែលគ្មានភាពស្អាតបូត នាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់យើង។ មានតែព្រះគុណទេ! បើយើងមិនជឿ សាកគិតមើលថាយើងអាក្រក់ប៉ុណ្ណា!

ទោះបីយើងជាអ្នកជឿខ្លីក៏ដោយ ក៏យើងមិនគួរខកចិត្តដែរ។ ការខកចិត្តគឺជាការគិតរបស់អារក្ស។ ទោះបីយើងមានអំពើបាបដ៏ធំដែលមិនស្អាតបូតក៏ដោយ ក៏យើងគួរជឿថាព្រះនឹងប្រោសឱ្យជា។ លោក Spurgeon បាននិយាយថា “សេចក្តីជំនឿសាមញ្ញឈ្នះលើព្រះ (វាគឺដើម្បីទទួលបានព្រះគុណរបស់ព្រះ។ យើងមិនអាចកែកំហុសរបស់យើងដោយការសម្រេចចិត្តរបស់យើងតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូចមនុស្សអ្នកអាងបានធ្វើ យើងគួរតែនិយាយថា៖ ឯហើយគាត់បានក្រោកឡើងមករកឪពុកគាត់។ ប៉ុន្តែពេលគាត់នៅឆ្ងាយ ឪពុកគាត់ឃើញគាត់អាណិត គាត់ក៏រត់ទៅឱបគាត់ ហើយថើបគាត់TM។ (លូកា ១៥:២០)

ទោះបីចិត្តយើងនិយាយថា “ព្រះមិនអាចសង្គ្រោះអ្នកបានទេ”។ យើងគួរតែជឿលើព្រះ។ ហើយក្នុងចិត្តយើងក៏បាននិយាយថា “ព្រះមិនចង់សង្គ្រោះមនុស្សដូចអ្នកទេ”។ យើងមិនគួរត្រូវបានបញ្ឆោតដោយអារក្សទេ ហើយយើងគួរតែជឿលើវា។ តោះជឿគាត់ទៅ! ក្នុងចំណោមអ្នកជឿខ្លះមានគុណធម៌ពិសេសនៃភាពស្អាតបូត ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូចដែល Dodd ដ៏អស្ចារ្យបាននិយាយជាមួយមនុស្សអាក្រក់នៅតាមផ្លូវ គាត់ត្រូវបានគេវាយ ហើយធ្មេញពីរបស់គាត់ត្រូវបានដកចេញ។

ប៉ុន្តែ គាត់និយាយទៅកាន់មនុស្សអាក្រក់វិញថា៖ ឯទោះជាអ្នកដកធ្មេញទាំងអស់របស់ខ្ញុំចេញក៏ល្អដែរ សូមឱ្យខ្ញុំផ្សាយដំណឹងល្អមកអ្នក!TM។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 33 ខ ២២-២៤ ដើម្បីមើលព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយភ្នែក ហើយស្តាប់ដោយ
ត្រចៀកយើងមិនបានមកដល់ឡើយ។ (អេសាយ ៤២:១៨-២០)**

យើងគួរតែបន្តនូវអ្វីដែលយើងឃើញ និងស្តាប់។ ក្នុងអំឡុងពេលដែលយើងមិនបន្តវា យើង
ខ្វាក់ និងថ្លង់។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះច្រើន ហើយស្តាប់វាយក
ខុស? មានហេតុផលតិចតួច។

1. កាលដែលគេមានទម្លាប់ស្តាប់តែមិនបន្តនោះគេរឹង។ នោះគឺយើងមានទម្លាប់ស្តាប់ព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមិនបន្តវាឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ការគិតខ្លាចនឹងពាក្យនោះ
រមែងខ្លិន។ ស្តេចផារ៉ោបានទទួលគ្រោះកាចជាច្រើនជាញឹកញាប់ ហើយរឹងរូស ហើយ
ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលក៏បានឃើញអព្វហេតុជាច្រើនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបាន
ត្អូញត្អែរដល់ម៉ូសេ និងអេរ៉ូនជាដប់ដង។

2. ពួកគេបានស្តាប់ដោយចំណង់ចំណូលចិត្តតែត្រចៀករបស់ពួកគេ។ II Timaute 4:3
មានប្រសាសន៍ថា បំផ្លិតពេលវេលាមកដល់ហើយ ដែលមនុស្សមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការ
បង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែមានត្រចៀករមាស់ គេនឹងប្រមូលទុកជាគ្រូបង្រៀនតាមចំណង់
របស់ខ្លួន™។ ម៉ាកុស 6:20 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បំផ្លិតហេរ៉ូឌីឌាចលោកយ៉ូហាន ដោយ
ដឹងថាគាត់ជាមនុស្សសុចរិត និងបរិសុទ្ធ ហើយគាត់បានការពារគាត់។ ពេលគាត់បានឮ
គាត់មានការងឿងគួរជាខ្លាំង ប៉ុន្តែគាត់បានឮគាត់ដោយរីករាយ™។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 34 កាលដែលអ្នកជឿមិនប្រកាន់យកការប្រព្រឹត្ត នោះកម្រិតនៃសេចក្តី
ជំនឿរបស់ខ្លួនជាទុក្ខ (អេសាយ ៤២:២១)។**

យ៉ាកុបបាននិយាយថា សេចក្តីជំនឿដែលគ្មានការងារធ្វើ គឺជាកម្រិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់
អារក្ស។ យ៉ាកុប 2:19 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាជឿថាព្រះគឺតែមួយ។ អ្នកធ្វើបាន
ល្អ។ សូមឱ្យតែអារក្សក៏ជឿហើយញាប់ញ័រ!TM។ ការដែលអ្នកជឿមិនកាន់តាមព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ ជាអំពើបាបធំជាង។ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះ បើអ្នកខ្លះមិនស្តាប់តាមព្រះ(1)
បន្ទូលរបស់ព្រះ គាត់បានសន្យាថានឹងស្តាប់តាមចំពោះព្រះ ហើយអ្នកណាមិនស្តាប់តាម។

- 1) គ្រូ Moody ចង្អុលទៅបុរសបែបនេះ ហើយនិយាយដូចតទៅ។
- 2) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថាម្ចាស់ ហើយមិនឃើញខ្ញុំទេ។
- 3) អ្នកហៅខ្ញុំថាពន្លឺ ហើយមិនឃើញខ្ញុំទេ។
- 4) អ្នកហៅខ្ញុំថាផ្លូវហើយមិនដើរឱ្យខ្ញុំ។
- 5) អ្នកហៅខ្ញុំមកផ្លូវ ហើយមិនដើរខ្ញុំទេ។
- 6) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថាមានប្រាជ្ញា ហើយកុំមកតាមខ្ញុំ។
- 7) អ្នកហៅថាយុត្តិធម៌ ហើយមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ។
- 8) អ្នកហៅខ្ញុំជាអ្នកមាន ហើយកុំសួរខ្ញុំ។
- 9) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំជារៀងរហូត ហើយមិនស្វែងរកខ្ញុំឡើយ។
- 10) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថាសប្បុរស ហើយមិនទុកចិត្តខ្ញុំទេ។
- 11) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថាថ្លៃថ្នូរ ហើយមិនបម្រើខ្ញុំទេ។

- 12) អ្នករាល់គ្នាហៅអ្នកខ្លាំងពូកែ ហើយមិនគោរពខ្ញុំទេ។
- 13) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំត្រឹមត្រូវ ហើយកុំខ្លាចខ្ញុំ។
- 14) អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថាព្រះអម្ចាស់ ហើយមិនសរសើរតម្កើងខ្ញុំឡើយ។
- 15) បើខ្ញុំថ្កោលទោស អ្នកកុំបន្ទោសខ្ញុំ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 35 ខ ២២-២៤ និយាយយ៉ាងលម្អិតអំពីសាសនាដែលរងទុក្ខ (អ៊ីស ៤៣: ២២-២៤)

ពាក្យ “ទុក្ខ” ចេញពីវាប្រាំដង ខទី ២២ មួយដង (បាននៀយហត់) ខទី ២៣ ២ ដង (បន្ទុក នៀយហត់) ខ.២៤ ២ ដង) (បន្ទុក, នៀយហត់) ។ ដូចដែលយើងឃើញពាក្យនេះ ជន ជាតិយូដានៅសម័យអេសាយមិនបានអធិស្ឋានទេ (ខ 22 ក) នៅពេលដែលពួកគេបម្រើព្រះ ពួកគេបានធ្វើឱ្យព្រះរងទុក្ខ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះក៏រងទុក្ខចំពោះតង្វាយរបស់ពួកគេដែ រ។ ម្យ៉ាងទៀត ជនជាតិយូដានៅសម័យអេសាយបាននិយាយថាបម្រើព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេបាន ធ្វើបាបព្រះ។

1. ទុក្ខលំបាកនៃការបម្រើព្រះ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេបម្រើព្រះធ្វើទុក្ខដល់ព្រះ?

1) ព្រោះជាពិធីដែលសាសនាគេនៅក្នុងពិធីតែមួយ ប៉ុន្តែគេប្រតិបត្តិដោយមិនដឹងគុណ។ វាជារឿងដែលត្រូវធ្វើដោយគ្មានចិត្តផ្អែមល្អៗ។ ដោយសារបុរសនោះមិនស្គាល់ព្រះគុណ របស់ព្រះ នោះគេមិនមានចិត្តក្តៅចំពោះព្រះ ហើយគ្មានចិត្តដឹងគុណ។ ដូច្នេះ គាត់មិនបម្រើ ព្រះដោយចិត្តផ្អែមល្អៗទេ។ ប៉ុន្តែពាក្យគម្ពីរបានចែងថា អ្នកគួរស្រឡាញ់ព្រះដោយចិត្ត (ក ណ្តាល) ដោយជីវិត (ψυχή ជាភាសាក្រិចនៃពាក្យនេះមានន័យថាព្រលឹង) ដោយឆន្ទៈ។ (Mt 22:37) យោងទៅ Duet 6:5 ។ ដោយសារព្រះជាវិញ្ញាណ ដូចដែលយើងគួរបម្រើ ទ្រង់ដោយចិត្ត យើងអាចបម្រើទ្រង់បាន។ តើវាមានន័យយ៉ាងណាចំពោះបេះដូងរបស់ យើង? វាដូចជាឪពុកម្តាយស្វែងរកកូនដែលបាត់ខ្លួនអស់ពីចិត្ត។ ដូច្នេះ តើយើងគួរទំនោរ ទៅរកព្រះកម្រិតណា? គ្មានអ្នកណាដូចព្រះរបស់យើងទេ។

ម្តងទៀត។ យើងត្រូវបានបង្កើតដោយទ្រង់ ហើយក៏បានសង្គ្រោះដែរ ព្រះគុណទ្រង់គឺអស្ចារ្យជាងពិភពលោកទាំងមូល។ ដោយសារព្រះគុណរបស់ទ្រង់គឺអស្ចារ្យណាស់ បុរសមិនអាចយល់បានឡើយ។ តើស្រមោចនៅភ្នំអាចមើលឃើញការពិតបានឬទេ? ទោះស្រមោចមិនដឹងការពិតទំហំភ្នំក៏មិនប្រែប្រួលដែរ។

2) ព្រះផ្ទាល់រងទុក្ខសម្រាប់បុរសលាក់ពុត។ (គឺ ៤៣:២៤)

ដោយសារតែពួកគេទទួលបន្ទុកជាច្រើននៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយសារពួកគេមិនគោរពតាមនោះ ពួកគេត្រូវរងទុក្ខ។ បុរសមានតែបំណុលរបស់អ្នកដទៃត្រូវរងទុក្ខ។ ចំពោះគាត់តំបន់ខ្លះការថប់បារម្ភត្រូវបានព្យួរ។ គាត់ចាប់ផ្តើមទទួលស្គាល់ថាព្រះជាម្ចាស់ដ៏ឃោរឃៅដោយខុស។ គាត់និយាយថាដូចជាបុរសដើម្បីទទួលបានទេពកោសល្យមួយ។ គាត់បាននិយាយថា៖ ឯអ្នកដែលទទួលបានមួយថាលិនក៏ចេញមកដោយពោលថា លោកគ្រូខ្ញុំដឹងថាឯងជាមនុស្សរឹងមាំ ច្រូតនៅកន្លែងដែលឯងមិនបានសាបព្រោះរើសកន្លែងដែលឯងមិនរើសពូជ ដូច្នេះខ្ញុំខ្លាចហើយ ខ្ញុំបានទៅលាក់ទេពកោសល្យរបស់អ្នកនៅក្នុងដី។ នៅទីនេះ អ្នកមានអ្វីដែលជារបស់អ្នក”។ (មថ ២៥:២៤, ២៥)

3) មនុស្សមានសាសនាដោយមានពុតត្បូត មិនប្រកាន់ភ្ជាប់ជាមួយព្រះយ៉ាងជ្រៅ។ ដូច្នេះហើយគេយកជីវិតសាសនាជាទុក្ខ។

នៅពេលដែលពួកគេជឿលើព្រះគ្រីស្ទដោយការលាក់ពុត នោះអំពើបាបរបស់ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយ ក៏ដូចជាពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើពុតត្បូតមួយទៀត។ បាបតែងតែផ្តល់ទុក្ខ។ ស្តង់ដារដែលបុរសបន្ទូលទុកនូវការលាក់ពុត ហើយជឿលើព្រះពិតប្រាកដ គឺមានតែការ

គោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលខ្ញុំជឿលើព្រះអម្ចាស់ក្នុងកម្រិតដើម្បី
 គោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ការទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធរវាងគាត់ និងខ្ញុំបានកើតឡើង។
 ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ សេចក្តីរីករាយទាំងអស់បានមក។ ពាក្យក្នុងគម្ពីរចែងថា
 [១] កាលណាយើងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ យើងសម្រាក។ (ម៉ាថាយ ១១:២៨, ព.

29) [2] នៅពេលដែលយើងស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់យើង។ (យ៉ូហាន
 ១៤:២១) [៣] ដូចដែលយើងស្តាប់បង្គាប់ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងនឹងពោរពេញដោយអំណរ
 ។ (យ៉ូហាន ១៥:១០, ១១ ទំនុក. ៤០:៨) ការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺស្មោះត្រង់។ វា
 ធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់យើងរីករាយ។ (ទំនុកដំកើង ១៩:៨) ហើយ [៤] កាលណាយើងស្តាប់
 បង្គាប់ ការសង្ស័យរបស់យើងនឹងរលាយបាត់ ប៉ុន្តែការធានាបានមករកយើង។ (យ៉ូហាន
 ៧:១៧) [៥] ពេលយើងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់យើង។ (១យ៉ូ ៥:១៤)

2. ដោយសារតែអ្នកកាន់សាសនាដែលមានពុតត្បូតព្រះជាម្ចាស់ខ្លួនឯងរងទុក្ខ។ (គឺ ៤៣:
 ២៤) តើអ្វីជាមូលហេតុដែលព្រះធ្វើទុក្ខ?

១) ព្រះចង់មានចិត្តឆេះឆ្នួល ដែលយើងមករកទ្រង់ដោយគ្មានចិត្ត ទ្រង់មិនអាចជួយបាន
 ក្រៅពីរងទុក្ខ។ តើខ្ញុំពុកម្តាយអាចផ្តាច់ចិត្តកូនរបស់គាត់បានទេ បាទ បើគ្មានបេះដូងសិប្ប
 និម្មិត?

២) ព្រោះគេផ្ដោតលើរបស់ឥតប្រយោជន៍ដោយអវិជ្ជា (ថ្វាយតម្លៃដោយគ្មានជំនឿ) ព្រះ
 មិនអាចជួយអ្វីបានក្រៅពីមានបញ្ហាឡើយ។

៣) ថ្វីត្បិតតែកិច្ចការបម្រើព្រះជារឿងសំខាន់បំផុតដើម្បីទាមទារខ្លួនយើង និងជីវិតរបស់យើងជាកម្មសិទ្ធិក៏ដោយ ក៏មនុស្សលាក់ពុតចាត់ទុកការបម្រើព្រះជាប្រធានបទរបស់មនុស្សហើយចាត់ទុកវាជាសិល្បៈដើម្បីទទួលបានផលប្រយោជន៍ខ្លះ។ នេះជាអាកប្បកិរិយាមើលងាយផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ នេះគឺជាអាកប្បកិរិយាដើម្បីប្រើព្រះ។ បើអ្នកណាត្រូវអ្នកដទៃប្រើនោះឈឺចាប់ប៉ុណ្ណា! ការពិតដែលយើងបម្រើព្រះគឺជាគោលបំណងនៃការរស់នៅរបស់យើង។ ដូច្នេះ កាលដែលយើងបម្រើព្រះ យើងមិនអាចជួយអ្វីបានក្រៅពីការខកចិត្ត។ យ៉ូហានប្រសាសន៍ថា៖ បើទោះជាគាត់សម្លាប់ខ្ញុំក៏ដោយ ខ្ញុំសង្ឃឹមលើគាត់។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងប្រកែកចំពោះមុខគាត់™។ (យ៉ូហ ១៣:១៥) ទោះជាកូនៗរបស់យើងមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ក៏ដោយ យើងមិនចាំបាច់ពិបាកចិត្តចំពោះរឿងនេះទេ។ យើងមិនរស់ដើម្បីកូនយើងទេ ប៉ុន្តែមានសម្រាប់ការបម្រើព្រះអម្ចាស់។

សេចក្តីអធិប្បាយ 36 ព្រះជាម្ចាស់ស្វែងរកបុរសដោយពាក្យរបស់គាត់។ (អេសាយ ៤៤:៧-៨)

បន្ទាប់ពីអ័ដាម និងអេវ៉ាបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គង មូលហេតុដែលគេលាក់ខ្លួននៅក្នុងដើមឈើក្នុងសួនអេដេន ក៏សម្រាប់ការរាយបញ្ជីសំឡេងរបស់ព្រះ។ លោកុប្បត្តិ 3:8 មានប្រសាសន៍ថា៖ “គេបានឮសំឡេងព្រះអម្ចាស់ជាព្រះកំពុងដើរក្នុងសួនច្បារក្នុងថ្ងៃដ៏ត្រជាក់™ ប៉ុន្តែគេមិនបាននិយាយថា បិតាបានឃើញព្រះសូរសៀងនៃព្រះអម្ចាស់”។ ដូចជាព្រះបានប្រព្រឹត្តចំពោះបុរសជាលើកដំបូងក៏មានបន្ទូលថា “ព្រះមានបន្ទូលទៅគេ”។ (លោកុប្បត្តិ ១:២៨) ប៉ុន្តែមិនបានបញ្ជាក់ថាមនុស្សទាំងនោះបានឃើញព្រះទេ។ សៀវភៅទាំងអស់បន្ទាប់ពីលោកុប្បត្តិមិនមាន” ពាក្យថា “បុរសបានឃើញព្រះ មិនមានបទគម្ពីរមុនលោកុប្បត្តិទេ។ ព្រះបានធ្វើឲ្យពួកគេឃើញទ្រង់ដោយការមើលឃើញរូបរាងកាយរបស់ពួកគេ ហើយមិនមានទំនាក់ទំនងទេ ប៉ុន្តែយកទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងពាក្យរបស់ទ្រង់។

នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកលើពួកហោរា តាមរយៈពួកទេវតា។ (ហេប្រើរ ២:១-)។ ដូចព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងតាមរយៈព្រះបន្ទូល។ ព្រះមិនបានបង្ហាញរូបរាងរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្សទេ វិធីសាស្ត្រដែលព្រះស្វែងរកបុរសយើងតែងតែជាវិធីនៃពាក្យ។ ប្រសិនបើគាត់មិនជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (បទគម្ពីរ) គាត់មិនអាចស្រឡាញ់ព្រះបានឡើយ។ ជំនួសការបើកសម្តែងព្រះអង្គទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នា ប៉ុន្តែការប្រទានព្រះបន្ទូលមកយើង ទ្រង់ប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ហើយធ្វើឲ្យយើងជឿលើទ្រង់តាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ប្រជាជននៃព្រះត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសេចក្តីជំនឿ សេ

ចក្កីជំនឿមិនកើតចេញពីអ្វីដែលមើលមិនឃើញទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ធ្វើឱ្យយើងឈានទៅដល់ការជឿលើទ្រង់។

1. នៅក្នុងលំដាប់នៃការបង្កើតរូបរាងរបស់ព្រះមិនត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញតែពាក្យរបស់គាត់ត្រូវបានបើកសម្តែងហើយបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។
2. ប្រសិនបើរូបរាងរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញ គំនិតដែលថាព្រះបែបនេះនឹងមានកម្រិតដូចគ្នាចំពោះមនុស្សអាចនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែជំនឿនឹងកើតឡើង។ លោកុប្បត្តិជំពូកទីមួយបាននិយាយថា ពាក្យ ព្រះបានមានបន្ទូល™ ចេញមកពី ១០ ដង។ នេះផ្តល់ឱ្យយើងនូវជំនឿ។ ចូរយើងគិតពីពួកគេឡើយនេះ។

1) វាគឺជាការបង្កើតដោយគ្មានពាក្យ វាអាចផ្តល់នូវការកត់សម្គាល់មួយចំនួនដល់ទស្សនៈពិភពលោកនៃ Pantheism និង Evolutionism ។ ប៉ុន្តែព្រះដែលត្រូវនិយាយគឺជាព្រះរស់។ អ្វីដែលត្រូវនិយាយគឺបុគ្គលិកលក្ខណៈ។ ដោយសារមួយចំនួនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគ្មានពាក្យណាមួយ វាអាចដូចជាការវិវត្តន៍នៃការបញ្ចេញទឹកអំពិល។ ទ្រឹស្តីនៃការបង្កើតនៅក្នុងបទគម្ពីរត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ជាពិសេសដោយការបង្កើតពាក្យគឺត្រឹមត្រូវទៅនឹងប្រព័ន្ធនៃលទ្ធិទេវៈតើវាមានគ្រោះថ្នាក់ទេ?

2) ដូចដែលយើងឃើញការពិតដែលថាដូចដែលព្រះបានមានបន្ទូលពិតជាអ្វីដែលល្អត្រូវបានបង្កើតឡើងនេះគឺជាទ្រឹស្តីនៃការបង្កើតទៅជាកម្មសិទ្ធិនៃប្រព័ន្ធនៃការសន្យា។ ពាក្យរបស់គាត់គឺស្មោះត្រង់។ គាត់មិនដែលមានពាក្យណាដែលគ្មានន័យទេ។ គឺ 55:10, 11 បាននិយាយថា “ដ្បិតភ្លៀង និងព្រិលធ្លាក់ពីស្ថានសួគ៌ ហើយមិនត្រលប់មកទីនោះវិញទេ គឺ

ត្រូវស្រោចទឹកលើផែនដី ធ្វើឱ្យវាដុះពន្លក ផ្តល់គ្រាប់ពូជដល់អ្នកសាបព្រោះ និងនំប៉័ងដល់
អ្នកបរិភោគ ដូច្នេះ ពាក្យរបស់ខ្ញុំគឺចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ។ វានឹងមិនត្រឡប់មកខ្ញុំវិញទេ
ឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងសម្រេចបាននូវអ្វីដែលខ្ញុំមានគោលបំណង ហើយនឹងបានជោគជ័យក្នុងកិច្ច
ការដែលខ្ញុំបានចាត់ឱ្យមក™។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនមានអ្វីខុសឡើយ។ ចំពោះទ្រង់មាន
តែពាក្យដែលល្អគ្រប់គ្រាន់។ ពិភពលោកដែលមិនគ្រប់គ្រាន់ជារបស់ពិភពលោករបស់មនុ
ស្ស។ ពិភពលោកត្រូវទាមទារឱ្យស្របតាមពាក្យសម្តី និងការងារ។ ប៉ុន្តែពាក្យនិងកិច្ចការ
របស់ព្រះមិនចាំបាច់ត្រូវគិតសូម្បីតែការបំបែក។ អ្វីពាក្យល្អគួរតែសម្រេចជានិច្ច។ ចិត្តឱ្យ
ក្លាយជាការពិត មុននឹងព្រះកើតឡើង ដោយចាត់ទុកពាក្យរបស់ព្រះជាពាក្យរបស់មនុស្ស
ព្រះសម្រេចនូវអ្វីដែលខ្លួនបានពោលយ៉ាងប្រាកដ។ ថ្វីត្បិតតែគាត់សម្រេចគ្រប់ពាក្យក៏
ដោយ ប៉ុន្តែសកម្មភាពភាគច្រើនត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ហើយអ្វីដែលវា
មិនអាចមើលឃើញក៏មានករណីមើលមិនឃើញជាច្រើនផងដែរ។ ហេតុផលដែលត្រូវធ្វើ
ដូច្នេះ គឺសម្រាប់ការសាកល្បងជំនឿរបស់យើង ហើយបង្ខំក្លាយ។

3) អ្វីដែលគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយពាក្យនេះបង្ហាញពីអំណាចដើម្បីក្លាយជាអ្វី
ដែលចេញពីអ្វីមួយ។ កាលដែលការបង្កើតបានកើតឡើង ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតែពាក្យ
ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានថ្វាយសម្ភារអ្វីឡើយ។ ដូចជាវាធ្វើឱ្យយើងដឹកនាំសេចក្តីជំនឿ
របស់យើង។ ពាក្យថា បើគ្មានការងារខ្លាំងពូកែធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដោយចៃដន្យ មិនត្រូវជឿឡើ
យ។ វាងាយស្រួលដែលយើងជឿថាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអំណាច។
មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះជីវិតដើម្បីស្គាល់ការបង្កើតបែបនេះគួរមានចិត្តរាបទាប។

3. នៅក្នុងចលនានៃការប្រោសលោះ ចលនានៃពាក្យផ្តល់សេចក្តីជំនឿដល់យើង។

ចលនានៃការប្រោសលោះ គឺជាសកម្មភាពនៃការសរសើរ ក្នុងពេលដំណាលគ្នានឹងចលនា
នៃការសម្រេចបាននូវការសន្យា។ បន្ទាប់ពីមនុស្សជាតិត្រូវបានដកហូត នោះមិនយូរប៉ុន្មាន
ព្រះបានសន្យាអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ។ (លោកុប្បត្តិ ៣:១៥) ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល
ថា៖ ប៉ាតឡា ឯងគិតថា ឯងអ្នកជានរណា?™។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ ប៉ុន្តែប្រាប់
អ្នករាល់គ្នាតាំងពីដើមរៀងមក។ ប៉ា (យ៉ូហាន ៨:២៥) ចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺមិនត្រឹម
តែជាសកម្មភាពនៃការសន្យាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាសកម្មភាពនៃការសម្រេចដោយព្រះ
បន្ទូលតាំងពីដើមដល់ចប់ដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកសម្រេចការសន្យា គឺជាព្រះបន្ទូល ហើយ
បានកើតមក។ (យ៉ូហាន ១:១៤) ព្រះបានសម្រេចនូវព្រឹត្តិការណ៍នៃការកើតឡើងវិញក្នុងរា
ស្ត្ររបស់ទ្រង់តាមរយៈព្រះបន្ទូល។ (១ពេ. (គឺ ១១:៤, វិវរណៈ ១៩:២១) យោងទៅយ៉ូ
ហាន ១២:៤៣។

នៅក្នុងចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រតិបត្តិការតួ
នាទីសំខាន់នោះ បទគម្ពីរបានចង្អុលទៅវា ហើយបាននិយាយរឿងជាច្រើនដូចជាអត្ថន័យនៃ
ជីវិត ទាំងនោះគឺ។

1) ដំណឹងល្អគឺជាអំណាចដើម្បីមកដល់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ (រ៉ូម ១:១៦, ១កូរិនថូស ១:១៨,
ព.

២:៤, ៥ ១៥:២ អេភ. ១:១៣)

2) វាគឺជាពាក្យដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ (១ពេត្រុស ១:២៥)

3) វាមានជីវិត ហើយមានអំណាច (ហេប ៤:១២)

4) វាគឺជាវិញ្ញាណ និងពាក្យដើម្បីរស់ឡើងវិញ។ (យ៉ូហាន ៦:៥៣)

5) វាគឺជាគ្រាប់ពូជដែលដាំនៅក្នុងបេះដូង។ (ម៉ាថាយ ១៣:១៨, ១៩, លូកា ៨:១១)

6) វាគឺជាពាក្យដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងអ្នកជឿ។ (ថែស្លូនីម ២:១៣) បារីនបានមានប្រសាសន៍ដូចតទៅ។ នោះគឺថា បំពេញមនុស្សអាស្រ័យទៅលើប្រសិទ្ធភាពកាន់តែតិចរបស់បុរសក្នុងការទទួលវា និងរយៈពេល និងទីកន្លែងទទួលពាក្យ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺខុសគ្នា។ ព្រះតែងតែមកជាមួយពាក្យជានិច្ច។ ទ្រង់តែងតែមានអំណាច និងគ្រប់សព្វរបស់ទ្រង់ និងសព្វគ្រប់របស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនបានញែកចេញពីខ្លួនគាត់ទេ ហើយក៏មិនបានញែកចេញពីព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនឯករាជ្យដោយការចាកចេញពីព្រះទេ។ បទគម្ពីរទាំងមូលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្តត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយមានថាមពលខ្លាំង ហើយផ្នែកដែលយកចេញពីទីនោះ ហើយប្រកាសនៅក្នុងនោះក៏មានរឿងដូចគ្នាដែរ™។ ()

ដូច្នេះ រ៉ូម 10:17 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំពេញ សេចក្តីជំនឿកើតចេញពីការឮ ហើយការឮតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ™។

សេចក្តីអធិប្បាយ 37 ភាពអស្ចារ្យនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនេះ (អេសាយ ៤០:២០-២១)

1. ទ្រង់បានបង្កើតស្ថានសួគ៌។ នេះមានន័យថា ទ្រង់បានបង្កើតរូបកាយសេឡេស្ទាល ដែលជាតារា។ ថ្វីត្បិតតែសព្វថ្ងៃនេះ វិទ្យាសាស្ត្រត្រូវបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ ក៏ពិភពនៃផ្កាយមិនត្រូវបានជូនដំណឹងសូម្បីតែចំណេះដឹងបឋមក៏ដោយ។
2. ទ្រង់បានបង្កើតផែនដី ដែលមនុស្សអាចរស់នៅបាន។ ពិភពលោកមិនមែនជាដុំដីដ៏លំបាកនោះទេ ហើយត្រូវបានបំពាក់ដោយឧបករណ៍ដឹកកំភ្លៅដែលបុរសអាចរស់នៅបាន។ លោក Spurgeon បានគិតពីអត្ថន័យសំខាន់ៗចំនួនបួននៃសកលលោកអំពីរចនាសម្ព័ន្ធនៃសកលលោក។ ទាំងនោះគឺ 1) សម្រាប់វាជាដី ដោយពន្លឺ ខ្យល់ កំដៅត្រូវបានចរាចរយ៉ាងល្អ ហើយទំនាក់ទំនងរវាងគ្នានឹងគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ផ្ទៃផ្តល់នូវបរិយាកាសដែលភ័យរស់ទាំងអស់អាចរស់នៅក្នុងតំបន់ណាមួយ។ 2) ប្រសិនបើគុណភាពនៃផែនដីកាន់តែទន់ ជីវិតរស់នៅទីនោះ និងសត្វអាចនឹងត្រូវទម្លាក់ចុះទៅក្នុងទីនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវារឹងជាងនេះ វាអាចនឹងពិបាកក្នុងការដាំដុះវា។ 3) នៅលើគ្រែក្រោមដីសម្រាប់គ្រែខ្សាច់មានទឹកកខ្វក់ត្រូវបានប្រោះនៅទីនោះហើយផ្តល់ទឹកស្អាតដល់ប្រជាជន។ ៤) ដោយសារផ្ទៃផែនដីមានខ្ពស់ និងទាប ហើយភ្នំ និងវាលទំនាបមានសោភ័ណភាព ហើយវាផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់សុខភាពមនុស្ស។
3. គាត់គ្រាន់តែជាឯករាជ្យភាព។ (ខ ១៨ ខ) ប្រសិនបើលើកលែងតែព្រះ នោះមានព្រះមួយអង្គទៀត តួរតមនុស្សមិនអាចជឿលើព្រះតែមួយបាន នោះសេចក្តីជំនឿអាចនឹងបែកបាក់គ្នា។ បន្ទាប់មកវាមិនមែនជាជំនឿទេ។ មនុស្សម្នាក់មិនអាចបម្រើម្ចាស់ពីរនាក់បានទេ។

(ម៉ាថ. ៦:២៤) ព្រះពិតគឺមានតែព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះដទៃទៀតមិនមែនជាព្រះពិត
ទេ។ ដោយសារព្រះដទៃមិនពិត វានិយាយក្នុងទីងងឹតដោយសម្ងាត់។ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់
ព្រះត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលមិនត្រូវបានគេនិយាយហើយពាក្យនេះ
មិនមែនជាឥតប្រយោជន៍ទេ។ ព្រះបានបង្កើតកូនចៅរបស់យ៉ាកូប (ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល
និងពួកបរិសុទ្ធ) បានរកឃើញទ្រង់ដោយឥតប្រយោជន៍។ ទ្រង់បានសម្រេចតាមការសន្យា
របស់ទ្រង់ ពាក្យទ្រង់គឺ ប៊ីសុចរិត™ (ឆេងឌីង"៊ីខេ = សេដក) និងបំប្លែងត្រង់™ (មេស្ស៊ី
រហ័សវិនអ៊ីម = មេសាវីម)។

សេចក្តីអធិប្បាយ 38 ខ ២០-២២ បង្ហាញផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ជាពិសេស។ ដើរទៅតាមផ្លូវនោះ (អ៊ីស ៤៥:២០-២២)

1. គាត់គួរតែចាកចេញពីរូបព្រះ។ (ខ ២១)

រូបព្រះជាព្រះមិនសង្គ្រោះមនុស្សប្រសើរឡើយ។ អ្នកដែលអធិដ្ឋានដល់រូបព្រះ គឺមនុស្សល្ងង់។ (ខ២០) ១) ដោយសារគាត់ដឹងថាគាត់អាក្រក់ជាងខ្លួនគាត់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ វាគឺជាការល្ងង់ពិត។ ២) ដោយសារគាត់ដឹងថាព្រះសង្គ្រោះខ្លះជាប់នឹងរបស់ខ្លះ វាជារឿងល្ងង់។ ៣) ហើយដោយសារអ្នកបម្រើរូបព្រះនោះគ្មានភាពក្លាហានក្នុងការកាន់កាប់ពិភពធម្មជាតិសម្រាប់បេះដូងដ៏រន្ធត់របស់ខ្លួន ទើបជាឈ្លើយនៃអវិជ្ជា។

Kyung Gi do Yang Ju Kun Yeon Pyung Ri គឺជាកន្លែងដែលប្រហែល 40ri (ប្រហែល 160km) ចាកចេញពីទីក្រុងសេអ៊ូល ខ្លាបានបង្ហាញខ្លួនចូលទៅក្នុងទីក្រុងបាននាំកូន 3 នាក់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ (ដូចរបាយការណ៍របស់កាសែតកូរ៉េនៅថ្ងៃទី 20 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1963) ។ បន្ទាប់មក ប្រជាជនក្នុងក្រុងបានថ្វាយព្រាបូជាដល់ព្រះភ្នំដើម្បីការពារពួកគេ។ ព្រានព្រៃនាំកាំភ្លើងមកចាប់ខ្លា ហើយចូលទៅក្នុងភ្នំជ្រៅ អ្នកក្រុងស្មានថា ព្រះភ្នំខឹង គេស្អប់ពួកព្រានចូលក្រុង ។ ល្ងង់ប៉ុណ្ណាទៅ!

2. គាត់គួរតែដឹងថាមានព្រះផ្សេងទៀតលើកលែងតែព្រះយេហូវ៉ា។ (ខ២១) ការពិតនេះបញ្ជាក់ថាព្រះដែលត្រូវបើកសម្តែងគឺមានតែព្រះយេហូវ៉ាតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះបានមានបន្ទូលរួចហើយជាច្រើនពាន់ឆ្នាំមុន ហើយបានសម្រេចតាមពាក្យរបស់ទ្រង់។ (ទោះបីច្រើន

ពាន់ឆ្នាំ) អត្ថន័យនៃពាក្យ “អ្នកណាប្រាប់រឿងនេះយូរហើយ? (ថ្ងៃ ៣៧ : ២០១១ ៣) គឺ ជា “អ្នកណាដែលព្យាករណ៍ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃបាបីឡានមុនពេលវាបានសម្រេច (មុន ប្រហែល 200 ឆ្នាំ)” ។

កាលដែលលោកបានទាយហើយបានសម្រេច ដូច្នេះហេតុផលដែលយើងអំពាវនាវរក លោកជាព្រះពិត មានដូចតទៅ។

1) ដោយសារវាបង្ហាញថាទ្រង់តែជាព្រះអម្ចាស់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ និងជាព្រះអម្ចាស់ដែល មានអធិបតេយ្យភាព។ ម្យ៉ាងទៀត ដោយសារអត្ថបទរបស់យើងបាននិយាយថា “ហើយ គ្មានព្រះណាណាក្រៅពីខ្ញុំឡើយ” ។

2) ដោយសារតែមានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលជាព្រះដើម្បីអនុវត្តការសង្គ្រោះនៃសេចក្តីសុចរិត តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ដូចជាអត្ថបទរបស់យើងបាននិយាយ ពាក្យថា ០ ជាព្រះដ៏សុចរិត និង ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ; គ្មាននរណាក្រៅពីខ្ញុំឡើយ™។ មានន័យថា។

3. គាត់គួរតែរង់ចាំព្រះ។ (ខ ២២)

1) ពាក្យថា "វេន" គឺ penu (៣: ៩) នៅក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរ សំដៅលើការបកស្រាយ នៅក្នុងខទី 22 នៃពាក្យនេះ។ អ្វីដែលបុរសត្រឡប់មកពីអំពើបាបវិញ គឺជាសកម្មភាព ចាំបាច់ដាច់ខាត។ បុរសនោះត្រូវបានញែកចេញពីព្រះសម្រាប់អំពើបាប ខណៈដែលខ្លួននៅ ក្នុងអំពើបាបនោះ តើគាត់អាចជួបព្រះដោយរបៀបណា? ការត្រឡប់ចេញពីអំពើបាបវិញ គឺការចាកចេញពីអំពើបាបទាំងស្រុង។ ប្រសិនបើយើងមិនចាកចេញពីអំពើបាប ហើយ យើងបានចាកចេញខ្លះទេ យើងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើនោះ។ ព្រោះអំពើបាបធ្វើឲ្យជញ្ជាំង

រវាងព្រះនិងយើង វាគួរឱ្យរន្ធត់ណាស់! វាសាហាវជាងបាក់តេរីដែលឆ្លងទៅទៀត។ បាក់តេរីដែលឆ្លងបានសម្លាប់ជីវិតផ្លូវកាយ ប៉ុន្តែអំពើបាបធ្វើឱ្យវិញ្ញាណ និងរូបកាយត្រូវបំផ្លាញទាំងអស់។ បុរសស្នាក់នៅក្នុងការត្រឡប់ចេញពីអំពើបាប ហើយទោះបីជាគាត់និយាយថា នឹងត្រឡប់ចេញពីអំពើបាបក៏ដោយ ក៏ពួកគេប្រតិបត្តិដោយសិប្បនិម្មិតដែរ។

2) ហើយពាក្យ “បែរ” មានន័យថា ធ្វើចំពោះព្រះ។ នេះចង្អុលបង្ហាញសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ដែលមានន័យថាជឿលើភាពសាមញ្ញ។ តើអ្វីជាភាពសាមញ្ញនៃជំនឿ? វាគឺជាអាកប្បកិរិយាដើម្បីជឿលើព្រះតែមួយគត់ ហើយរង់ចាំការឆ្លើយតបរបស់គាត់ដោយមិនមានការប៉ះទង្គិចនៃចិត្ត (នោះគឺជាចិត្តដែលស្នាក់នៅដោយការសង្ស័យ) នៅក្នុងអ្នកជឿជំនឿគឺជាអាថ៌កំបាំងដើម្បីដោះស្រាយអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមានតម្លៃជាងមាសទៅទៀត។ ដូច្នេះ ជំនឿគួរតែមានឥទ្ធិពល និងល្អិតល្អន់។ [1] នៅពេលដែលគាត់ជឿលើព្រះ គាត់មានអំណាចក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ [2] ដូចដែលគាត់ជឿដោយសាមញ្ញ វាជាការបន្ទុកមិនបម្រើម្ចាស់ពីរនាក់។ ទំនុកតម្កើង 123:1, 2 មានបន្ទូលថា៖ ឯឱអ្នកដែលបានគ្រងរាជ្យនៅស្ថានសួគ៌អើយ ខ្ញុំដើបមុខឡើងចំពោះអ្នក! មើលចុះ ដូចភ្នែកអ្នកបម្រើសម្លឹងមើលដៃម្ចាស់របស់ខ្លួន ដូចភ្នែកស្រីបម្រើដល់ដៃម្ចាស់ស្រី ដូច្នេះភ្នែកយើងមើលទៅព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង រហូតដល់ទ្រង់អាណិតមេត្តាយើង™។

ពាក្យ “វេន” មានន័យថា សញ្ជឹងគិតអត្ថន័យនៃសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយមើលវា។ វាដូចជា II Cor 3:18 បាននិយាយថា ឯ ហើយយើងទាំងអស់គ្នា ដោយមើលឃើញសិរីល្អនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយទឹកមុខកំពុងត្រូវបានប្រែក្លាយទៅជារូបភាពដូចគ្នា ពីកម្រិតមួយទៅ

កម្រិតមួយទៀត។ ព្រោះការនេះមកពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវិញ្ញាណ™។ វាមានន័យថា ពេលយើងយល់បទគម្ពីរ យើងអាចឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងព្រះអម្ចាស់។ (ប្លូហានទី១ ៣:១, ២) សូមមើល កូរិនថូសទី២ ៣:១៥-១៧។

សេចក្តីអធិប្បាយ 39 មិនត្រូវរស់នៅតាមសេចក្តីពិត មានរឿងមួយចំនួន (អ៊ីស ៤៨:៣)

1. អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សទន់ខ្សោយ។ ចរិតទន់ខ្សោយ ហាក់ដូចជាស្លូតបូត និងល្អប្រសិនបើចរិតរបស់គាត់ក៏មិនបោះបង់ខ្លួនឯងដែរ គាត់មិនអាចក្លាយជាមនុស្សថ្មី និងចាស់នោះទេ។

2. គាត់បន្តរឹងរូសនឹងទម្លាប់ជីវិតចាស់របស់គាត់ជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្រខ្សោយខាងនយោបាយ។ កាលពីឡាតបានវិនិច្ឆ័យលោកយេស៊ូ គាត់បានបង្ហាញខ្លួនដើម្បីការពារលោកយេស៊ូ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតលោកបានធ្វើឲ្យលោកយេស៊ូធ្វើគុត។ គាត់បានសួរថា "អ្វីទៅជាការពិត? ហើយបានយកអាកប្បកិរិយាហាក់ដូចជាស្វែងរកការពិត ប៉ុន្តែគាត់មិនបានដឹងការពិតទេ បុរសបែបនេះគឺជាអ្នកមិនលះបង់ខ្លួនចាស់យ៉ាងខ្លាំងក្លាឡើយ ឯ កដែក និងថ្ងាសដូចជាលង្ហិន TM (ខទី ៤) មនុស្សទន់ខ្សោយជាចម្បងគឺបះបោរ។ (យ៉ូហាន ១៣:១៨) បុរសបែបនេះមិនចាប់ផ្តើមមានជំនឿទេ។ រដ្ឋចាប់ផ្តើមគឺការអធិស្ឋាន។

3. អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សខ្ជិល។ អាកប្បកិរិយាបែបនេះជាពិសេសទាក់ទងនឹងភាសាកូរ៉េ។

អាកប្បកិរិយាបែបនេះស្តាប់ការកែតម្រូវគាត់។ នេះជាឥរិយាបថដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លទ្ធិខុងជឺ មានន័យថា វាគឺជាគំនិតដែលចេញពី Juyek (ការផ្លាស់ប្តូរ)។ Juyek (ការផ្លាស់ប្តូរ) លើកទឹកចិត្តឱ្យចាប់យកឱកាសនៅក្នុងបុគ្គលិកលក្ខណៈចាស់ដែលបានដោះស្រាយ ប៉ុន្តែមិនបង្រៀនថាបុរសនឹងត្រូវបានបន្ត។ នេះគឺជាប្រភេទអាក្រក់នៃគំនិតបូព៌ា។

4. អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សលាក់ពុត។ នេះគឺជាអាកប្បកិរិយាក្នុងការព្យាបាលទម្រង់សំខាន់ជាងខ្លឹមសារ។ សាសនាគ្រិស្តផ្ដោតលើភាពស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែវាជាសាសនាមិនចាត់ទុកការលាក់ពុតជាសំខាន់នោះទេ។ គ្រិស្តសាសនា គឺជាសាសនាដែលតែងតែវិនិច្ឆ័យសូម្បីតែពួកផារីស៊ី (អ្នកលាក់ពុត)។ គ្រិស្តបរិស័ទគិតថាពុតត្បូតគឺជាសត្រូវដ៏ធំបំផុត។ នៅក្នុងផ្នត់គំនិតនៃសាសនានេះ អ្នកជឿមួយចំនួនមិនចាត់ទុកជាឋានៈខ្ពស់សម្រាប់រូបរាងកាយនោះទេ។

សម្រាប់ជនជាតិកូរ៉េរបស់យើងត្រូវបានទម្លាក់ចូលទៅក្នុងលទ្ធិខុងជឺដែលនាងបន្តលើទម្រង់និងភាពលាក់ពុតជាងប្រទេសដទៃទៀត។ ដូច្នេះហើយ គ្រិស្តបរិស័ទនៃជាតិសាសន៍នេះ ក៏គ្មានជីវិតពីកំណើតដែរ គឺឈ្មោះគ្នាដើម្បីលើកតម្កើង។ សូមរំលឹកដូចតទៅ! ភាពពុតត្បូតរបស់ពួកផារីស៊ីក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតការបង្កាច់បង្អួចរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវដោយការគ្រោះថ្នាក់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអាចចូលទៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ដើម្បីទទួលយកអាកប្បកិរិយាបែបនេះ។ អាកប្បកិរិយាបែបនេះមួយមានកន្លែងសរសៃដែកនិងថ្នាសដូចជាលង្ហិន™។ (ខ៤) តើការពិតប្រៀបដូចជាគ្រាប់បែកដ៏ខ្លាំងក្លាសម្រាប់កាត់ក្បាលដូចសំរិទ្ធ? វាគឺជាមួយនេះ។ វាគឺជាការពិតដើម្បីសម្រេចទំនាយ។

ខគម្ពីរខាងក្រោមនិយាយថាវា។

សេចក្តីអធិប្បាយ 40 បទគម្ពីរតែងតែចែងថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគឺធំជាងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ឪពុកម្តាយ ដោយប្រៀបធៀបពួកគេ។ (អេសាយ ៤៩:១៥)

1. សេចក្តីស្រឡាញ់រង់ចាំការប្រែចិត្ត

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់មាតាបិតាមានលក្ខណៈពិសេសមិនអាចបំភ្លេចកូនបានឡើយ ព្រោះថាកូនមិនត្រឡប់មករកគេវិញ តើចិត្តរបស់មាតាបិតាឆេះដុំប៉ុណ្ណា? ចិត្តរបស់ព្រះកំពុងឆេះដល់កុមារកុំឱ្យប្រែចិត្តដូច្នេះ។ សូមមើល លូកា ១៥:២០ ។

2. សេចក្តីស្រឡាញ់ផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណា

ព្រះមិនភ្លេចជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលរងទុក្ខនៅអេស៊ីបទេ បន្ទាប់ពី៤០០ឆ្នាំទីបំផុតទ្រង់បានសង្គ្រោះពួកគេ។ និក្ខមនំ 2:24 បានមានប្រសាសន៍ថា៖ ឯព្រះទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ការថ្វីរបស់ពួកគេ ហើយព្រះទ្រង់នឹកចាំពីសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអំប្រាហាំ ជាមួយអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប™។ គាត់នឹកឃើញការយំរបស់អ្នកក្រ (ទំនុកដំកើង ៩:១២) ទោះជាស្ថានភាពអ្នកជឿពិបាកយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមានន័យថាព្រះអម្ចាស់ប្រាប។ ហើយទំនុកតម្កើង 103:13-14 បាននិយាយថា “ដូចជាឪពុកបង្ហាញសេចក្តីអាណិតអាសូរដល់កូនរបស់គាត់ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញសេចក្តីអាណិតអាសូរដល់អស់អ្នកដែលខ្លាចគាត់។ ដ្បិតគាត់ស្គាល់ស៊ីមរបស់យើង គាត់ចាំថាយើងជាផ្លូវដី។ ពាក្យនេះក៏ធ្វើឱ្យយើងស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដើម្បីស្គាល់ស្ថានភាពនៃពួកបរិសុទ្ធយ៉ាងជ្រៅ។

3. សេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សម្នាក់និងការពារគាត់។

កាលដែលលោក Augustine បានអធិប្បាយនៅពេលមួយ លោកបានចាកចេញពីចំណងជើងនៃធម្មទេសនារបស់លោក ហើយបានរិះគន់ទស្សនវិជ្ជារបស់លោក Manichean ផ្សេងពីគ្នា។ បន្ទាប់មកមានមួយ។

ទស្សនវិទូ ម៉ានីច ស្តាប់ធម្មទេសនា។ នៅពេលនោះ គាត់បានប្រែចិត្ត។

ដូចដែលយើងឃើញ វាបង្ហាញថាព្រះព្យាយាមប្រែចិត្តប្រជាជនរបស់ទ្រង់គ្រប់ពេលវេលា។ ជាមហាក្សត្រី ម៉ារី ជាជនជាតិអង់គ្លេស បៀតបៀនគ្រិស្តសាសនា គ្រូដ៏អស្ចារ្យ Jewel បានរត់គេចខ្លួនទៅទីក្រុងឡុងដ៍នៅពេលយប់ បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានគេជួយសង្គ្រោះ ដោយគាត់បានទៅម្ខាងទៀត ប្រសិនបើគាត់មិនទៅផ្លូវផ្សេង ប៉ុន្តែបានទៅខាងស្តាំ គាត់អាចនឹងត្រូវសម្លាប់ដោយសត្រូវលាក់កំបាំង។ នៅក្នុងវិធីដើម្បីសម្លាប់គាត់។ ព្រះតែងតែការពារពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ដោយមិនឆ្កួតពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធមិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែសន្លប់។ ដូចដែលគាត់ដឹងតែប៉ុណ្ណោះវាគឺជាពេលវេលាដ៏គ្រោះថ្នាក់បំផុត។ សម្រាប់អ្នកបរិសុទ្ធមួយចំនួនត្រូវបានរងទុក្ខដោយសារតែការឈឺចាប់សរសៃប្រសាទ គាត់ត្រូវបានគេទម្លាក់ចុះក្នុងស្ថានភាពដែលហាក់ដូចជាស្លាប់ស្ទើរតែសម្រាប់បេះដូងរបស់គាត់ខ្សោយខ្លាំងណាស់។ បន្ទាប់មក គាត់បានធានាថា គាត់បានថ្វាយខ្លួនទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់មិនខ្លាចសូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ ហើយទទួលបានសេចក្តីសុខសាន្តក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ នៅពេលដែលបណ្ឌិត Goodrich បំពេញបេសកកម្មនៅប្រទេសចិន គាត់ត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយចោរដែលមានសក់វែង។ ពេលនោះមានរឿងភ្ញាក់ផ្អើលមួយបានកើតឡើង ចោរសក់មួយក្បាលបានរត់គេចខ្លួនបាត់ភ្លាមៗ។ ក្រោយមកគាត់ដឹងថា មូលហេតុដែលពួកគេរត់

គេចចេញគឺដោយសារតែមានទេវតាជាច្រើនដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់សបានបង្ហាញខ្លួន
ដើម្បីការពារអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា។

ស្ត្រីជនជាតិអាវ៉ាប្មាក់បានប្រចិត្ត ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវ។ គ្រួសារបានបៀតបៀន
នាង និងដាក់ថ្នាំពុលចូលក្នុងអាហាររបស់នាង។ ពេលនោះ ស្ត្រីនោះយល់ថាបានស៊ីថ្នាំពុល
រួចនាងនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូ ព្រះយេស៊ូ” តែពេលណាដែលនាងពោលថា “ព្រះយេស៊ូ”
នាងមានអារម្មណ៍ថា រលកនៃជីវិតនៅក្នុងខ្លួននាង។ បន្ទាប់មកនាងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

អ្វីដែលព្រះស្រឡាញ់រាស្ត្រទ្រង់ ប្រសើរជាងឪពុកស្រឡាញ់កូន (ទំនុកតម្កើង ២៧:១០);
ពាក្យប្រៀបធៀបដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់អប្បបរមារបស់ព្រះមិនអាចជួយបានក្រៅ
ពីជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ឪពុកម្តាយនោះទេ។ ព្រះទ្រង់សម្តែងនូវរឿងជាច្រើនដើម្បី
ស្រឡាញ់រាស្ត្រទ្រង់នៅក្នុងបទគម្ពីរ ទ្រង់ស្រឡាញ់ដូចភ្នែករបស់ទ្រង់ (ទំនុកតម្កើង ១៧:៨)
វាប្រៀបដូចជាមានញឹកដែលប្រមូលកូនក្រោមស្លាបរបស់នាង។ (Mt 23:37) វាដូចជាតម្រ្តី
យកកូនរបស់នាងនៅលើស្លាបរបស់នាង។ (Duet 32:11) ជាដើម។

តើអ្នកណាយល់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបែបនេះ? មនុស្សអ្នកមិនយល់ពីសេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់ឪពុក។ សេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់របស់ឪពុកម្តាយមិនត្រូវបានយល់ចំពោះ
គាត់ត្រឹមត្រូវទេប៉ុន្តែត្រូវបានយល់ខុស។ ជីវិតដូចមនុស្សអ្នកអាង មិនស្គាល់សេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះភាពងងឹតឡើយ។ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបន្តនៅក្នុងទស្សនៈ
របស់គាត់អំពីសកល និងទិដ្ឋភាពនៃជីវិតតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គាត់អាចយល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ សេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីយល់ដូច្នេះត្រូវបានគេ

ហៅថា "សេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត" ។ II Thess 2:10 មានប្រសាសន៍ថា វា ហើយ
ដោយការបោកបញ្ឆោតដ៏អាក្រក់ទាំងអស់សម្រាប់អស់អ្នកដែលត្រូវវិនាសទៅ ពីព្រោះពួក
គេមិនព្រមស្រឡាញ់សេចក្តីពិត ហើយដូច្នេះត្រូវបានសង្គ្រោះ™។ នៅពេលដែលគ្រូ
Moody បានស្តាប់ដំណឹងល្អដែលបានប្រកាសដោយគ្រូ Kimball ហើយបានចេញពីអាជីវ
កម្មរបស់គាត់ អ្វីដែលគាត់មានអារម្មណ៍ថាស្រឡាញ់ព្រះចេញមកពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេ
ចក្តីពិត។

សេចក្តីអធិប្បាយ 41 ខ ១៦-២១ បង្ហាញពីការការពាររបស់ព្រះនៃក្រុមជំនុំ (អ៊ីស ៤៩:២១)

ខទី ១៦ មានប្រសាសន៍ថា ប៉ា មើលចុះ ខ្ញុំបានឆ្លាក់អ្នកនៅលើបាតដៃរបស់ខ្ញុំ។ ជញ្ជាំងរបស់អ្នកនៅពីមុខខ្ញុំជានិច្ច™។ តើមនុស្សណាដែលព្រះរក្សាដូច្នេះ? ទំនុកតម្កើង ១៧:៧ មានបន្ទូលថា “ឱព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអស់អ្នកដែលស្វែងរកការជ្រកកោនពីមាសត្រូវនៅខាងស្តាំដៃ សូមបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ទ្រង់ដោយអស្ចារ្យ”។ លាក់ខ្ញុំនៅក្នុងស្រមោលនៃស្លាបរបស់អ្នក,” ការរត់ទៅរកព្រះអម្ចាស់គឺដើម្បីប្រតិបត្តិតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងពេលវេលាដ៏លំបាក វាគឺជាចលនាដើម្បីក្រោកឈរនៅខាងព្រះអម្ចាស់។ II រូបាគូត្រ 16:9 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ាចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះយេស៊ូវរត់ទៅមកពាសពេញផែនដីទាំងមូល ដើម្បីជួយដល់អស់អ្នកដែលមានចិត្តមិនល្អចំពោះទ្រង់។ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើដោយល្ងង់ខ្លៅ ព្រោះចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនឹងមានសង្គ្រាម™។ វិវរណៈ ៣: ១០ បានមានប្រសាសន៍ថា ប៉ាដោយព្រោះអ្នកបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំអំពីការអត់ធ្មត់ នោះយើងនឹងការពារអ្នកពីគ្រានៃការសាកល្បងដែលនឹងមកដល់។ ពិភពលោកទាំងមូលដើម្បីសាកល្បងអ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី។ តើអ្វីទៅជាពរជ័យរបស់ក្រុមជំនុំដែលព្រះបានបន្ត?

1. ដើម្បីទទួលបានកូនជាច្រើនរបស់ព្រះ។ (១៧-២១)

នៅពេលដែលក្រុមជំនុំរស់នៅដោយត្រឹមត្រូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា អ្នកមិនជឿជាច្រើនត្រឡប់ទៅរកព្រះអម្ចាស់វិញ។ ម៉ាថាយ 5:16 មានប្រសាសន៍ថា៖ ប៉ាដូចគ្នាដែរ ចូរឱ្យពន្លឺរបស់អ្នកភ្លឺនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ ដើម្បីឱ្យគេបានឃើញការល្អរបស់អ្នក ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងដល់ព្រះវរបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅ

ស្ថានសួគ៌។ ", យ៉ូហាន 17: 23 បាននិយាយថា "ខ្ញុំនៅក្នុងពួកគេនិងអ្នកនៅក្នុងខ្ញុំដើម្បីឱ្យ
ពួកគេក្លាយជាតែមួយយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដូច្នេះពិភពលោកអាចដឹងថាអ្នកបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមក
ហើយស្រឡាញ់ពួកគេដូចដែលអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំ" ។ ពេត្រុស 2:12 បានមានប្រសាសន៍ថា បំរើ
ចូររក្សាការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នកនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃឱ្យមានកិត្តិយស ដើម្បីឱ្យកាល
ណាគេនិយាយទាស់នឹងអ្នកក្នុងនាមជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះគេនឹងឃើញអំពើល្អរបស់
អ្នក ហើយលើកតម្កើងព្រះនៅថ្ងៃដែលគេចូលមក™។

2. បណ្តេញសត្រូវ។ (ខ ១៧ ខ ខ ១៩ ចប់)

ដូចដែលយើងឃើញបទគម្ពីរ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំដើរបានត្រឹមត្រូវ ខ្មាំងសត្រូវត្រូវបាន
បណ្តេញចេញ។ 1) ការពិតដែលថាជនជាតិអឺរ៉ុបអាចឆ្លងកាត់សមុទ្រអានថាជាទឹក
ដីដែលកើតចេញពីជំនឿ។ (ហេ. ១១:២៩ បំភ្លឺតព្រះនៃយើងរាល់គ្នាជាភ្លើងឆេះ™។ (យ៉ូ
ស្វេ ៥:២, ៦:២៧) ៣) សម្រាប់គេខាន ៣០០ ទាហានត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ
ហឫទ័យរបស់ព្រះ ដោយត្រឹមត្រូវ ពួកគេបានយកឈ្នះលើកងទ័ពមេខាន។ (ចៅក្រមជំពូក
ទី 7) 4) កងទ័ពអាសស៊ីរ 185000 ត្រូវបានកម្ចាត់ដោយការអធិស្ឋានរបស់ស្តេចហេសេ
តា។ (គឺ ៣៧:៤៦) សព្វថ្ងៃនេះ ក្រុមជំនុំកូរ៉េក្រោកឈរឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ហើយគួរតែ
ឆ្ពោះទៅរកជំនឿដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ដំណោះស្រាយបញ្ហាជាតិក៏កើតចេញពីជំហរវិទ្យាមាំនៃក្រុម
ជំនុំយើងដែរ។ យើងមិនគួរក្លាយជាអ្នកទម្លាក់ទឹកដោយគ្មានគោលបំណងទេ យើងគួរតែ
ប្រជាជននៃព្រះនៅដែនដីភាគខាងជើង (៣.៨ តំបន់ភាគខាងជើង) ពួកគេគួរតែឆ្ពោះទៅរក
ការនិមិត្ត។

សេចក្តីអធិប្បាយ 42 សារៈសំខាន់បំផុតនៅក្នុងបទគម្ពីរ គឺជាពាក្យទៅកាន់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បីជូននឹងយើង។ (គឺ ៥៣:៧-៨)

ពាក្យ “ដង្វាយជូន” មានន័យថា ទទួលប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ ហើយជួយសង្គ្រោះ ខ្ញុំជារៀងរហូត។ មានសាសនាជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោកនេះ មានតែសាសនាគ្រីស្ទទេ ដែលនិយាយថា ដង្វាយជូន។ គម្ពីរគឺជាសៀវភៅសម្រាប់ប្រាប់ព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវ ឱ្យជូន។ ជាពិសេសពាក្យនេះ (៧, ៨) ទាយថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សជាតិ ឱ្យទទួលបានបាបមនុស្ស ដើម្បីទទួលសេចក្តីទុក្ខ ហើយត្រូវស្លាប់ជំនួសពួកគេ។ ពាក្យនេះបាន ព្យាករណ៍រួចទៅហើយ 700-800 ឆ្នាំមុនអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ដូច្នេះ ក្នុងចំណោម សាសន៍យូដា ជនជាតិយូដាជាច្រើនដែលឃើញពាក្យនេះមិនអាចជួយអ្វីក្រៅពីជឿលើព្រះ យេស៊ូបានឡើយ។ ក្នុងចំណោមពួកគេខាងបរាណមួយគឺសាឡូម៉ូន អិល ជីនប៊ីក។ កាល ដែលបុរសគិតខុស នោះជាការងាយស្រួល ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមាន បាប នឹងក្លាយជាមនុស្សដែលមានទេពកោសល្យ និងអំណាច ដែលមិនបានទទួលការរង ទុក្ខ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកសង្គ្រោះពិតប្រាកដ គាត់គឺជាមនុស្សសុចរិតបំផុត។ មនុស្សសុចរិតត្រូវទាស់ទែងនឹងអំពើពុករលួយ និងអំពើបាបរួមគ្នាក្នុងលោក ហើយនឹងត្រូវ រងទុក្ខនៅទីបំផុត។ ដូចដែលព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានបង្រៀន ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅពេល អនាគតគឺជាប្រភេទនៃអ្នករងទុក្ខ។

ពេលយើងគិតថាជាវិធីជាប្រភេទអ្នកសង្គ្រោះដែលនឹងមក គាត់ជាមនុស្សរងទុក្ខ។ ដូចដែលយើងឃើញទំនុកតម្កើង យើងអាចមើលឃើញការពិតជាច្រើនដែលគាត់បានរង

ទុក្ខ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ចំពោះខ្លឹមសារនៃលេវីវិន័យ គឺនៅពេលដែលដង្វាយជូនត្រូវបាន ថ្វាយនៅក្នុងទីសក្ការៈដែលពួកគេបង្ហូរឈាមចៀម ហើយថ្វាយដល់ព្រះជាម្ចាស់ វាក៏ជា ប្រភេទដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្ហូរឈាម ហើយបានស្លាប់ផងដែរ។

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ព្រះគម្ពីរចែងថា ភាពពេញលេញនៃការពិតដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹង យាងមកត្រូវបានរងទុក្ខ។ ទោះបីជាមនុស្សទាំងអស់មានអំពើបាបតែព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលគ្មានបាប។ មួយនេះគឺជាគុណវុឌ្ឍិរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ បុគ្គលដែលមានបាបមិនអាចជួយសង្គ្រោះបានទេ។

មនុស្សមានបាប។ អ្នកដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់ មិនអាចរួចផុតពីអ្នកនៅក្នុងអន្ទាក់បាន ទេ។

មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារព្រះយេស៊ូវរងទុក្ខ ដូច្នេះទ្រង់មិនត្រូវបានគេវិនិច្ឆ័យដោយ យុត្តិធម៌ ហើយជីវិតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេដកហូតនៅផែនដី។ ទោះជាមនុស្សទាំងអស់ត្រូវ បានស្លាប់ដោយសារប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់ទ្រង់ជាព្រះសង្គ្រោះក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូវ បានសុគតដោយគ្មានអំពើបាបអ្វីឡើយ។ ភាពអយុត្តិធម៌នេះក្លាយជាយុត្តិធម៌ ទាល់តែមាន គេនិយាយថា ការស្លាប់របស់គាត់បានជំនួសអំពើបាបរបស់មនុស្សជាច្រើន។ ហេតុដូច្នេះ ហើយ អត្ថបទរបស់យើងបាននិយាយថា៖ ដោយការគៀបសង្កត់ និងការកាត់ទោស គាត់ ត្រូវបានគេយកទៅឆ្ងាយ។ ហើយចំពោះជំនាន់គាត់ តើអ្នកណាគិតថាគាត់ត្រូវបានកាត់ ចេញពីទឹកដីនៃមនុស្សរស់ ដែលត្រូវរងគ្រោះដោយអំពើរំលងរបស់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ?

“ដែលមានន័យថា ដោយសារមនុស្សជាច្រើនបានទទួលជីវិត នោះគ្មានរូបកាយប៉ាន់ស្មានពីជំនាន់នៃជីវិតនោះទេ។

ក្នុងការយល់ថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដង្ហាយធួនគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ការសុំទោស វិទ្យាសាស្ត្រសាសនាដែលអាចប្រៀបធៀបបាន និងទស្សនវិជ្ជាណាមួយមិនអាចជួយបានឡើយ ។ ប្រសិនបើអ្នកណាយល់ការពិតនេះ ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់គួរតែយល់ ប្រឈមមុខនឹងការពិតនេះដោយផ្ទាល់។ នោះគឺគាត់គួរតែដឹងថាគាត់គឺជាមនុស្សមានបាប គាត់អាចយល់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បីដង្ហាយធួនជំនួសគាត់។

សារកប៉ុលជាតំណាងក្នុងចំណោមបុរសដើម្បីធានាថានឹងមានការប្រោសលោះ ។ គាត់បាននិយាយនៅក្នុងគម្ពីររ៉ូមជំពូកទីប្រាំពីរ តើគាត់យល់ពីអំពើបាបរបស់គាត់កម្រិតណា? (1) គាត់ថាខ្លួនឯងត្រូវបានគេបោកប្រាស់។ (ខ១១) (២) គាត់បាននិយាយថា អំពើបាបរបស់គាត់សម្លាប់ខ្លួន។ (ខ ១១ ខ) (៣) គាត់បាននិយាយថាខ្លួនគាត់ត្រូវបានលក់នៅក្រោមអំពើបាប។ (ខ១៤) (៤) អំពើបាបធ្វើឱ្យគាត់មិនប្រតិបត្តិតាមអ្វីដែលគាត់ចង់បាន ប៉ុន្តែគាត់ធ្វើឱ្យគាត់ប្រតិបត្តិតាមអ្វីដែលគាត់មិនចង់បាន។ (ខ១៥) (៥) ទ្រង់មានបន្ទូលថា អំពើបាបស្ថិតនៅជាប់នឹងទ្រង់។ (ខ១៧) (៦) ទ្រង់មានបន្ទូលថា រូបកាយទ្រង់ជារូបកាយនៃសេចក្តីស្លាប់ ចំពោះអំពើបាបនៅក្នុងខ្លួន។ (ខ២៤) ដោយសារគាត់យល់ពីការពិតនៃមនុស្សមានបាប ដូច្នេះគាត់បានធានាថាមានតែសេចក្តីសង្ឃឹមនៃការសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះដែលពឹងលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ (ខ ២៥)

**សេចក្តីអធិប្បាយទី 43 សេចក្តីសង្គ្រោះគ្រីស្ទានគឺជាការសម្រេចនូវសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ
(អ៊ីស ៥៥:៣)**

1. តើអ្វីជាកិច្ចព្រមព្រៀង?

ចំពោះសេចក្តីសញ្ញាដែលបានចុះហត្ថលេខាក្នុងព្រះត្រីឯកនៅមុនភាពអស់កល្បជានិច្ច ផែនការដើម្បីប្រោសលោះមនុស្សជាតិមាន។ វាគឺមានន័យថា កិច្ចសន្យាដ៏អស់កល្បជានិច្ច (Pactum salutis) បន្ទាប់ពីកិច្ចសន្យាដ៏អស់កល្បនេះ អ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង ប្រវត្តិសាស្ត្រគឺកិច្ចព្រមព្រៀងការងារ និងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ។ ដោយសារបុរសនោះ មិនបានរក្សាកិច្ចសន្យាការងារ (ព្រះបានតែងតាំងអ័រដាមជាតំណាងមនុស្សជាតិ ដែលគាត់ គោរពតាមបញ្ជារបស់ព្រះ គាត់ទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច) អ្វីដែលព្រះបានសន្យាថា នឹងសម្រេចបានក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺគ្រាន់តែជា កិច្ចព្រមព្រៀងនៃព្រះគុណ។ (Foodus gratiae)

ចលនានៃវិវរណៈនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបង្ហាញពីសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះ គុណនេះ ហើយចាត់ទុកសកម្មភាពរបស់ព្រះដែលទាក់ទងនឹងវា។ គម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជា ទិដ្ឋភាពនៃការសន្យានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាទិដ្ឋភាពនៃការសម្រេច។ ដូច្នេះ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីមិនដកចេញនូវទិដ្ឋភាពនៃការសន្យាទាំងស្រុងនោះទេ។ វាគឺជាសមិទ្ធិ ផល ហើយវាមានក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៃពិភពលោកខាងមុខ eschatologically ចេញពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលចង្អុលទៅបច្ចុប្បន្នបានសម្រេច។ (G. C Berkouwer, The Person of Christ, ទំព័រ ១៣៣)

បន្ទាប់មក គម្ពីរសញ្ញាចាស់មានចរិតលក្ខណៈនៃព្រះគុណនៅក្នុងគ្រប់សេចក្តីសញ្ញាទាំងនោះ គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងនៃព្រះគុណនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់បុព្វបុរស និងកូនចៅដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

អ័ដាម (លោកុប្បត្តិ ៣:១៥) និងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណដែលបានប្រទានដល់អ័ប្រាហាំ (លោកុប្បត្តិ ១២:១៥ ២២) សេចក្តីសញ្ញាដែលបានប្រទានដល់លោកម៉ូសេ ជាសេចក្តីសញ្ញាដែលបានប្រទានដល់ដាវីឌ។ (ឧ

2:24,3:16,17, 6:4-28, 19:5, 6, 24:8 Duet 29:13 II Sam 7:11-17, Ps 89:3,4, Is 42:1, 49: ៨, ៥៥:៣, ៤) ហើយជាពិសេសវាបានមកដល់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតើវាជាអ្វី?

សម្រេចដោយដង្វាយធួនតាមរយៈព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាការសម្រេចបាននូវសេចក្តីសញ្ញាចាស់ ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានឹងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ។

ផ្នែកដែលទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសញ្ញាបែបនេះមិនត្រូវបានបើកបង្ហាញនៅក្នុងបទគម្ពីរនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បង្ហាញពីគំនិតផ្ទាល់ និងដោយប្រយោលជាច្រើននៅក្នុងទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសញ្ញា ។ រឿងបែបនេះអាចត្រូវបានហៅសម្រាប់កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងស្រុង។ ពាក្យ សេចក្តីសញ្ញា គឺជាការបកប្រែនៃ ឌីយ៉ាដេក (διαθήκη) ជាភាសាក្រិច ប៊ីរីត (ប្តូរ អេវ៉ាន់តុត) ជាភាសាហេព្រើរ។ Deisman បាននិយាយថា វាមានន័យថាឆន្ទៈ (Bas Licht vom Osten, Tübingen 1908, p. 243) ដោយការបង្រៀននៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ វាមិនមានន័យដូច្នោះទេ។ នេះជាទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តី

សញ្ញា និងសកម្មភាពដែលព្រះអាចនឹងប្រទានព្រះគុណដល់វាស្ត្រទ្រង់។ ក្នុងន័យនេះ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានប្រើពាក្យនេះ 33 ដង ហើយពេលខ្លះវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញប្រៀបធៀបទៅនឹងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ក្នុងចំណោមពួកគេមានតែពេលមួយគត់ដែលវាត្រូវបានប្រើជាអត្ថន័យនៃឆន្ទៈដោយ Herman Bavinck ។ (Het komt hier, in vergelijking met het Oude Testament betrekkelijk zelden, slechts 33 mainen voor, maar heft op niet meer dan sene plaats ហេតុត្រឹម 9:15-17 beslist de betekenis van Testament, É Gereformeerde 5. P. III.

2. យើងអាចមើលឃើញគំនិតនៃសេចក្តីសញ្ញាជាច្រើន ដើម្បីចេញមកពីការសម្រេចនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ។ ខ្ញុំរៀបចំវានៅទីនេះដើម្បីឱ្យអ្នកអានយល់ពីពួកគេ។

1) កិច្ចការឯករាជ្យរបស់ព្រះនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនៃព្រះគុណ។ នេះមានន័យថា ក្នុងការសម្រេចបាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់មនុស្ស ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់ជាអ្នកផ្ដើមការងារ និងទទួលខុសត្រូវចំពោះទាំងអស់គ្នា។

2) ការគិតដល់ការសម្រេចនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ចាស់
 គម្ពីរសញ្ញាមិនមែនគ្រាន់តែជាកសារប្រមូលទំនាយដោយគ្មានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យណាមួយឡើយ។ ការព្យាករណ៍នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេចក្តីសញ្ញា និងពាក្យនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ លើកលែងតែពួកគេបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃព្រះនៃសេចក្តីសញ្ញា និងគោលការណ៍នៃសកម្មភាព។

ការពិតដែលថាគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាការសម្រេចនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានន័យថាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ទូលំទូលាយ និងទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនជាងពរជ័យនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ Bavinck បាននិយាយ ថា “ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញព្រះគុណរបស់ទ្រង់ជាបន្តបន្ទាប់ តែងតែបរិបូណ៌ និងពេញលេញ ជាង។ ថ្ងៃនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺដូចជាថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នកបម្រើប៉ុន្តែឥឡូវនេះវាជាការពិត ស្រមោលហើយឥឡូវនេះវាគឺជាពន្លឺព្រះគុណនៅក្នុងមនុស្សឥឡូវនេះគឺសម្រាប់មនុស្សទាំង អស់ទំនាក់ទំនងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចក្លាយជាទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់និងពាក្យសន្យា។

មេស៊ីបានមកឥឡូវនេះ™។ (ព្រះជាម្ចាស់)។

3) វិវរណៈនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺដូចគ្នាទៅនឹងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនៅក្នុងលក្ខណៈនៃវិវរណៈ។ Bavinck ចង្អុលការគិតខុសដើម្បីសង្កេតមើលប្រព័ន្ធនៃគំនិតខុសដែលថា សក្ខីកម្មថ្មី និង សញ្ញាចាស់មិនស្របគ្នានៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ នោះគឺជា Anabaptism អះអាងថា គម្ពីរសញ្ញាចាស់ មិនមានខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អទេ សង្គមនិយមបាននិយាយថា សញ្ញាចាស់គឺទាបជាងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ Arminianism ចាត់ទុកគម្ពីរសញ្ញាចាស់ថាជាកិច្ច ព្រមព្រៀងផងដែរ វាគ្រាន់តែបានសន្យាតែពរជ័យនៃពិភពលោកប៉ុណ្ណោះ។ ហើយលូសើរ ក៏បាននិយាយដែរថា ចំណុចខុសគ្នារវាងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺដូចគ្នានឹងភាព ខុសគ្នារវាងក្រឹត្យវិន័យ និងដំណឹងល្អ។ នៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំបូងរបស់គាត់ បន្ទាប់មក គំនិតរបស់គាត់ត្រូវបានកែតម្រូវ ហើយគាត់បានអះអាងថា ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏រួម បញ្ចូលការសន្យាជាច្រើននៃដំណឹងល្អផងដែរ។ បន្ទាប់ពីនោះវាបានមកដល់ទ្រឹស្តីដែលបាន ធ្វើកំណែទម្រង់ ការកែទម្រង់បានគិតថា គម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានគំនិតដូចគ្នា

ទីបំផុតត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ទ្រឹស្តីនៃសេចក្តីសញ្ញាមិនមែនចេញពី Coccejus ទេ តាមពិត គោលការណ៍ត្រូវបានចាប់ផ្តើមដោយ Zwingli ហើយបានទៅដល់ Bullinger និង Calvin ហើយវាត្រូវបានសិក្សាដោយអ្នកទ្រឹស្តីដែលបានកែទម្រង់ទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសអាឡឺម៉ង់ អង់គ្លេស និងហូឡង់។ (idem ទំព័រ 188-190) គំនិតនៃសេចក្តីសញ្ញា មើលឃើញថា គំនិត នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺដូចគ្នាយ៉ាងសំខាន់។

ដោយសារតែគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាការបន្តនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ទិដ្ឋភាពនៃ ព្រះ និងគំនិតផ្សេង ទៀតគឺដូចគ្នាទៅនឹងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីមានជាសមិទ្ធផលនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ វាគ្មានហេតុផលដែលវាខុសពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាសំខាន់នោះទេ។ សម្រាប់គម្ពីរសញ្ញាថ្មីជា កម្មសិទ្ធិរបស់សេចក្តីសញ្ញា ឬព្រះគុណ គម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏ដូច្នោះដែរ។ លោកបណ្ឌិត Geerhardus Vos បាននិយាយថាដូចជាអត្ថន័យដែលថាច្បាប់នៅក្នុងទ្រឹស្តីនៅក្នុងគម្ពីរ សញ្ញាចាស់មិនបានចេញមកពីសំណងសុទ្ធសាធទេតែមិនបំបែកចេញពីកិច្ចព្រមព្រៀងនៃ ព្រះគុណ។ ដូចតទៅ។ នោះគឺអ្វីទៅជាច្បាប់នៃលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ? វាមិនមែនជាទំនាក់ ទំនងនៃព្រះគុណទេ វាគឺជាសំណង? សាសនាឬដាចាត់ទុកវាជាច្បាប់នៃសំណងសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែគំនិតសំខាន់គឺមិនដូច្នោះទេ។ ទំនាក់ទំនងនៃច្បាប់ជាមួយនឹងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលមាន ចំណុចបួនចំពោះការពិតនៃព្រះគុណ។ [1] ដោយសារតែព្រឹត្តិការណ៍នៃនិក្ខមន៍នៅអ៊ីស្រា អែលត្រូវបានសម្រេចមុនពេលពួកគេទទួលបានច្បាប់ ការរក្សាច្បាប់វាមិនមែនជាហេតុ ផលនោះទេ។ [2] មូលហេតុដែលអ្នកបានទទួលពរជ័យនៃដីកាណានផងដែរគឺសម្រាប់ពួក គេរក្សានៅលើច្បាប់។ [3] បន្ទាប់ពីអ៊ីស្រាអែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបត្រូវបានគេដាក់ទណ្ឌកម្ម

ប៉ុន្តែពួកគេមិនត្រូវបានគេបោះចោលអស់កល្បជានិច្ច ដូចដែលគាត់បានប្រែចិត្តព្រះបានដក
 ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ពួកគេ (ដូចដែលពួកគេប្រែចិត្តតែច្បាប់ដែលត្រូវលើកលែងទោសគឺ
 ចេញពីព្រះគុណ។ ប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់ប្រសិនបើវាមិនមែន ច្បាប់នៃ
 ព្រះគុណ ទោះបីជាមនុស្សមានបាបប្រែចិត្តគាត់មិនអាចជួយបាន ប៉ុន្តែត្រូវស្លាប់។) [4]
 ផ្នែកនៃច្បាប់រួមមានទំនាក់ទំនងជាច្រើនរវាងព្រះ និងមនុស្ស។ (Biblical Theology,
 1948, Eerdmans Publishing Company ទំព័រ ១៤២-១៤៥)

លោកបណ្ឌិត J Ridderbos ក៏បាននិយាយផងដែរ ក្នុងន័យថា គម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរ
 សញ្ញាថ្មី។

សក្ខីកម្មគឺដូចគ្នានឹងការដូចខាងក្រោមថា “គម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏ត្រូវសម្រេចដោយព្រះ
 លោហិតដែរ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទបានបើកសម្តែងជាដង្វាយពេញលេញ”។ (Zoals een
 testament alleen van kacht wordt, indien er iemand gestorven is zo is
 [ហេប្រើរ 9:16] ook het eerste verbond niet zonder vloed ingewijd, zo is nu
 Christstus verschenen om door zijn offer de zoned, weg ។ ឆ្នាំ 1954 ទំព័រ
 30) ។

គាត់បាននិយាយម្តងទៀតថា “ការពិតមានរួចហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយវា
 មិនត្រូវបានលាក់បាំងទាំងស្រុងឡើយ ។ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយស្រមោល សញ្ញា និងមិត្ត
 សញ្ញា និងប្រភេទជាច្រើន។ ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយពន្លឺពេញលេញ ពោលគឺ ព្រះ
 គ្រីស្ទត្រូវបានបើកសម្តែងជាអ្នកសម្រុះសម្រួលនៃសេចក្តីសញ្ញា ក្បាលរបស់វា និងខ្លឹមសារ

ទាំងមូល។” (wat ook in de gagen der oude bedeling reeds waarheid is en niet geheel verborgen bleef, maar toch nog wegschool achter verlerlei schaduwen, tekenen symbolen en typen, dat is nu in het volle licht getreden, nl. Hooft en inhoud van het verbond is, è idem p 30).

មើលមួយភ្លែត ពរជ័យហាក់ដូចជាសម្ភារៈនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ប៉ុន្តែមិនមែនជារឿងខាងវិញ្ញាណទេ។ ប៉ុន្តែពរជ័យខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានបង្ហាញដោយធាតុធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។ ជាឧទាហរណ៍ ការលើកលែងទោសហាក់ដូចជាទាក់ទងនឹងយញ្ញ ឬជាដែលផ្តល់ដោយឈាមរបស់សត្វ។

4) គោលការណ៍ឱ្យច្បាប់ដោយការសន្មតនៃការប្រោសលោះ។

ត្រង់ចំណុចនេះ លោក Bavinck បានចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពោលគឺបន្ទាប់ពីលោកអប្រាហាំត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត

(លោកុប្បត្តិ ជំពូក ១៥) ព្រះអម្ចាស់បានចង្អុលបង្ហាញឱ្យឆ្លើយយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ជាប្រជាជននៃ

អ៊ីស្រាអែល

ក៏បានទទួលព្រះគុណឱ្យចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីប ពួកគេបានទទួលច្បាប់នៅភ្នំស៊ីណៃ ដើម្បីរស់នៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះ និក្ខមន៍ ២០:២ មានប្រសាសន៍ថា៖ បើយើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីស្រុកអេស៊ីប ចេញពីផ្ទះខ្ញុំបម្រើ™។ ចលនានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះត្រូវបានរំកិលដោយគោលការណ៍នៃសេចក្តីសញ្ញា (ឬ ការសន្យា) និងព្រះ

គុណតាំងពីដើមដល់ចប់។ គម្ពីរសញ្ញាចាស់បានធ្វើដូច្នេះ ហើយគម្ពីរសញ្ញាថ្មីក៏ធ្វើដូច្នេះដែរ។ ប៉ុន្តែទ្រឹស្តីសម័យទំនើបមិនដឹងបទគម្ពីរមើលងាយការពិតនេះ ហើយអះអាងថា សាសនានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីត្រូវបានវិវឌ្ឍដោយគម្ពីរសញ្ញាថ្មីប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមិនយល់ពីភាពសាមញ្ញនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនៃព្រះគុណនៅសម័យបុរាណនោះទេ។ (C. R. Cumming, សេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ ទំ. 5) មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមអ្នកកាន់អំណាចមិនយល់អំពីគោលការណ៍នៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណទាំងនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ពួកគេបានគិតថាមនុស្សនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដោយច្បាប់ មនុស្សនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ។ (លោកបណ្ឌិត Lewis S Chafer, bibliotheca Sacra, លេខ 93, 1936, ទំព័រ 410, 421, 443) ប៉ុន្តែទ្រឹស្តីបែបនេះកើតចេញពីការយល់ខុសអំពីបទគម្ពីរជាប្រព័ន្ធ។

5) សេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណគឺពឹងផ្អែកលើសេចក្តីសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ច (Partum Salutis) ដូចដែលយើងឃើញក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ថា កូនប្រុសរបស់ព្រះត្រូវបានជូនដំណឹងសម្រាប់អ្នកសម្រុះសម្រួល ហើយគាត់បានអំពាវនាវរកឪពុករបស់គាត់។ (ទំនុកដំកើង ២:៧)។ ហើយគាត់ត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ។ (គឺ ៥៣:៤-១១) ជាការពិតដែលគាត់ត្រូវបានតែងតាំងជាអ្នកសម្រុះសម្រួលនៅដើមដំបូងក្នុងក្រុមប្រឹក្សានៃព្រះបិតា។ (គឺ 42:1, 43:10, Mt 12:18, Lk 24:26, Act 2:23, 4:28 I Pet 1:20 Rev 13:8) ជាពិសេសដូចដែលយើងឃើញ ពេត្រុសទី ១:២០ “ទ្រង់ ត្រូវបានគេដឹងទុកជាមុន មុនការចាប់កំណើតនៃពិភពលោក ប៉ុន្តែត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យឃើញនៅគ្រាចុងក្រោយ

បង្អស់ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នក™។ ដូច្នេះ យើងដឹងការពិតថា មានកិច្ចសន្យានៃការ
 ប្រោសលោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ Bavinck បាននិយាយថា “តាមការពិតដែលព្រះជាម្ចាស់
 បានយកសេចក្តីសញ្ញានោះ គាត់បានយកជាមួយអ័ដាម ណូអេ អ័ប្រាហាំ និងអ៊ីស្រាអែលជា
 មុនសិន ក្រោយមកគាត់មិនបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយព្រះគ្រីស្ទជាមួយគ្នាទេ។ សេចក្តី
 សញ្ញានៃព្រះគុណត្រូវបានដោះស្រាយរួចហើយនៅក្រុមប្រឹក្សានៃព្រះត្រីឯក មុនពេលភាព
 អស់កល្បជានិច្ច វាត្រូវបានដឹងបន្ទាប់ពីអំពើពុករលួយរបស់មនុស្សជាតិ™។ (Het is niet
 zoo, dat god eerst zijn verbond met Adam en Noach, បានជួប Abraham en
 អ៊ីស្រាអែល opricht en eindelijk eerst បានជួប Christus ។ Maar het verbond
 der genede ligt van eeuwigheid gereed in het pactum salutis der drie
 personen en wordt van stindt aan na den val door Hem gerealiseerd ។ É.
 Geref ។ ផ្តេ។ III P195) គាត់បាននិយាយម្តងទៀតថា “កិច្ចព្រមព្រៀងនៃព្រះគុណដែល
 បានបង្ហាញនៅក្នុងពិភពលោកនៃពេលវេលា (ចំពោះអ័ប្រាហាំ និងបុព្វបុរសនៃកុលសម្ព័ន្ធ
 ផ្សេងទៀត) មិនត្រូវបានអណ្តែតនៅលើអាកាសទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើលក្ខ
 ណៈវិនិច្ឆ័យដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះគួរតែបរាជ័យក្នុងការអនុ
 វត្ត™។ (Het verbond der genadw dat in den tijd wordt geopenharred, hangt
 niet in de licht maar rust op een eeuwigen, onveranderlijken grondslag.
 Het ligt vast in den raaden in het verbond van god drieeing on it voliba
 dearering deÉ. Idem, ទំព័រ 195) ។

III. H. Bavinck ចង្អុលបង្ហាញពីអ្វីដែលខុសគ្នារវាងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ និងសេចក្តីសញ្ញានៃការងារ នោះគឺនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ ដែលព្រះមិនតម្រូវឱ្យមានការស្តាប់បង្គាប់ទាំងស្រុងចំពោះមនុស្សលោកក្នុងអំឡុងពេល ប៉ុន្តែតម្រូវឱ្យមនុស្សជាតិនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ចំណុចខុសគ្នារវាងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ និងសេចក្តីសញ្ញានៃការងារ គឺជាចំណុចដែលអំណាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាព្រះគ្រីស្ទ។ (Het foedus operum en he foedus gratiae verschillen voornamelijk daarin, dat Adam uitgewisseld wordt voor en vervangen wordt door Christus, É idem, p. 208)។ ដូច្នេះ សេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណ គឺជាប្រព័ន្ធដែលព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខ ហើយទ្រង់បានដោះស្រាយបញ្ហានៃការគោរពប្រតិបត្តិពេញលេញ និងដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ក៏មានបញ្ហាដើម្បីទាមទារការគោរពប្រតិបត្តិច្បាប់ជាបន្តបន្ទាប់ មានតែការសម្ងាត់ដើម្បីសម្រេចការទាមទារប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវដោះស្រាយដោយគោលការណ៍ដើម្បីជំនួសមនុស្សជាព្រះគ្រីស្ទ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 44 ដោយសារព្រះបានចូលទៅជិតបុរសក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានធ្វើពិធីដង្ហែងឆ្នោតដល់ពួកគេ ការអត់ទោសគឺប្រាកដ។ (អេសាយ ៥៥:៦-៧)

1. យើងជឿលើព្រះតែមួយគត់ដែលផ្សះផ្សាយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

តើព្រះនៅជិតយើងនៅពេលណា? វាដល់ពេលដែលត្រូវប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ "ដំណឹងល្អ" ។ ដូចដែលព្រះចូលមកជិតយើង ហើយមករកយើង។ ពាក្យថា បំប្លែងរក... អំពាវនាវដល់ទ្រង់™ ក៏បង្ហាញការពិតថា ព្រះទ្រង់យាងមករកយើង ហើយជួបទ្រង់យ៉ាងងាយស្រួល។ នេះហាក់ដូចជាមិនបានសិក្សាទស្សនវិជ្ជាស៊ីជម្រៅដើម្បីទទួលបានបទពិសោធន៍នៃអាថ៌កំបាំងជ្រៅ។ វាគឺជាការស្វែងរកសាមញ្ញឬហៅទូរស័ព្ទ។ នេះគឺស្រដៀងនឹងពាក្យរ៉ូម ១០:៨, ៩ វាបាននិយាយថា៖ ប៉ុន្តែតើវានិយាយយ៉ាងណា? ប៉ុន្តែបន្ទូលគឺនៅជិតអ្នក នៅក្នុងមាត់អ្នក និងក្នុងចិត្តអ្នក™ (នោះគឺជាពាក្យនៃសេចក្តីជំនឿដែលយើងប្រកាស); ពីព្រោះបើអ្នកសារភាពដោយមាត់ថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿក្នុងចិត្តថាព្រះបានប្រោសទ្រង់ឱ្យរស់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ™។ ពាក្យនេះបង្ហាញថាមាតិកានៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺសាមញ្ញ។ គ្រាន់តែយំតាមមាត់ ជឿតាមចិត្ត វាសាមញ្ញ តែមានចិត្តស្មោះ។ វាគឺជាការអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយស្របតាមមាត់និងចិត្ត។

2. យើងមិនចាំបាច់ព្យាយាមចំណាយលើការពិតនៃការអភ័យទោសនោះទេ។ ការអភ័យទោសគឺជាអាកប្បកិរិយារបស់ព្រះចំពោះយើង។ យើងមិនចាំបាច់មានអារម្មណ៍ថាវាទេ។ នៅថ្ងៃមួយកន្លងទៅ អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅបូស្តនបានឃើញព្រះស្រីព្រហ្មចារីម្នាក់ជាប់គុកក្នុងគុក។ ព្រហ្មចារីបានមកទីក្រុងបូស្តនពីតំបន់មួយដើម្បីទទួលការងារធ្វើ ប៉ុន្តែទីបំផុតនាងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយនាងក៏បានធ្វើដូច្នេះ។ ទោះជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាចង់ដឹងអាសយដ្ឋានរបស់នាង ប៉ុន្តែនាងមិនបានជូនដំណឹងទៅគាត់ ប៉ុន្តែទីបំផុតនាងបានជូនដំណឹងដល់គាត់ ហើយគាត់បានផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅឪពុករបស់នាង។ មិនយូរប៉ុន្មានសំបុត្រមួយត្រូវបានផ្ញើទៅគាត់ពីឪពុករបស់នាងដែលសំបុត្រ "ភ្លាមៗ" ត្រូវបានសរសេរនៅលើស្រោមសំបុត្រ។ ហើយខ្លឹមសារនៃសំបុត្រគឺ "ដោយមិនស្នាក់ស្ទើរ 1 វិនាទីមករកខ្ញុំ" ដូចនោះ ការលើកលែងទោសគឺសាមញ្ញដោយការប្រែចិត្ត។ ពេលយើងសារភាពកំហុសរបស់យើង ហើយស្វែងរកគាត់ឆាប់ៗ បញ្ហាគួរត្រូវបានដោះស្រាយ។

3. ដូចនេះដែរ ការលើកលែងទោសគឺប្រាកដ។ “អ្នកទ្រឹស្តីមួយចំនួនបាននិយាយថា “ការសម្គាល់ថាព្រះលះបង់អំពើបាបគឺអាស្រ័យលើការពិតដែលថាខ្ញុំដែលប្រែចិត្តកែបាប” ។ វាជាពាក្យត្រឹមត្រូវ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 45 ខ 8, 9 និយាយថាការអភ័យទោសរបស់ព្រះគឺធ្លាញ់ណាស់។ (អេសាយ ៥៥:៨៩)

1. ទោះបីជាមនុស្សមិនដាក់កំហុសអ្នកដទៃក្នុងចិត្ត តែមិនអត់ទោសឱ្យទេ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ព្រះមិនដូច្នោះទេ។
2. បុរសមិនអាចអត់ទោសបានច្រើនដងទេ ព្រះទ្រង់អត់ទោសច្រើនដង។
3. បុរសមិនអត់ទោសបាបធំទេ។ ព្រះអត់ទោសសូម្បីតែអំពើបាបដ៏ធំ។ ប៉ុន្តែហេតុផលដែលថា មានតែអំពើបាបមួយប៉ុណ្ណោះ អំពើបាបដែលប្រមាថព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនអាចលើកលែងទោសបាន គឺដោយសារអំពើបាបចាត់ទុកកិច្ចការជាក់ស្តែងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាកិច្ចការរបស់អារក្ស។
4. ព្រះបានបង្កើតដង្វាយធួនរបស់យើងជាវិធីដ៏អស្ចារ្យនៃដង្វាយធួន ដែលបុរសមិនអាចគិតថា នោះជារឿងដែលអ្នកបម្រើនៃការសាកល្បងបានប្រតិបត្តិដង្វាយធួន។ ការពិតដែលថា អំពើបាបរបស់អ្នកប្រែចិត្តត្រូវតែត្រូវបានលុបចោលដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យជាងព្រឹត្តិការណ៍នៃការបង្កើត។ អំពើបាបរបស់យើងដូចជាក្រហមឆ្នោតនឹងត្រូវបានសម្អាតដូចជាអាមចៀម ដោយសារដង្វាយធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងពេលតែមួយនិងអំណាច។ ពុទ្ធសាសនាមិនមានច្បាប់រំដោះគ្រោះទេ ប៉ុន្តែបានអះអាងថា មាគ៌ានៃការឆ្លងមាន ៦ យ៉ាងគឺ ផ្លូវមនុស្ស ផ្លូវស្លាប អសុរា (វត្ថុដូចនាគ) មារ ផ្លូវហាដេស ផ្លូវប្រែជាសត្វ ។ល។ មនុស្សមានគំនិតអាក្រក់កើតមក

ដោយកាយអាក្រក់រស់នៅពេញមួយជីវិត ព្រះពុទ្ធសាសនាមិនមែនជាសច្ចៈទេ ។ ប៉ុន្តែគ្រីស្ទ
សាសនាបង្រៀនការពិតថា នៅពេលដែលមនុស្សជឿលើព្រះគ្រីស្ទ អំពើបាបជាច្រើនដូចជា
ចំនួនសក់ក៏ត្រូវបានសម្អាត ដូចជាការជួលចៀមពណ៌សដែរ។

ការព្យាបាលដង្ហាយធួនរបស់ព្រះនិយាយថា តើវាអស្ចារ្យប៉ុណ្ណាក្នុងផ្នែកមួយចំនួនក្នុងបទគម្ពី
រ។ នោះគឺ

1) ទំនុកតម្កើង 103: 2 បាននិយាយថា "សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រលឹងខ្ញុំហើយកុំបំភ្លេច
ផលប្រយោជន៍ទាំងអស់របស់ទ្រង់" ចម្ងាយរវាងខាងកើតនិងខាងលិចគឺគ្មានទីបញ្ចប់។
សត្រូវដែលថ្កោលទោសយើងក៏មិនអាចត្រលប់មកវិញអស់កល្បជានិច្ចដែរ ពីព្រោះគាត់គួរ
តែស្វែងរកអំពើបាបរបស់យើងដែលត្រូវបណ្តេញចេញរហូតមកដល់ពេលនេះ បន្ទាប់ពី
គាត់បានចេញទៅ។

2) គឺ 38:17 បាននិយាយថា “មើលចុះ វាគឺសម្រាប់សុខុមាលភាពរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមានសេ
ចក្តីជូរចត់យ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ទ្រង់បានរំដោះជីវិតទូលបង្គំចេញពីរ
ណ្តៅនៃសេចក្តីហិនវិនាស” ប្រសិនបើយើងលាក់អំពើបាបរបស់យើងក្នុងន័យនៃការមិនប្រែ
ចិត្ត នោះព្រះទ្រង់បានដាក់វានៅចំពោះមុខទ្រង់។ ប៉ុន្តែ បើយើងប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់
យើង ហើយដាក់នៅចំពោះមុខគាត់ នោះព្រះបានបោះវាចោលពីក្រោយគាត់ ហើយមើល
មិនឃើញ។

3) គឺ 44:22 បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានលុបការរំលងរបស់អ្នកដូចជាពពកនិងអំពើបាបរបស់
អ្នកដូចជាអ័ព្ទ; ចូរត្រឡប់មកខ្ញុំវិញ ដ្បិតខ្ញុំបានលោះអ្នកហើយ™។

- 4) មីកា ៧:១៩ មានប្រសាសន៍ថា បំប្លែងនឹងមានចិត្តអាណិតអាសូរយើងម្តងទៀត។ ទ្រង់នឹងជាន់ឈ្លីអំពីទុច្ចរិតរបស់យើងក្រោមជើង។ អ្នកនឹងបោះចោលអំពីបាបទាំងអស់របស់យើងទៅក្នុងជម្រៅសមុទ្រ™។
- 5) ជេ. 31:34 និយាយថា: បំប្លែងអ្នករាល់គ្នានឹងលែងបង្រៀនអ្នកជិតខាងនិងបងប្អូនរបស់ខ្លួនដោយនិយាយថា: 'ស្គាល់ព្រះអម្ចាស់™សម្រាប់ពួកគេទាំងអស់នឹងស្គាល់ខ្ញុំ, ពីតូចបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេទៅដំបូងបំផុត, នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់. ដ្បិតយើងនឹងអត់ទោសអំពីទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយខ្ញុំនឹងមិននឹកចាំពីអំពើបាបរបស់គេទៀតឡើយ™។ នេះជាកិច្ចការដែលព្រះប្រតិបត្តិដោយអំណាច និងអំណាចរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ។
- 6) គឺ 1:18 បំប្លែងមកឡើយនេះ, ចូរយើងពិភាក្សាជាមួយគ្នា, ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: ទោះបីជាអំពើបាបរបស់អ្នកគឺដូចជាក្រហមឆ្កៅ, ពួកគេនឹងក្លាយទៅជាសង្ខេបព្រិល. ទោះបីជាពណ៌ក្រហមដូចពណ៌ក្រហមឆ្កៅក៏ដោយ ក៏នឹងក្លាយទៅជាសង្ខេបច្រើន™។ នេះមានន័យថា នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ប្រែចិត្តពីអំពើបាបណាមួយ នោះព្រះបានអត់ទោស ហើយផ្តល់សេចក្តីសុចរិតដល់គាត់។ ព្រះមិនមែនជាអ្នកមិនអត់ទោសអំពីបាបដ៏ធំណាមួយឡើយ។ ទោះបីជាអំពើបាបមានច្រើន និងធំក៏ដោយ វាគឺជាការធ្វើត្រាប់តាម។ ប៉ុន្តែព្រះគុណនៃព្រះនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គឺគ្មានទីបញ្ចប់។ គាត់អាចអត់ទោសអំពីបាបដ៏អស្ចារ្យណាមួយ។ ការពិតដែលថាព្រះគុណនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់គឺគ្មានទីបញ្ចប់ត្រូវបានបង្ហាញដោយការពិតដែលថាគាត់បានបញ្ជូនកូនប្រុសបង្កើតរបស់គាត់មកពួកយើង។

ដោយសារអំណាចរបស់គាត់គឺគ្មានដែនកំណត់ គាត់មិនអាចជួយបានក្រៅពីសម្ភាពអំពើ
បាបរបស់យើងដូចជាមោសសរបស់ចៀមឡើយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 46 ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់ផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដល់មនុស្សមាន បាបតាំងពីដើមដល់ចប់ ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សមានបាបប្រែចិត្ត ហើយបាននឹកឡើងវិញ ហើយ ធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពសុខសាន្តជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ (អ៊ីស ៥៥:១២, ១៣)

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺដូចជាពាក្យដែលថា បិតាក្នុងព្រះគ្រីស្ទជាព្រះបានផ្សះផ្សាពិភពលោក ជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលការរំលងរបស់ពួកគេទាំងនឹងគេ ហើយប្រគល់សារ នៃការផ្សះផ្សាដល់យើង™។ ថ្វីបើពាក្យនេះជាពាក្យអវគុណយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មានរឿង ដែលបុរសមិនជឿដែរ។

1. តើអ្វីជាមូលហេតុដែលមិនជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ?

ព្រោះជីវិតរបស់មនុស្សខូចខ្ចាំងណាស់ គេស្រឡាញ់ទម្លាប់ជីវិតប្រសើរជាងពរជ័យរបស់ ព្រះ។ អ្នកញៀនអាភ័ន្តត្រូវបំផ្លាញដោយអាភ័ន្ត; គាត់ចាក់ថ្នាំអាភ័ន្តដោយលក់ ឧបករណ៍ទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។ ថ្វីត្បិតតែអ្នកកំដរមិនចង់ស្តាប់ពាក្យដែលឪពុក សន្យាថា ស្តាប់តែពាក្យរបស់គាត់ ឪពុកនឹងផ្តល់អ្វីៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែទោះបីជាគាត់រស់នៅ ដើម្បីសុំទានក៏ដោយ ក៏គាត់ចង់រស់នៅជាមួយនឹងបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់ដែរ។ ត្រានៃទំ លាប់បានជាប់តាំងនៅក្នុងមនុស្សដែលចាកចេញពីព្រះតែម្នាក់ឯង។ ពួកគេស្រឡាញ់ភាព ងងឹតច្រើនជាងពន្លឺ។

2. ហេតុផលដែលមិនជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺសម្រាប់ចិត្តមិនជឿអ្នកដទៃរីងមាំ សម្រាប់ពិភពលោកនេះគឺជារឿងមិនពិត។ នៅក្នុងពិភពលោកដែលមានការមិនពិតជាច្រើន ពួកគេមិនអាចត្រូវបានជឿលើការសន្យាដែលពួកគេយកបេះដូងដែលអភិវឌ្ឍនៃការមិនជឿ

ដែលបានបណ្តុះបណ្តាលជាងបេះដូងនៃសេចក្តីជំនឿដែលបានបណ្តុះបណ្តាលនោះទេ។

ប្រសិនបើមនុស្សក្នុងលោកនេះគ្មានការបោកបញ្ឆោតពីអ្នកដទៃ ហើយក្នុងចិត្តគេមិនបោកបញ្ឆោតអ្នកដទៃទេ នោះពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

នៅពេលដែលប្រធានាធិបតី Lincoln ប្រកាសដោះលែងទាសករស្បែកខ្មៅចំនួន 300 លាននាក់របស់អាមេរិក លោកបានរៀបចំថា សេចក្តីប្រកាសគួរតែត្រូវបានអនុវត្តដោយអំណាចនៃកងទ័ព កងទ័ពជើងទឹក និងកងទ័ពអាកាសទាំងអស់នៅអាមេរិក។ ទាសករស្បែកខ្មៅជាច្រើននាក់បានទទួលឯកសិទ្ធិនេះ ហើយត្រូវបានគេដោះលែង។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះមិនជឿលើវា ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងស្ថានភាពទាសករ។ ហើយផងដែរ Lincoln បានប្រកាសអត់ទោសដល់យោធាបះបោរ។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះមិនជឿលើវា ហើយបានរត់ចូលទៅអាមេរិកខាងត្បូង។

3. ហេតុផលដើម្បីជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

បុរសគួរគិតថា សៀវភៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនបានចេញពីលោកីយ៍នេះទេ ប៉ុន្តែជារបស់ស្ថានសួគ៌។ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ និងលោកីយ៍ជាពិភពពិត ហើយលោកីយ៍នេះគ្មានក្លែងក្លាយទេ តើពាក្យដែលចេញមកគឺជឿដល់កម្រិតណា!

បុរសដើម្បីមានអំណាចក្នុងលោកនេះអះអាងថាពាក្យមួយម៉ាត់គឺល្អគ្រប់គ្រាន់។ ឯដ្បិតខ្ញុំក៏ជាមនុស្សនៅក្រោមអំណាច មានទាហាននៅក្រោមខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំប្រាប់ម្នាក់ថា 'ទៅ' ហើយទៅម្នាក់ទៀតថា 'មក' ហើយគាត់មក ហើយទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំថា 'ធ្វើការនេះ' ហើយគាត់បានធ្វើវា™ (Mt 8: 9) ដូច្នេះព្រះយេស៊ូ ប្រាប់អ្នកដែលជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់

ព្រះថា៖ បើយើងនាយទាហាន ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ ឯទៅ! សូមឱ្យវាបានសម្រេច
ចំពោះអ្នក ដូចជាអ្នកបានជឿ™។ ហើយអ្នកបម្រើនោះបានជាសះស្បើយនៅពេលនោះ™។
(ម៉ាថ ៨:១៣) នេះមានន័យថា កាលដែលគាត់ជឿលើវា នោះពិតជាគួរតែធ្វើ។ ហើយក៏
មានន័យថា ការរៀបចំទាំងអស់គឺត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
វាមានន័យថាសូម្បីតែសំណួរណាមួយក៏មិនអាចសួរបានដែរ។ ដូច្នេះ វាមានន័យថាអ្នក
ដែលប្រែចិត្តមិនចាំបាច់សួររកស្តុតាំងនៃការលើកលែងទោសនោះទេ។

ដំណឹងល្អក្នុងកម្រិតក្លាយទៅជាអំពើបាប ដែលមិនត្រូវបានគេជឿនោះគឺជាដំណឹងល្អពិត
បំផុត។ យ៉ូហាន 3:36 មានប្រសាសន៍ថា បើអ្នកណាដែលជឿលើព្រះបុត្រា អ្នកនោះមាន
ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកណាមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះបុត្រា អ្នកនោះនឹងមិនឃើញជីវិតឡើយ
ប៉ុន្តែព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅលើអ្នកនោះ™។

សេចក្តីអធិប្បាយទី 47 អាថ៌កំបាំងដែលបុរសបម្រើដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ (អ៊ីស ៥៧:១៤-១៥)

1. ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងបរិសុទ្ធ។

II រាបាគូរ 6:18 បានមានប្រសាសន៍ថា “ប៉ុន្តែ តើព្រះពិតជាជានឹងគង់ជាមួយនឹងមនុស្សនៅ លើផែនដីមែនឬ? មើលចុះ ស្ថានសួគ៌ និងស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតមិនអាចផ្ទុកអ្នកបានទេ តើ ផ្ទះនេះដែលខ្ញុំបានសង់នោះតិចប៉ុណ្ណាទៅ!”TM។ សូមមើល រាបាគូរ ២១:២៦។ មិនត្រឹម តែប៉ុណ្ណោះ ចំពោះមនុស្សទាំងអស់មានភាពកខ្វក់នៅចំពោះព្រះនោះ បុរសមិនអាចបង្ហាញ ភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះបានឡើយ។ យ៉ូហ 25:4-6 មានប្រសាសន៍ថា៖ “ឯតើមនុស្សអាចនៅ ចំពោះព្រះបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្នកដែលកើតពីស្រ្តីអាចបរិសុទ្ធដោយរបៀបណា? មើល ចុះ សូម្បីតែព្រះថ្មភក់មិនភ្លឺដែរ ហើយផ្កាយក៏មិនបរិសុទ្ធនៅក្នុងភ្នែករបស់គាត់ដែរ។ មនុស្ស តិចប៉ុណ្ណា ដែលជាសត្វកសាង ហើយជាកូនមនុស្សដែលជាដង្កូវ! មើល។” ដូច្នេះ សេរ៉ាភី មមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប មិនបានឃើញព្រះដោយភ្លាហាន ស្លាប់ពីរគ្របមុខ ហើយស្លាប់ ពីរក៏គ្របជើងដែរ។ (គឺ ៦:២) វាបាននិយាយថា ដោយសារព្រះជាមនុស្សបរិសុទ្ធជាស្រស់ អ្នកដែលឃើញគាត់គួរតែស្លាប់។ និក្ខមនី 33:20 គាត់មានប្រសាសន៍ថា “ប៉ុន្តែ” គាត់បាន និយាយថា “អ្នកមិនអាចមើលមុខខ្ញុំបានទេ ដ្បិតមនុស្សនឹងមិនឃើញខ្ញុំ ហើយរស់នៅ ឡើយ”។ យោងទៅ Ex

20:19, Duet 5:25, 18:16 I Tim 6:16។ ប៉ុន្តែសម័យបច្ចុប្បន្នក្នុងចំណោម គ្រិស្តបរិស័ទមួយចំនួនបាននិយាយថា មុននឹងគាត់ឃើញព្រះ គាត់មិនអាចជឿលើទ្រង់បាន

ឡើយ។ កាលមានបុរសម្នាក់បានទៅអធិស្ឋាននៅភ្នំ ប៉ុន្តែគាត់បានស្រែកឡើងយ៉ាងខ្លាំង ពេលត្រូវបានគេសួរពីមូលហេតុ គាត់ក៏ឆ្លើយថាមិនបានជួបព្រះឡើយ។

យើងជាមនុស្សទាបដែលឃើញព្រះជាម្ចាស់ យើងគួរតែស្លាប់។ ខ ប៉ុន្តែព្រះគឺខ្ពស់ជាងមួយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងអរគុណគឺការមានវិធីមួយដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះភាគច្រើនបំផុត។ វាមានដូចខាងក្រោម។

2. ព្រះគង់ជាមួយនឹងមនុស្សដែលមានចិត្តរាបទាប។

1) មនុស្សដែលខូចចិត្ត

ពាក្យថា "មនុស្សខូចចិត្ត" គឺជាពាក្យ nidkaim (נִדְכָּאִים) ជាភាសាហេព្រើរ ដែលមានន័យថា អ្នកដែលខូចចិត្ត ដែលជាអ្នកឈឺចាប់ខ្លាំងចំពោះអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត។ បុរសបែបនេះគឺជាមនុស្សដែលត្រូវបំផ្លាញខ្លួនចាស់។ នៅពេលដែលយើងមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់នៃអំពើបាប ដូច្នេះគាត់អាចបោះចោលអំពើបាប។ ធម្មយាត្រាបានពោលថា ការឈឺចាប់នៃចិត្តចំពោះអំពើបាប ប្រៀបដូចជាការឈឺចាប់ក្នុងគុក។ សាវ័កប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា ក្នុងន័យនៃការឈឺចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ថា “មនុស្សអាក្រក់ដែលខ្ញុំជា! តើអ្នកណានឹងរំដោះខ្ញុំចេញពីរូបកាយនៃសេចក្តីស្លាប់នេះ?”TM (រ៉ូម ៧:២៤) ប៉ុលក៏បាននិយាយថា ចិត្តនៃអ្នកប្រែចិត្តពិតគឺការថប់បារម្ភ។ (កូរិនថូសទី២ ៧:១០) បន្ទាប់មក ការថប់បារម្ភត្រូវបានហៅឱ្យមានការថប់បារម្ភតាមបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ។ បុរសនោះមានសេចក្តីព្រួយក្នុងខ្លួនដែលនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់។ ម្ចាស់ក្សត្រីអង់គ្លេស Mary មានការថប់បារម្ភ ហើយបន្ទាប់មកបានស្លាប់។ ប៉ុន្តែការថប់បារម្ភក្នុងការទូញសោកចំពោះអំពើបាបធ្វើឱ្យពឹងផ្អែកលើព្រះ

អម្ចាស់ ហើយទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុលបានពន្យល់ពីចិត្តថាជាអំពើអាក្រក់ ទាំងប្រាំពីរ (១) ភាពស្មោះត្រង់។ នេះត្រូវបានបើកបង្ហាញដើម្បីប្រែចិត្តដោយឧស្សាហ៍។ (២) សេចក្តីប្រាថ្នា។ នេះគឺដើម្បីសងការទាមទាររបស់ព្រះដោយជីវិតថ្មីនៃអ្នកប្រែចិត្ត។ បន្ទាប់ពីសាការីបានប្រែចិត្ត គាត់បានសារភាពថា គាត់នឹងសងបួនដងនៃអ្វីដែលគាត់បាន យកចេញពីអ្នកផ្សេង។ (៣) សេចក្តីក្រោធ នេះដូចជាការបង់ពន្ធ

ប្រមូលសុដន់របស់គាត់ ហើយទទួលបានសោភ័ណភាពពីអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត។ (លូកា ១៨:១៣)

(៤) ការភ័យខ្លាច។ នេះមានន័យថា គាត់ខ្លាចអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត ហើយគេចចេញពី ពួកគេ។ វាដូចជាការពិតដែលថាបុរសម្នាក់ដែលហូរចេញពីផ្នែកខាងលើនៃ Fall Niagara ចូលទៅក្នុងភ្នំក្បែរទឹកមុនពេលគាត់ត្រូវបានគេទម្លាក់ចូលទៅក្នុងទឹក។ (5) ដោយប្រាថ្នា ចង់បាន លោកឧត្តមសេនីយ៍ Booth បានបើកភ្នែករបស់គាត់នៅអាយុ 80 ឆ្នាំរបស់គាត់ ហើយបានត្រឹមតែភ្នែកមួយក៏បាននិយាយនៅចំពោះមុខមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ 4000 នាក់ថា "ខ្ញុំ នឹងធ្វើការច្រើនជាងមុនសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ" ។ នៅក្នុងការប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់យើង យើងមិនគួរសម្រាកឡើយ។ (6) ភាពខ្លះខ្មែង ព្រះអម្ចាស់បានស្នើសុំទៅក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ ឱ្យប្រែចិត្ត ទ្រង់មានបន្ទូលថា អស់អ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ ខ្ញុំប្រៀនប្រដៅ និងប្រៀនប្រដៅ ដូច្នេះ ចូរខ្លះខ្មែង ហើយប្រែចិត្ត™។ (វិវរណៈ ៣:១៩) ហើយគាត់បានស្តីបន្ទោសចំពោះ ភាពស្ងួតបូតនៃក្រុមជំនុំ។ គាត់បាននិយាយថា៖ បង្អូច្នេះ ដោយសារអ្នកមិនស្ងប់ក្តៅ ហើយ មិនក្តៅក៏មិនត្រជាក់ នោះខ្ញុំនឹងស្តោះអ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ™។ (វិវរណៈ ៣:១៦) (៧) ការដាក់ទណ្ឌកម្ម នេះជាចិត្តដែលមនុស្សប្រែចិត្តទទួលស្គាល់ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ខ្លួន

ដោយរីករាយ។ យ៉ូណាសបានប្រែចិត្ត ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ បំណែកមានប្រសាសន៍
ទៅពួកគេថា៖ បំផ្លាញកុំទៅទម្លាក់ក្នុងសមុទ្រ។ ពេលនោះ សមុទ្រនឹងស្ងប់ស្ងាត់សម្រាប់
អ្នក ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា វាមកពីខ្ញុំដែលខ្យល់ព្យុះដ៏ខ្លាំងនេះបានមកលើអ្នក™។ (យ៉ូហាន ១:១២)
សូមមើល កូរិនថូសទី២ ៧:១១។

ព្រះត្រូវបានលើកតម្កើងយ៉ាងខ្ពស់ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅក្នុងចិត្តសោកសៅចំពោះមនុស្សមាន
បាបទាប ដែលជាពរជ័យធំជាងសកលលោក។

2) មនុស្សរាបទាប

3) “ភាពរាបទាប” តាមពិតគឺជាជីវិតដើម្បីបំភ្លេចខ្លួនឯងដោយការចាប់ខ្លួនដោយព្រះគ្រីស្ទ
ហើយផ្ដោតលើព្រះគ្រីស្ទ។ ការបន្ទាបខ្លួនមានន័យថាមិនគិតថាខ្លួនឯងសំខាន់។ មិនអះអាង
ខ្លួនឯង មិនដឹងខ្លួនឯងថាគោរពអ្នកដទៃ ហើយមិនបង្ហាញខ្លួន។ ដូច្នេះ កាលពួកបរិសុទ្ធដ៏អ
ស្ចារ្យទទួលបានជោគជ័យ ពួកគេភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រ។ ក្រោយពីគ្រូបង្រៀនរួច
លោក Moody បានអធិប្បាយយ៉ាងល្អ គាត់បានទៅបន្ទប់ខាងក្រោយដើម្បីអធិស្ឋានដល់
ព្រះ។ អាថ៌កំបាំងនៃភាពជោគជ័យរបស់ Moody គឺភាពរាបទាបរបស់គាត់។ ព្រះត្រូវ
បានលើកតម្កើងភាគច្រើន ប៉ុន្តែទ្រង់គង់ជាមួយនឹងអ្នកជឿដែលមានចិត្តទាប។

សេចក្តីអធិប្បាយ 48 ជីវិតសាសនាពិតដែលព្រះទទួលយក (អ៊ីស ៥៨:៦-៩)

1. ជីវិតសាសនាពិតដែលព្រះទទួលយក កើតចេញពីពិធីសាសនា ប៉ុន្តែដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ផ្តល់ក្តីមេត្តាដល់ជនក្រីក្រ។ ក្នុងអត្ថន័យបែបនេះ ខទី ៦, ៧ បាននិយាយ ៨ ដងដើម្បីផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណាម្តងហើយម្តងទៀត ។ យ៉ាកុបក៏បាននិយាយថា ឯ សាសនាដែលបរិសុទ្ធ និងមិនសៅហ្មងនៅចំពោះព្រះជាព្រះវរបិតាគឺនេះ ៖ ដើម្បីសួរសុខទុក្ខកុមារកំព្រា និងស្រ្តីមេម៉ាយក្នុងទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេ និងដើម្បីរក្សាខ្លួនឱ្យរួចពីលោកីយ៍ TM ។ (យ. ១:២៧) លោកយេស៊ូបានស្តីបន្ទោសពួកសង្ឃនិងពួកលេវី ឱ្យធ្វើពិធីសាសនា ហើយគេចពីសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយបានបង្ហាញពីស្តង់ដារនៃជនជាតិសាម៉ារីដ៏ល្អម្នាក់។ (លូកា ១០:៣០-៣៧) ការពិតដែលអ្នកជឿផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នកដទៃបានមកដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែវាជាភស្តុតាងនៃជំនឿ។ អ្នកជឿចាត់ទុកចិត្តមេត្តាចំពោះអ្នកដទៃថាជាពរជ័យលើសពីអ្វីទាំងអស់។

គំនិតរបស់គាត់ដឹងថាព្រះជាម្ចាស់វិករាយនឹងសេចក្តីមេត្តាករុណាច្រើនជាងដង្វាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ទំនុកតម្កើង ១៨:២៥) ហើយគាត់ដឹងថាសេចក្តីមេត្តាករុណាល្អឈ្នះលើការវិនិច្ឆ័យ ហើយអ្នកខ្លួន។ (យ៉ូ. ២:១៣) ការទទួលសេចក្តីមេត្តាចំពោះអ្នកដទៃគឺជាវិធីដើម្បីឱ្យគាត់បានសុខស្រួល។ ដូច្នេះ អ្នកប្រាជ្ញមិនសងសត្រូវទេ គឺជួយសត្រូវ។ នៅសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ អ្វីដែលយើងចាត់ទុកជារឿងចម្លែកគឺការធ្វើឱ្យមានការខ្វែងសត្រូវក្នុងចំណោមអ្នកជឿល្អ។ គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿមិនយល់គ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងស៊ីជម្រៅ ហើយចាត់ទុកកំហុសរបស់អ្នកដទៃទៅក្នុងក្រដាសទទេ? ក្នុងចំណោមសត្វសត្វហ្សឺរ៉ាហ្វ

មិនសង្កត់ដឹងរបស់គាត់នៅលើកំដៅ។ ដូច្នេះហើយ វាជាធម្មជាតិដែលអ្នកជឿគួរយក hosangjiduck (ដើម្បីកសាងគុណធម៌)។ គាត់មិនអាចគិតថាការស្លាប់របស់អ្នកដទៃ និង ត្រូវបានបំផ្លាញជាសេចក្តីអំណររបស់គាត់ទេ ផ្ទុយទៅវិញវាគឺជាបេះដូងនៃពួកបរិសុទ្ធដែល គាត់ផ្ទាល់ត្រូវបានចាត់ទុកការបាត់បង់សម្រាប់អ្នកដទៃ។

ជនជាតិសាម៉ារីល្អគឺជាគំរូនៃអ្នកជឿពិត។ គាត់ចូលទៅជិតអ្នករបួស ហើយចាក់ប្រេងនិង ស្រាលើមុខរបួស ហើយមើលថែគាត់ក្នុងរឿងមួយចំនួន ហើយគាត់មើលថែគាត់អស់ ៨ យ៉ាង។ សកម្មភាពទាំង ៨ យ៉ាងនេះជាសញ្ញាដែលត្រូវធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីជួយគាត់។ គាត់បានព្យាយាមធ្វើសកម្មភាពពេញលេញដើម្បីបង្កើតផលក្នុងការធ្វើដែលគាត់ស្រឡាញ់។ នេះគឺដើម្បីបង្ហាញពីការសន្និដ្ឋានដ៏ស្រស់ស្អាតក្នុងការសម្រេចក្តីស្រឡាញ់រហូតដល់ចប់។ ស្នេហាពិតជាមានកម្លាំងខ្លាំងដូចសេចក្តីស្លាប់ ក្នុងពេលតែមួយ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាជីវិតរបស់វា។ ដូច្នេះ ប៉ុលបាននិយាយថា៖ ឋិតឡូវនេះ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅជាប់ទាំងបីនេះ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអស្ចារ្យបំផុតគឺសេចក្តីស្រឡាញ់។ “។ (១កូ. ១៣:១៣) ដាវីឌចិញ្ចឹមចៅប្រសរបស់សូលនៅលើតុ ហើយមើលថែគាត់រហូតដល់ទីបញ្ចប់។ វាជាសញ្ញាសម្គាល់ដើម្បីស្រឡាញ់សូល ជាសត្រូវរបស់គាត់ ដើម្បីសម្លាប់ខ្លួនដោយមិនផ្លាស់ប្តូរចិត្ត។

2. អ្នកដែលមានជីវិតសាសនាពិតដែលព្រះទទួលយក បានទទួលចម្លើយនៃការអធិស្ឋានរបស់គាត់។

“អ្នកចង់បាន ហើយមិនមាន ដូច្នេះអ្នកធ្វើឃាត។ អ្នកលោភលន់មិនអាចទទួលបាន ដូច្នេះ
 អ្នកឈ្លោះប្រកែកគ្នា។ អ្នកមិនមានទេព្រោះអ្នកមិនសួរ។ អ្នកសួរហើយមិនទទួល ព្រោះអ្នក
 សួរខុស ត្រូវចំណាយលើតណ្ហា™។ (យ. ទោះបីជាបុរសនោះអធិស្ឋានដោយស្មោះ ប៉ុន្តែ
 គាត់មិនបានទទួលចម្លើយនៃការអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ស្វែងរកតាមបំណងប្រាថ្នាផ្ទាល់ខ្លួន
 ។ យ៉ាកុប 5:17, 18 មានប្រសាសន៍ថា ឯ អេលីយ៉ាជាមនុស្សដែលមានធម្មជាតិដូចយើង
 ហើយគាត់បានអធិស្ឋានយ៉ាងភ្លៀវភ្លាដើម្បីកុំឱ្យមានភ្លៀង ហើយបីឆ្នាំប្រាំមួយខែវាមិនមាន
 ភ្លៀងមកលើផែនដីទេ។ បន្ទាប់មក គាត់បានអធិស្ឋានម្តងទៀត ហើយមេឃក៏បង្ហូរភ្លៀង
 ហើយផែនដីក៏បង្កើតផល។ “។ ព្រះមិនមើលងាយមនុស្សនោះទេ ជាជាងគាត់ផ្តល់សេចក្តី
 មេត្តាករុណា និងស្រឡាញ់ស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់គាត់។ ព្រះយេហូវ៉ាបានស្តាប់ការ
 អធិស្ឋានរបស់យ៉ូស្វ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានឈប់ព្រះអាទិត្យនៅកណ្តាលមេឃ។ យ៉ូស្វ
 10:14 មានប្រសាសន៍ថា៖ ឯគ្មានថ្ងៃណាដូចមុន ឬតាំងពីពេលនោះមកទេ នៅពេលដែល
 ព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់មនុស្ស ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានច្បាំងនឹងជនជាតិអ៊ីស្រា
 អែល។ ឯ អ្នកសរសេរបទគម្ពីរបានចង្អុលទៅការពិតថា ព្រះបានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់
 ព្រះយ៉ាងច្បាស់។

សេចក្តីអធិប្បាយ 49 អ្វីដែលយើងគួរគិតក្នុងការរក្សាថ្ងៃសប្បិទ គឺថ្ងៃសប្បិទនៃគម្ពីរសញ្ញា ចាស់ និងថ្ងៃសប្បិទនៃសាសនាយូដា (គណបក្សផារីស៊ី) និងថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃគម្ពីរ សញ្ញាថ្មី។ (អ៊ីស ៥៨:១៣១៤)

1. វិធីសាស្ត្រដើម្បីរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។
គោលបំណងនៃរបៀបរបបនៃសញ្ញាចាស់ ដើម្បីរក្សាថ្ងៃសប្បិទ គឺជាប្រភេទនៃការសម្រាក ខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីថ្វាយបង្គំ និងទទួលយកការរំលឹកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងនិក្ខមន៍ និង ដើម្បីសម្រេចដោយព្រះគ្រីស្ទ ដោយទន្ទេញចាំការបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដោយព្រះ។ (កូល ២: ១៦, ១៧)

បន្ទាប់មកវិធីរក្សាថ្ងៃសប្បិទគឺ (១) មិនធ្វើការ (ជំនួញ)។ (ខ ៣៤:២១) (២) មិនត្រូវកាប់ ដើមឈើ (ជនគណនា ១៥:៣២, ៣៥) (៣) មិនធ្វើម្ហូប (និក្ខមន៍ ១៦:២៣) កុំឱ្យឆេះ។ (និក្ខមន៍ ៣៥:៣) ក៏ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ផ្នែកនេះដែរ។ (Oehler, Theology of the O. T. II p 89) (4) មិនត្រូវទទួលបន្ទុក។ (យេ. ១៧:២១) (៥) មិនត្រូវមានពាណិជ្ជកម្មទេ។ (Am 8:5) (6) ពួកគេបានថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះ ហើយថ្វាយការថ្វាយបង្គំ។ (ជនគណនា ២៨:៩ ស្តេចទី២ ៤:២៣) ប៉ុន្តែគម្ពីរសញ្ញាចាស់ក៏បង្រៀនថា បុរសនោះគួររក្សាថ្ងៃសប្បិទ ឱ្យរីករាយ។ (គឺ ៥៨:១៣)

2. វិធីសាស្ត្រដែលសាសនាយូដា (គណបក្សផារីស៊ី) រក្សានៅថ្ងៃសប្បិទ។សាសនារបស់ ពួកផារីស៊ីមិនដឹងថាថ្ងៃសប្បិទគឺជាប្រភេទនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានបង្កើតពិធីនៃថ្ងៃសប្បិទ

ចូលទៅក្នុងបទគម្ពីរខាងលើ។ បន្ទាប់មក វិធីសាស្ត្រដើម្បីរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទគឺភាគច្រើន ស្របច្បាប់។ ដូច្នេះហើយ ពួកគេឆ្លើយថា ធាតុខាងវិញ្ញាណនៃថ្ងៃសប្បិទ និងធាតុសីលធម៌ (ថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ និងផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណាដល់មនុស្ស) គឺជាធាតុដែលពួកគេគួរធ្វើ នៅថ្ងៃសប្បិទ។ ពួកគេបានបង្កើតច្បាប់លម្អិតជាច្រើនដើម្បីរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទ។

ឧទាហរណ៍៖ (១) កម្មករគាត់ដេរត្រូវយកម្ហូបមកចេញនៅពេលល្ងាច ដើម្បីមកដល់ថ្ងៃសប្បិទ។ ពីព្រោះពេលគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះគាត់វិញជាថ្ងៃសប្បិទ គាត់កាន់ម្ហូបនៅថ្ងៃសប្បិទ។ (២) នៅថ្ងៃសប្បិទ អ្នកប្រាជ្ញមិនគួរយកបិទមកសរសេរឡើយ។ (៣) នៅថ្ងៃសប្បិទ សំលៀកបំពាក់ដែលផ្ទុយគ្នាមិនត្រូវរលាស់ចេញឡើយ។ ជាដើម Mishina ត្រូវបានបំពេញដោយ ច្បាប់ដ៏ឆ្លាញ់បែបនេះនៅក្នុង 24 ជំពូក។

3. វិធីសាស្ត្រដើម្បីរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី នោះគឺជាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាទម្រង់អក្សរនៃថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញា ចាស់ ហើយបន្ទាប់មកយើងគួរតែគិតថាការបន្តរបស់វាសំខាន់។ មានតែគម្ពីរសញ្ញាថ្មីទេ ដែលមិនបានរក្សាដោយផ្ទាល់នូវថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងគម្ពីរចាស់ គម្ពីរសញ្ញា ប៉ុន្តែបង្រៀនពីប្រភេទនៃសមិទ្ធិផលរបស់វា នោះគឺដើម្បីរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទនៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ កូល 2:16, 17 បានមានប្រសាសន៍ថា៖ បែបនេះហើយបានជាកុំឱ្យអ្នក ណាកាត់ទោសអ្នករាល់គ្នាក្នុងរឿងអាហារនិងភេសជ្ជៈ ឬទាក់ទងនឹងពិធីបុណ្យ ឬថ្ងៃចូលខែ ឬថ្ងៃសប្បិទឡើយ។

ទាំងនេះជាស្រមោលនៃអ្វីដែលនឹងមកដល់ ប៉ុន្តែវត្ថុនោះជារបស់ព្រះគ្រីស្ទTM។ ដោយសារ ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាការបន្តនៃថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នោះថ្ងៃគួរតែត្រូវបានថ្វាយបង្គំ ប៉ុន្តែអាជីវកម្មនៃថ្ងៃនេះមិនគួរបញ្ចប់ឡើយ។ មានតែអ្នក ជឿនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីប៉ុណ្ណោះដែលរក្សានៅថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ខាងលើនៃផ្នែក ទាំងអស់នៃពិធីថ្ងៃនេះគឺខុសពីថ្ងៃសប្បិទនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ថ្ងៃនោះត្រូវបានកំណត់នៅថ្ងៃ ដំបូងក្នុងចំណោមថ្ងៃ ៧ ថ្ងៃ (ថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ) ហើយពួកគេមិនធ្វើការ ពេញមួយថ្ងៃទេ។ មានតែនៅថ្ងៃនោះទេ នៅក្នុងករណីពិសេស លើកលែងតែរបស់ដែលជា កម្មសិទ្ធិរបស់មេត្តាករុណា និងសេចក្តីល្អ ពួកគេអាចបន្តវាបាន ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្ទាល់បាន និយាយយ៉ាងច្បាស់។ យើងនៅត្រង់ចំណុចនេះ ចូរយើងមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ លូកា 13:15 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំបន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ បំអ្នក មានពុត! នៅថ្ងៃសប្បិទ តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្រាយគោ ឬលាបរបស់ខ្លួនចេញពីស្នូក ហើយយក វាទៅស្រោចទឹកឬ?TM។ ម៉ាថាយ 12:12 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំតើមនុស្សមានតម្លៃជាង ចៀមទៅទៀត! ដូច្នេះ វាមានច្បាប់ធ្វើល្អនៅថ្ងៃសប្បិទTM។ មថ ១២:៧ មានបន្ទូលថា បំ ហើយបើអ្នកបានដឹងពីអត្ថន័យថា «ខ្ញុំចង់បានសេចក្តីមេត្តាករុណា មិនមែនការបូជា» នោះ អ្នកនឹងមិនថ្កោលទោសអ្នកដែលគ្មានទោសឡើយTM។

ដូច្នេះ ក្នុងការរក្សាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី យើងគួរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ យើងអាចប្រើពេលវេលាដើម្បីផ្តល់ “សេចក្តីមេត្តាករុណា” សម្រាប់ករណីពិសេស។

ចំណុចនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅសំណួរទី 60 ត្រូវបានគេកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ យើងអាច
គិតអំពីវាដោយវគ្គខាងលើ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 50 ការប្រែចិត្តនេះគឺជាគំរូមួយ ដូចដែលយើងឃើញការឆ្លើយតបដែលបានអនុម័តចំពោះពាក្យស្តីបន្ទោសរបស់ពួកវា (1-8) តើខ្លឹមសារនៃការប្រែចិត្តមានអ្វីខ្លះ? (អ៊ីស ៥៩:៩-១២)

1. ពួកគេដឹងពីការពិតថា សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះមិនមកលើពួកគេទេ។ (ខ ៩ ក) កូនខ្លះខ្លាយក៏ដឹងថាការមិនសប្បាយចិត្តរបស់គាត់ចេញមកពីប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់គាត់។ (លូកា ១៥:១៨, ១៩)

2. ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាស្ថានភាពលំបាករបស់ពួកគេ។ (ខ ៩ ខ-១១)

នៅពេលកូនប្រុសដែលខ្លះខ្លាយបានប្រែចិត្ត គាត់មានអារម្មណ៍ដូច្នេះ (លូកា 15:17 ចុងបញ្ចប់) ទុក្ខវេទនាគឺពួកគេចង់បានរបស់ល្អ (ពន្លឺ) ប៉ុន្តែពួកគេថ្ងូរក្នុងស្ថានភាពនៃការខកចិត្ត។ វាថាគេប្រៀបដូចជាមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកមើលជញ្ជាំងរកទ្វារ ហើយដូចជាមនុស្សត្រូវស្លាប់នៅដីមានជីជាតិ។ (ពាក្យភាសាហេព្រើរ អាសេម៉ានីម (𐤀𐤁𐤍𐤔𐤕) បកប្រែទៅជាខ្លាំង មានន័យថា វាលមានជីជាតិ។ អេន ២៧:២៨, ២៩) ដ្បិតគេបានស្លាប់ទៅ ប្រៀបដូចជាមនុស្សដែលមិនបានរីករាយនឹងពរជ័យដែលព្រះបានដំឡើងសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេស្វែងរកយុត្តិធម៌™ ពោលគឺសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយប្រាថ្នាចង់បាន ហើយបន្ទាប់មកពួកគេស្រែកឡើងដូចខ្លាឃ្មុំ និងព្រាប។ (ខ១៧)

3. ពួកគេចង្អុលទៅអំពើបាបរបស់ពួកគេសម្រាប់ខ្លួនគេ។ (ខ ១២-១៥ ក)

១) ការទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកមានបាប

(1) អំពើបាបរបស់ពួកគេហាក់ដូចជាត្រូវបានគេមើលឃើញយ៉ាងខ្លាំងនៅចំពោះព្រះ។ (ខ ១២ ក) នេះគឺជាអារម្មណ៍នៃអំពើបាបពិត។ (2) អំពើបាបរបស់ពួកគេបានវាយប្រហារខ្លួនពួកគេ ហើយបង្ហាញវា។ (ខ ១២ ក) នេះគឺដើម្បីទទួលបានការឈឺចាប់ដោយការរើសយកសតិសម្បជញ្ញៈដែលជាផ្នែកនៃការប្រែចិត្តពិត។ (៣) ទ្រង់អះអាងថា អំពើបាបរបស់ពួកគេនៅជាមួយពួកគេ។ (ខ ១២ ខ) នោះគឺ ទោះជាពួកគេគេចផុតពីអំពើបាបក៏ដោយ ក៏វាមិនត្រូវបានគេសម្លាប់ដែរ។ នេះគឺស្រដៀងគ្នាទៅនឹងកាលដែលដាវីឌបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់គាត់ គាត់បានសារភាពថា បំផ្លិចខ្ញុំដឹងពីការរំលងរបស់ខ្ញុំ ហើយអំពើបាបរបស់ខ្ញុំនៅចំពោះមុខខ្ញុំ™។ (ទំនុកដំកើង ៥១:៣)។ (៤) ពួកគេអះអាងថា ពួកគេដឹងពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ (ខ ១២ ខ) នេះមានន័យថា ពួកគេយល់អំពីអំពើបាបរបស់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់។ ការគិតបែបនេះប្រាកដជាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តអ្នកប្រែចិត្ត។

2) ចំណងជើងនៃអំពើបាប

(1) ដូចជាការបំបែកចេញផ្នែកដំបូងនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ (1-4 បញ្ញត្តិ) គឺដើម្បីបះបោរព្រះ។ (ខ ១៣ ក) ។ ពាក្យថាបំបែក ហើយបដិសេធនឹងព្រះយេស៊ូវ ហើយដាក់ចេញពីការធ្វើតាមព្រះនៃយើងរាល់គ្នាវិញ™ ហាក់ដូចជាមានន័យថាបះបោរនឹងព្រះ ហើយបម្រើរូបព្រះ។ (2) ប្រជាជនដើម្បីបំបែកផ្នែកទីពីរនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ (5-10 បញ្ញត្តិត្រូវបានរងទុក្ខ (ខ 13 ខ)) "ការជិះជាន់និងការបះបោរ" ចង្អុលបង្ហាញដើម្បីបំបែកចេញនូវបទបញ្ជាទី 5 និងបញ្ញត្តិទី 6 ពាក្យកុហក (លុប។ សេចក្តីស្មោះត្រង់ é ខ ១៤ ខ ខ ១៥ ក) ចង្អុលទៅកាន់

បញ្ញត្តិទីប្រាំបួន ដោយបន្សល់ទុកនូវយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីសុចរិត ហាក់ដូចជាធ្វើតាមបញ្ញត្តិទី
ប្រាំពីរ “អ្នកណាដែលចាកចេញពីអំពើអាក្រក់ ធ្វើជាឈ្មោឌ” គឺត្រូវបំបែកបញ្ញត្តិទីដប់។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 51 ខទី 22 លាតត្រដាងពីអាថ៌កំបាំងដែលក្លាយជាយ៉ាងធំនៅក្នុងនគរនៃ
ព្រះ។ (អ៊ីស ៦០:២១-២២)**

ដោយសារអ្នកជឿគ្រិស្តសាសនិកដឹងថាខ្លួនគាត់ត្រូវបានដាក់ជាអ្នកដទៃ ហើយខ្សោយជាងអ្នកដទៃ
ហើយរស់នៅដូច្នេះ វាទាយថាគាត់ត្រូវបានព្រះពរពីទីបំផុត ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងក្លាយ
ជាធំជាង។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿគ្រិស្តសាសនិកចាត់ទុកអ្នកដទៃថាខ្សោយជាងអ្នកដទៃ?

1. សម្រាប់អ្នកជឿដឹងពីការពិតដែលថាគាត់មានព្រះគុណខាងវិញ្ញាណប្រសើរជាងអ្នកដទៃ
គាត់មិនចាត់ទុកវាជាលក្ខណៈនៃមោទនភាពដោយធម្មជាតិទេ។ គាត់មើលឃើញតែកំហុស
របស់គាត់និងអំពើបាបរបស់គាត់។ ដូចជាដាវីឌដែរ គាត់គិតថា បំផ្លិតខ្ញុំដឹងពីការរំលង
របស់ខ្ញុំ ហើយអំពើបាបរបស់ខ្ញុំនៅចំពោះមុខខ្ញុំ™។ (ទំនុកដំកើង ៥១:៣) គាត់គិតដូចប៉ូល
ដែរ គិតថាគាត់ជាមេនៃមនុស្សមានបាប។ ទោះជាបុរសនោះប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាញឹកញាប់
ក៏ដោយ គាត់មើលឃើញនូវអ្វីដែលអ្នកដទៃប្រព្រឹត្តយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែគាត់ចាត់ទុកវាជារឿងតិ
ច។ ហើយទោះបីជាគាត់ស្តាប់អំពើបាបរបស់អ្នកដទៃ ប៉ុន្តែមិនគិតថាអំពើបាបរបស់ខ្លួន
ដូច្នេះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿកែចិត្តខ្លួន ហើយប្រព្រឹត្តអំពើបាបរបស់ខ្លួនយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ មុននឹងស្តាប់
អំពើបាបរបស់អ្នកដទៃ។ ព្រោះតាមពិតអ្វីដែលគាត់ធ្វើបាបអ្នកដទៃគឺជាបាបតូចតាចរបស់
ខ្ញុំជាងអំពើបាបដ៏ធំរបស់អ្នកដទៃ។

2. អ្នកជឿគ្រិស្តសាសនិកមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការពិតដែលថាគាត់មិនធ្វើ
អ្វីដែលគាត់គួរធ្វើដោយធម្មជាតិ។ វាជាហេតុផលដែលគាត់មានរឿងមួយឬពីរដែលគាត់

មិនបានប្រតិបត្តិដូច្នេះ ប៉ុន្តែគាត់មានបាបជាច្រើនពាន់រហូតដល់រាប់ម៉ឺន មិនត្រឹមតែការធ្វើអ្វី ដែលមិនគួរប្រតិបត្តិក៏ជាអំពើបាបដែរ។

3. អ្នកជឿគ្រិស្តបរិស័ទយកការភ័យខ្លាចទៅប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅថ្ងៃអនាគត។ គាត់មាន អារម្មណ៍ថាមានអារម្មណ៍គ្រោះថ្នាក់ក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើបាបខ្លាំងជាងអ្នកដទៃទៀត។ ដូច្នេះ គាត់ខ្លាចវា ហើយញាប់ញ័រដោយមិនមើលងាយអ្នកដទៃក្នុងចំណុចនេះ។ គាត់ព្រួយ បារម្ភថា បំណងរបស់គាត់អាចនឹងខ្សោយជាងមុន™។

4. អ្នកជឿគ្រិស្តបរិស័ទមិនគួរមើលងាយអ្នកដទៃឡើយ ព្រោះគាត់មានទេពកោសល្យខ្ពស់ និងមានសុភមង្គលល្អជាងអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែគួរតែញាប់ញ័រ។ ព្រះទ្រង់ស្វែងរកបន្ថែមពីមួយ ដែលមានច្រើន។

5. អ្នកជឿគ្រិស្តបរិស័ទត្រូវបានវាយប្រហារដោយបញ្ហាជាច្រើនដោយខ្លួនឯងច្រើនជាង អ្នកដទៃ ហើយត្រូវបានបញ្ឆោតដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នេះ ប៉ូលបានចង្អុលបង្ហាញខ្លួនគាត់ ហើយ ទូញសោកថា បំណង™ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ 52 ព្រះគុណនៃសេចក្តីអំណរដែលបានព្យាករណ៍នៅទីនេះ ចង្អុលទៅព្រះគុណនៃសេចក្តីអំណរ ដែលពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីវិករាយ (Ish 61:3)

1. ពួកគេត្រេកអរចំពោះការទទួលព្រះគុណ ដើម្បីសម្អាតអំពើបាបរបស់ពួកគេ និងសម្រាប់ការទទួលយកសន្តិភាពជាមួយព្រះ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែយ៉ាង ក៏ស្ទើរតែស្លាប់ទៅហើយក្តី ប៉ុន្តែគាត់បានអានព្រះបន្ទូលនៃ យ៉ូហានទី១ ១:៩ ហើយពោលពេញដោយសេចក្តីអំណរ ពោលគឺពាក្យថា “ប្រសិនបើយើងលន់ត្អូបាបរបស់យើង នោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ ហើយគ្រាន់តែអត់ទោសឱ្យយើងពីអំពើបាបរបស់យើង និងដើម្បីសំអាត។ យើងពីគ្រប់ទាំងអំពើទុច្ចរិត™។

2. អ្នកជឿអរសប្បាយចំពោះអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។
 ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មគង់នៅសម្រាប់យើងអស់កល្បជានិច្ច ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់គឺសម្រាប់យើង ការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងការយាងឡើងរបស់ទ្រង់ក៏សម្រាប់យើងដែរ (រ៉ូម 14:9, 8:34) ដោយសារទ្រង់ជាអ្នកសម្រុះសម្រួលដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកអ្នកជឿរបស់យើង ហើយបន្ទាប់មកអ្វីៗទាំងអស់ក៏ត្រូវបានកើតឡើងជាថ្មីដែរ។ ដោយទំនាក់ទំនងនៃព្រះគុណ។ (រ៉ូម ៨:៣២) កូរិនថូសទី១ ៣:២១, ២២ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ បំរើឱ្យអ្នកណាអ្នកពីមនុស្សឡើយ។ ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់ជារបស់អ្នក មិនថាប៉ូល ឬអប្សូឡូស ឬកេផាស ពិភពលោក ឬជីវិត ឬសេចក្តីស្លាប់ ឬបច្ចុប្បន្ន ឬអនាគតឡើយ ឬអ្វីៗទាំងអស់ជារបស់អ្នក™។

3. អ្នកជឿអរសប្បាយចំពោះការប្រកបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។

ភីលីព 4:6, 7 បាននិយាយថា “កុំខ្វល់ខ្វាយនឹងអ្វីឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដោយការអធិស្ឋាន និងការអង្វរដោយការអរព្រះគុណ ចូរឱ្យការស្នើសុំរបស់អ្នកត្រូវបានប្រាប់ដល់ព្រះ។ និងសន្តិភាពនៃព្រះដែលលើសទាំងអស់។

ការយល់ដឹង នឹងការពារចិត្ត និងគំនិតរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ™។

4. អ្នកជឿមានសេចក្តីត្រេកអរជាពន់ពេក ចំពោះការអរព្រះគុណ ដោយព្រះគុណនៃការលើកលែងទោស និងចិត្តសប្បុរស ដើម្បីអភ័យទោសដល់អ្នកដទៃ។ (ភីលីព ៤:៤,៥)

បើអ្នកណាមិនអត់ទោសឱ្យអ្នកដទៃ នោះថ្នាំពុលអាក្រក់ដែលមិនអត់ទោស នោះនឹងរងទុក្ខដោយចូលក្នុងចិត្ត។ ប៉ុន្តែអ្នកណាលើកលែងទោសដល់អ្នកដទៃ នោះខ្លួនឯងក៏ទទួលបានភាពត្រជាក់ដូចជាការរួចខ្លួនដែរ។ ព្រោះនៅពេលនេះ ព្រះគុណដែលព្រះស្រឡាញ់បានមកដល់គាត់។

5. អ្នកជឿអរសប្បាយចំពោះបញ្ហាទាំងអស់ត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយការសង្គ្រោះត្រូវបានសម្រេច។ (យ៉ូហាន ១៩:៣០)

យើងរកមើលតែព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលសម្រេចសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយផ្តល់តែព្រះគុណនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ (គី ៤៥:២២) ពេលនោះយើងមានអំណរ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ដូចដែលយើងឃើញមួយទៀត លើកលែងតែព្រះគ្រីស្ទ គាត់បានបាត់បង់សេចក្តីអំណរ។

[1] យើងមិនចាំបាច់មើលជុំវិញទេ។ ពេលយើងក្រឡេកមើលជុំវិញ ភាពភ័យរន្ធត់បានមកលើយើង។ [2] នៅពេលដែលយើងត្រលប់ទៅខាងក្រោយការថប់បារម្ភកើតឡើងលើយើង

សម្រាប់ការបរាជ័យរបស់យើង។ [3] នៅពេលដែលយើងមើលទៅអនាគតយើងមានបញ្ហា ដែលយើងមិនអើពើនឹងរឿងជាច្រើន។ [4] s យើងមើលទៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ការខកចិត្ត កើតឡើងលើយើង។ សូមមើលតែព្រះគ្រីស្ទ! បន្ទាប់មកយើងរីករាយ។ ភាពរីករាយនៅ ក្នុងយើងមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ដោយសារសេចក្តីអំណរគឺត្រូវការចំពោះសុខភាព យើង សុភាសិត ១៤:៣០ បានចែងថា បំរើស្តាប់ផ្តល់ជីវិតដល់សាច់ តែសេចក្តីច្រណែនធ្វើ ឱ្យឆ្អឹងរលួយ™។ វិញ្ញាណធ្វើឱ្យឆ្អឹងស្ងួត™។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ អំណរមានប្រយោជន៍ ដល់ជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿ។ ដូចជាសេចក្តីអំណរមានសេចក្តីជំនឿគួរតែត្រូវបានទ្រទ្រង់។ នៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើង បំរើមឈើនៃសេចក្តីសុចរិត™ (עֵץ הַחַיִּים = elehazedek = ដើមឈើអុកនៃសេចក្តីសុចរិត) ត្រូវបានដាំដោយព្រះយេស៊ូវ។ ដូចពាក្យខាងក្រោមបាន និយាយ វាគឺជាពាក្យប្រៀបប្រដូចនៃអ្នកជឿដែលមានការចុះថ្លៃនៃភាពសុចរិតអចិន្ត្រៃយ៍។ គឺ 6:21 បង្ហាញអត្ថន័យយ៉ាងច្បាស់។ ម៉ាទី ដែលខុសពីទ្រឹស្តីរបស់យើងបាននិយាយថា “នៅទីនេះ សម្រាប់ពាក្យនេះចង្អុលទៅប្រជាជននៃស៊ីយ៉ូន (ប្រជាជននៃព្រះ) ហើយមាន ន័យថាអនាគតរបស់គាត់គឺរីករាយ គាត់បានប្រៀបធៀបវាដូចជាដើមឈើអុក ឬដើមឈើ នៃសេចក្តីសុចរិត”។ (Die benennung der bewohner zions in der glücklichen zukunft als Terebinthen oder Eichen d. h. immergrüne, starke Bäume der Gerechtigkeit) ។ ត្រង់ចំណុចនេះ យើងត្រូវគិត។

ដូចអ្នកជឿប្រៀបដូចជាដើមឈើដែលមានគ្រឹះដ៏អស់កល្បនៃសេចក្តីសុចរិត នោះជីវិត
របស់គាត់គួរតែទទួលផលនៃសេចក្តីសុចរិត។ នៅក្នុង យ៉ូហាន 15:16 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់
មានបន្ទូលថា “អ្នកមិនបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នក ហើយបានតែងតាំង
អ្នកថា អ្នកនឹងទៅបង្កើតផល ហើយឱ្យផ្លែឈើរបស់អ្នកនៅជាប់ ដូច្នេះ អ្វីដែលអ្នកទូលសូម
ដល់ព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ ផ្តល់ឱ្យអ្នក “អ្នកជឿត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បី
ទទួលផលនៃសេចក្តីសុចរិត។ រឿងដែលអ្នកជឿចូលព្រះវិហារមិនមែនចែងន័យទេ។ ព្រះ
បានបង្កើតគាត់ដោយជ្រើសរើសម្នាក់ក្នុងចំណោមបុរសមួយពាន់ម៉ឺននាក់។ ដើម្បីធ្វើ
សេចក្តីសុចរិត™គឺជារឿងដ៏រីករាយ និងមានសង្ឃឹម អ្នកជឿគួរតែប្រព្រឹត្តដោយស្មោះត្រង់
ង់។ ប៉ុន្តែបុរសទាំងនោះលះបង់ខ្លួនដើម្បីធ្វើអំពើអាក្រក់ក្នុងជីវិត។ ពួកគេផ្សេងប្រេងធ្វើ
អំពើអាក្រក់ ដូចឡើងលើភ្នំខ្ពស់។

សេចក្តីអធិប្បាយ 53 ឧកម្មីរទាំងពីរខាងលើបង្រៀនថា ពួកបរិសុទ្ធមិនគួរឈប់សម្រាកពីការអធិស្ឋាននោះទេ។ (អេសាយ ៦២:៦,៧)

1. វាមានន័យថាការអធិស្ឋានគួរតែត្រូវបានប្រតិបត្តិជានិច្ច។

វាជូនដំណឹងថាការអធិស្ឋានគឺជាកសិកម្មសម្រាប់យើងក្នុងការទទួលបានហើយវាមានន័យជានិច្ចថាយើងអាចប្រើវាបាន។ នៅពេលដែលយើងជួបស្តេចក្នុងលោកនេះ យើងគួរត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅថ្ងៃ និងពេលកំណត់ពិសេសមួយ។ ប៉ុន្តែរឿងដែលត្រូវជួបស្តេចនៃស្តេចទាំងអស់ត្រូវបានបើកដែលបុរសតែងតែអាចធ្វើបាន។ នេះគឺជាព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ។ មូលហេតុដែលឯកសិទ្ធិនេះត្រូវបានផ្តល់គឺសម្រាប់យើងមិនអាចរស់នៅពិតប្រាកដនៅពេលណាមួយដោយគ្មានការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះ។ ដូចជាបុរសមិនទទួលយកខ្យល់សូម្បីតែនៅពេលណាមួយដូចជាខ្យល់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយគ្មានដែនកំណត់ឱកាសដើម្បីអធិស្ឋានតែងតែត្រូវបានអនុញ្ញាត។ ពួកបរិសុទ្ធ! ប្រើសិទ្ធិនេះ..!

2. គ្រប់ពេលវេលាគួរតែប្រើជាការអធិស្ឋាន។ ពេលវេលាមានសម្រាប់យើងចូលរួមជាមួយព្រះជាមួយគ្នា។ ដូច្នេះ កាលដែលយើងមិនប្រើពេលសម្រាប់ការអធិស្ឋានរបស់យើង នោះយើងមានជីវិតឥតប្រយោជន៍។ មានតែជីវិតរបស់យើងទាំងមូលប៉ុណ្ណោះដែលផ្ដោតលើសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ វាក៏ត្រូវតែបន្តការអធិស្ឋានផងដែរ។

3. វាប្រាប់ការពិតថាយើងមានចំណងជើងជាច្រើននៃការអធិស្ឋាន។

យើងមិនមែនជាបុរសដែលយើងមិនគួរអធិស្ឋានសម្រាប់តែខ្លួនឯងនោះទេ ប៉ុន្តែយើងជាបុរសដែលអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។ តើបទឧកម្មីរសរសេរពាក្យតាំងចិត្តអធិស្ឋាន

ដោយគ្មានន័យទេ? ពេលយើងនិយាយថាអធិស្ឋានទៅព្រះ តើយើងធ្វើបានប៉ុន្មាន? តោះប្រៀបធៀបសកម្មភាពហែលទឹកក្នុងមហាសមុទ្រ! តើយើងក្រោកឈរដាក់មនុស្សមិនឱ្យចូលទឹកឬ? ទោះបីយើងហែលទឹក ប៉ុន្តែតើយើងលេងទឹកនៅកម្រិតទឹកទាបដែរឬទេ? តើអ្នកបានអធិស្ឋានដូចជាផ្លូវកាត់មហាសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិកឬ? ការអធិស្ឋានយ៉ាងជ្រាលជ្រៅមានន័យថា ចូលទៅក្នុងការស្នើសុំដ៏ឆ្ងាញ់ពិសារសម្រាប់អ្នកដទៃ ជាការចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងដ៏អាថ៌កំបាំងរវាងព្រះ និងមនុស្ស។

1) ការបម្រើច្រើនបំផុតសម្រាប់អ្នកដទៃគឺការអធិស្ឋានរបស់អ្នកដទៃ (ដោយសារតែគាត់ធ្វើឱ្យជំនួយពីព្រះមកលើគាត់។ ដូចជាឧបករណ៍ដែលប្រើសម្រាប់ផ្សេងទៀត។

4. អត្ថន័យនៃការអធិស្ឋានដោយមិនផ្អាក ចំណុចដែលអ្នកជឿរបស់យើងគួរធ្វើ គឺមានតែការអធិស្ឋានប៉ុណ្ណោះ។ ពេលយើងធ្វើអ្វីក៏ដោយ យើងគួរតែធ្វើតាមការអធិស្ឋានរបស់យើង។ ដូចដែលយើងមិនប្រតិបត្តិការងារដោយការអធិស្ឋាន ទោះបីការងារនោះបានសម្រេចក៏ដោយ ក៏មិនមែនជាពរជ័យសម្រាប់យើងដែរ។ យើងមិនគួរគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមើលឃើញជោគជ័យដែលអាចមើលឃើញនោះទេ ចូរយកអ្វីដែលយើងទូលសូមទៅព្រះជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង!

5. ការអធិស្ឋានគឺជាអ្វីដែលព្រះបង្គាប់ដល់បុរស។ ដោយសារបុរសនោះមិនបានអធិស្ឋានគាត់ក៏មិនអាចរស់នៅបានដែរ ព្រះទ្រង់បានបង្គាប់យើងតាមបញ្ជារបស់ស្តេចគ្រប់គ្រងទាំងអស់។ វាមានន័យថាហេតុផលណាមួយនិងហេតុផលណាមួយដែលពួកគេមិនគួរបញ្ឈប់ការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ។ ហេតុផលនៃការបញ្ជានេះគឺសម្រាប់យើងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដ៏

គ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវវាយប្រហារដោយសត្រូវ (អារក្ស)។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ វាគឺដោយ
សារមនុស្សជាច្រើនទាមទារការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 54 មូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទ រក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដូចចំណុចខាងលើ។
(អេសាយ ៦៤:៤-៥)**

1. អ្នកដែលរង់ចាំព្រះ (ខ 4 ក)

នៅទីនេះការរង់ចាំនៅក្នុងព្រះមានន័យថាទទួលយកការអត់ធ្មត់ហើយរង់ចាំព្រះ។ អ្នកជឿ គួរយកសេចក្តីជំនឿមកអត់ធ្មត់ ហើយរង់ចាំព្រះ។ គាត់គួរតែរក្សាជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងគុណធម៌ទាំងអស់ ហើយអត់ធ្មត់ និងដំណើរការទៅមុខ។ ពេលនោះ គូបដឹកនាំរបស់ គាត់បានទំនោរចូលទៅក្នុងស្ថានភាពទុច្ចរិតទាំងអស់ ហើយត្រូវបានទម្លាក់ចូលទៅក្នុងស្ថាន ភាពអាក្រក់ ដែលជាផ្លូវត្រូវបរាជ័យមួយភ្លែត។ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកដែលដំឡើងគុណ ធម៌ ហើយត្រូវបានបៀតបៀន ទីបំផុតគាត់គួរតែទទួលបានភាពរីករាយដោយព្រះ។

តើគាត់អាចស្វ័ទ្រាំនៅកន្លែងអង្គុយបែបនេះដោយរបៀបណា? ដោយសារតែ (1) គាត់ អាចស្វ័ទ្រាំបានយ៉ាងល្អដោយមើលឃើញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិនិងជាពិសេស ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពួកបរិសុទ្ធគាត់បានដឹងថាការពិតដែលថាបុរសដើម្បីរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ជា ចុងក្រោយគួរតែត្រូវបានយកឈ្នះ។ ពេត្រូសទី 5: 9 បាននិយាយថា "ការទទួលបានលទ្ធ ផលនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកជាសេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រលឹងអ្នក" ។ (២) ដោយសារគាត់ដឹង ពីការពិតថា ទោះបីជាការប្រកាន់យកការពិតជាបញ្ហាក៏ដោយ រឿងដែលត្រូវបះបោរការ ពិតគឺជាបញ្ហាជាង គាត់កាន់ការពិតយ៉ាងមុតមាំ និងអត់ធ្មត់ដោយអត់ធ្មត់ ហើយរង់ចាំព្រះ ជាម្ចាស់ជាបន្តបន្ទាប់។ ជីវិតដើរតាមការមិនពិតគឺជាទុក្ខ និងទុក្ខ។ ទំនុកតម្កើង 16:3 មាន

ប្រសាសន៍ថា៖ បំរើពោះពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងស្រុក ពួកគេជាអ្នកដ៏ប្រសើរ ហើយអ្នកណាជាទី
ពេញចិត្តរបស់ខ្ញុំ™។

2. អ្នកដែលធ្វើសេចក្តីសុចរិតដោយអំណរ។ (ខ ៥ ក)

សេចក្តីសុចរិតមានន័យថាការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ (Mt 6: 33) ឬការធ្វើសេចក្តីសុចរិតគឺ
ត្រូវគោរពតាមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ ទោះបីជាការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះមានទុក្ខក៏ដោយ ក៏
ពួកបរិសុទ្ធគួរតែស្តាប់តាមសូម្បីតែទុក្ខក៏ដោយ។ មូលហេតុគឺដោយសាររឿងគឺការ
គ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ គាត់គោរពតាមសេចក្តីសុចរិតដោយចិត្តផ្ដើមឈ្នួលគ្រប់កាលៈ
ទេសៈ។ ទំនុកតម្កើង ១៤៥:៤, ៥ មានប្រសាសន៍ថា

បមនុស្សជំនាន់មួយនឹងសរសើរស្នាដៃរបស់អ្នកដល់មនុស្សមួយទៀត ហើយនឹងប្រកាសពី
ទង្វើដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នក។ លើសពីនេះរឿងនៃសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ និងបើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ
របស់ព្រះអង្គ ទូលបង្គំនឹងរំពឹងគិត™។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ផ្លូវនៃសេចក្តីសុចរិតគឺជាផ្លូវ
នៃពន្លឺ (អេសាយ ៥:៨, ៩) និងជាផ្លូវនៃសន្តិភាព។

(ទំនុកដំកើង ៣៧:៦, ៧) សូមយោងទៅ ១៣:៤៣។

3. អ្នកដែលចងចាំព្រះអម្ចាស់ (ខ 5 ក)

ការចងចាំព្រះអម្ចាស់មានន័យថាទទួលស្គាល់ទ្រង់ក្នុងជីវិតរបស់យើង ហើយប្រតិបត្តិអ្វីៗ
ទាំងអស់។ ១) សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត យើងគួរចងចាំការពិតថា ទ្រង់ជាព្រះពិត
ដែលយើងមើលមិនឃើញ ហើយយើងក៏ត្រូវបានបង្កើតដោយទ្រង់ដែរ យើងគួរចងចាំជា
សំខាន់ថា ទ្រង់មិនមែនជាអ្វីទាំងអស់។ (២) មិនត្រឹមតែថាសម្រាប់ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ

ប៉ុណ្ណោះទេ យើងគួរចងចាំការពិតថា ប្រសិនបើយើងគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ នោះ
យើងមិនអាចបំផ្លាញជារៀងរហូតបានទេ ហើយយើងក៏គួរចងចាំការពិតថាទ្រង់មានព្រះ
ជន្មរស់ ហើយវិនិច្ឆ័យឥឡូវនេះ ហើយសង្គ្រោះ។

**សេចក្តីអធិប្បាយ 55 ការសន្យានេះត្រូវបានសម្រេចដោយការសន្យាថាយើងអាចអំពាវនាវ
រកព្រះជាបិតារបស់យើងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ (អេសាយ ៦៥:២៤)**

លោកយេស៊ូក៏មានប្រសាសន៍ថា៖ បំរើធ្វើដូចគេឡើយ ដ្បិតបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាប្រាបពីអ្វី
ដែលអ្នកត្រូវការមុននឹងអ្នកសួរគាត់™។ (ម៉ាថ ៦:៨) ព្រះពេញចិត្តដែលទ្រង់ឆ្លើយតបនឹង
ការអធិស្ឋានរបស់យើង។ គាត់ចង់សម្រេចរឿងដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង ជាងរឿងតូចរបស់
យើង។ ដូច្នេះ ទំនុកតម្កើង 81:10 មានប្រសាសន៍ថា៖ បើយើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់
អ្នក ដែលបាននាំអ្នកឡើងពីស្រុកអេស៊ីប។ ចូរបើកមាត់ឱ្យទូលាយ ហើយខ្ញុំនឹងបំពេញវា™
។ ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យ ទ្រង់ចង់ស្តាប់ការអធិស្ឋានដ៏អស្ចារ្យ ដើម្បី
ចេញពីពួកបរិសុទ្ធ ចូរយើងប្រើការអធិស្ឋានសម្រាប់កម្រិតដើម្បីប្រើប្រាស់អាហារប្រចាំថ្ងៃ
ដោយស្វែងរកព្រះដ៏អស្ចារ្យ។ វាជាកំហុសក្នុងការមើលងាយព្រះដ៏អស្ចារ្យដើម្បីស្វែងរក
រឿងតូចតាចនិងទុក្ខព្រួយ។ តោះស្វែងរករបស់អស្ចារ្យ!

ដោយសារ John Knox បានអធិស្ឋានថា "ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវសុតឡេនឬមិនយកជីវិតរបស់ខ្ញុំ!" ខ្ញុំ
គិតថាគាត់បានយកការអធិស្ឋានដ៏អស្ចារ្យ។ ជេ. លោកុប្បត្តិ 33:3 មានប្រសាសន៍ថា៖ បើ
ចូរហៅមកខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងឆ្លើយប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ និងលាក់កំបាំង ដែលអ្នក
មិនបានដឹង។ “។

ទោះបីយើងទាបនិងអវនាក៏ដោយ ជីវិតនៃជំនឿរបស់យើងអាចមានច្រើនក្រៃលែង។ ដូច
ជាផ្កាយនៅលើមេឃនៅប៉ូលខាងជើងត្រជាក់គឺមិនច្បាស់ទេ។ អ្នកមានទុក្ខអាចទទួលបាន
ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ។ ហេតុអ្វីបានជាការអធិស្ឋានរបស់យើងមិនឆ្លើយ?

1) ដោយសារតែការអធិស្ឋានរបស់យើងមិនពិតប៉ុន្តែស្រែកនៅលើអាកាស 2) ដោយសារតែយើងគួរតែចេញទៅប្រជាជន។ ប្រជាជនមិនអាចជួយយើងបានទេ។ គឺ 2:22 មានចែងថា៖ ឈប់គិតទៅលើមនុស្សដែលមានដង្ហើមតាមរន្ធច្រមុះ តើគាត់គិតអំពីអ្វី? 3) ដោយសារតែយើងស្វែងរកបំណងប្រាថ្នាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ (យ៉ូហាន ៤:៣) សូមយោងទៅយ៉ូហានទី១ ៥:១៤។ ៤) ព្រោះគាត់មិនស្វែងរកដោយជំនឿ។ (យេស ៥:១៥)

សេចក្តីអធិប្បាយ 56 ពាក្យនៃ 1-4 និយាយថាពរជ័យនៃការទូញសោក។ (អ៊ីស ៦៦:៣, ៤)

1. តើការយំសោកស្តាយអ្វី?

ដូចនេះគឺកាត់ដៃ និងជើងរបស់វាចោល ហើយរើសភ្នែកដែលបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីប្រែចិត្តពី អំពើបាបរបស់ខ្លួនដោយឈឺចាប់។

1) វាត្រូវបានសម្រេចដោយសកម្មភាពដែលបានសម្រេចចិត្ត។ ម្យ៉ាងទៀតនេះជា សកម្មភាពដោះស្រាយធនៈ។ ទោះបីដឹងថាអំពើនោះជាអំពើខុសក៏ដោយ បើមិនកាត់វា ចោលទេ ជាអ្នកមិនមានប្រាជ្ញា តែចូលទៅក្នុងភ្លើងដោយកាន់ស្មៅ។ បុរសនោះធ្លាក់ពីច្រាំង ថ្មខ្ពស់ ខណៈកាន់របស់របរសូម្បីតែដើមបន្លាត្តិក៏មិនរួចជីវិត? បើបុគ្គលមិនកាត់សេចក្តី សម្រេចខុស ទោះបីដឹងខុស ក៏ច្បាស់ជាត្រូវទម្លាក់ចុះ ពោលគឺគួរទម្លាក់ចុះទៅក្នុងនរក។ (គឺ ៦៦:២៤)

2) អ្នកជឿពិតមានសេចក្តីស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែគាត់ជាអ្នកជឿពិត ព្រោះគាត់គ្មានការបណ្តោយ ខ្លួនដោយការជំរុញនៃការងាររបស់គាត់ក្នុងសកម្មភាពសម្រេចចិត្តនៃជំនឿ និងសីលធម៌ របស់គាត់។ អ្វីដែលគ្រប់គ្រងដោយការញាប់ញ័រនៃសាច់របស់គាត់គឺសត្វ។ ថ្វីត្បិតតែសត្វ ឆ្កែហាក់ដូចជាល្អដែលម្ចាស់ដឹង និងចុះចូលចំពោះម្ចាស់របស់វាក៏ដោយ វាគួរតែត្រូវបាន គ្រប់គ្រង (ការជំរុញ) ដោយសាច់ឈាម។ ព្រោះឆ្កែស្រឡាញ់អាហារជាងម្ចាស់ទៅទៀត បើវាយកទៅ។ វាខាំម្ចាស់របស់វា។

បាបដើរចូលកន្លែងស្លាប់ គ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងប៉ុណ្ណា! នេះជាគ្រោះថ្នាក់មួយដូចជាសកម្មភាពដេក
លើកប៉ាល់ក្នុងរដ្ឋលើកសំពៅ។ សកម្មភាពដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តគួរតែត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាង
ឆាប់រហ័ស។

3) អ្នកដែលប្រែចិត្តទទួលខុសត្រូវលើប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់ខ្លួនដោយចិត្តផ្អែមល្អ
ម។

(1) អ្នកដែលប្រែចិត្តទទួលយកការប្រៀនប្រដៅនៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំផងដែរ។ វិន័យ
ដែលក្រុមជំនុំប្រតិបត្តិមិនមែនជាសកម្មភាពដើម្បីប្រើអំណាចរបស់នាងទេ ប៉ុន្តែជា
សកម្មភាពដើម្បីបម្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឱ្យប្រដៅមនុស្ស
មានបាប (Mt 18:15-18 I Cor 5:2 Jn 1:8-11) សាសនាចក្រគួរតែប្រតិបត្តិតាមបង្គា
ប់។ ដោយសារមនុស្សមានបាបមិនគោរពតាមការប្រៀនប្រដៅត្រឹមត្រូវ វាមិនមែនជា
សកម្មភាពនៃការស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ សូភាសិត 10:17 មានប្រសាសន៍ថា៖ បំណុល
ដែលស្តាប់តាមការណែនាំ អ្នកនោះនៅលើផ្លូវទៅរកជីវិត។

ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមិនព្រមបន្ទោស នាំអ្នកដទៃឱ្យរង្វេង™។ សូភាសិត 13:18 ចែងថា៖ បំ
ភាពក្រីក្រនិងសេចក្តីអាម៉ាស់នឹងមកដល់អ្នកណាដែលមិនអើពើនឹងការប្រៀនប្រដៅ ប៉ុន្តែ
អ្នកណាដែលស្តាប់តាមពាក្យប្រដៅនោះមានកិត្តិយស™។

(2) អ្នកដែលប្រែចិត្តទទួលយកសកម្មភាពនៃការប្រែចិត្ត។ គាត់សម្រេចចិត្តដើម្បីទទួល
បានការខាតបង់ណាមួយនៅក្នុងពិភពលោក។ ពាក្យថា “ប្រសិនបើភ្នែកស្តាំរបស់អ្នកនាំឱ្យ
អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប ចូរហែកវាចោល ហើយបោះវាចោលទៅ។ ព្រោះជាការប្រសើរដែល

អ្នកបាត់សមាជិកម្នាក់ជាជាងការដែលរូបកាយរបស់អ្នកទាំងមូលត្រូវបោះទៅក្នុងនរក។ ហើយប្រសិនបើដៃស្តាំរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប ចូរកាត់វាចោល ហើយបោះវាចោល។ ព្រោះវាប្រសើរដែលអ្នកបាត់សមាជិកម្នាក់ ជាងការដែលរូបកាយអ្នកទាំងមូលធ្លាក់ទៅក្នុងនរកTM។ គឺជាអត្ថន័យដែលលោកយេស៊ូបានមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ។ (មថ ៥: ២៩-៣០) នេះជាពាក្យដែលត្រូវទទួលយកការខាតបង់។ ខណៈដែលមនុស្សអសុរកាយក៏បានប្រែចិត្ត ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានសម្រេចចិត្តថា “ខ្ញុំដែលសក្តិសមត្រូវហៅថាកូនរបស់អ្នកទៀតហើយ។ សូមចាត់ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើម្នាក់របស់អ្នកTM។ (លូកា ១៥:១៩) ដ្បិតរូបកាយដែលបានប្រព្រឹត្តនោះជារូបកាយដែលមិនបរិសុទ្ធ នោះសមនឹងការពិត កាលដែលទ្រង់សម្រេចនូវការមើលងាយ សេចក្តីវេទនា និងទុក្ខ។ ឧក្រិដ្ឋជនដែលត្រូវបានផ្តាច់នៅលើឈើផ្កាងក៏បានយកអត្ថន័យដើម្បីទទួលយកការខាតបង់សម្រាប់ប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបរបស់គាត់ហើយបាននិយាយថា "ហើយយើងពិតជាយុត្តិធម៌សម្រាប់យើងកំពុងទទួលបានរង្វាន់នៃការប្រព្រឹត្តរបស់យើង; ប៉ុន្តែបុរសនេះមិនបានធ្វើអ្វីខុសទេTM។ (លូកា ២៣:៤១)

2. ពរជ័យដែលអ្នកប្រែចិត្តបានទទួល។

ព្រះបានស្វែងរកអ្នកដែលប្រែចិត្ត ហើយទៅជួបគាត់។ យើងគួរដឹងថាព្រះជាអ្នកល្អបំផុត ហើយក៏គួរតែស្តាប់បង្គាប់លោកដែរ។ អ្នកជឿគ្រិស្តបរិស័ទទទួលយកភាពគ្រប់គ្រាន់ដោយចាត់ទុកព្រះដ៏វិសេសជាងសម្ភារៈ អំណាច ពិភពលោកទាំងមូល និងជីវិតរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់គួរតែទទួលយកខ្លឹមសារដោយការបម្រើតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

ដោយសារលោកយ៉ូបស្រឡាញ់ព្រះខ្លាំងជាងកូនៗរបស់លោក ដូចជាកូនរបស់លោកបាន
 ស្លាប់ភ្លាមៗ ហើយលោកបាននិយាយថា ប៉ុន្តែមិនមែនតែឆ្នើមព្រះនាមព្រះអម្ចាស់™។ ក្នុង
 នាមជាគ្រូគង្វាល Kwon ROUNG Choi បានផ្សាយដំណឹងល្អនៅ Manju ដែលគាត់បានស៊ី
 លាមកគោអស់ពេលប្លាន។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានអរព្រះគុណដល់ព្រះ។ ពួកវាវិហាបា
 គុកក៏បានមានប្រសាសន៍ដូចជាអត្ថន័យនៃព្រះដំបូងថា៖ បើទោះជាដើមឧទុម្ពរមិនចេញផ្កាក៏
 មិនមានផ្លែនៅលើដើមវណ្ណិដែរ ផលនៃដើមអូឈីវបរាជ័យ ហើយចម្ការក៏គ្មានអាហារ
 ហ្វូងចៀមត្រូវកាត់ចេញពីហ្វូង ហើយគ្មានហ្វូងនៅក្នុងក្រោលទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងអរសប្បាយក្នុង
 ព្រះយេស៊ូវ។ ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងព្រះនៃការសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះជាម្ចាស់ ជាកម្លាំងរបស់
 ខ្ញុំ។ គាត់ធ្វើឱ្យជើងរបស់ខ្ញុំដូចជាសត្វក្តាន់។ គាត់ធ្វើឱ្យខ្ញុំដើរលើទីខ្ពស់របស់ខ្ញុំ។ ជូនចំពោះ
 ម្ចាស់បទចម្រៀង៖ ជាមួយនឹងឧបករណ៍ខ្សែ™។ (ហាប ៣:១៧១៩) ទុក្ខបុគ្គល ណូយ (-
 ១៥៥៧) បានផ្ញើសំបុត្ររបស់គាត់ទៅគ្រួសាររបស់គាត់ ដើម្បីកុំឱ្យព្រួយបារម្ភអំពីការហូប
 ចុក និងសម្លៀកបំពាក់។

[ចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីអធិប្បាយរបស់អេសាយដោយលោកបណ្ឌិត Jung Am, Yune
 Sun Park]
 Soli Do Gloria

